

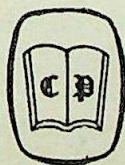
GRAMMAR
OF THE
TIBETAN LANGUAGE

GRAMMAR
OF THE
TIBETAN LANGUAGE
LITERARY AND COLLOQUIAL.

With copious Illustrations, and treating fully of Spelling, Pronunciation and the Construction of the Verb, and including Appendices of the various forms of the Verb.

BY

HERBERT BRUCE HANNAH, Esq.,

COSMO PUBLICATIONS
N. DELHI-110002 1978 INDIA

C O S M O P U B L I C A T I O N S
24-B, Ansari Road, Daryaganj, N. Delhi-110002

SBN 336 00405, 2

**PUBLISHED BY MRS. RANI KAPOOR, COSMO PUBLICATIONS,
24-B, ANSARI ROAD, DARYAGANJ, N. DELHI-110002, AND PRINTED BY
TAJ OFFSET PRESS, URDU BAZAR, DELHI.**

PREFACE.

For many centuries Tibet has been a *terra incognita*—little or nothing being known about it, as regards either its physical conditions or its inner life.

Not, indeed, till a few years ago, when a British force entered Lhasa, the "Place of the minor gods," was the veil withdrawn; and even then the withdrawal was only partial, transient, and very local.

As for the language, though there have been several gallant attempts to plunge into the labyrinthine obscurities of its construction—notably on the part of Alexander Csoma de Körös in 1834 and subsequently of H. A. Jäschke—that also, it must be confessed, remains more or less a mystery; for no one, I take it, is likely to aver that the present state of our knowledge on the subject is at all satisfactory.

Much, no doubt, has been contributed by the more recent labours of Rāi Sarat Chandra Dās Bahādur, Mr. Vincent Henderson, the Rev. Edward Amundsen, and Mr. C. A. Bell, I.C.S. But, in spite of all, even they, and every one else who has taken up the study, will admit that, wherever one treads, the ground still feels uncomfortably shaky, especially in regard to certain aspects of the so-called verb; wherever he gropes there is something that seems ever to elude him; and, amid the weird philological phantoms that flit uncertainly around in the prevailing gloom, his constant cry, I feel very sure, is still one for more light.

I do not for one moment claim for this grammar the character of a scientific work. Many years ago when I was studying the language in Darjeeling, under Kāzi Dawa Sam Dūp—a particularly intelligent and scholarly Tibetan—it was my habit during the course of my morning's lesson to make notes of what I then learnt. After a time these notes became so numerous that for my own convenience I was obliged to reduce them to some degree of order. These ordered notes themselves growing in bulk, the idea occurred to me that I might just as well put them into the form of a book, and this I did—the result being a MS. which has long lain by me, but which is now about to be published.

It is merely another attempt on the part of one who has tried

to profit by the works of others, to re-state (originally for his own private satisfaction) what has already been achieved in a field of obscure and somewhat difficult research; to correct or modify previous effort, wherever correction or modification seemed necessary or desirable; and even, to some extent, to supplement it in one or two respects which appeared to be susceptible of further elucidation and expansion.

Both Literary and Colloquial Tibetan have been dealt with, the particular dialect chosen for exposition being that standard one, known as the འགྲུ་ or *Ū Kā'*, which is now spoken in and around the centre of Tibetan Civilisation—Lhasa.

This is the dialect in which, as the result of centuries of developing Lamāic culture, the phonetic values of Tibetan are found to have undergone a greater degree of change from those of the original speech than any of the other dialects.

In other regions of Tibet, it is said, the prefixes, superposed letters, and suffixes, are still more or less pronounced as of old, and the original vowel-sounds are still more or less unaltered, in a degree corresponding to the remoteness of the speakers from, or their proximity to, the Holy City.

The difficulties confronting the student of Tibetan are considerably enhanced by the fact that in addition to the Literary Language and the Modern Colloquial, it also possesses a totally different vocabulary the employment of which is *de rigueur* when one is conversing or corresponding with a person of quality. This is known as the Honorific Language; and besides that there is another called the High Honorific, which is only used when addressing exalted personages such as the Dalai Lama or the Tashi Lama. With these honorific forms of speech, however, this work is not particularly concerned. The student, if so inclined, can easily hunt them up for himself, after he has acquired a working knowledge of the ordinary literary or book language and the modern colloquial.

Attention is particularly invited to the earlier paragraphs of the Grammar dealing with the important subject of Pronunciation, in which an endeavour has been made, on principles more systematic and accurate than those hitherto in vogue, to ascertain, fix, and express roman characters, the subtle distinctions that lurk between the numerous phonetic values of the Tibetan consonants and vowels; also

to the paragraph explanatory of the use of the Tibetan Dictionary ; and to the tabular statement showing what dominant consonants in a Tibetan word take particular prefixes

A paragraph has also been exclusively devoted to an exhaustive treatment of the subject of Spelling. This is a most useful accomplishment, and one that the student should take some pains to acquire.

The so-called verb has also been elaborately treated in the body of the book ; but in the appendices a novel and perhaps somewhat risky attempt has been made (how far successfully remains to be seen) to present it in the guise of skeleton conjugations or paradigms. These forms, however, should not be taken too literally, as they are not always absolute or rigid expressions, but are liable to frequent modification, or moulding, in accordance with the elusive and temporizing genius of the Tibetan sentence, the construction of which is unique, and can only be appreciated after much mental effort and distress.

As a matter of fact the only real verb in Tibetan is the verb *To be*, whether in the form of ཡིན་པ་ *Yin-pa*, or ཡོད་པ་ *Yo'pa*, and the beginner is advised to master it at as early a stage as possible in the course of his studies. He should make special note of the manner in which Literary ཡིན་པ་ differs from Colloquial ཡིན་པ་. Also of the important fact that ཡོད་པ་ is sometimes a substantive verb, meaning *To be present*, *To exist*, and sometimes a mere copula or an auxiliary, like ཡིན་པ་।

All other verbs are practically a kind of noun-phrases, dependent for their significations upon the various moods and tenses of these two verbs ཡིན་པ་ and ཡོད་པ་।

Throughout, the observations explanatory of each subject are followed by numerous illustrations, both Colloquial and Literary, the latter being mostly taken from the Tibetan version of the New Testament—a mine of idiomatic wealth. Amongst these illustrations will be found a few culled from Jäschke's and Das's Dictionaries, or from Amundsen's Primer. In most of such cases either the names or the initials of these authors have been given, but in one or two instances (from Amundsen) on p. 256, the reference has been omitted by an oversight.

Up to a certain stage the romanized equivalent of the Tibetan is given : but after that the student is left to discern the proper pronunciation by means of his own unaided skill.

Here it may interest others as well as students of Tibetan to mention that *Oh, the jewel in the lotus!* Lieutenant-Colonel Waddell's rendering of the celebrated formula ཨོཾ་མ་ཎི་པ་སྟོབྱེ་ཨྱེ། ཨྱེ།. *Om mani pā'me hūm, hri*, is wholly inadequate and indeed inaccurate.

Om does not mean *Oh* at all, and the phrase as a whole, is much deeper and more complex in its signification than the above rendering would imply.

Om alone is an all-embracing expression, and stands mystically for the incarnation of the Deity, or rather for the immanence of the Supreme Being in, as well as for Its transcendence above, the phenomenal or existent world, so far as the terms 'immanence' and 'transcendence' are applicable to the relations subsisting between that world and Pure Subsistence. In other words, it stands for the never-ending kosmic process of the self-effacing involution of PARAMÂTMAN, or BRAHMAN, into Existence, or the world of Matter, and Its self-expressing evolution through Matter back to Substantial Being. This process indeed, constitutes the famous so-called "Wheel of Life" in its Kosmic aspect.

The formula may be roughly analysed thus :—

ཨ - The source of all speech

ཨྱ - " " " vitality

ཨྱེ - " " " thrilling consciousness

} Embodiment
of the
Trinity.

མ་ཎི་ - Wish-granting jewel ; symbolical of temporal blessings also of the Psychical Âtman or Spiritual Ego.

པ་སྟོབྱེ་ or པ་སྟོབྱེ་ Lotus ; symbolical of biune man and of spiritual re-birth.

ཨྱེ་ཨྱེ་ - It is, or I am, omnipresent.

ཨྱེ་ཨྱེ་ - *Sat*, the universal Life Principle, or *Satyasya Satyam* of the Upanishads, i.e., the Noumenal Reality underlying Empirical Reality.

The entire phrase, therefore, merely in this one limited aspect of its meaning (and it may be read in many other ways) signifies—"The Embodiment of the Trinity, or Incarnation of Deity, is my wish-granting jewel in the lotus of spiritual rebirth"; the idea apparently being that since the *Kosmical Ātman*, or *Brahman*, i.e. the first or inner principle of the universe, and the *Psychical Ātman*, or inner principle of individual Man, are essentially one and the same, our hope of spiritual rebirth is assured in and by the fact of the eternal subsistence of *Brahman* and the ceaselessness of the kosmic process above referred to—human re-incarnation being a microcosmic effect, or aspect, of the macrocosmic law.

Hence, whenever a lama is heard droning out his *Om mani pā' me hūm*, he is really reciting his version of one of the profoundest creeds known to philosophy—but in most cases probably with an artless ignorance that is equally profound.

Another mistake that one often meets with, especially in Theosophical literature, is that which represents the word DEVACHAN as signifying *The dwelling of the gods*, doubtless from some vague idea that it is derived from the Perso-Hindustāni words *Dewa*, 'a god,' and *Khān*, or *Khāneh*, 'a dwelling-house.' It is really the Tibetan word འདོད་པ་ཅན་ *De-wa chān*, meaning 'Blissful.'

No one will be better pleased than myself to see any errors in this book corrected, or doubts removed, by competent critics. I am conscious that there must be errors, and I know there are doubts; while the desire of all who are interested in the language cannot but be to see our knowledge of it advanced.

My acknowledgments are due to the grammarians already named, and especially to Mr. Henderson and Mr. Bell, whose respective manuals and vocabularies marked a considerable advance upon the grammars that they supplemented and, if I may say so, displaced. The earlier grammars by Csoma de Körös and Jäschke were concerned for the most part, if not solely, with archaic classical Tibetan. The former's "Colloquial Phrases" were anything but what would now be regarded as colloquial; while Jäschke's colloquial was that of Western Tibet. These grammars, therefore, were not altogether satisfactory for the purposes of modern requirements. Moreover, the manner in which they dealt with the mysteries of the verb left much to be desired. As for the late Rev. Graham Sandberg's grammar, though very elaborate and learned,

PREFACE.

it did not really constitute a bar to the successful appearance of the Manuals above alluded to. Indeed it may perhaps be said that not until the publication of Mr. Bell's book were the true forms and functions of the verb, and especially of ཡིན་པ་ and ཡོད་པ་ *To be*, stated with anything like precision and lucidity.

I desire also to acknowledge my obligations to the Hon'ble Vice-Chancellor (Sir Ashutosh Mukerji, Kt.) and Syndicate of the Calcutta University, under whose auspices this contribution to the study of Tibetan has attained the honour and privilege of publication.

Lastly, my grateful thanks are also due to Dr. and Mrs. Denison Ross for much kindness and help accorded from time to time; and perhaps most of all to my Mūnshi, Kāzi Dawa Sam Dūp, and to Mr. David Macdonald of Kalimpong (probably the first Tibetan scholar in India) who was kind enough to go through the entire MS. and to favour me with his critical comments and general approval.

H. B. H.

TABLE OF CONTENTS.

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

	<i>Page</i>
§ 1. The \mathbb{K} \mathbb{K}' KA-K'A	1
I. The \mathbb{K} \mathbb{K}' KĀ-LI	1
II. The \mathbb{K} \mathbb{K}' Ā-LI	3
§ 2. Romanized Equivalents	5
§ 3. Phonetic Modifications of Vowels	8
Notes	11
§ 4. The Six Reversed Letters	15
§ 5. The Seven Consonants to which \mathbb{C} may be subjoined ..	16
§ 6. The Fourteen Consonants to which \mathbb{C} may be subjoined ..	17
§ 7. The Six Consonants to which \mathbb{C} may be subjoined ..	18
§ 8. The Six Silent Consonants to which \mathbb{C} may be subjoined ..	18
§ 9. The Sixteen Consonants to which \mathbb{C} may be subjoined ..	18
§ 10. The Twelve Ra-go Consonants	21
§ 11. The Ten La-go Consonants	21
§ 12. The Twelve Sa-go Consonants	21
§ 13. The Five Prefixes	22
§ 14. Initial Letters and the Prefixes each may take ..	24
Notes	28
§ 15. Peculiarities of Pronunciation	29
§ 16. The Ten Consonantal Affixes	33
§ 17. The Eleven Final Duplications	34
§ 18. Colloquial Duplications	37
§ 19. The Tone System	39
§ 20. Writing and Punctuation	45

	<i>Page</i>
§ 21. Spelling	50
§ 22. Transliteration	55
§ 23. Use of the Tibetan Dictionary	55
§ 24. Indicative and Differentiating Particles	57
§ 25. <i>The Cases and their Signs</i>	61
I. The Nominative Case	62
II. The Vocative Case	63
III. The Objective or Accusative Case	63
IV. The Genitive Case	63
V. The Dative Case	65
VI. The Agentive Case	67
VII. The Locative Case	69
VIII. The Periodal or Durational Case	71
IX. The Modal Case	73
X. The Ablative Case	75
XI. The Terminative or Transitive Case	77
§ 26. NUMERALS.	
I. <i>The Cardinal Numbers</i>	82
II. <i>The Cardinals according to Alphabetical Enumeration</i>	85
NOTES:—	
1. Pronunciation	86
2. Affixes	86
3. Conjunctions	87
4. The Indefinite Article	87
5. Approximate Numbers	87
6. Ordinal Numbers	88
7. Distributive Numbers	88
8. Aggregates	89
9. Fractions	89
10. Adverbial Cardinal Numbers	90
11. „ Ordinal „	91
12. Definite and Indefinite Numerals	91
13. Noun Substantives	93
14. Notation by letters	93

CHAPTER II.

ETYMOLOGY.

	<i>Page</i>
§ 27. The Definite Article	95
§ 28. The Indefinite Article	99
§ 29. <i>The Noun.</i>	
A.—STRUCTURE	101
1. Monosyllables, Dissyllables, and Polysyllables ..	101
2. The affix <i>མཁུན་</i>	104
3. The affix <i>བྱེད་</i>	104
4. The affix <i>བྱུང་</i>	106
5. The affix <i>བཟོ་</i>	106
6. Abstract Nouns	106
B.—INFLEXION	
1. <i>Gender</i>	107
2. <i>Number</i>	109
3. <i>Case</i>	111
I. Noun ending in a Vowel	111
II. „ „ „ ཁྱེད་ or རྒྱེད་	115
III. „ „ „ རྒྱེད་, ཁྱེད་ or རྒྱེད་	116
IV. „ „ „ རྒྱེད་, རྒྱེད་, རྒྱེད་ or རྒྱེད་	116
§ 30. THE ADJECTIVE.	
I. Form and Place	116
II. Augmenting of Adjectives	127
III. The Comparative Degree	129
IV. The Superlative Degree	131
V. Other Methods of Comparison	134
§ 31. THE PRONOUN.	
I. Personal Pronouns	135
II. Declension of Personal Pronouns	138
III. The Reflexive Pronouns	140
IV. Compounds in <i>རྒྱུད་ Rang</i>	143

	<i>Page</i>
V. <i>Possessive Pronouns</i>	
1. Ordinary Personal Pronouns ..	144
2. Reflexive Possessive Pronouns ..	145
VI. Demonstrative Pronouns ..	147
VII. The Reciprocal Pronoun ..	150
VIII. Interrogative Pronouns ..	151
IX. <i>Relative and Correlative Pronouns</i>	
A. Relative Pronouns ..	153
B. Correlative Pronouns ..	160
X. <i>Indefinite Pronouns</i> ..	169
§ 32. ADVERBS ..	177
§ 33. POSTPOSITIONS ..	194
§ 34. CONJUNCTIONS ..	201
§ 35. ཡོད་པ་ <i>To be</i> ..	207
§ 36. ཡོད་པ་ <i>To have</i> ..	228
§ 37. ཡིན་པ་ <i>To be</i> ..	229
§ 38. THE VERB.	
I. Preliminary ..	239
II. Roots ..	239
III. Auxiliary Verbs ..	243
IV. Auxiliary Particles.	
(1) གི་, གྱི་, གྱི་, etc. ..	244
(2) གིས་, གྱིས་, གྱིས་, etc. ..	245
(3) གིན་ གྱིན་, གྱིན་, etc. ..	245
(4) ཇི་, ཇི་, ཇི་ ..	246
(5) ཅིང་, ཇིང་, ཇིང་ ..	247
6) བས་ and བས་ ..	248
(7) རས་ ..	249
(8) ལས་ ..	249
(9) ར་ ..	251
(10) ལ་ ..	252

CONTENTS.

XV

	Page
(11) གྱུ་	254
(12) ཡ་	255
(13) ཏང་	255
(14) ཏུ་, ཏུ་, ཏ་, ཏུ་, ཏུ་, ཡ་	257
(15) བཞིན་ and བཞིན་ཏུ་	258
(16) ཅང་	259
(17) ཏུས་ and ཏུས་ཡ་	259
V. <i>Moods and Tenses.</i>	
A.—Infinitive Mood	259
B.—The Supine	263
C.—The Verbal Noun	265
D.—Participles	267
E.—Gerunds	271
F.—Indicative Mood.	
(a) Present	272
(b) Imperfect	275
(c) Perfect	276
(d) Past Indefinite	277
(e) Pluperfect	279
(f) Future	281
G.—Subjunctive and Conditional Moods	283
H.—Potential Mood	285
I.—Probability	288
J.—Hortative Mood	290
K.—Purposive Mood	292
L.—Precative Mood	292
M.—Permissive Mood	293
N.—Optative Mood	294
O.—Imperative Mood	296
VI. The Passive Voice	299
VII. Compound Verbs	300
VIII. Verbs of becoming, growing, changing, etc.	303
IX. Inceptives	303
X. Imminence	304

	Page
XI. Continuatives	304
XII. Finality or Accomplishment .. .	305
XIII. Desideratives	305
XIV. Frequentatives	306
XV. Use of the PERFECT ROOT in the Colloquial .. .	307

CHAPTER III.

39. Syntax	308
--------------------	-----

APPENDIX OF CONJUGATIONS.

I. COLLOQUIAL ཡོད་པ་ <i>To be present ; To exist ; To be</i>	310
II. LITERARY Ditto .. .	315
III. COLLOQUIAL ཡོད་པ་ <i>To be</i>	320
IV. LITERARY Ditto	325
V. ཡོད་པ་ <i>To have ; to possess</i>	331
VI. Active, Transitive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb གཏོང་བ་ <i>To send</i>	331
VII. LITERARY Ditto	340
VIII. Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb གཏོང་གུ་ <i>To be sent</i>	349
IX. Active, one-Rooted COLLOQUIAL Verb མཐོང་བ་ <i>To see</i>	354
X. Neuter, one-Rooted COLLOQUIAL Verb དགའ་བ་ <i>To be glad, To rejoice</i>	360
XI. LITERARY Ditto	361
XII. Passive, 4-Rooted LITERARY Verb གཏོང་གུ་ or གཏོང་བར་གུ་ <i>To be sent</i>	368
XIII. Active, 2-Rooted COLLOQUIAL Verb འགྲོ་བ་ <i>To go</i> .. .	371
XIV. LITERARY Ditto	378
XV. 2-Rooted LITERARY Verb འགྲུ་བ་ <i>To become, etc.</i>	383

CONTENTS.

xvii

				<i>Page</i>
XVI.	Active, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb	ཉིད་པ་	<i>To do,</i>	
	<i>To make, etc.</i>	387
XVII.	LITERARY	Ditto	..	389
XVIII.	Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb	ཉིད་ཀྱི་ཡོད་པ་		
	or ཡོད་པ་	<i>To be made, To be done, etc.</i>	..	393
XIX.	Passive, 4-Rooted LITERARY Verb	བྱ་བ་	<i>To be</i>	
	<i>made, To be done, etc...</i>	394
XX.	Passive, LITERARY Verb	ཉིད་པར་འགྱུར་བ་	<i>To be</i>	
	<i>made, or done, etc.</i>	395

ERRATA ET CORRIGENDA.

Page	4, line 1	at	bottom.	For	read
8,	5 from	,,	,,	ཁ	ཁ
9,	13	,,	,,	ཨ in col. 2	ཨ.
12,	6	,,	top.	“affected”	“effected.”
12,	12	,,	bottom.	“affected”	“effected.”
14,	2	,,	top.	Yata	Yatā.
18,	7	,,	bottom.	LEN-PA	LEN-PA.
19,	2	,,	,,	CHO	CH’O.
21,	1 at	top.	,,	མག	མག
21,	2 from	,,	,,	Heda	Head.
22,	7	,,	bottom.	མ	མ
22,	6	,,	,,	DA	DA.
23,	11	,,	,,	GEB	GEB.
25,	7	,,	top.	G’A	G’A.
27,	8	,,	bottom.	Z	Z.
27,	7	,,	,,	ditto.	
28,	4	,,	,,	BAÁ	BAÁ.
31,	6	,,	top.	m	n.
31,	4	,,	bottom.	BAR	BAR, and
				BA	BA.
33,	3	,,	top.	ZHYU	ZHYU, and
				ZHYUM	ZHYUM.
35,	6	,,	bottom.	ཏ	ཏ
48,	5	,,	,,	“lines loping”	“line sloping.”
49,	9	,,	top.	ལ	ལ
49,	14	,,	,,	“up”	“at.”
56,	3	,,	,,	ཇ	ཇ
68,	1 at	,,	,,	S	é.

Page 89, line 10 from bottom.	For	ZHYI	read	ZHYI.
„ 89, „ 3 „ „ „				ditto.
„ 89, „ 4 „ top „				ditto.
„ 89, „ 5 „ „ „				ditto in both places
„ 91, „ 3 „ „ „		ZHYI	read	ZHYI'.
„ 91, „ 4 „ „ „		ZHYI'		„ ZHYI'.
„ 91, „ 4 „ „ „		ZHYIG		„ ZHYIG.
„ 106, „ 11 „ „ „		ཕ		„ ཕ.
„ 139, last line.		ང་རང་		„ ང་རང་
„ 140, line 12 from bottom.		ཁོ		„ ཁོ
„ 151, „ 12 „ „ „		ག་རི་		„ ག་རི་
„ 153, „ 10 „ „ „			Delete or	between ལུ་ and Ex.
„ 169, „ 1 at top „		hath		read that.
„ 243, „ 10 from bottom.		གཏོང་བ་ར་		„ གཏོང་བ་ར་
„ 262, „ 2 „ top.		ཤེས་		„ ཤེས་
„ 306, „ 6 „ bottom.		འགྲོ་པའི་		„ འགྲོ་པའི་
„ 329, „ 3 „ „ „		མན་		„ མན་
„ 347, last line.			Delete second and third dot between	བདང་

and མཁན།

„ 351 line 11 from bottom.	Read	“ might be sent.”
„ 371, „ 11 „ „	Delete	“ ཁྱིམ་ or ཤྱིམ་ or ཅུམ། ”
		and re-insert after “ Particle ” on next previous line.
„ 381, „ 5 „ top.	For	མི་གུར་ read མ་འགུར་
„ 382, „ 10 „ bottom.		„ འགྲོ་ར་ „ འགྲོ་ར་
„ 386, „ 8 „ „ „		འདི་ „ དེ་ and for
		ན་ „ བྱི་

Tibetan Grammar.

CHAPTER I.

PRELIMINARY.

§ 1.—The ཀ ཁ Ka-K'a, or TIBETAN GRAPHIC SYSTEM.

I.—ཀའི་ Kā-li, or CONSONANTAL SERIES of thirty letters.

Letter.	Name.	Remarks.
ཀ	Ka	Like <i>K</i> in the Urdu word ك KAB, <i>When</i> . A compact sound.
ཁ	K'a	<i>Kh</i> , forcibly aspirated. Like the Persian خ <i>Kh</i> .
ག	Ūa	Pronounced softly, from low down in the throat, rather more sharply than hard English <i>G</i> , and in a way that to English ears seems to give it the sound of <i>K</i> .
ང	Nga	Like the sound of <i>ng</i> in the English word <i>sing</i> . It often begins a word in Tibetan. As a final, often represented by a superscribed o, called o འུ་ཀོར་ o LĀ'-KOR, or o <i>cipher</i> .
ཅ	Cha	Like the <i>Ch</i> in <i>charge</i> . A compact sound.
ཆ	Ch'a	<i>Chha</i> . A forcibly aspirated <i>ch</i> .
ཇ	Ja, J'a	Like the <i>J</i> in <i>jar</i> . As an initial it is slightly aspirated, and may be pronounced like ཅ <i>ch</i> .

N.B.—For the *powers* of these letters, as represented by their romanized equivalents, see § 2.

Letter.	Name.	Remarks.
३	Nya	Like the combined sound of the <i>nya</i> in <i>lanyard</i> .
५	Ta	A compact dental sound, like the Urdu or Persian ط, or the Bengali ত.
६	T'a	Also dental, but forcibly aspirated.
७	Da	This is not exactly a dental <i>d</i> , nor is it an aspirated <i>d</i> , as sometimes described, but a dental sound rather like the <i>th</i> in <i>think</i> , as pronounced by some Irishmen; or like the Bengali থ, but with a strong similarity to a dental <i>t</i> . A soft sound.
८	Na	A dental <i>N</i> , softly sounded.
९	Pa	English <i>P</i> , but more fully and compactly pronounced.
१०	P'a	Not <i>Ph</i> (i.e. <i>F</i> , or <i>Fh</i>), but <i>P-h</i> . A strong aspirate.
११	Ba	Sharper than the English <i>B</i> , and rather like <i>P</i> , but softer than the latter.
१२	Ma	English <i>M</i> , sometimes abbreviated into <i>o</i> , written over the initial, and representing final <i>m</i> , and called ཨ་ལ་ཀོར་ ཨ་ La'-kor, <i>o</i> cipher. It is also called ཨ་ཀོར་ཨ་ Tö'-kor and is the same as the Sanskrit Anuswara.
१३	Tsa	Like the sound of <i>Ts</i> , or Russian Tsë. A compact sound.
१४	Ts'a	Not <i>Tsh</i> , but <i>Ts-h</i> , strongly aspirated
१५	Dz'a	Not <i>Dzh</i> , but <i>Dz-h</i> . Aspirated.
१६	Wa	English <i>W</i> .
१७	Žhya	Something like the French <i>J</i> in <i>jardis</i> , or Persian ج, or Russian Zhë, but with a tendency towards the sound <i>sh</i> , and also with the <i>ya</i> sound. Hence, hard <i>z'hya</i> , or soft <i>shya</i> .

Letter.	Name.	Remarks.
ཨ	Za	English Z, but inclining to sound of s.
ར	'a	<i>Spiritus lenis</i> , with a vowel-sound like that in the Urdu word <i>Bas</i> , <i>Enough</i> ; but soft and long, as though gently emanating from the throat. In words from Sanskrit it is used as a "mora," to denote prosodical length, i.e. a long syllable.
ལ	Ya	English Y, as in <i>yard</i> , <i>you</i> , <i>yoke</i> , <i>ye</i> , <i>yes</i> , <i>yiddish</i> , <i>yea</i> .
ར	Ra	English R, well sounded.
ལ	La	English L, but, at the end of a syllable, sounded either very faintly or not at all, and sometimes changed to ར Ra.
ཤ	Sha	Sh. Full, strong sound.
ས	Sa	S. Full, strong sound, like ss in <i>hiss</i> , but, at the end of a syllable, not sounded at all.
ཧ	Ha	H. Well aspirated.
ཨ	A	Like the vowel-sound in the Urdu word <i>Bas</i> , <i>Enough</i> . Pronounced very short: but a harder, fuller and compacter sound than that of ར. The sound of ཨ is inherent in all simple non-final consonants unqualified by any vowel-sign, and in all compound consonants sounding as one, when similarly unqualified. It is <i>not</i> inherent in the consonant ར which has a softer and more emanating sound.

II.—The ཨ་ལ་ཨ་ལ་ ཨ-LI, or VOWEL-SERIES, being five vowels, and four vowel-signs. For the purpose of illustrating the signs, one of the vowels, namely, ཨ A, which is also regarded as a consonant by Tibetans, is adopted as a basis. Any other consonant, however, would do equally well.

Letter.	Name.	Remarks.
ཨ	a	Like a in ཨ BAS, <i>Enough</i> . Pronunciation short, hard, compact and full. Inherent in all non-final consonants not qualified by any vowel-signs, and in single-letter and compound-letter syllables sounding as one syllable, when similarly unqualified. Thus, in བླ་ T'ANG, <i>Path</i> , it is inherent in བླ but not in the final ང. So it is inherent in ང NGA, <i>I</i> , but not in ང་ Ngo, <i>Face</i> ; and in ལྷ་ LA, <i>Pay, salary</i> , but not in ལྷ་ LU, <i>song</i> . It also ceases to inhere by reason of modifications other than qualifying vowel-signs, as will hereafter be shown. See § 3.
ཨི	i	Short, like the i in <i>is</i> . The sign is ཨི་ called གྱི་གུ་ G'i-g'u, <i>The Angle</i> , and it is placed over the letter it modifies. Thus, ཀྱི KYI, <i>A sign of the Genitive Case</i> .
ཨུ	u	Short, like the u in <i>full</i> . The sign is ཨུ་ called ཞུ་མུ་ ZHYAB-KYU, <i>The hook</i> , and it is placed under the letter it modifies. Thus, ཏུ་ D'u, <i>A sign of the Terminative Case</i> .
ཨེ	e	Short, like a in <i>made</i> , or the Italian e. The sign is ཨེ་ called འཇེང་བུ་ DENG-BU, <i>The standing stroke</i> , and it is placed over the letter it modifies. Thus, རེ་རེ་ RE-RE, <i>each</i> .
ཨོ	o	Short, like the o in <i>for</i> , or <i>rock</i> . The sign is ཨོ་ called སྐྱོ་མོ་ NA-RO, <i>The horns over the nose</i> , and it is placed over the letter it modifies. Thus, རོ་ RO, <i>A corpse</i> ; བོ་ GONG, <i>Price</i> ; ལོ་ལ་ LOG-PA, <i>To read</i> ; ལོ་ LO', <i>Lightning</i> ; ཏོ་ DO, <i>Stone</i> .

§ 2.—The ROMANIZED EQUIVALENTS adopted in this work, showing the Powers of the thirty consonants.

Tibetan Character.	Romanized Equivalent.	Remarks.
..		Acute accent, used for instance with <i>g</i> , when ག GA, is pronounced almost like <i>k</i> ; and with <i>d</i> , when ད DA, is pronounced almost like <i>T</i> . Thus, གོང་ GONG, <i>Price</i> , because it is pronounced nearly like KONG; but གོ་ GO, <i>Door</i> , pronounced like the ordinary hard English <i>g</i> . So also ཅེ་ ŌE, <i>The, That</i> , because it is pronounced almost like dental TE; but ཅི་ DI, <i>The. This</i> , pronounced as dental <i>d</i> .
	◌̃	This sign, placed over any letter, signifies a raising of the tone.
		<i>Spiritus lenis</i> , or gentle breathing. It is placed before <i>a</i> , thus 'a, to represent འ. For example, འཇུག་ K'A, <i>Order, Command</i> . For simplicity's sake, however, we shall seldom use it. It will never be used to represent འ as a prefix.
		<i>Spiritus asper</i> , or rough breathing. Thus ཁ K'A, for KHA. e.g., འཇེ་ར་ K'YER-WA, <i>To carry away</i> .
།	K	Tonic pitch high.
།	K'	Pitch lower than <i>K</i> .
།	G	Pitch deep.

Tibetan Character.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ག guarded	G	e.g.—གམ་ GĀM, <i>Box, Chest</i> . Pitch higher than g.
ང	Ng	Pitch low; sometimes represented by o LĀ'-KOR, o <i>cipher</i> .
ཅ	Ch	Pitch very high.
ཆ	Ch'	Pitch lower than <i>ch</i> .
ཇ	J, J'	When an initial, represented by J'. Thus ཇ་ J'A, <i>Tea</i> . When it has a prefix, represented by J. Thus, ཇུ་པ་ JÜ-PA, <i>To cling</i> : ཇཱ་ལ་ JĀ-WA, <i>To come to, To meet, To pay one's respects to</i> . Pitch very low.
ཉ	Ny	Pitch low.
ཏ	T	Pitch very high.
ཐ	T'	Pitch lower than T.
ད	D	Pitch very low.
ད guarded	D	e.g.—དོ་ DŌ, <i>Stone</i> . Pitch higher than Ō.
ན	N	Pitch low.
པ	P	Pitch very high.
ཕ	P'	Pitch lower than P.
བ	B, W, V	Pitch very deep.
ཨ and o		o (called o ལྷ་ཀོར་ LĀ' KOR, <i>cipher</i>). Is sometimes placed on top of a letter, and stands for a final <i>ng</i> , or <i>m</i> , or <i>ms</i> . The pitch of ཨ is low.

Tibetan Character.	Romanized Equivalent.	Remarks
ཨ	Ts	Pitch high.
ཨ་	Ts'	Pitch lower than Ts.
ཨེ	Dz	Pitch very low.
ཨྱ	W	Pitch low.
ཨྲ	Zhy	Pitch very low. e.g., ཨྲ་མོ་ ZHYĀ-MO, <i>Hat</i> , pronounced almost like SHĀ-MO.
ཨླ	Z	e.g., ཨླ་བ་ ZĀ-WA, <i>To eat</i> , pronounced almost like SA-WA. Pitch very low.
ཨྴ	'A	When ཨྴ is a prefix, it is not transliterated at all in this work. Pitch very low.
ཨྵ	Y	Pitch very low.
ཨྶ	R	Pitch low.
ཨྷ	L	Lowest pitch of all.
ཨྸ	Sh	} Pitch high.
ཨྐྵ	S	
ཨྺ	H	Pitch very high.
ཨྻ	A	Pitch low.

No. —The remarks in column 3 regarding Tonic Pitch refer to the Rev. Mr. Amundsen's Tonic-system. I would, however, advise the student to direct his attention to the *compactness or otherwise of his utterance*, and to the *shortness or length of his vowel-sounds*, rather than to Pitch of Tone. See § 19.

Other letters, compound and reversed, are not included in the above tables. They are dealt with in §§ 4 *et seq.*

§ 3.—PHONETIC MODIFICATIONS OF THE FIVE VOWELS. These are based on ཨ A, as representing any of the thirty consonants.

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཨ	a	Short, hard and compact, as already explained. EX. རྒྱལ་པོ་ K'AM, <i>Empire, Realm</i> . Pronounced, as regards the vowel-sound, exactly like that of the English word <i>Come</i> . ཨ differs from འ in that the latter is a long, slow and gentle emanation, while ཨ is uttered forcibly.
ཨ+འ ཨ+ཡ	ā	Long, like a in English <i>far</i> . EX. རྒྱལ་ K'Ā, <i>Order, Command</i> ; ལྟན་ LĀ, <i>A courteous expression</i> .
ཨ ཨ ཨ	ā	Long, like a in <i>far</i> . EX. ཀྲ་ཤ་ KĀ-SHA, <i>A sort of grass</i> : དྲལ་ལེ་ལ་མ་ TĀ-LE-LA-MA, <i>Dalai Lama</i> , or GYĀ-WA RIM-PO-CH'E; ལྷ་ས་ L'Ā-SA.
ཨ	â, â, wâ,	Long, like the o in <i>corner</i> , or the aw in <i>Bawl</i> , or the Chinese wā as in <i>Kwān</i> , in transliterations from Sanskrit, Indian, Chinese or other foreign languages. Thus, ར་མེ་ཤ་ར་ RA-ME-SHĀ-RA, <i>A holy place near Lanka</i> or <i>Ceylon</i> ; སྐུ་ཀྲན་ T'O'-U-KWĀN, <i>Last Emperor of China of the Tartar dynasty</i> ; དའི་འཕྱིན་བུ་ར་ DĀI-CH'IN-B'Ā-DUR, <i>A Mongolian King of Tibet</i> . Or long, like the a in <i>far</i> , in Tibetan words. Thus, ཚ་ Ts'Ā, <i>Salt</i> ; ར་ཏ་ K'Ā-TA, <i>Crow, mag-pie</i> ; བཟུ་ PĀ'-ZHYĀ, <i>A mitre-shaped cap</i> . Or it serves to show that a letter is not a prefix, but an initial. Thus, དངས་པོ་ DANG-PO, <i>clear</i> , which might other-

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཨ+ཏ ཨ+ད	ä	wise have read NGÄ-PO ; དུགས་པོ་ DÜ-PO, A district of Tibet south-east of Ü and Kong-po, which might otherwise have read GÄ-PO. Short, like <i>a</i> in <i>can</i> . Ex. ཇམ་པ་ ZHYÄN-PA (pronounced ZHYÄM-PA) <i>other</i> ; or, དད་པ་ DÄ'-PA, <i>Faith</i> .
ཨ+ས ཨ+ལ	ä	Long, like <i>a</i> in <i>can't</i> , as pronounced by a Yankee. Ex. ཉེ་གནས་ NYE-ÑÄ, <i>Disciple</i> , <i>Pupil</i> : གྱལ་པོ་ or GYÄ-PO, <i>King</i> .
ཡི	i	Short, like <i>i</i> in <i>is</i> . Ex. ཡིན་པ་ YIN-PA (pronounced YIM-PA), <i>To be</i> .
ཡི+གས ཡི+ས ཡི+ལ	i	Long, like <i>i</i> in <i>ravine</i> . Ex. འཇིགས་པ་ JI-PA, <i>To be afraid</i> ; གིས་ GI, <i>A sign of the Agentive Case</i> ; རྒྱུ་ལ་ KYI-LA, <i>Among, amid, in the midst</i> .
ཡི་ འ	i	Also long, like <i>i</i> in <i>ravine</i> . Used in transliterations from foreign languages. Ex. ཤྲི་ལ་ SHI-LA, <i>Moral conduct</i> ; ཕུན་པོ་ཀ་ PUN-DA-RI-KA, <i>White lotus</i> ; ཤྲི་ SHRI, <i>Glory</i> .
ཡི	e	Short, like <i>a</i> in <i>made</i> , or Italian <i>e</i> . Ex. རེ་ DE, <i>The, That</i> .
ཡི+གས ཡི+ས ཡི+ལ	ö	Like the preceding, but long. Ex. བགེགས་ GE, <i>Devil, Demon, Evil-spirit</i> ; ཤེས་པ་ SHE-PA, <i>To know</i> ; སེལ་པ་ SEL-WA, or SE-WA, <i>To absolve</i> .

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཨི་ན་ ཨི་ད་	ə	Short, like <i>e</i> in <i>get</i> . Ex. རྩོད་པོ་ CH'EN-PO (pronounced CH'EM-PO), <i>Great, Big, Large</i> ; གྱེད་པ་ J'E'-PA, <i>To do, to act, to perform, to achieve</i> .
ཨི་	ai	Like <i>i</i> in <i>mind</i> . Ex. ཀའ་ལ་ཤ་ KAI-LĀ-SHA, <i>A mountain on the N. shore of Lake Manasarowar</i> ; མི་རྩི་ MAITRI, <i>Love, Friendship</i> ; རི་ལིང་ག་ TAI-LING-GA, <i>The modern Telingang</i> .
ཨུ་	u	Short, like <i>u</i> in <i>pull</i> . Ex. ལུ་པོ་ HUR-PO, <i>Active</i> ; འབྲ་ BU, <i>Worm</i> ; ལྷ་ CH'U, <i>Water</i> .
ཨུ་གས་	ü	Long, like <i>oo</i> in <i>snooze</i> . Ex. འབྲུགས་པ་ ŽHYU PA, <i>To sit</i> .
ཨུ་འབྲུ་འབྲུ་	ü	Same as preceding. Ex. བི་དུ་རུ་ WAI DU- RYA, <i>Azure stone, Lapis lazuli</i> ; རྩི་ HUM, A terrifying or angry expression. འབྲུ་པ་ BRUTAL.
ཨུ་ན་ ཨུ་ད་	ü	Like <i>u</i> in French <i>une</i> . Ex. འདུན་ DUN, <i>Seven</i> ; རྩུད་པ་ KÜ'-PA, <i>Thread</i> .
ཨུ་ས་ ཨུ་ལ་	ü	Same as last, but long. Ex. དུས་ D'Ü, <i>Period, Time</i> ; ཡུལ་ YÜ, <i>Land, Country</i> .
ཨོ་	o	Short, like <i>o</i> in <i>for</i> , or <i>rock</i> . This is the commonest <i>o</i> in Tibetan. Ex. ཁྱོས་ T'OM

Tibetan Sound.	Romanized Equivalent.	Remarks.
		<i>Bazaar</i> ; ཡལ་པོ་ YA'-PO, <i>Good</i> ; ར་བ་ Zö-wA, <i>To build</i> ; ལོ་ LO, <i>Year</i> ; ཁྱི་མོ་ K'YI-MO, <i>Bitch</i> ; ཇོ་བོ་ J'o-wo, <i>Nobleman, master, lord</i> ; པོ་ལོ་ Po-'o, <i>Grandfather</i> .
ཙ་གས་	ö	Long, like o in <i>mode</i> . Ex. ཚལ་ས་ Ts'ö, <i>A crowd, a multitude</i> .
ཙོ་ འ	ö	Like the last. Used only in transliterating. Ex. གོ་ཏ་མ་ GÖ-TA-MA, <i>Buddha's name</i> .
ཙོ་ག་ } ཙོ་ད་ }	ö	Short, like eu in French <i>Jeune</i> . Ex. དགོན་པ་ GÖN-PA (pronounced GÖM-PA), <i>A monastery</i> ; ཚེད་པ་མ་ CHÖ'-PÄN, <i>Diadem</i> .
ཙོ་ས་ } ཙོ་ལ་ }	ö	Same as last, but long. Ex. ཚེས་ CH'ö, <i>Religion</i> ; ཉལ་དོ་ NYA-D'ö, <i>Fishing net</i> .
ཙཱ་ འ	au, ou	Like ou in <i>Noumenon</i> . Ex. གོ་རི་མ་ Gou-ri-ma. Sometimes also spelt ཙཱ་འ་ or ཙཱ་འ་ Ex. གཱུ་ཏ་མ་ or གོ་ཏ་མ་ Gau-ta-ma, <i>Gouta-ma</i> .

NOTES.

- 1.—In the above Tabular Statement the sign + in column 1 means "as modified by the addition of." It will be seen that the basic, inherent ཙ་ a is subject to modifications, not only when quali-

fied by vowel-signs, but also when followed or subjoined by འ་ 'a, or when subjoined by ཏྲ་ Ha, or འ་ wa-zur, or when followed by ཏྲ་ Na, འ་ La, ཏྲ་ Da, ཏྲ་ Sa, and ཏྲ་ G'a-sa, which last is sometimes represented by the abbreviation ཏྲ་ Ta-log-ta, i.e. ཏྲ་ Ta reversed, and called ཏྲ་ ཏྲ་ ཏྲ་ G'a-sa-da-kyo'.

- 2.—In words containing those vowel-modifications which are affected by འ་ la, the འ་ when pronounced, should be uttered very softly. Often it is not pronounced at all. e.g., ཏྲ་ Ngül, or Ngül, *Money*; ཏྲ་ SÖL-J'A, or SÖ-J'A, *Tea*.

Where འ་, as a final, is followed by the particle འ་ wa, the latter, in the Colloquial, is often changed into ཏྲ་ ra. e.g., ཏྲ་ ཏྲ་ ཏྲ་ (instead of འ་) ཏྲ་ CH'O'-PA BÜ-RA NANG-WA, *To sacrifice* (Honorific form). Sometimes, however, འ་ is merely duplicated. See § 18.

- 3.—In the pronunciation of words containing those vowel-modifications which are affected by ཏྲ་ D'a, or ཏྲ་ G'a, or sometimes ཏྲ་ G'a-sa, the following peculiarity should be noted. In the case of monosyllabic words or final syllables ending in one of the above letters, such letter is not exactly pronounced. Yet it is *hinted at*; for, just before pronouncing it, the speaker stops short, and, by a sharp contraction of the glottis, forms a kind of innominate sound, which perhaps is best described by reference to the Persian or Arabic ع 'ain, or to the curious throat-sound emitted by some Glaswegians when, instead of saying *Saturday*, they say *Se'urday*, or instead of saying *water*, they say *wa'er*. This emphasized hiatus-sound will be represented by an apostrophe. Ex. ཏྲ་ J'E'-PA, *To do*; ཏྲ་ CH'A', *Hand* (Honorific term):

ཉི་གུགས་ NYI-DO', *Parasol*. In particular, as regards syllables ending in ག་ G'a, the following rules may be observed :—

- (a) When the syllable forms a word by itself, like ཅིག་ CHI' (*Chig'*), *A, an*; དུག་ DÜ' (*Dug*), *Is*; or ཤོག་ SHO' (*Shog'*), Imperative of ཡོང་བ་ YONG-WA, *To come*, the ག་ G'a should never be pronounced, but only *hinted at*, in manner above described.
- (b) When the syllable in which ག་ or གས་ occurs is only one in a word of two or more syllables, and is not the final syllable, the ག་ or གས་ may be pronounced, or only hinted at, at pleasure. Ex. སྒྲིག་པ་ DIG'-PA, or DI'-PA, *Sin*. རྩོག་ཤོག་ DOG'-DOG', or DO'-DO', *A Lump*; ཡག་པོ་ YAĞ-PO, or YA'-PO, *Good*; མྱུགས་པོ་ GYÜ-PO, or GYÜĞ-PO, *Quick*.
- (c) Practically the same rules may be observed as regards final ལ་ la. Ex. རྩ་ལ་ NOĀ, *Fatigue*, and སྒྲིལ་བ་ DEL-WA, or DĒ-WA, *To fasten on*.

4.—A consonant, having a prefix, but no affix, nor any qualifying vowel-sign, must be supported by the lengthening affix འ་ 'a, which prevents the prefix from being mistaken for an initial letter. Ex. བཀའ་ K'Ā, *Order, command, word*; མཇུག་ D'Ā, *Arrow*.

ག་ B, is usually pronounced W, when, in a word of more than one syllable, it is the initial letter of the second or other following syllable, and the final letter of the immediately preceding syllable is either ར་འ་ས་ or ལ་, or if such preceding syllable does not end in a consonant, but is governed by inherent ཨ་, or one of the

vowel-signs. བ་ also takes the sound of *w* when it is prefixed by ད་, *Da*, and has no modifying vowel-sign or *Yata* sign. In the latter case it takes the sound of the modifying signs. Ex.:—
 དབང་. WANG, *Power, might, potency* (non-physical); but དབྱགས་
 ཐ, *Pespitation*; དབྱ་ཤ་ U-ṬA, *Hair* (of head): དབེན་གནས་
 EN-NĀ, *Lonely spot*; དབོན་བོ་ ÖN-PO, *Grandson, nephew* (Literary
 term); དབྱར་ YAB, *Summer*; དབྱེངས་ YING, *Region, Space* (e.g.
 heavenly expanse); དབྱུག་པ་ YUG-PA, or YU'-PA, *To brandish to
 flourish*; དབྱིན་མུ་བ་ YĒN-CH'E-WA, *To separate*; but འབངས་
 BANG, *A subject*; འབྱུང་བ་ JUNG-WA, *To happen, originate, become,
 arise.*

The letter བ་ *Ba*, when sounding as a *w*, and followed by
 འ་ *i*, is pronounced somewhat like the hard Russian vowel
 ŌI, but with a *w* before it, or something like the English word
way, save that the *a* must be given the vowel-sound of ཨ་, and
 merged into the succeeding *i*, so as to make the two into a sort
 of diphthongal sound.

Second vowels, following immediately after a simple or com-
 pound consonant, whether qualified by a vowel-sign or not, are
 always based on འ་ 'a, not on ཨ་ *a*. Ex. གཱུ་ར་མ་ not
 གཱུ་ར་མ་ GAU-TA-MA; ལཱུ་ LE-U, *Chapter*; མཱུ་ MI-U, *Little
 man.*

§ 4.—THE SIX REVERSED (i.e. ལོ་ LO') LETTERS. Used chiefly in transliterations from Sanskrit, Pāli, etc.

Letter.	Name.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ṭ	Ta-log-ta or Ga-sa-da Kyó	T	The dental letter ཅ་ <i>Ta</i> reversed and pronounced as a palatal. A common abbreviation for the double affix གས་ Ex. རྒྱུང་རྩོད་ PUNG-RÖ, instead of རྒྱུང་རྩོད་སྒས་
ṭ'	T'a-log-t'a	T'	ṭ' <i>T'a</i> reversed, and pronounced as an aspirated palatal.
ḍ	Da-log-da	ḍ	ḍ <i>Da</i> reversed, and pronounced as an unaspirated palatal, much as some Irishmen pronounce the <i>th</i> in <i>think</i> .
ṇ	Na-log-na	N	The dental letter ཉ་ <i>Na</i> reversed, and pronounced as a palatal.
ṣ	Sha-log-K'a	K'	ṣ <i>Sha</i> reversed, and pronounced like ཁ་ <i>K'a</i> .
ṣ'	Ka-Sha-log-ta-pa (ཁ་ཤ་ལོག་ཐ་པ་) K'ya	K'y	ṣ' <i>Ka</i> , with a reversed ཁ་ <i>Sha</i> subjoined. Pronounced like ཁ་ཤ་ <i>K'ya</i> , strongly aspirated.

§ 5.—THE SEVEN CONSONANTS TO WHICH ལ་ *Ya*, IN THE FORM OF ལ་, MAY BE SUBJOINED. ལ་ so subjoined is called ལ་བདགས་ or ལ་བདག་ *YA-TĀ, Ya-subjoined.*

ཀ	This is <i>Kya</i> , and it is so pronounced.
ཁ	This is <i>K'ya</i> , and it is so pronounced.
ག	This is <i>Gya</i> , and it is pronounced as some Irishmen pronounce <i>Garden, guide</i> , etc., i.e. <i>Gyarden, Gyide</i> , etc.
པ	This is <i>Pya</i> , but ལ་-TĀ changes the pronunciation into that of ཅ་ <i>Cha</i> .
ཕ	This is <i>P'ya</i> , but ལ་-TĀ, changes the pronunciation into that of ཆ་ <i>Ch'a</i> .
བ	This is <i>Bya</i> but ལ་-TĀ' changes the pronunciation into that of ཇ་. That is to say, when ཇ་ is an initial, it is pronounced <i>J'</i> , which is practically like ཅ་ <i>Cha</i> ; when not an initial, it is pronounced <i>J</i> . If prefixed by ད་ <i>Da</i> , it is pronounced <i>Y</i> ; and if further qualified by a vowel-sign, it takes the <i>Y</i> sound merged into the vowel-sound. Ex. དབྱར་ <i>YAB, Summer</i> ; དབྱིངས་ <i>YING, Region, space</i> (e.g. Heaven's vault); དུག་པ་ <i>YUG-PA, or YU'-PA, To brandish, flourish</i> ; དེ་མཇུག་པ་ <i>YĒN-CH'E-WA To separate.</i>
མ	This is <i>Mya</i> , but ལ་-TĀ changes the pronunciation to that of ཉ་ <i>Nya</i> .

TIBETAN GRAMMAR.

17

§ 6.—THE FOURTEEN CONSONANTS TO WHICH ར་ *Ra*, IN THE FORM OF ར་, MAY BE SUBJOINED. ར་ so subjoined is called ར་བདགས་ or ར་བདེ་, RA-TĀ, *Ra-subjoined*.

Letter.	Name.	Romanized Equivalent.	Remarks.
ཀ	Ka-ra-tā-Ta	T	Like ར་ } .. ར་ } .. ར་ } .. ར་ } .. ར་ } .. ར་ } .. ར་ } .. ར་ } .. ར་ } .. ར་ } All palatals
ཁ	K'a-ra-tā-T'a	T	
ག	Ga-ra-tā-Da	D	
ཅ	Ta-ra-tā-Ta	T	
ཆ	T'a-ra-tā-T'a	T'	
ཇ	Da-ra-tā-Da	D	
ཉ	Na-ra-tā-Na	N	
ཏ	Pa-ra-tā-Ta	T	
ཐ	P'a-ra-tā-T'a	T'	
ད	Ba-ra-tā-Da	D	
མ	Ma-ra-tā-Ma	M	
ཤ	Sha-ra-tā-Shra	Shr	
ཚ	Sa-ṛa-tā-Sa	S	This is the pronunciation in Literary Tibetan and in Sikkim and Bütan.
	Sa-ra-tā-Ta	T	This palatal pronunciation is the pronunciation in རྩམ་པལ་ལྟ་ འ་པ་ཁ་ཀ་, Colloquial of Ü.
	Sa-ra-tā-Hra	Hr	Pronunciation in གཙང་པལ་ལྟ་ TSANG-P'Ā-KĀ', Colloquial of Tsang.
ཨ	Ha-ra-tā-Hra	Hr	

§ 7.—THE SIX CONSONANTS TO WHICH ཏ་ *Ha*, IN THE FORM ཏ་ (ཏ་བདགས་ *HA-TĀ*), MAY BE SUBJOINED.

With the exception of ལྷ་ *Lhā* (commonly seen *Lhā*), which is frequently met with, these *Ha*-compounds are only used in transliterations from Sanskrit, Pāli etc. The effect of subjoining ཏ་ *Ha*, is to lengthen and slightly aspirate the consonant. Ex. ལྷ་ས་ *LĀ-SA*, *Lhāsa*, the Capital of Tibet.

ག་ <i>G'ā</i> .	ན་ <i>D'ā</i> (Dental)	བ་ <i>B'ā</i> .
ཏ་ <i>Dz'ā</i> .	པ་ <i>P'ā</i> (Palatal)	ལ་ <i>L'ā</i> .

§ 8.—THE SIX SILENT CONSONANTS TO WHICH ལ་ *La* (ལ་བདགས་ *LA-TĀ*) IS SUBJOINED.

The effect of subjoining the ལ་ is to raise and emphasize the tone, and to make the sound more compact.

ལ་ ལ་ ལ་ ལ་ ལ་ ལ་ All pronounced ལ་ *La*.

ལ་ Pronounced *Da*.

EXAMPLES:—ལྷ་ཀོར་ *LĀ'KOR*, *Cipher*, such as 0, the abbreviated མ་ or ཏ་; ལུ་ *LU*, *Serpent-demon*; ལྷོག་པ་ *LÖG-PA*, *To read*; ལྷ་ཅོར་ *LĀ'-CHÖR*, or *LĀÖ-CHÖR*, *Clamour, noise*, (Literary); ལྷན་པ་ *LĒN-PA*, *Stupid, foolish*; ལྷ་བ་ *DA-WA*, *Month, moon*; ལྷ་མ་ *LA-MA*, *Lama*; ལུང་ *LUNG*, *Will*; ལོབ་པ་ *LOB-PA*, *To learn, teach*.

§ 9.—THE SIXTEEN CONSONANTS TO WHICH ལྷ་ཙུར་ *WA-ZUR*, IN THE FORM OF ལྷ་, IS SUBJOINED.

ལྷ་ is called *WA-ZUR* because it is a corner of the letter ལྷ་ *Wa*.

When scholars from Tibet first visited India to study Buddhist

Literature, they did not realize that the Tibetan letter འ་ represented both *B* and *W* (which in Sanskrit are denoted by व and ब), just as the Bengali letter ব represents them, and that འ་-*Wa* was therefore unnecessary. The later scholars, however, did realize it, and since then འ་ *Wa* has not been much used in Tibetan. It still survives, however, in some words, and in the form of འ་ *WA-ZUR*, subjoined to the consonants now under notice.

As regards Tibetan words, the effect of subjoining འ་ is merely to lengthen somewhat the sound of the vowel inherent in, or qualifying, the consonant. In the following examples the vowel-sound is the inherent འ་ *a*, which, when lengthened, is *ā*. Thus :—

ཀྱ་ *KĀ, Oh!*

ཀྱའི་ *KĀ-YĒ, Oh! Holla!*

ཁྱ་ *K'Ā-TA, Crow, Magpie.*

ཁྱ་ *DĀ-PA, Mouth.*

ཁྱེ་ལྷ་ཁྱ་ *LAB-DĀ, School.*

རྩ་ *DĀ-WA, A Medical plant.*

ཅ་ *TSĀ, Spunk, tinder.*

ཅ་ *TSĀ, Grass, herb.*

ཅ་ཁ་ *TSĀ K'Ā, Pasture.*

ཆ་ *TS'Ā, Salt.*

ཉ་ འུ་མེ་ *ZHYĀ, or ZHYĀ-MO, Hat, cap.*

ཞ་ *ZĀ, Nettle.*

ར་ *RĀ, ར་ཆ་ RĀ-CHO, Horn, sting.*

ཁྱེ་ཁ་ *T'ĀG-RĀ, or T'Ā'-FĀ, Hartshorn.*

ལ་བ་ LĀ-WA, *A species of deer.*

ཤ་ SHĀ, *Flood, high water.*

ཤ་བ་ SHĀ-WA, *Deer.*

ཤ་པོ་ SHĀ-P'Ō, *Stag, buck.*

ཤ་མོ་ SHĀ-MO, *Doe, hind.*

ཤ་ཕྱུག་ SHĀ-T'U', *Young deer.*

WA-ZUR is also used to represent the sound of *wā*, as found in old Tibetan literature, and in Sanskrit, Pāli, Chinese, and other ancient foreign languages. Ex:—

ཧྲ་ཤ་ HwĀ, *Sugared medicine like lozenges* (old Tibetan).

ར་མེ་ཤ་ར་ RA-ME-SHWĀ-RA, *Rameshwar, near Ceylon.*

ཐོ་འུ་ཀྱ་ T'Ō-U KWĀN, *Last Emperor of China of the Tartar dynasty.*

དྲ་འཛིན་པ་དྲ་ DWĀI-CH'IN-B'Ā-DUR, *A Mongolian king of Tibet.*

སྒ་བ་པ་ SWĀ-B'Ā-T'AN, *Name of a town.*

It also represents the sound of *ā* as found in modern Indian languages, e.g. Bengali, in which that sound and *wā* seem to be interchangeable. Ex. *Swadesi, Shādeshi.*

It is even met with in conjunction with the vowel-sound ~ *Na-ro.*

Ex. ཀི་ཀི་ སྒོ་ སྒོ་ དེ་རིང་ ཉི་མ་ རྩོ་ KI, KI, SWO, SWO, TE-RING.
NYI-MA DO: *Ho, ye gods, to-day is sunny!* (Literary).

WA-ZUR also sometimes serves to show that a letter which might possibly be mistaken for a prefix is really an initial. Ex. དྲ་མ་པོ་ DĀNG-PO, *Clear*; དྲ་མ་པོ་ འཁ་-པོ་, *A district in Tibet.* If the WA-ZUR had not been subjoined to the ད་ in these words, one might have read them NGĀ-PO, and GĀ-PŌ.

§ 10.—THE TWELVE CONSONANTS ON WHICH THE *silent* ར་མག ར་མག *RA-DO-
Ra-Head* IS PLACED. The effect is to raise the tonic-pitch and
emphasize the sound of each consonant, except those that are
regarded as masculine. As to masculine letters see § 19. Sign
with Romanized equivalent, ʸ above.

ཀ་ *Ka*, ཁ་ *Ga*, ཅ་ *Nga*, ཇ་ *Ja*, ཉ་ *Nya*, ཏ་ *La*,
ད་ *Da*, ན་ *Na*, བ་ *Ba*, མ་ *Ma*, ཚ་ *Tsa*, ཅ་ *Dza*.

It will be noticed that ཀ་ *Ka*, ཏ་ *Ta*, ཚ་ *Tsa*, have not got above
them the sign for heightening the Tonic-pitch, they being masculine
letters and not requiring it.

§ 11.—THE TEN CONSONANTS ON WHICH THE *silent* ལ་མག ལ་མག *LA-GO, La-
Head*, IS PLACED. It has the same effect as the *Ra-Head*. Sign ʸ.

ཀ་ *Ka*, ཁ་ *Ga*, ག་ *Nga*, ལ་ *Cha*, ཇ་ *Ja*,
ཏ་ *Ta*, ཏ་ *Da*, ཏ་ *Pa*, ཏ་ *Ba*, ཏ་ *La*.

In all these the ལ་ is not pronounced, except in the case of ཏ་ *L'a*,
and except also when there is a preceding syllable which ends in a
vowel. In this latter case the ལ་ is usually carried back and given the
sound of ཏ་ *n*. EX. གོང་ལ་མག GÖN-CHĀ, *Lock*; དཔུང་ལ་མག DĀN-TA, *Now*.
Sometimes, however, it is carried back as ལ་, but not sounded. Yet it
modifies the preceding vowel. EX. ཏ་ལ་མག TĀ-CHĀ, *Whip*. Sometimes
it even takes the sound of final བ་ *b*. EX. བཟུང་ལ་མག ZOB-TA, *Mien*.

§ 12.—THE TWELVE CONSONANTS ON WHICH THE *silent* ས་མག ས་མག *SA-GO.
Sa-Head*, IS PLACED. It also has the same effect as the *Ra-Head*.
Sign ʸ

ཀ་ *Ka*, ཁ་ *Ga*, ག་ *Nga*, ཏ་ *Nya*, ཏ་ *Ta*, ཏ་ *Da*,
ཏ་ *Na*, ཏ་ *Pa*, ཏ་ *Ba*, ཏ་ *Ma*, ཏ་ *Tsa*, ཏ་ *Dza*.
ཏ

§ 13.—**སྔོན་འདྲུག་པུ་** NGÖN-JU' NGA, THE FIVE PREFIXES, i.e. silent letters, which are prefixed to divers *Initial* (sometimes called *Radical*) letters, simple and complex, in the formation of words. Their effect is to remove the aspirate, if any, of low-toned, i.e. Feminine and Very Feminine initials, and to raise the Tonic Pitch, and make the sound more compact. Thus, take རྩ་ J'UNG, the Perfect and Imperative root of རྩུང་བ་ JÜNG-WA, *To happen, originate, arise*. Here བ་ is a feminine letter, and therefore low-toned, and, as an initial with ཡ Ya-tā, it is slightly aspirated in རྩ་. The addition of the prefix འ་ 'a removes the aspirate, and makes the Tonic Pitch higher, and the sound more compact.

These prefixes are really a kind of Prepositive Affixes, sometimes modifying the meaning of a word, and sometimes entering into the formation of the Present, Perfect and Future Tenses of a verb. Though doubtless once upon a time actually pronounced, they are now generally silent. In the case, however, of ག་, བ་, and མ་, when the syllable in which any of them occurs is preceded by a syllable ending in a vowel-sound, the ག་, བ་, or མ་ is often carried back in pronunciation to the vowel-sound and sounded with it. The prefixes ཏ་ and འ་ are never sounded or carried back. As regards འ་ and མ་ the Colloquial has a curious custom of transmuting them into the sound of ན་ N. Ex. མེ་མཉམ་ ME-B'A is pronounced MEN-B'A, *Gun*; མེ་འདྲུག་ MI-DU' is pronounced MIN-DU', *Is not*; འད་འད་ DA-DA is pronounced DÄN-DA, *similar*. Also བ་, as a prefix, is sometimes given the sound of མ་ m. Ex. ན་བཟའ་ NA-Z'A is pronounced NAM-Z'A, *clothes*.

No letters are ever superposed upon or subjoined to any prefix; and, as will be seen when we come to the paragraph on the TONE SYSTEM (§ 19), Prefixes, as such, are of genders different

from those of the same letters as Initials, or even as Affixes, save in the case of མ་ which is always Very Feminine.

ག་ Ga. This prefix is of COMMON GENDER, and it is found before the following Initials, namely, ཅ་ Cha, ཉ་ Nya, ཏ་ Ta, ཏ་ Da, ན་ Na, ཅ་ Tsa, ཞ་ Zhya, ཟ་ Za, ཡ་ Ya, ཤ་ Sha, and ས་ Sa, all of which retain their natural sounds unaffected by the ག་ save as regards Tonic Pitch and compactness of utterance, as already explained. This prefix is found in many nouns. It also enters into the formation of the Present and Future Roots of certain verbs. Ex. གནས་ཚང་ NÄ-TS'ANG, Inn; གཏོང་ TONG, Present Root, and གཏང་ TANG, Future Root, of གཏོང་བ་ TONG-WA, To send, dismiss.

ད་ Da. This prefix is of COMMON GENDER, and is met with before the following Initial letters, namely, ཀ་ Ka, ག་ Ga, ང་ Nga, བ་ Pa, བ་ Ba, and མ་ Ma, and nine other letters which are merely compounds of these with Ya-tā', or Ra-tā'. It also enters into the formation of the Future Root of certain verbs. Ex. དབྱུང་ ཅ. Future Root of དབྱུང་བ་ BÜ-WA, To offer; དགའ་ GAB, Future Root of དགའ་བ་ GEB-PA, To cover.

བ་ Ba. This prefix is of MASCULINE GENDER, and occurs before the Initials ཀ་ Ka, ག་ Ga, ཅ་ Cha, ཇ་ Ja, ཉ་ Nya, ཏ་ Ta, ཏ་ Da, ན་ Na, ཅ་ Tsa, ཇ་ Dz'a, ཞ་ Zhya, ཟ་ Za, ར་ Ra, ཤ་ Sha, ས་ Sa, and twenty-nine other letters, compounds of the foregoing, some having one or other of the different subjuncts, and some even one or other of the three different superposed letters. It is a very common prefix, and enters into the formation of the Perfect and Future Tenses of many verbs. Ex. བསྐོར་ KOR, Perfect Root and Future Root of བསྐོར་བ་ KOR-WA, To Surround. བཞེས་ ZÄYÖ, Perfect Root, and བཞོ་ ZÄYO, Future Root of བཞོ་བ་ JO-WA, To milk.

མ *Ma*. This prefix is of VERY FEMININE GENDER, and occurs before ཁ *Ka*, ཀ *Ga*, ཏ *Nga*, ཚ *Ch'a*, ཇ *Ja*, ཉ *Nya*, ཐ *T'a*, ད *Da*, ན *Na*, མ *Ts'a*, ཇ *Dz'a* and four other letters, compounds of some of the foregoing in *Ya tā*, or *Ra-tā*.

ལ 'A. This Prefix is of FEMININE GENDER, and is found before ཁ *K'a*, ཀ *Ga*, ཚ *Ch'a*, ཇ *Ja*, ཐ *T'a*, ད *Da*, ཤ *P'a*, བ *Ba*, མ *Ts'a*, ཇ *Dz'a*, and nine other letters, compounds of some of the foregoing in *Ya-tā*, or *Ra-tā*.

The raising-power (if any) of these prefixes, as regards Tone, depends upon their gender as mentioned above, the masculine prefix བ *Ba* possessing the greatest power.

§ 14.—The following Tabular Statement of the consonants (in their simple form) which, as Initial Radical letters, take prefixes, and of the particular prefix or prefixes which, and which alone, each such consonant takes, may be found of use, especially in cases where the student feels some difficulty in determining whether any particular letter is or is not a prefix. For instance, no letter except ད *Da*, or བ *Ba*, immediately preceding a ཁ *Ka*, can be a prefix; no letter except མ *Ma*, or ལ 'A, immediately preceding a ཁ *K'a*, can be a prefix; and so on.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ཁ	ད	དཀར་པོ་ <i>Kar-po</i> , White.
	བ	བདུ་ཤིས་ <i>Ta-shi</i> , Joy, Prosperity, Blessing.

TIBETAN GRAMMAR

25

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
པ	མ	མཎ་པོ་ <i>K'ān-po</i> , Abbot.
	འ	འཕྱིར་བ་ <i>K'yér-wa</i> , or འཕྱར་བ་ <i>ur-wa</i> . To carry away.
ག	ད	དགའ་བ་ <i>G'ā-wa</i> , Joy, Happiness.
	བ	བགེགས་ <i>Gē</i> , Demon.
	མ	གོ་ <i>Go</i> , Head.
	འ	འགྲེལ་བ་ <i>Gyē-wa</i> , To fall, Stumble.
ང	ད	དངུལ་ <i>Ngü</i> , Money, Silver.
	མ	མར་མོ་ <i>Ngar-mo</i> , Sweet.
ཅ	ག	གཏོག་པ་ <i>Chof-pa</i> , To break (Transitive).
	བ	བཅུག་པ་ <i>Chug-pa</i> , To allow.
ཆ	མ	མཚོ་ལྷོ་ <i>Ch'o-to</i> , Beak.
	འ	འཆས་ <i>Ch'am</i> , Masquerade.
ཇ	བ	གཟི་བུ་ <i>Zi-yi'</i> , Glory, Splendour.
	མ	མཇལ་བ་ <i>Jā-wa</i> , To meet.
	འ	འཇིགས་པ་ <i>Ji-pa</i> , To be afraid.
ན	ག	གཡང་མཚའ་ <i>Nyer-ts'ang</i> , Pantry.
	བ	བརླུང་བ་ <i>Nyē-wa</i> , To ferment.
	མ	མཉེན་སྙེད་པ་ <i>Nyēn-sā'-pa</i> , To rouse.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ཏ	ག	གཏམ་ <i>Tam</i> , Rumour.
	བ	བཏོན་པ་ <i>Tōn-pa</i> , To cast out.
ཐ	མ	མཐའ་ <i>T'ā</i> , End.
	འ	འཐུང་བ་ <i>T'ung-wa</i> , To drink.
ང	ག	གཏོང་ <i>Ḍong</i> , Face.
	བ	བདེ་པོ་ <i>De-po</i> , Good, Well.
	མ	མདའ་ <i>Ḍā</i> , Arrow.
	འ	འདམ་པ་ <i>Dam-pa</i> , To choose.
ན	ག	གནོད་པ་ <i>Ñō'-pa</i> , Injury.
	བ	བསྐྱར་བ་ <i>Nar-wa</i> , To lengthen, Extend.
	མ	མནར་ <i>N'ā</i> , Oath.
བ	ད	དབང་པོ་ <i>Pang-po</i> , Witness.
མ	འ	འཕེལ་བ་ <i>P'è-wa</i> , To increase.
བ	ད	དབྱུགས་ ཅི་, Breath : དབྱར་གྱི་ <i>Yar-ka</i> , Summer.
	འ	འབར་བ་ <i>Bar-wa</i> , To blaze up.
མ	ད	དམག་མི་ <i>Maḡ-mi</i> , Soldier.
ཙ	ག	གཙང་པོ་ <i>Tsang-po</i> , River.
	བ	བཟོད་ཁང་ <i>Tsōn-K'ang</i> , Prison, Jail.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ཚ	ས	མཚོ་ <i>Ts'o</i> , Lake.
	འ	འཚོག་པ་ <i>Ts'ig'-pa</i> , To burn (Intransitive).
ཎ	བ	བཏུན་ <i>Dzün</i> , Lie, Falsehood.
	ས	སེམ་པོ་ <i>Dzē-po</i> , Lovely.
	ར	རེང་ར་ <i>Dzing-ra</i> , Fortification.
ཡ	None.	
ཞ	ག	གཞན་པ་ <i>Zhyān-pa</i> (pro. <i>Zhyām-pa</i>), Another.
	བ	ནང་བཞིན་ <i>Nang-z'hyin</i> , According to.
མ	ག	གཟུགས་པོ་ <i>Zū-po</i> , Body.
	བ	བཟོ་བལྟ་ <i>Z'ob-ta</i> , Likeness.
འ	None.	
ཡ	ག	གཡག་ <i>Ya'</i> , or <i>Yag</i> , Bull, Yak.
ས	བ	བཤ་ག་ <i>Ya-sha</i> , Thigh.
པ	None.	
ཤ	ག	གཤེག་གཤེག་པ་ <i>She-she tang-wa</i> . To rebuke.
	བ	བཤད་པ་ <i>Shā'-pa</i> . To tell.

Initial or Radical letter.	Prefix or Prefixes taken.	Example.
ས	ག	གསལ་བོ་ <i>Sā-po</i> , Bright, Clear.
	བ	བསོད་ནམ་པོ་ <i>Sō'-de kam-po</i> , Misfortune.
ད	None.	
ཨ	None.	

NOTES.

1.—Letters are either simple, like ཀ, or complex, like ཁ, ག, ཅ, བ, ཇ, ཉ, and so forth. Syllables in which Prefixes occur may consist of two, three, or four such letters. For the purpose of ascertaining what letters are Prefixes, complex letters may be regarded as one letter. No letter that has another letter superadded to it, or subjoined to it, or which is qualified by any of the vowel-signs ི, ུ, ྲྀ, ཷ, ླྀ, can be a Prefix.

2.—In the case of a two-letter syllable, whenever the second letter is qualified by a vowel-sign or is otherwise complex, the first letter, if one of the five mentioned in § 13, may be taken to be a Prefix.

Ex.—མཚོ་ *Ts'o*, A lake; བག་སྤྱོད་ *TA-MI-SHI*, Calamity.

3.—In the case of a two-letter syllable in which both letters are simple letters, then, even if the first letter is one of the five mentioned in § 13, it is not a Prefix, but an Initial or Radical. Ex.—བག་གཤམ་

BA'-GA', Gake of tea; བབ་ཡོང་བ་ BAḂ-YONG-WA, To descend.

In the case of a syllable consisting of more than two letters, the first, if one of the five mentioned in § 13, may be taken to be a Prefix. This is so whether the next letter is or is not simple.

Ex. འབ་པ་ (the Literary form of འབ་ཡོང་བ་) BA^h-PA, *To descend* ;
མཎཏཏ་པོ་ K'AN-PO, *Abbot* ; བཞེད་པ་ KÖ-PA, *To create*. Very

rarely it is otherwise, as in the case of the ར་ in the word རི་རྩམས་
RI-^hÄ, *Wild animal*. Such words are often written with a *wa-zur*
under the ར་, to show that it is not a Prefix, but an Initial. Thus
རི་རྩམས་. It is then still pronounced RI-^hÄ.

5. Should the Prefix be ར་, and the Initial be simple འ་, then
འ་ loses its *b* sound, and is pronounced *w*, or *w* as modified by the
next letter, if any, such as ར་ Na, འ་ La, or ས་ Sa (*see VOWEL*
MODIFICATIONS, § 3). Should, however, the འ་ be accompanied
by ར་ (ya-tā), or any vowel-sign, it similarly loses its *w* sound, and
takes that of the ya-tā or of the vowel-sign. Ex.— ར་ང་ NOT BANG,
but WANG, *Authority, Power* ; ར་འ་ WÄ, *Pinnacle, Spire* ; ར་ཡ་
YAR, *Summer* ར་འོ་ ÖR, *A place in Tibet* ; ར་འོ་པོ་ ÖN-PO,
Nephew of a Lama. If the འ་ be accompanied by ར་ (Ra-tā),
it acquires the sound of *d*, i.e. palatal *d* (*see* § 6). Ex.— ར་ང་ DA,
Name of a Tibetan tribe ; ར་འ་འ་ DÄ' *Interstice*.

§ 15.—PECULIARITIES OF PRONUNCIATION

When a syllable beginning with one of the Prefixes ར་, འ་, or ས་
follows another syllable ending in a vowel-sound, the Prefix is often
in the Colloquial carried back, sometimes with its own sound,
sometimes with a changed sound, to the preceding syllable, and
pronounced as if it were part of it. Ex.—

འབུ་གཅིག་ CHU-CHI', pronounced CHU^h-CHI', *Eleven*.

འབུ་བཞི་ CHU-^hÄYI, pronounced CHU^h-^hÄYI *Fourteen*

ར་པའི་ RA-Z'I, pronounced RAB-Z'I, *Drunk*.

བཀའ་བྱོན་གནང་བ་ (Hon.) K'A-KYÖN-NANG-WA, pronounced
K'AB-KYÖN-NANG-NGA, *To censure*.

ན་པམ་ (Hon.) NA-Z'A, pronounced NAM-Z'A, *Clock, Clothes*.

ཁ་མཆུ་ K'A-CH'U, pronounced K'AM-CH'U, *Law suit*.

ཡ་མཚན་པོ་ YA-TS'AN-PO, pronounced YAM-TS'AM-PO, *Astonish-
ing*

2.—The Prefixes ད་ and འ་ are never themselves carried back ; but in the case of འ་ and also of མ་ the sound of *n* is sometimes substituted, and pronounced with the preceding syllable. Ex.—

མགོ་འདོད་ T'O-DO', pronounced T'ÖN-DO', *Ambition*.

མི་འདུག་ MI-DBU', pronounced MIN-DBU', *Is not, are not*.

དགེ་འདུན་—(Hon., GE-DBUN, pronounced GEN-DBUN, *Clergy*.

ཞལ་འགུམ་ (Hon.) ŽHYĀ-ḌAM, pronounced ŽHYĀN-ḌAM, *Cheek*.

སྟོན་འབེལ་སྤྲོ་བོ་ NÖN-BE TĀ'-PA, pronounced NÖM-BE TĀ'-PA.
To add.

མི་མདའ་ ME-ḌĀ' pronounced MĒN-ḌĀ', *Gun*.

མི་མདའ་ ME-ḌA pronounced MĒN-ḌA', *Ember*.

3.—Even when the first syllable ends in ག་, the same custom sometimes holds, probably because of the incomplete way in which final ག་ is uttered, the syllable therefore seeming to end in a vowel-sound. Ex.—

ཕྱག་མཚན་ (Hon CH'AG-DBU', or CH'A'-DBU' pronounced
CH'AN-DBU', *Knot*.

4. The sound of *n* is sometimes transmuted into that of *m*. Ex.

མཁན་པོ་ K'AN-PO, pronounced K'AM-PO, *Abbot*.

ཡིན་པ་ YIN-PA, pronounced YIM-PA, *To be (copula).*

སྟོན་པ་ལོ་པ་ NÖN-BE TÄ'-PA, pronounced NÖM-BE TÄ'-PA,
To add.

གཞན་པ་ ZHYÄN-PA, pronounced ZHYÄM-PA, *Other.*

5.—The sound of ལ་ as final of first syllable is also sometimes changed into that of མ། Ex.—

མགུལ་ཆེན་ (Hon.) GÜ-CH'AM, pronounced GÜN-CH'AM, *Catarrah.*

བྱལ་མཚན་ GYÄ-TS'ÄN, pronounced GYÄN-TS'ÄN, *Banner of Victory.*

6.—The sounds that are latent in superadded letters, sometimes result in audible sounds, pronounced with the preceding syllable. Ex.

གསོལ་ལྗེ་ (Hon.) SÖ-ḌONG, pronounced SÖN-ḌONG, *Churn.*

ཇ་ལྗེ་ J'A-ḌONG, pronounced J'ÄN-ḌONG, *Tea churn.*

བཅོལ་ CH'O-ṄGA, pronounced CH'Ö-ṄGA, *Fifteen.*

མཚན་རྟེན་ CH'Ö-TÈN, pronounced CH'ÖR-TÈN, *A monument containing the ashes of a saint or other relics.*

7.—ར་ Ra as a final is frequently pronounced so softly as to be almost unheard. Ex —

སེར་ཀ་ SER-KA, pronounced SE-KA, *Chink.*

ཡར་ལ་ YAR-LA, pronounced YÄ-LA, *Above.*

དམར་ཁྲ་ང་ (འ) MÄR-HRANG-WA, pronounced MA-HRANG-NGA,
Naked.

བར་ལ་ BAR-LA, pronounced BA-LA, *Between.*

དུར་ཁྱོན་ DÜR-T'Ö', pronounced DÜ-T'Ö' *Cemetery.*

ཁུར་གླ་ 'UR-ḤA, pronounced U-ḤA, *Noise.*

དཀར་ཡོལ་ KAR-YÖ, pronounced KA-YÖ, *Earthen mug or cup.*

རྩ་ TSAR, pronounced TSA, *Margin*

གསེར་ SER, pronounced SE, *Gold*.

འཁར་ང་ K'AR-NGA, pronounced K'A-NGA, *Gong*.

གསར་པ་ SAR-PA, pronounced SA-PA, *New*.

- 8.—When the first of two syllables ends in a vowel-sound, and the next syllable consists of འ་ *wa*, the latter often takes the sound of *a*. Ex.—

ལུ་བ་ CHU-WA, pronounced CHU-A, *Dung of cattle*.

- 9.—The following is a common case of འ་ *wa*, or པ་ *pa*, being reduced to the sound of *a* : —

ཡོ་བ་རེད་	YÖ'-WA-RE	} pronounced YÄW-A-RE'. <i>Is, are, was, were</i> (in the sense of possibly or probably being).
ཡོ་པ་རེད་	YÖ'-PA-RE	

- 10.—When the first of two syllables ends in ར་, and the next syllable is འ་ *wa*, the latter is often pronounced as ར་ *ra*, but sometimes it is reduced to a mere *a*. Ex.—

སངས་བཟུང་བ་ (Hon.) JÄ-WA NANG-WA, pronounced JÄ-BA NANG-NGA, *To meet*.

ཡོལ་བ་ YÖ-WA, pronounced YÖL-A, *Curtain*.

- 11.—The above are samples of irregularities with which one sometimes meets; practice alone will enable the student to know when other words similarly spelt follow these Colloquial customs, and when they ought to be pronounced according to the regular rules. The following are a few more specimens of irregular pronunciations :—

སྟོང་ MA-NYONG, pronounced MA-NYUNG, *Never*.

སྤྲུལ་གྱིས་ཀྱི་འདུག་ SÜ SHE KYI DU' pronounced SÜ SHIN-GI DU',
Who knows?

ཁ་ལས་བཤད་པ་ K'A LÄ SHÄ'-PA pronounced K'AB-LÄ SHÄ'-PA,
To chat.

ཕྱིན་པ་ (Hon.) P'EB-PA, pronounced P'E-PA, *To arrive, depart, come, go*

བུལ་པ་ (Hon.) ŽHYU-ĖÖ, pronounced ŽHYUM-BÖ, *Mattress.*

ཞམ་པ་ (Hon.) ZHYĀ-BA', pronounced ZHYAM-BA', *Mask.*

ལྷ་རི་པ་ L'A-BI-PA, pronounced L'AB-RI-PA, *Painter.*

མྱོན་ལམ་ MÖN-LAM, pronounced MÖ-LAM, *Prayer.*

ལྷོ་བས་མགོན་ KYAB-GÖN, pronounced KYAM-GÖN, *Helper, Protector, Saviour.*

16.—THE TEN CONSONANTAL AFFIXES, called ཇེ་ཤུ་ཁྱ་ JĖ-JU' CHU, each of which, when following an Initial, simple or complex, completes the formation of a syllable.

ག་ Ga, ང་ Nga, ཉ་ Na, བ་ Ba, མ་ Ma,

འ་ 'A, ར་ Ra, ལ་ La, ཏ་ Da, ས་ Sa.

Of these ག་, ང་, བ་, and མ་ are frequently seen with an additional silent ས་, or SECOND AFFIX, called ཡང་ཤུ་ཁྱ་ YANG-JU'. They are then called DOUBLE AFFIXES.

Another kind of DOUBLE AFFIXES is met with in old Tibetan books. It is very rare, but for Literary purposes the student may as well make a note of it. It consists of ཉ་ Na, ར་ Ra, or ལ་ La, followed by ཏ་ Da, here called ད་ཏ་ཁྱ་ DA-DA', *Hard D.* Thus :—

ཉན་ nd, རན་ rd, ལན་ ld.

It is used to express the Past Tense. EX:—

གསན་པ་ SĀND-PA, *He heard.*

གྱུར་པ་ GYURD-PA, *He became.*

གསོལ་པ་ SÖLD-PA, *He requested.*

The modern Literary practice, however, is to omit the final ཅ, which may be regarded as obsolete.

As to the pronunciation of the affixes ག, ན, འ, ཡ, ཅ, ས, see § 3, TABULAR STATEMENT of VOWEL MODIFICATIONS, and NOTES thereto.

The DICTIONARY ORDER of the above-mentioned ten Consonantal Finals, and of the four Double Finals in ས, is as follows :—

1. ག .. gu.	8. བས .. ba-sa.
2. གས .. ga-sa.	9. མ .. ma.
3. ཇ .. ngu.	10. མས .. ma-sa.
4. ཇས .. nga-sa.	11. འ .. 'a
5. ཅ .. da.	12. ར .. ra.
6. ན .. na.	13. ཡ .. la.
7. བ .. ba.	14. ས .. sa.

The above, of course, is their order under each letter of the ཀཀ KA-K'A; that is, to say, it is their order after, or in subordination to, the *Alphabetical Order*, if that term may be used in connection with the ཀཀ.

As to the Gender of the Ten Final Affixes, see § 19.

§ 17.—སྒྲ་བཟུབ་བཅུ་གཅིག LAR-DU-WA CHUG-CHI', THE ELEVEN DUPLICATIONS in ཨ o, of certain letters when forming the terminals of verbs. The Duplication has the effect of emphasizing, or intensifying, or solemnizing the expression of a fact. It is a feature of Literary Tibetan only, and is met with in nearly every sentence of the existing translation into Tibetan of the New Testament.

གོ Go, ངོ Ngo, ཏོ Do, ཉོ No, ཐོ Bo, བོ Wo,
འོ 'O, རོ Ro, ལོ Lo, སོ So, ཏོ To.

EXAMPLES :—

- 1.—སྤྲུལ་ཀྱང་ཁྱེད་ལ་མག་པ་མ་རེག་གོ། *Sñ-kyang k'ong-la lag-pa ma re'-*
go : And no man laid hands on
him.

In the Colloquial this would be :—

སྤྲུལ་ཡང་ཁྱེད་ལ་མག་པ་མ་བཞག་ག། *Sñ yang k'o-la lag-pa ma zhyug-*
(for བཞག་པ་) རེད་ or *ga* (for *zhyag-pa*) *re'* or *zhyag-*
བཞག་པ་སྤང་། *ma song*.

- 2.—ཡི་ཤུ་ཡི་བུ་རྒྱལ་བོ་དེ་བེད་བྱུང་ངོ།

Yi-shā-yi bu gyā-po Da-wid j'ung
ngo : Jesse's son was king David
= Jesse begat David the king.

In the Colloquial this might be :—

ཡི་ཤུ་ཡི་བུ་རྒྱལ་བོ་དེ་བེད་ཡིན།
or :—

Yi-shāi bu gyā-po Da-wid yin :
Jesse's son was King David.

ཡི་ཤུ་ཡིས་རྒྱལ་བོ་དེ་བེད་བསྐྱེད་སྤང་།

Yi-shā-yi gyā-po Da-wid kyē'-
song : Jesse begat King David

- 3.—ཁྱེད་ཚོ་འི་ནང་ན་སློག་མེད་དོ།

K'yō'-ts'ōi nang-na to' mē'-do : Ye
have not life in yourselves.

Colloquially :—

ཁྱེད་རང་ཚོ་འི་ནང་ལ་སློག་མེད།

K'yō'-rang-ts'ōi nang-la to' mē'

- 4.—ཁྱེད་ཀྱི་བུ་གསོན་ནོ།

K'yō' kyi bu sōn-no : Thy son
liveth.

Colloquially :—

ཁྱེད་རེའི་བུ་གསོན་གྱི་འདུག།

K'yō' rei bu sōn-gyi du'

- 5.—ང་ག་རུ་ཡོད་སྟེ་ལ་བསྐྱབ་མི་བྱུང་བོ།

Nga ga-ru yō'-sa la leb mi t'ub-ho
Where I am, ye cannot come

Colloquially :

ངག་པ་ཡོད་ས་ལ་ཡོང་བུ་གི་མན་

or ཡོང་བི་བུ་།

Nga ga-pa yō'-sa lu ŋong t'ub-kyi mān, or yong mi t'ub.

6.—ཡང་ངས་དེ་མ་མཐོང་ཉིན་པར་སྤང་བར་
བྱེད།

Yang ngü de t'a-mai nyin par lang-war j'a-o : And I will raise him up at the last day.

Colloquially :—

ཡང་ངས་དེ་ཉི་མ་གཞུག་ཤོས་ལ་ཡར་
ཀྱལ་ཡོང་།

Yang ngü de nyi-ma zhyug-shö la yar kya' yong.

7.—དཀོན་མཆོག་གི་བྱུགས་འབྲོ་བ་དེ་ལ་
གནས་པར་འགྱུར་ཅོ་ or འབྱུང་
བར་འགྱུར་ཅོ་།

Kön-ch'o' gi t'ü-t'o-wa de la nä-par gyur-ro : The wrath of God will abide on him.

Colloquially :—

དཀོན་མཆོག་གི་བཀའ་ཆད་དེ་ལ་ (or
ཁོ་ལ་) ཡོང་གི་རེད།

Kön-ch'o' gi k'ä-ch'ä' de la (or k'o la) yong-gi-rè'.

8.—ཡང་ཁྱོད་གིས་ང་ལ་དཀོན་མཆོག་ལ་
བསྐྱེད་བཀུར་བྱོས་ཤིག་ཅེས་
གསུངས་སོ།

Yang k'ong gi nga-la kön-ch'o' la nyen-kur j'ö shi' chë sung-so : Then said he unto me, worship God.

Colloquially :—

དེ་ནས་ཁོ་རེས་ང་ལ་དཀོན་མཆོག་ལ་
སྐྱེད་ལས་བྱོའོ་དག་ག་རང་ལ་བ་
བྱུང་།

De-na k'o-rë nga la kön-ch'o' la mö-lam t'ob dag-ga-rang lab-j'ung.

9.—དེ་ནས་ནས་མཁའ་ན་ལྗས་གཞན་ཞིག་
མཐོང་བར་བྱུར་དོ།

De nä nam-k'ä na lä zhyän zhyi t'ong-war gyur-to : And there was seen another sign in heaven.

Colloquially :—

དེ་ནས་ནས་སམཐུང་ལ་ཡ་སུན་གཞན་ *De-nā nam-k'ā la yam-ts'ān*
 བ་ཅིག་མཐོང་བྱང་། *zhā-m-pa chi' t'ong j'ung.*

N.B.—དོ is used only with the Literary Perfect root after final ར་, ལ་, ན་ (for རད་, ལད་, ནད་) ||

The Full stop |, or ||, will henceforth be omitted. See WRITING AND PUNCTUATION, § 20.

§ 18.—COLLOQUIAL DUPLICATIONS.

As regards certain verbs in the Infinitive Mood, or in the Perfect tense of the Indicative Mood. i.e. verbs, the roots of which end in the final consonant ག, གས, ང, ངས, ལ, or ར, the following custom obtains in the Colloquial. Instead of pronouncing in the ordinary way the particle བ or བ་ that follows the root, the speaker merely duplicates, or emphasizes with an added *a* sound, the final consonantal-sound.

Thus, as regards the Infinitive Mood, instead of saying ལྟོག་པ་གནང་བ་ (Hon.) DOG-PA SANG-WA, the Colloquial speaker would say ལྟོག་ག་གནང་ང་ DOG-GA-NANG-NGA. *To proclaim or publish.*

So, too, as regards the Perfect Indicative, instead of saying ངས་བསྐྱགས་པ་ཡིན་ NGÄ DÄ OR DÄG-PA YIN, he would say ངས་བསྐྱགས་ག་ཡིན་ NGÄ DÄG-GA YIN, *I proclaimed, I have proclaimed.*

Other Examples are :

སེལ་ལ་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) SE-LA (for WA) NANG-WA, OR NANG-NGA: *To absolve.*

སྐུ་གཤེགས་ཀྱིས་སེལ་ལ་ (for བ་) གནང་ (for བ་) ཡིན་ (Hon.) KUSHÖ KYI SE-LA (for WA) SANG-NGA (for WA) YIN: *the master absolved or has absolved.*

གཙོ་བོས་བསལ་ལ་ (for བ་) གནང་བ་ཡིན་ (Vulg.) TSO-WÖ SÄ-LA
(for WA) NANG-NGA (for WA) YIN ; *The lord absolved or has
absolved.*

ནོར་ར་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) NOR-RA (for WA) NANG-NGA,
To err.

སྐྱ་གཤེགས་ཀྱིས་ནོར་ར་ (for བ་) གནང་ང་ (for བ་) ཡིན་ (Hon.)
KÜSHÖ KYİ NOR-RA (for WA) NANG-NGA (for WA) YIN : or
still better :—

སྐྱ་གཤེགས་ཀྱིས་བྱལ་ས་ནོར་གནང་ང་ (for བ་) or བྱལ་ས་ནོར་ཤོར་ར་
(for བ་) ཡིན་ KU-ZHYÖ-KYİ T'U NOR NANG-NGA (for
WA), or T'U NOR SHOR-RA (for WA) YIN, *The master erred,
or has erred.*

ངས་ནོར་ར་ (for བ་) ཡིན་ (Vulg.) NGÄ NOR-RA (for WA) YIN :
I erred, I have erred.

སྤང་ང་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) PONG-NGA (for WA) NANG-NGA :
To shan, To renounce.

ཁོང་གིས་སྤང་ང་ (for བ་) གནང་ང་ (for བ་) རེད་ (Hon.) K'ONG-
GÍ PONG-NGA (for WA) NANG-NGA (for PA) RÈ' : *He shunned,
He has shunned.*

ཁོ་རེས་སྤངས་ང་ (for བ་) རེད་ (Vulg.) K'O-RÈ PANG-NGA (for PA)
RÈ' : *He shunned, He has shunned.*

When the root ends in final ལ་, the Colloquial sometimes resorts
to a following ར་, instead of the Duplication as above. Ex.

འགྲེལ་བ་ GYE-WA, *To stumble.*

འགྲེལ་ར་ (for བ་) གནང་བ་ (Hon.) GYE-RA (for WA) NANG-NGA :
To stumble.

ཁོང་འགྲེལ་ར་ (for བ་) གནང་ང་ (for བ་) ཡིན་ (Hon.) K'ONG GYE-
RA (for WA) NANG-NGA (for PA) YIN : *He stumbled, He has
stumbled.*

At the same time this were better phrased thus:—

ཁོང་སྐྱ་བཅ་ (for སྐྱ་བཅ་) ཤོར་ར་ (for བ་) རེ་ K'ONG KU BAŚ
(or KU BAŚ) SHOR-RA (for WA) RĒ'. *He has stumbled.*

ང་གྱེལ་ར་ (for བ་) ཡིན་ (Vulg.) ŃGA GYE-RA (for WA) YIN:
I stumbled, I have stumbled.

As regards verbs the roots of which end in ད་, or ན་, or བ་, or མ་, there is no such duplicating custom. They are pronounced in the regular way.

See also § 15, 8, as to བ་ wa changing into *a* after a vowel-sound.

§ 19.—THE TONE SYSTEM.

Tone is a very important factor, a fairly correct tone being almost more desirable than absolutely correct grammar; and there exist certain rules on the subject which should be carefully studied.

The ཀ་ལི་ KĀ-LI, or CONSONANTAL SERIES of the ཀ་ཁ་ KA-K'A, is classified by Tibetan Grammarians under six heads, having reference to the respective GENDERS of the several letters.

These heads are:—

1. ཤོ P'o, *Masculine.*
2. མ་ནིང་ MA-NING, *Common.*
3. མོ Mo, *Feminine.*
4. ཤིན་ཏུ་མོ SHIN-TU MO, *Very Feminine.*
5. མོ་གཤམ་ MO-SHAM, *Sub-Feminine, or Barren*
6. མཚན་མེད་ TS'AN MĒ', *Neuter.*

MASCULINE LETTERS.

These are pronounced with a special emphasis, fullness, compactness, and distinctness, arising from a powerful use of the vocal organs. They never undergo any modifications in this respect, even when

guarded by Prefixes or Super-posed Letters, but always preserve intact their own natural sounds.

FEMININE AND VERY FEMININE LETTERS.

In pronouncing these the vocal organs are relaxed, and the phonetic body of the letter is not so much *sent forth* from the mouth, as *suffered to emanate from it gently and gradually*. These letters are subject to phonetic modification when guarded. For instance, the addition of Prefixed or Super-posed Letters has the effect of raising the Tonic Pitch, and softening the sound. Thus, ཀང་ GANG, is unguarded, and therefore, to an English ear, sounds very like *Kang*. But གྲྀང་ G'Ā, pronounced like the *Ga* in *Garland*, and གྲྀང་ GANG, similarly pronounced, are guarded, in the first case by a Prefix, and in the second by a Super-posed Letter, and therefore the sound is no longer hard and compact like the *k* sound of unguarded ཀང་, but softer and exactly like the sound of the English hard *g*, and the tone is moreover raised, or brought to the Pitch-level of a Masculine Letter.

COMMON LETTERS.

The manner of pronouncing these differs only in degree from the way in which Masculine and Feminine Letters are pronounced. That is, they are uttered less compactly and emphatically than the Masculine, and less softly than the Feminine Letters.

SUB-FEMININE OR BARREN LETTERS.

The pronunciation of these is also only a matter of degree as compared with the pronunciation of Feminine Letters.

NEUTER LETTER.

This has a hard and compact sound.

The following Tabular Statement will elucidate the above remarks:—

Letter.	Gender.	Pronunciation.
ཀ Ka	Masculine ..	With distinctness, emphasis, fullness and compactness, effected by a special effort of the vocal organs.
ཅ Cha		
ཉ Ta		
ཎ Pa		
ཏ Tsa		
ཁ K'a	Common ..	Not so compactly as the Masculine, and not so softly as the Feminine Letters.
ཅ Ch'a		
ཉ T'a		
ཎ P'a		
ཏ Ts'a		
ཤ Sha	Feminine ..	A gentle and gradual <i>emanation</i> of the sound, rather than an emphatic and compact projection of it.
ས Sa		
ག Ga		
ཇ Ja		
ཉ Da		
བ B'a		
ཇ Dz'a		
ཡ Wa		
ཞ Zhya		
ཟ Za		
མ Ya		

Letter.	Gender.	Pronunciation.
ང Nga	Very Feminine.	More gently and gradually than the Feminine.
ཡ Nya		
ཀ Na		
མ Ma		
ར Ra	Sub-Feminine or Barren	Without effort.
ལ La		
ག Ha		
འ A		
ཨ A	Neuter	Hard, from the base of the throat.

Even the FIVE PREFIXES possess a gender of their own. Thus :—

བ Ba is *Masculine*, having been *Feminine*, as an Initial.

ཀ Ga } are *Common*, having been *Feminine*, as Initials.
 ཅ Da }

འ A is *Feminine*, having been *Barren*, as an Initial.

མ Ma is *Very Feminine*, unaltered.

So, too, the TEN FINAL AFFIXES have the following genders :—

ཀ Ga, *Masculine*, having been *Feminine* as an Initial, and *Common* as a Prefix.

ཅ Da, Ditto. Ditto.

བ Ba, Ditto. having been *Feminine* as an Initial. and *Masculine* as a Prefix.

སྐ Sa, *Masculine*, having been *Common* as an Initial.

ན Na, *Common*, having been *Very Feminine* as an Initial.

ར Ra }
ལ La } Ditto, having been *Barren* as Initials.

ང Nga } *Feminine*, having been *Very Feminine* as Initials, and
མ Ma } མ having been *Very Feminine*, as a Prefix.

འ 'A, *Feminine*, having been *Barren* as an Initial, and *Feminine* as a Prefix.

Thus, the only Letter which undergoes no change in gender, whether as Initial, Prefix, or Final Affix, is མ Ma.

In his PRIMER OF STANDARD TIBETAN the Revd. Mr. Edward Amundsen, when dealing with the Tone system, gives prominence to the *Pitch* and *Length*, rather than to the *Compactness*, *Emphasis*, and *Distinctness* of the tone. His classification may be represented thus :-

1. ཀ ཅ ང ག ཅ	High and short.
2. ཅ ག མ	High and long.
3. ཁ ཅ ག ག ཅ	Medium and short.
4. ང ཅ ག མ ག ཅ ཅ	Medium and long.
5. ག ཅ ང ག ཅ ག ཅ ཅ ཅ ཅ ཅ	{ Descending but re-ascending and long.
6. ཅ	Very low and long.

We have seen that the LENGTH or SHORTNESS of the TONE is governed by rules of its own (see § 3): hence we need not consider it here in connection with PITCH. So far, therefore, as Pitch alone is concerned, Mr. Amundsen's system may be reduced to only three classifications, namely :-

1. High	} consisting of Mr. A.'s	1. High and short.
2. Medium		2. High and long.
3. Low		3. Medium and short.
		4. Medium and long.
		5. Low and ascending.
		6. Very low.

Now, if, instead of regarding this question of Tone from the point of view of Pitch, we regard it from that of emphasis, fullness, compactness and distinctness, we shall find that the subject again arranges itself under three heads namely, utterances that are very compact and full, those that are only moderately so, and those that are soft and gradual emanations.

To sum up : for all practical purposes it will be found that (1) words beginning with the MASCULINE INITIALS ཀ, ཅ, ཉ, ཌ, ཌྷ, should be pronounced compactly and fully, and in a high key ; (2) words beginning with the COMMON INITIALS ཁ, ཋ, ཌ, ཎ, ཏ, ཐ, ད, ན, should be pronounced with moderate emphasis and in a moderately high key (3) while words beginning with the FEMININE INITIALS པ, བ, ཏ, ཐ, དྷ, ན, ཌ, ཌྷ, ཏ, ཐ, ད, ན, or with the VERY FEMININE INITIALS, ཌ, ཌྷ, ཏ, ཐ, ད, ན, or with the BARREN INITIALS ཌ, ཌྷ, ཏ, ཐ, or with the NEUTER INITIAL ཏ, should be pronounced softly and in a low key. It should also be remembered that when an INITIAL has a PREFIX, or a SURMOUNTING LETTER, the utterance according to these three rules is somewhat intensified as regards MASCULINE and COMMON INITIALS, and heightened and rendered more compact as regards all the others.

It would appear, however, to be doubtful whether PREFIXES have much to do with the rising of the Tonic Pitch. What is more certain is that they are used (1) for modifying the meaning of a word, e.g. མཆོད་པ་ CH'Ö-PÄ. To be cut off. To be decided, but མཆོད་པ་ (H'Ö'-PA

'To honour ; བློང་བ་ DONG-WA (for བླང་བ་ DANG-WA, *Cold*), but བཟོང་བ་ DONG-WA, *To count*, and འབྱོང་བ་ DONG-WA, *To die* ; (2) in the formation of the tenses of verbs, as already explained (§ 13) ; and (3) to effect changes in the pronunciation of Initial Letters. Thus ཀ, as an Initial, is pronounced almost like *K* in English ; but, when prefixed by ཏ, བ, མ, or འ, it is pronounced like hard *G* in English. Again ཕ, as an Initial, is pronounced almost like *P* in English ; but when prefixed by ཏ, it is pronounced as *W*, when unqualified by any vowel-sound, and as the vowel-sound only, when so qualified ; or, if prefixed by འ, it takes the sound of *B* in English. Again, as regards ཉ, see § 13. Again, ཇ, as an Initial, is pronounced as a dental *T* ; but if prefixed by ཀ, བ, མ, or འ, it takes the sound of a dental *D*. Again, ེ and ཻ, when Initials, are pronounced with a slight aspirate ; but, when prefixed by བ, མ, or འ, they lose the aspirate. Again ལ, as an Initial, is pronounced almost like *S* in English ; but, when prefixed by ཀ or བ, it is pronounced like *Z* in English. Lastly, ཭, as an Initial, is pronounced almost like *shya* ; but, prefixed by ཀ or བ, it takes the sound of *zhya*.

§ 20.—WRITING AND PUNCTUATION.

Originally, Tibetan was a monosyllabic language. Nowadays, however, its words are mostly dissyllabic. There is no attempt in the written or printed language to divide off *words* from one another, either by spacing or by punctuation. Hence, they all succeed and seem to run into each other in one continuous line, and the reader's knowledge is all that enables him to recognize them individually. It is otherwise, however, with *syllables*. A syllable may consist of a single consonant, simple or complex, or of two or more such consonants, silent or pronounced. But, be its consonantal structure what it may, the whole collocation of letters possesses only *one vowel-sound*, inherent or expressed by vowel-signs. Every such collocation or syllable must be marked off

from its successor by a dot (·) placed at the right-hand top corner of the final consonant. This dot is called ཚཱ་མེ་ Ts'ê'. To mark the termination of clauses such as those for which we generally use a comma, a semi-colon, or a colon, another sign is used in the shape of a vertical stroke (|), called རྒྱུ་ཤ་ KYANG-SHĀ'. Whenever this sign is used, the ཚཱ་མེ་ after the last consonant is omitted, except in the case of final ང་ nga, which always retains it. A double vertical stroke (||), called རྒྱུ་ཤ་ NYI-SHĀ', is used where we would use a full stop. At the end of a paragraph, or of a chapter, a fourfold vertical stroke (||||), called རྒྱུ་ཤ་ ZHYI-SHĀ', is placed. Instead of the four plain strokes the following may be used: , or , or , or , or .

Instead of the two plain strokes the following, . Instead of the one plain stroke the following, . In some books the comma is seen thus, . Sometimes the dot (·) or ཚཱ་མེ་ is seen , and sometimes even larger, . In Book-letter and in Running-hand the ཚཱ་མེ་ is seen thus, .

At the commencement of printed and written matter symbols like the following may often be seen:—

 || This is called SWASTI or the *Auspicious Benediction*. It may begin any work dealing with Ethics and Morality. The top figures are the DOUBLE FLAME, or RADIANCE, the next are the DOUBLE GEM, and the lowest are the DOUBLE LOTUS. On the right is རྒྱུ་ཤ་

 | TRIPLE DITTO, for writings on Philosophy and Theology.

 . RADIANCE, GEM, TRIPLE LOTUS, and STALK. Beginning chapters in Religious works.

 LOTUS and STALK. Used with official correspondence, proverbs, maxims, etc., to indicate a fresh beginning.

ORDINARY BLOCK PRINT.

The proper method of writing this is first to make the thick horizontal stroke at the top of each letter, and then the rest of the character, working from left to right as in English, and adding the *Ya-tas*, *Ru-tas*, and vowel-signs last. The straight vertical strokes should be long, fairly thick at the top, and tapering to the bottom.

In writing འ, the vertical stroke on the left may first be made downwards, and then the rest, never omitting clearly to define the loop in the centre. Or, a horizontal stroke may first be made, then the vertical stroke on the left downwards, and then the remainder, from the right-hand end of the horizontal stroke. The down-stroke from the loop must be long, quite vertical, and tapering, otherwise the beginner is apt to produce something which might be mistaken for ར, which has no central loop, and whose final down-stroke is short, and instead of being vertical slopes off to the right.

Other letters which the beginner is apt to mix up with each other when attempting to write them, are འ *Nga*, ཡ *Ta*, and ཏ *Da*. The down-strokes in *nga* and *da* begin at or near the right end of the horizontal line, and curve well to the left, whereas the down-stroke of *Ta* begins at the left end of the horizontal line, and comes straight down, or even with a slight slant to the right. The final stroke of *m* is short and thick, while those of *Ta* and *Da* are long and tapering. *Ta*'s final down-stroke, moreover, takes a bend to the left, while that of *Da* bears well to the right. Both, too, are brought well down, whereas *Nga*'s final stroke is stunted.

In writing ཨ the little stroke on the left should first be made, then the thin stroke next to it, then the top horizontal stroke and undercircle, and finally the long vertical down-stroke.

ཨ may be written by first making the top horizontal stroke, then the whole left side of the letter, and finally the vertical down-stroke on the right. Or, after the horizontal stroke, first the little curved stroke in the top left-hand corner, then a straight diagonal line from

right to left downwards, and finally the vertical stroke on the right downwards.

In writing letters like ག and ག', the down-stroke containing the loop is usually commenced from near the right-hand end of the horizontal stroke.

The vertical stroke of ཅ should project down slightly beyond the point of junction with the curve on the right.

ཆ First the horizontal, then the thin curving down-stroke, beginning it from the centre of the horizontal, and lastly the thick curving stroke on the right, the top end of which should meet the thin down-stroke a little below the letter's junction with the horizontal. Or thus, ཅ, that is, first the horizontal stroke, then the short down stroke, and lastly the curving stroke, somewhat after the way we write the figure five.

ཇ First the horizontal, next from the centre of that stroke the down-stroke, then the loop on the left, working upwards, and then by carrying on the pen, the loop on the right working downwards.

ཉ First make an ཉ'. That is to say, a vertical down-stroke, then the rest of the figure. Lastly make a straight down-stroke, meeting the end of ཉ', ཉ' has no loop.

ཏ First the dot, or thick short stroke on the left at the top, then the half circle to the right, then the thick short stroke slanting from left to right, and finally the long hook. Or else, first a horizontal stroke, then the dot or short thick stroke on the left at the top and then the rest as stated.

ཐ First the horizontal, then from its centre or from near its right-hand end the short thin lines loping downward to the left, then the hook with the tail brought up level with but clear of the horizontal stroke: next, from near the top of the second stroke a straight or curving line downwards with a slant to the right; and lastly the vertical down-stroke.

𑍑 First a short horizontal, then a sort of U with another horizontal over the right-hand limb, then the stroke slanting to the right, and finally the vertical down-stroke. Or, first two parallel vertical strokes of equal length, with a horizontal on each, then another parallel vertical stroke a little longer than the others. Then join the first two with an under-curved stroke; and lastly, with a slanting stroke from left to right, join the second and third vertical stroke at the bottom. The first way is the better.

𑍒 First write an elongated 𑍑, thus 𑍒, and then add the bar across the middle.

Or first write an ordinary 𑍑, and then subjoin a 𑍓 without its horizontal stroke.—Thus 𑍒

𑍔 First a short horizontal, then the thin short down-stroke, slanting to the left, then the thick stroke up the end of it, slanting to the right. Then, from near the top of the second stroke, make the long down-stroke, sloping to the right, and lastly the vertical down-stroke.

𑍕 First a horizontal, then the short thin down-stroke from near the right-hand end of the horizontal, and slanting to the left, then the thick stroke at the bottom, beginning it from well to the left of the down-stroke and carrying it boldly across the end of the latter, with a good sweep to the right and with a downward trend.

In making 𑍕 the beginner should see that he does not make it look like 𑍑

𑍖 First a fairly long horizontal. Then from near the left-hand end a thin downward stroke slanting to the left, then a thick downward-stroke slanting to the right, and finally the vertical down-stroke, commencing it from the right-hand end of the horizontal.

𑍗 First a fairly long horizontal. Then the first half of it

subjoin a small ག' without its horizontal. Then, from the right-hand end of the horizontal, make the long vertical down-stroke.

ཁ' This is the same as ག' reversed.

ཏ' First the horizontal. Then the two little strokes, and finally the long vertical down-stroke.

BOOK-LETTER and RUNNING-HAND.

These are very much alike, the Running Hand, however, being the more difficult of the two to read and write. Specimens of both, in all possible combinations, are given in Csoma de Körös's Grammar (1834).

§ 21.—SPELLING.

Tibetan spelling may be described as a cumulative process, one only of the component parts of a syllable being taken up at a time. Next, the sound so taken up is repeated, but with the addition in advance, or by way of assumption, of the second component part. Then this second component part is pronounced by itself. Finally, the phonetic effect of *all* that has thus been taken up is pronounced together, and that effect represents the literal expression of the syllable.

A knowledge of how to spell is most useful, and it is quite worth the student's while to take the trouble to acquire it.

The following examples are intended to exhibit the process progressively, through most of the stages from simple to complex syllables :—

I. *Simple Consonants.*

ཏ' (for example), and one final affix.

ཏཏ' Ka. Kag-ga. Ka'.

ཏང' Ka. Kang-nga. Kang.

ཏད' Ka. Kā'-da. Kā'.

ཏན' Ka. Kān-na. Kān.

ཏཌ' Ka. Kā-la. Kā.

ཏས' Ka. Kā-sa. Kā.

II.—*Consonant and Double Affix.*

གངས་ Ga, Gang-nga-sa, Gang.

ཁམས་ K'a, K'am-ma-sa, K'am.

ལྷོ་ K'a, K'am-ma (Lä'-kor)-sa, K'am.

III.—*Consonant with Prefix and Affix.*

དཀར་ Da-wo: Ka, K'ä-'ä, K'ä.

མཁར་ Ma-wo: K'a, K'ä-'a, K'ä.

IV —*Consonant and Single Vowel-sign.*

ཀི་ Ka, gi-gu, Ki.

ཀུ་ Ka, zhyab-kyu, Ku.

ཀེ་ Ka, deng-bu, Ke.

ཀོ་ Ka, na-ro, Ko.

V.—*Consonant with double Vowel-sign and Subjunct.*

གོ་ Ga, na-ro, go; 'ä, na-ro, ou; Göü.

VI.—*Consonant with Vowel-sign and Affix.*

ཀོང་ Ka, na-ro, ko; kong, nga, Kong.

རེ་ Ra, deng-bu, re; rè'-da, Rè'.

VII.—*Consonant with Vowel-sign and Double Affix.*

ཁོམ་ K'a, na-ro, K'o; k'om, ma, sa, K'om.

VIII.—*Reversed Letters.*

ཏཱ་ Ta-log-Ta; Tam-ma (Lä'-kòr) Tam; k'a; Tam-k'a.

ཏཱ་ Da-log-Da; ma; Ra. zhyab-kyu, Ru; Da-ma-ru.

IX.—*Ya-tā*s.

ཀྱ Ka, Ya-tā, Kya.

ཀྲ Pa, Ya-tā, Cha.

ཀླ P'a, Ya-tā, Ch'a.

ཀྴ Ba, Ya-tā, J'a.

ཀྵ Ma, Ya-tā, Nya.

X.—*Ya-tā with Vowel-sign.*

ཀྱི Ka, ya-tā, kya; kya, gi-gu, kyi.

XI.—*Ya-tā with Vowel-sign and Affix.*

ཀྱིས Ka, ya-tā, kya; kya, gi-gu, kyi; kyī, sa, kyi.

XII.—*Ya-tā with Vowel-sign and Double Affix.*

ཀྱིས་ཀྱིས་ K'a, ya-tā. k'ya; k'ya, deng-hu, k'ye; k'yeb, ba, sa, k'yeb.

XIII.—*Ya-tā with Prefix and Affix.*

དྲུག་ Da-wo: ka, ya-tā, kya; kyar, ra, kyar.

དྲུག་ Da-wo: pa, ya-tā, cha; chā, la, chā.

XIV.—*Ya-tā with Prefix, Vowel and Affix.*

དྲུག་ཀྱིས་ Da-wo: ka, ya-tā, kya; kya, gi-gu, kyi; kyī-la, kyi.

དྲུག་ཀྱིས་ Da-wo: pa, ya-tā, cha; cha. na-ro, cho; chō', da, chō'.

XV.—*Ya-tā with Prefix, Vowel and Double Affix.*

དྲུག་ཀྱིས་ཀྱིས་ Ba-wo: ka, ya-tā, kya; kya. gi-gu, kyi. kyi. ga-sa. kyi.

XVI.—*Ya-tā and Affix, each with Vowel-sign.*

ᐅᐅ K'a, ya-tā, k'ya; k'ya, deng-bu, k'ye; 'ā, zhyab-
kyu, 'u; k'ye-'u.

XVII.—*Ra-tās and Ha-tās.*

Spelt like ya-tās, but the following would be new:—

བན་ནྱ་ག Ba, bän, na, bän ; dá, ha-tā, d'ä ; d'ä, zhyab-kyu,
d'ü ; ka ; Bän-d'ü-kā.

62320
250
Ba, ha-tā, b'ā; b'ā, ra-tā, br'ā; br'ā, zhyab-kyu,
br'ū; br'um, ma, br'ūm; ha, ra-tā, hra; hra, gi-gu,
hri; Br'ūm-hri.

XVIII.—*La-tās.*

का	Ka,	} la-tā, <i>La.</i>
गा	Ga,	
बा	Ba,	
रा	Ra,	
सा	Sa,	

॥ *Ža, la-tā, Da.*

ཀྲཱ་ Ka, la-tā, la ; la, na-ro, lo ; log-ga, Lo'.

XIX.—*Wa-zurs.*

ཐོ་བྱ། Ts'a, wa-zur, ts'ä; k'a, zhyab-kyu, k'u; k'ug, ga,
k'u': Ts'ä-k'u'.

ᳵ᳚ᳵ Zhya, wa-zur, zhya; ma, na-ro, mo; zhya-mo.

ᠪᠠ, na-ro, bo ; ᠳᠠ, ha-tā, d'ā ; d'ā, gi-gu, d'ī ; aa ;
ta, wa-zur, tā : *Bo-dī-sa-tā.*

XX. *Ra-gos, La-gos, and Sa-gos.*

ॠ Ra, ka-tā, Ka.

ॐ Ra, ga-tā, G'a.

ར་ Ra, nga-tā, *Nga*.

ལ་ La, ka-tā, *Ka*.

ག་ Ga, ga-tā, *Ga*.

ང་ Ng, nga-tā, *Ng*.

ས་ Sa, ka-tā, *Ka*.

ཤ་ Sha, ga-tā, *Ga*.

སྐ་ Sga, nga-tā, *Ng*.

In spelling, the Prefix is taken first, then the surmounting letter, then the *ya-tā*, or *ra-tā*, or other subjunct, then the vowel, then the affix or affixes. Thus:—

བསྐྱེད་ Ba-wo : Sa, ga-tā, ḡa ; ḡa, ra-tā, ḡa ; ḡa, zhyab-kyu, ḡu ; ḡung, nga, sa, *Dung*.

XXI. Miscellaneous Examples.

པ་ཕྱག་ལོ་པ་ Pa, pān, ṇa, pān ; ch'a, deng-bu, ch'e ; ch'én ; na, ch'én ; ra, gi-gu, ri ; rin, na, rin ; pa na-ro, po ; ch'a, deng-bu, ch'e : PĀN-CH'ÉN, RIN-PO-CH'E, The Grand Lama of Tashī L'ümpo in Tsang, usually called the Tashī Lama, and an incarnation of 'Ö'-paḡ-mè'.

འོད་དཔག་མེད་ 'A, na-ro, 'o ; 'ö, ḡa, 'ö ; ḡa-wo ; pa, paḡ, ḡa, paḡ ; ma, deng-bu, me ; mè', ḡa, mè' : 'Ö'-PAḡ-MÈ', Buddha Amitabha, or Boundless Light.

ཏཱ་ལའི་བླ་མ་ Ta ; La ; 'ā, gi-gu. 'ī ; lai ; Ba, ia-tā, la ; ma : TA-LAI LA-MA, The Dalai Lama. or Spiritual Head of Tibet until Sir Frank Younghusband's entry into Lhassa.

འ་ལ་པ་ཤ་ 'A-wo ; ba, ra-tā, ḡa ; ḡa, sa, ḡa ; la, ja-tā, ja ;

Ja, 'na-ro, Jo ; Jong, nga, sa. Jong : DĀ-JONG
(pronounced DĀN-JONG), Sikkim.

རེ་ཤིང་ Ra, dā-tā, ḍa ; ḍa, na-ro, ḍo ; ra, ja-tā, ja ; ja-ḍeng-
bu. Je ; ga, la-tā. Ya ; la, gi-gu, li ; ling, nga,
ling : DO-JE-LING, or DOR-JE-LING, Darjeeling,
or the Place of Ecclesiastical Sway ; literally
the Place of the Sovereign Stone.

བོ་སྐད་ Ba, na-ro, bo ; bö', dā, bö' ; sa, ka-tā, ka ; Kā', dā,
Kā' : BÖ-KĀ', Language of Tibet.

§ 22.—TRANSLITERATION.

For the system adopted in this work of transliterating Tibetan words into Romanized Equivalents *see* § 2.

The best method, no doubt, is the one that was adopted at the Vienna Congress of Orientalists, and which may be found exemplified in Rai Sarat Chandra Das Bahadur's TIBETAN-ENGLISH DICTIONARY. By that system each letter in a Tibetan word is transliterated, but a line is drawn under every letter that is not pronounced, or it is distinguished by special type from the letters that are pronounced. It is not adopted in this work, as it is really only necessary for purposes of scientific precision

§ 23.—USE OF THE TIBETAN DICTIONARY.

The following appears to be the way in which the words in a Tibetan Dictionary (ཚིག་སྒྲུབ་ T'siô-ḥzö') are arranged.

- 1.—According to the order of the ཀ་ཀྱི་ KĀ-LI, or Consonantal Series of the ཀ་ཀྱི་ KĀ-KĀ, regarded as *Initials*, or as they are sometimes called, *Root letters*, with the inherent vowel-sound of ཨ་ A. The first thing, therefore, that the student has to do, when he wants to look up a word, is to ascertain what its Initial letter is.

Then the words under each consonant, beginning for instance with ཀ་ Ka, are arranged thus :—

- 2.—The simple consonant, e.g. ཀ |
- 3.—The simple consonant with subjuncts like འ་ 'ā, ལ་ ra-zur, or ཤ་ Sha-log-K'a—e.g. ལྷ་འ་ LĀ-WA, Woollen Blanket.
- 4.—The simple consonant with affixes, single and double, for the order of which as amongst themselves, see § 16. Then the same with subjuncts.
- 5.—Next, according to the foregoing order as regards their consonants, words qualified by the vowel-signs རི་ gi-gu, རྩ་ zhyab-kyu, རེ་ Deng-bu, and རོ་ Na-ro, in that order.
- 6.—Simple consonant qualified by ར་ ya-tā alone.
- 7.—Ya-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 8.—Simple consonant qualified by ར་ Ra-tā alone.
- 9.—Ra-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 10.—Simple consonant qualified by ར་ Ha-tā alone.
- 11.—Ha-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 12.—Simple consonant qualified by la-tā alone.
- 13.—La-tā words in all orders down to 5, inclusive.
- 14.—Foreign or other special words formed with the Reversed letters.
- 15.—Words with the Prefixes འ་, ར་, ལ་, ཤ་, and འ་, in that sequence, and each sequence arranged according to the foregoing orders.
- 16.—Consonant qualified by Ra-go.
- 17.—Ra-go words according to foregoing orders.
- 18.—Consonant qualified by La-go.
- 19.—La-go words according to foregoing orders.
- 20.—Consonant qualified by Sa-go.
- 21.—Sa-go words according to foregoing orders.
- 22.—No words with འ་ La, as an Initial, and having any Superposed letter like ར་ or ལ་, need be looked for under འ་ La. They will only be found under the head of the Superposed letter.

Words in ལ་ *La*, however, are found with qualifying vowel-signs, and such words may be looked for under ལ་ *La*.

N.B.—Csoma de Körös's Dictionary is differently arranged.

§ 24.—INDICATIVE AND DIFFERENTIATING PARTICLES.

ཀ *Ka*. Used both in Literary Tibetan and in the Colloquial, and may have any of the following meanings, namely: *The, All, Both, Together, The very, Just, Exactly*, etc. Ex.:—རྩྱེད་ཀ་ *The Spring*; རྩུར་ཀ་ *The Summer*; རྩུན་ཀ་ *The Autumn*; རྩུན་ཀ་ *The Winter*. Sometimes, in this connection, ས་ is seen instead of ཀ |

གཉིས་ཀ་ *Both, The two together*; གསུམ་ཀ་ *All three, The three together*. In this connection ཅ་ sometimes replaces ཀ |

དེ་ཀ་ *The very, That very*; དེ་ཀ་ལྟར་ *Just so*; དེ་ཀ་ཡིད་ (as a reply) *Yes, exactly, precisely, to be sure*.

Sometimes its sole use is to differentiate between words that resemble each other, e.g. གདོང་ *Confidence*; but གདོངས་ཀ་ *Hood of a snake*; རྟོན་བ་ *To show, To teach*; but རྟོན་ཀ་ *Autumn*. ཀ, when used, is generally found attached to words ending in ག, ད, བ, ས་ and also in མ་ and in vowels.

ཎ་ *K'a*. When this particle is used, it is generally found attached to Literary words ending in ན, ར, and ལ, and to Colloquial words ending in ང, or ངས |

Ex.:—དང་ཎ་ (properly དང་ག་) *Appetite*; གངས་ཎ་ (properly གངས་ཀ་) *Number, Enumeration*.

Also sometimes used instead of ཀ as above explained.

ཎ་ also indicates the top, upper surface, or front of anything

inanimate. Ex. :— ཁ་ or ཁ་གཙོ་ *Lid* ; སྒང་ཁ་ *Ridge, or Summit of a hill* ; ལ་ཁ་ *Top, or head of a mountain, or pass* ; འག་ཁ་ *Head of cliff.*

ག་ *Ga.* Used after vowels, or after ང་, མ་, འ་, and ལ་ It is used as a Differentiating Particle with many roots. Ex. :— ལལ་ག་ *To disappear* ; but ལལ་ག་ *Branch* ; བང་ *Plain or Steppe* ; but བང་ག་ *Painted Scroll* ; ཁྱི་ *Husband* ; but ཁྱི་ག་ *A man, as distinguished from an effeminate person.*

ཅ་ *Ch'a.* Apart from its meanings as a word by itself, this Particle is often seen added to roots. Ex. :— འག་ཅ་ (Literary), or བ་ཅ་ (Colloquial), *Echo* ; སྒྲོ་ཅ་ *Conversation* ; སྒྲིག་ཅ་ *Negotiations.*

བ་ *Pa.* Used after ག་, ད་, ན་, བ་, མ་, ས་ expresses ownership, or possession, or the connection subsisting between a person and some thing, action, employment, place, etc. Ex. :— ཁྱི་ *A house*, but ཁྱི་བ་ *A married man, or householder* ; ཏ་ *A horse*, but ཏ་བ་ *Horseman* ; རྒྱ་ *Water*, but རྒྱ་བ་ *Water-carrier* ; མདའ་ *Arrow*, but མདའ་ལྔ་བ་ *A title of Cupid as holder of five arrows* ; ཀྲ་ཁ་ *The Tibetan Alphabet*, but ཀྲ་ཁ་བ་ *A child learning its letters* ; ལྷ་མ་ *Lhassa*, but ལྷ་མ་བ་ *An inhabitant of Lhassa.*

2.—When added to all Cardinal Numbers except གཅིག་ *One*, it forms the Ordinal Numbers. Thus, གཉིས་ *Two*, but གཉིས་བ་ *Second.*

3.—It is used also in connection with other enumerational expressions. Ex. :— སྐུ་མཚན་བ་ the ཀྲ་ལི་ or consonantal series of 30

letters ; དུ་གྲུ་ལོ་གཉིས་པ་ *A two-year-old boy* ; ཁྱུ་གང་པ་ *Measuring a cubit.*

- 4.—It is the sign of the Infinitive Mood, the Verbal Substantive, and the Participle. Ex. :—སྒྲོག་པ་ (Lit.) and ཆོས་བཤད་པ་ (Coll.) *To preach. The or A preaching, Preaching, Preached.* ཁོ་ཁྱུ་གར་ལ་ཆོས་བཤད་པ་ཕྱིན་པ་རེད་ *He went to India to preach :* འོན་པ་ཞིག་ལ་ཆོས་བཤད་པ་ཕན་ཐོབ་སྐྱེ་གྱི་མ་རེད་ (The) *preaching to the deaf is useless ;* ཆོས་བཤད་པའི་སེ་ཞིག་ཐུགས་དྲུང་དཔོག་གི་རེད་ *A preaching man must be sincere :* སྤར་དངོས་ནས་ཆོས་བཤད་པ་རེད་ *The truth was preached a long time ago.*

The last example shows that པ་, added to a root, and helped out by the auxiliary ཡིན་པ་ *To be*, goes to form the Perfect Indicative Tense.

- 5.—པ་ is also used to distinguish the different meanings of homonymous roots. Ex. :—རྩ་ *Marrow*, but རྩ་པ་ *Foot*.
- 6.—In the Colloquial it is often used instead of the supinal particle བར་ (much used in Literary Tibetan). Ex. :—ཁོ་སྒྲུ་འཁྱུར་ཡོང་བར་ཕྱིན་པ་རེད་ *He has gone to bring the box.* This is Literary. Colloquially it would be, ཁོ་སྒྲུ་ཁོ་ཡོང་བ་ཕྱིན་པ་རེད་ ང་ཕུག་པོ་མེད་པར་དྲན་གསོ་ཞེ་ (Literary) *Remembering that I was not rich,* or *Remembering myself not to be rich.* Colloquially, ང་ཕུག་པོ་མེད་པ་དྲན་གསོ་ཙང་ ।

པོ་ *Po.* Indicates an agent. It is then sometimes, e.g. when annexed to the Infinitive, preceded by བ་ *pa*. Thus. ཁྱོས་པ་པོ་ *A or the hearer.*

It also expresses the idea of the Definite or Indefinite Article

in connection with Noun Substantives. Ex. མིག་པོ་ *An or the eye*; ཡུལ་པོ་ *A or the country*; ཤིང་པོ་ *A or the tree, or piece of wood*; ལམ་པོ་ *A or the road*; མིང་པོ་ *The poor*.

Used with numerals it also performs the functions of the Definite Article, or of the word *aforesaid*. Ex.:—གསུམ་པོ་ *The three together*.

པོ་ *P'o.* An affixed or prefixed particle, signifying *Male*, or *paternal*. Ex.:—བྱ་པོ་ *Cock-bird*; ལུ་པོ་ *Male fox*; པོ་གཡག་ *Bull Yak*; པོ་ཁྱི་ *Dog*.

བ་ *Wa.* The form assumed by བ་ when the root to which it is annexed ends in a vowel, or in ང་, ལ་, ར་ or འ་. In many noun-substantives, however, its place is taken by བ་. Ex.:—ཤར་བ་ *An oriental*; ལུང་བ་ *Valley*; ཡུལ་བ་ *A provincial or rustic*; མཐའ་བ་ *A frontiers-man*.

བོ་ *Bo, or Wo.* The form assumed by བོ་ when the root to which it is annexed ends in a vowel, or in ང་, ལ་, ར་ or འ་. Ex.:—རྒྱ་བོ་ *A river*; མགྲོ་བོ་ or བྲོ་བོ་ *Thumb*; དཔའ་བོ་ *Brave*.

མ་ *Ma.* An immovable particle after various roots of substantives. Ex.:—ཉི་མ་ *Sun*; ལྷ་མ་ *Monk*; འེ་མ་ *Milk*. Sometimes, though not always, it indicates the Feminine Gender. Ex.:—མོད་མ་ *A mare*.

མོ་ *Mo.* Affixed or prefixed to noun roots, it generally indicates the Feminine Gender. Ex.:—ཁྱི་མོ་ or མོ་ཁྱི་ *Bitch*. But not always. Ex.:—རྩལ་མོ་ *Music*; རྩེ་མོ་ *Top-point*.

Attached to adjectives, it does not always indicate gender. Ex. རྒྱ་མོ་ *Great*; ཡེགས་མོ་ *Good, fine*.

ཙ་ *Tsa.* A differentiating particle. Ex.:— དཀའ་ *A steep declivity*, but དཀའ་རྩ་ *A staircase.*

ཙེ་ *Tse.* A point, top, or edge. Also, however, an affix of Chinese origin. Ex.:— དཀྲུག་ཙེ་ *Polish, lustre, brilliant to a point or degree*; dazzling; ཡ་རྩེ་ *A duck*; རྩེ་རྩེ་ *A brass coin*; ཀོང་རྩེ་ *Tibetan name of Confucius.*

ནི་ *Ni.* See § 27, 2, on the Definite Article.

ང་ <i>Nga.</i>	}	Indicate the Definite or Indefinite Article, but are not much met with. Ex.:— སྒོ་ང་ <i>The or an egg</i> ; སྒོ་ང་གི་ <i>The or a lion</i> ; རྩེ་ང་ <i>The deep.</i>
གི་ <i>Se.</i>		
ེ་ <i>Nge.</i>		

ཀ་ <i>Ku.</i>	}	Definite or indefinite and diminutive particles. Apparently a re-duplication in ཡ (zhyab-kyu) of the final letter of the root. Ex.:— རྩེ་ཀ་ <i>A or the mite</i> ; ཕུག་ཀ་ (ཕུ་ཀ་) <i>A or the child</i> ; བཞིན་ཀ་ <i>A or the youth.</i> But not always. Ex.:— མི་ཀ་ <i>A or the man-kin</i> ; བྱིས་ཀ་ <i>A or the little drop.</i>
ཁ་ <i>K'u</i>		
གུ་ <i>Gu.</i>		
ཁྱ་ <i>Ng'u.</i>		
ཏུ་ <i>Nu.</i>		
བུ་ <i>Bu, Wu.</i>		
རུ་ <i>Ru.</i>		
ལུ་ <i>Lu.</i>		
ཡུ་ <i>'u</i>		
ཡུ་ <i>Yu.</i>		

§ 25.—THE CASES AND THEIR SIGNS.

(N.B.—The student is advised to glance at the paragraphs and conjugations relating to the verb To BE. See post.)

The various relations in which a Tibetan Noun and Pronoun may stand to some other word in the sentence are nearly all expressed by

means of divers monosyllabic primitive particles, and words compounded therewith, which perform the same functions as are performed by English Prepositions, but which, save for sundry Vocative Signs, are all Postpositional. These relations or cases are as follow:—

I.—THE NOMINATIVE CASE.

Except in connection with Intransitive Verbs (Active; Neuter or Inactive; and Inceptive, i.e., implying a beginning or change of state), and also with the verbs ཡིན་པ་ *To be* (the mere copula which is used attributively); མིན་པ་ or མན་པ་ its negative form; ཡོད་པ་ *To be, to exist, to be present*; མེད་པ་ its negative form; མོད་པ་ its emphatic or intensive form (hardly ever used), and one or two other forms of the verb *To be* used in Literary Tibetan; there is practically no such thing in Tibetan as a verb governed by the Nominative Case. The following is an instance in which, though the practice is irregular, it is allowable and common in the Colloquial to use the Nominative in the usual European way:—

ཁྱོད་རང་ཇ་འབྲུངས་ཡོང་ངས།

Will you drink tea?

The more correct way would be:—

ཁྱོད་ཀྱིས་ (or ཁྱོད་རང་གིས་) ཇ་འབྲུངས་
ཡོང་ངས་ (or ཇ་འབྲུང་གི་ཡིན་པས་
or འབྲུང་གི་རེད་པས་) །

Honorifically:—

ཁྱོད་ཀྱིས་གསོལ་ཇ་བཞིས་ཡོང་ངས་ or
གནང་ཡོང་ངས།

The subject, however, is always put in the Nominative Case in sentences like the following, where, though the verb is Transitive, it is also Passive:—

ང་(ལ་) ཏུང་གི་ཡོད།

I am being beaten

བྱ་མོ་(ལ་) བྱས་པོ་བྱིང་གི་འདུག།

The girl is loved.

In such cases ལ་ *la* is optional, and may be omitted if desired.

The subject is always put in the Nominative Case in sentences like the following, where the verbs are Intransitive (active, neuter, or inceptive) :—

རྩ་ཚེ་རྒྱལ་གྱི་འདུག།

The horses run.

ང་ཁྱེད་ལ་མར་འགྲོ་གི་ཡོད།

I am going down to the bazaar..

ཆར་བ་བབ་ཀྱི་འདུག།

It is raining.

ཉི་མ་ཤར་གྱི་འདུག།

The sun shines.

ཕུ་བྱ་ཉལ་མྱོད་ཀྱི་འདུག།

The child sleeps.

ཕུ་བྱ་གཉིད་སང་གྱི་འདུག།

The child wakes, or breaks from slumber.

Where, however, the verb is transitive, the Nominative Case is never used, but always the Agentive Case. See § 25, VI.

II.—THE VOCATIVE CASE.

There is practically no Vocative Case, but several polite expressions are often used by way of assent, dissent, or address. The commonest is ལགས་ *LA*, and its variants.

III.—THE OBJECTIVE OR ACCUSATIVE CASE.

This is the same as the Nominative, with or without ལ་ *LA*, signifying *As regards*. Ex. :—

ཁྱེད་ལ་མོ་ (ལ་) བྱམས་བོ་བྱིད་ཀྱི་འདུག།

He loves the girl. Literally, By him, as regards the girl, a loving is.

ཁྱེད་ཀྱིས་ང་ (ལ་) མ་རྗེད་པ་བྱིད།

Do not forget me.

IV.—GENITIVE CASE.

The signs are :—

གི་ *GI*, used after words ending with གྱི, or ང་

ཀྱི KYI, used after words ending with ད་, བ་, or ས་, or in the
Colloquial after འདི་ DI, *This*.

ཀྱི GI, „ „ „ „ ན་, མ་, ར་, or ལ་

འི་ I } „ after vowels.
ཡི་ YI }

ཡི་ YI „ in verse.

N.B.—གི་, ཀྱི་, and ཀྱི་ may all alike be pronounced GI in conversation.

1.—Possessive Aspect.

When the word to which the sign is annexed is in that part of the sentence which contains the subject, it should precede the chief substantive of the subject. Ex. :—

ལྷ་སའི་རྒྱལ་གྲགས་ཆེན་པོ་འདུག།

The fame of Lhasa is great.

ཀུན་དབང་སྐུ་ཐོག་གི་ཐབས་སྐུ་ཐུགས་ལྷི་

The gracious wisdom of the Almighty is everywhere pervading.

གས་གཤམ་ (or ཐུགས་ཐུགས་ཅན་དུ་)

ཐུག་ཤིང་འདུག།

2.—Qualificative Aspect.

When the word to which the sign is annexed is indicative of some quality, it may be regarded as an adjective; but, unlike Tibetan adjectives in general, it should precede whatever it qualifies. Ex. :—

ལྷ་ས་འཛོལ་མོའི་གྲོང་ཁྱིམ་རེད།

Lhasa is the city of the Jömo (a sweet-singing bird).

བོད་ལ་བོད་ཡུལ་ནི་སྤོང་བའི་ (or གསང་

Tibet was formerly a hidden (or secret) land.

བའི་) ཡུལ་ཞིག་རེད།

N.B.—The particle ནི་ NI (see § 27, 2) has the effect of singling out and laying stress on the word བོད་ཡུལ་ BÖ-YÜ, *Tibet*. This

English word TIBET seems to have originated from some phrase such as འདི་བོ་ *DI-BÖD*, whence *Ti-böt*=TIBET; for, to a European (i.e., Continental, e.g. German) ear the sound of ཅ་ is very like *t*.

As to the adjectival use of the Genitive case-sign, see also § 30, I, (vi).

3.—*Purposive Aspect.*

སྨན་གྱི་སྒྲམ་།

For medicine the box, The medicine box.

ཐ་སྨན་གྱི་ཁྲུ་ཁྲུ་མ་ or ཁྲུ་ཁྲུ་མ་ or, better still, simply ཐ་ཁྲུ་མ་།

For tobacco a bag—A tobacco pouch.

དངུལ་ཁྲུ་མ་།

Money-bag.

རྩ་སྨན་ཁྲུ་མ་།

A leather bag for dry barley flour.

V.—THE DATIVE CASE.

1.—The only genuine Dative sign is ལ་ *LA*, which should be used in this sense after verbs of *giving, shewing, speaking or telling, and teaching*, and some others.

Ex. :—

ངས་ཁྱོད་ལ་དཔེ་ཆ་དེ་ཕྱིར་གྱི་ཡིན།

I will give you the book.

ངའི་ཆེབ་ས་དཔོན་གྱིས་ཁོ་ལ་ལམ་ཀ་བསྟན་

My syce showed him the way.

བ་རེད་ or བསྟན་སྟངས་ or འདྲུག་།

མི་ལ་གྲོག་ལའ་དང་།

Tell the man to come.

ཁོང་གིས་ཁོ་ཙམ་ཁོ་རེད་ཆོས་ཁྲིམས་

He will teach them his (religious) law.

བསྟན་པ་ཡོང་།

ཁྱོད་ཀྱིས་གཤམ་གྱི་བོ་ལ་སྨན་འགྲོ་ལའ་བ་ or

Did you tell the servant not to go ?

ཟེར་ར་ (for བ་) ཡིན་པས།

2.—When the verb *To be* is used impersonally; for instance, in sentences intended to be the equivalent of English sentences beginning with the phrases, *There is, There was, There has been*, Tibetan requires that the word to which ལ་ LA, when used, is annexed, should precede the chief substantive of the subject. With regard to the idiom for expressing the verb *To have*, Tibetans use the verb ཡོད་པ་ YÖ'-PA, *To be present, To exist*, in connection with the Dative in ལ་ LA, after the manner of the Russians when the latter, instead of saying YA IMEYU, *I have*, say U MENYA YEST, *To me is*, or *To me there is*. Ex :—

རི་རྩེ་དེའི་ཕྱིང་ལ་གངས་ཡོད།

There is snow on that hill-top.

If the speaker has some uncertainty regarding the fact to which he is speaking, he will use the verb འདུག་ instead of ཡོད་ Thus :—

རི་རྩེ་དེའི་ཕྱིང་ལ་གངས་འདུག།

There is (I am almost sure) snow on that hill-top.

If he is not at all sure, but is only hazarding the statement, he will use the phrase ཡོད་པ་རེད་ YÖ-PA-RE', pronounced YAW-A-RE', instead of either ཡོད་ or འདུག་, or he may even use ཡོང་ YONG. Thus :—

རི་རྩེ་དེའི་ཕྱིང་ལ་གངས་ཡོད་པ་རེད་
(or ཡོང་)།

There is (I understand) snow on that hill-top.

When *There is, There was*, etc., is used indefinitely, ཡོང་ YONG. *Will be*, takes the place of the above, much as the future is employed by a Highlander in Scotland to express the present tense. Thus :—

ཕྱང་པ་མ་གཞི་དེའི་ནང་ལ་ཤིང་མང་ཅིང་ཅང་
མང་པོ་ཡོང་།

There are (I expect), or There will be, very many trees in that valley down there.

3.—The following examples also illustrate the verb *To have* :

མི་འདི་ལ་པ་མ་ཡོད།

This man has parents.

ལགས་ཁོ་ལ་པ་མ་མེད། (མེད་ is not used now.) *No, he has no parents.*

ལགས་ཁོ་ལ་པ་མ་ཡོད་ *Yes, he has parents (emphatic).*

4.—The Dative instead of the direct construction may also be used thus :—

ངའི་སེམས་ལ་བྱིན་གྱི་ཡུམ་མ་གཤིས་ཡིན་ *I suppose your mother is aged.*
བ་འདྲ། *Literally, To my mind your mother seems aged.*

The Honorific form of this would be :—

ངའི་སེམས་ལ་བྱིན་གྱི་ཡུམ་སྐྱ་གཞིགས་
ནགོང་ལོ་བགེས་སོ་ཡིན་བ་འདྲ།

ལ', LA, is used to express FOR in sentences like the following :—

ད་འདི་སྒོར་སོ་བརྒྱ་ལ་འཛོང་གི་ཡིན། *I will sell this horse for Rs. 100.*

ABOUT, or CONCERNING, is also expressed by ལ' LA. Thus :—

ལས་ཀ་མང་པོ་ཡོད་པའི་དོན་ལ་དཀའ་ *I was or have been troubled about*
ལས་བྱང་ང་ (བ) རེད་ or མོང་། *many affairs.*

VI.—THE AGENTIVE CASE.

This case, which expresses the idea of anything being done by a person or thing, should always be used instead of the Nominative case with Transitive Verbs. The case-signs are as follow, and are annexed to the subject, that is to say, to the noun-substantive, the adjective if any, the definite or indefinite article, if any, or to the phrase constituting the subject.

ས' SA. usable after vowels, or after a consonant sounding in
herent ཨ་ a. This ས' is silent, but modifies the
immediately preceding vowel-sound See § 3.

གིས་ Gi. used after words ending with ག་ or ང་

གྱིས་ Gyi. ད་, བ་, or ས'

གྱིས་ Gyi. ར་, ས', ར', or ལ'

(N.B.- གིས་, ཀྱིས་, and ཁྱིས་ may all be pronounced གིས་ St.)

འིས་ I.	}	used after words ending with vowels.
ཡིས་ Yi		
ཡིས་ Yi		used in versification after vowels.

EXAMPLES :—

ལྷ་མ་ཚས་ཡང་དང་ཡང་གསེལ་ཇ་བཞེས་ *Lamas often drink tea.*

ཀྱི་འདུག།

ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལ་དངོས་གནས་བཤད་ཡོད་ན་ *If you had told me the truth I*
ངས་ཁྱོད་ལ་སྤྱིང་ཇེ་བཟ་བ་ཡོད། *would have forgiven you.*

ངས་ཁོ་ལ་ལས་ཀ་དེ་སྤྲོད་བྱ་བ་ཀྱི་མེད།

I cannot give him the work.

མོས་སོ་རེད་ཁ་ལག་ཟ་གིས་རེད།

She will not eat her food.

དེ་ནས་སི་སྐྱ་གཡོག་པོས་ (or གཡོག་

Then a serving layman will bring
པོ་ཞིག་གིས་) ཁ་ལག་ཁེ་ཡོང་གི་རེད་ *food. (Amundsen).*

or ཁེ་སྤྲོད་ཡོང་ or ཁེ་སྤྲོད་ཀྱི་རེད།

དེ་ནས་བང་ཆེན་དེས་བྱ་མེད་པ་མ་གཉིས་

Then the messenger pours out the
ལས་སྤོང་ཆང་བྲུག་གི་འདུག། *wooing-beer for both the parents*
of the girl.

ལས་སྤོང་ཆང་བྲུག་གི་འདུག།

(Amundsen).

བྱ་དེའི་པ་མ་གཉིས་པོས་སྐད་ཆ་འདི་འདྲས་

The two parents of the boy thus
བྲས་སོང་། *consulted (conversed).*

བྲས་སོང་།

(Amundsen).

2.—In connection with the Agentive Case it is convenient here to notice the affix མཁན་ K'AN. which in various ways is extensively used in Tibetan. much as ك Kār. or ك Gār. is used in Persian to indicate a Doer. It may also be likened to the English affix ER. in words such as Beholder, Murderer. etc. Later on it will be fully dealt with in connection with the Verb. Here it is only briefly alluded to as a sort of Active Participle annexed to Verbal Roots. Ex.

འགྲོ་མཁན་	DO-K'AN,	<i>The goer, He who goes.</i>
ཡོང་མཁན་	YONG-K'AN,	<i>The comer, He who comes.</i>
འབྲི་མཁན་	DI-K'AN,	<i>The writer, He who writes.</i>

It is found thus in the Literary Tibetan into which the New Testament has been translated :—

དངོས་པོ་ཐོག་མཁན་ཅད་བཞུགས་པའི་དཀོན་ མཆོག་ལགས་སེ།	<i>He who built all things is God.</i> (Heb. iii. 4).
--	--

སྤྱི་བྱང་རང་བཤང་མཁན་གྱི་གྲགས་པ་ འདྲིང་པ་དེ་ནི་བདེན་པ་ཡིན་ནོ།	<i>But he that seeketh the glory of him that sent him, the same is true</i> (John vii. 18).
---	--

It is also used adjectively, thus :—

ལྷག་ཁྱུ་མཁན་གྱི་མི།	<i>The man who steals sheep.</i>
---------------------	----------------------------------

The way in which it is used with the different tenses will be found explained in the paragraphs on THE PRONOUN (§ 31, IX, A), and THE VERB (§ 38, V., D.), and in the Appendix of CONJUGATIONS.

VII.—THE LOCATIVE CASE.

This case expresses relations of *Space*, but implies also the idea of *Rest*.

The common case-signs are the following primitive particles :—

ལ་ LA	} : <i>In, On, At, By, etc.</i>
ན་ NA	

Also བརྒྱན་ནས་ GYU'-NÄ : *Through*.

Sometimes the more Literary particles ཏུ་, Tu, ཏུ་, ཏུ་, ཏུ་ Ru, ཏུ་ R., ཏུ་ Su, are also met with.

EXAMPLES :—

ཁོ་མཁན་རང་ལ་མཐོང་གི་འདུག།	<i>He lies in Lhasa proper.</i>
---------------------------	---------------------------------

ངས་ཞབས་པད་དེ་མཐོང་ལ་མཐོང་བྱུང་།	<i>I saw the Shā-pe on the road.</i>
---------------------------------	--------------------------------------

བོད་སྐད་ལ་གསུང་རོགས་གནང་།

Please speak in Tibetan.

ངས་ཁོ་ཁོའི་སྐྱུན་གྱི་ཚུར་ (for ཚུར་) བསྐྱད་པ་མཐོང་བྱུང་།

I saw him sitting next his brother.

མཆོད་རྟེན་དེ་ལྷག་ཁྲིའི་ཤིང་སྤོང་གི་འབྲས་
ལ་འདུག་གས།

*Does the chhörtén remain by the
shepherd's tree?*

ཁོ་རང་གི་ཁང་པ་ལ་ཡོང་།

He will be at his own house.

ངས་དེ་ལོ་རྒྱུས་ལ་ (or ན) བཤྲགས་བ་ཡིན།

I have read it in a history-book.

ཁོའི་མ་མས་ཁོའི་ཐོད་པ་ལ་ཁ་བསྐྱེལ་
སོང་།

*His mother kissed him on the
forehead.*

The following Colloquial examples illustrate the use of compound postpositions as expressive of the same Locative idea :—

གཡོག་པོས་ཕྱི་ལོགས་ལ་སྐྱུག་གི་རེད་པས་
or སྐྱུག་ཡོང་ངས།

Will the servant wait outside?

ངའི་སྤྱོད་ལ་མ་བཞུགས་རོགས་གནང་།

Please do not stand in front of me.

བོད་ཡུལ་འབྲས་ཁྲོའི་ཀྱི་པར་ཕྱོགས་ལ་
འདུག།

Tibet is beyond Sikkim.

འབྲས་ཁྲོའི་བལ་ཡུལ་དང་འབྲུག་ཡུལ་
གྱི་བར་ལ་འདུག།

*Sikkim is between Nipāl and
Butān.*

ཁང་པ་རྒྱའི་འབྲས་ལ་འདུག།

The house is near the river.

རི་ཚེ་ཚའི་སྤོང་ལ་ (or སྤོང་དུ་ or
སྤོང་ལ་) སྤངས་སྐབ་གྱི་འདུག།

It is snowing on the hill-tops.

དངུལ་རྒྱལ་པའི་ནང་ལ་འདུག།

The money is inside the leather bag.

སྤང་ཀུལ་ཁྱའི་དཀྱིལ་ལ་ (or ནང་ན་) འདུག།

The wolf is in the midst of the flock of sheep.

གྲོང་ཁྱེར་དེ་གཙང་པོ་ཆེན་པོ་ཞིག་གི་རྩ་ལ་
ཆགས་ (or གནས་) འདུག།

The city stands beside a big river.

ཁྲིམས་ཁང་དེ་ལྷན་ར་སྤྱིང་ཇེ་པོ་ཞིག་གི་ཐྱབས་
ཉེ་པོ་ལ་འདུག།

The court of justice is near a pretty garden.

བྱ་མུ་དེ་ན་དེའི་རྒྱང་པའི་འོག་ལ་ཁ་བྱབ་ནས་
གོག་པ་རྒྱབ་ཀྱི་འདུག།

The child creeps under the pony's legs.

It will be seen that the above Locative postpositions are used with the Genitive Case, that is, they are connected by means of the Genitive sign with the substantive or other part of speech to which they refer.

Notice, however, the following constructions :—

བྱི་གླིང་གྱ་སོ་ཁང་པ་སྒོར་ར་རྒྱབ་ནས་
གཞུག་དང་འགྲོག་ཀྱི་འདུག།

The dog chases the hen round the house.

ཁལ་ (or དོ་པོ་) ཀ་བ་གཉིས་ཀྱི་བར་
བརྒྱད་ནས་འགྲོད་གོས་ཀྱི་རེད།

The load must pass through between the two posts.

རེ་ལི་དེ་བྲག་རིའི་དཀྱིལ་བརྒྱད་ནས་ལས་
བཅོས་པའི་ནང་ལ་བརྒྱགས་སོང་།

The train, passing through the midst of the rocky hill, inside the constructed path, ran = The train ran through the rock by the tunnel.

VIII.—THE PERIODAL OR DURATIONAL CASE.

This case expresses relations of *Time*. Its common signs are the same primitive particles as those which denote the Locative Case, namely :—

ན NA }
ལ LA } *At, In, During, etc.*

There are also others, like རུ་ RU, ར་ RA, ཏུ་ ŌU, ཏུས་ ŌÜ, etc.

Sometimes the sign is used alone, and sometimes it forms part of compound postpositions, or even of precedent adverbial expressions.

EXAMPLES :—

ཁོ་ཚེ་དགུ་མ་ལ་འགོ་དགོས་ཀྱི་རེད།

He must go at three o'clock.

ཁོ་ཁོ་འི་ལོ་ཉི་ཤེས་ཏུ་ལ་ཀྱུ་གར་ལ་
སྤྱེབ་ས་འདུག།

He came to India in his twentieth year.

ངས་ཁྱོད་ལ་སྒྲུབ་གསུམ་གྱི་ནང་ལ་སྤྲད་
ཡོང་།

I shall pay you within three months.

ཕུག་འབྲུལ་དང་པོ་ལ་བོད་བ་ཚས་གཅིག་ལ་
གཅིག་གིས་ཁ་བདག་ས་བདག་ས་ཀྱི་འདུག།

*At (or during) the first salutation
Tibetans present ceremonial
scarfs to each other.*

གནོད་འདྲི་ (or བདུད) དེ་ས་རིབ་ལ་
(or རེ་ཚན་ལ) ཡལ་སོང་།

The devil disappeared at dusk.

སྤར་ངས་སངས་ཀྱས་ཀྱི་ཚེས་ལུགས་ཤེས་
ཀྱི་ཡོད།

*I knew the doctrine of Buddha a
long time ago.*

ཕྱིན་ལ་ངས་ཤང་ཏའི་ཟེར་མཁན་གྱི་ཙམ་
བན་ངོ་ཤེས་ཀྱི་ཡོད།

*I knew the Amban named Shangtāi
a short time ago.*

ཏུས་གཅིག་ལ་ཁོ་རྗེ་མྱིང་ཏུ་ཀྱུ་མིའི་སྐུ་
ཚབ་ཡིན།

*At the same time (or At a certain
time) he was Chinese Ambassa-
dor in Darjeeling.*

ཏུས་དེའི་ཇིས་ལ་ (or གཞུག་ལ) ངས་འདི་
འདྲལོ་བྱང་ཁོ་གི་སོང་ (or གི་ཚར་)
འདུག།

*Since that time, so I have heard,
he has died.*

མཚན་ལྔ་ལྔ་ལྔ་ལྔ་ (or བར་དུ་) མ་ཡོང་ རོགས་གནང་། *Please do not come till five o'clock.*

དེ་དུས་ངས་ཁྱོད་ལ་མཇུག་པ་བཤད་གི་ཡིན། *Then (or At that time) I will receive you, i.e., grant admittance.*

ཁྱོད་གཞུག་ལ་སླེབས་པ་རེད། *At last you have arrived !*

རིའི་ཕྱོད་ལ་སླེབས་ (or སླེབས་སླེབས་ without the མ་) བོང་ལ་ཁྱོད་ཐང་ *On the way up to (i.e. before reaching or getting to) the hill top, you will be tired.*

ཆད་ཀྱི་རེད།

In sentences like the following, where the durational signification is obvious, the case-sign (say. དུས་ལ་ DÜ-LA) is omitted :—

མཚན་གཉིས་ཆར་པ་བབ་པ་རེད། *It has rained for (or during) two hours.*

That is to say, it is unnecessary to say མཚན་གཉིས་དུས་ལ་, just as in English it suffices to say *It has rained two hours*, instead of *for two hours*.

IX.—THE MODAL CASE.

This Case is intended to include all that is connoted by the term *Instrumental Case*, and some other additional significations. The signs are :—

ནས་ NÄ : *By, Through, By way of, Via.*

དང་ DANG : *With, Against.*

ས་ SA (silent) : *With; Because, Since, etc. Also the Participial idea.*

ཀྱེན་གྱིས་ KYEN-GYI

ཕྱིར་ CH'IR (Literary)

ཕྱིར་དུ་ CH'IR-bu (Literary)

} *By, Through, On account of, By reason of, etc.*

EXAMPLES :—

ཁོལ་མིང་ནས་སྐད་བདང་ (or བཞིན་)	<i>Accost (or call to) him by name.</i>
དྲ་དེ་སྤྲུལ་ཐག་ནས་འཛུམ་	<i>Seize the horse by the reins.</i>
བྱ་བཟུང་ན་ཀླང་པ་ནས་བཟུང་	<i>If you catch the fowl, catch it by the legs.</i>
ཉ་བཟུང་ན་མགོ་ནས་བཟུང་	<i>If you grasp the fish, grasp it by the head.</i>
སྤྲུང་དེ་ཚོས་དྲུང་ནས་ལམ་བྱུང་	<i>The lamas spoke through trumpets.</i>
ང་ཚོ་ལ་ལམ་ཀ་ལ་ཐག་བ་དང་བྱུག་བྱུང་	<i>We met (or fell in) with robbers on the road.</i>
ཞབས་པད་ཚོས་ཀྱལ་པོ་དང་མཇལ་བ་རེད་	<i>The Shyab-pā's (Zhāpés) have had an interview with the Regent.</i>
ཀྱལ་པོས་བཀའ་སྤྱོད་ཚོ་འི་བསམ་པ་དང་ བསྐྱུ་ཡོང་ངམ་	<i>Will the Regent agree with the opinion of the Kā-lōns?</i>
ང་ཚོ་འི་དམག་མི་ཚོས་དགྲ་དང་འཛིང་ང་ (for བ་) རེད་	<i>Our soldiers have fought with the enemy, or against the enemy.</i>
གཟེར་ (ལ་) ཐོ་བས་བདུང་	<i>Strike the nail with the hammer.</i>
ཆང་ཁང་གི་ཁྱེན་གྱིས་ཁོ་མེད་པ་སོང་བ་རེད་	<i>He was ruined by, through, or on account of, the beer-house.</i>
བཀྲ་ཤིས་སྤྱི་མཐའ་པར་ཆེན་རིན་པོ་ཆེའམ་ གཙང་པར་ཆེན་ཡང་ཟེར་ ཁོང་བཀྲ་ཤིས་ ལྷུན་པོ་ནས་དོ་ཧེ་སྤྱིང་བཀྲུད་འཆིབ་ཀྱི་ གནང་སོང་	<i>The Pān-chhen-rim-po-chhe, or Tsang-pān-chhien, called the Tashi Lama, came from Tashi-lhūmpo via Darjeeling.</i>

The following is Literary from the New Testament :—

ཁྱེད་ཚོ་གང་གི་སྐོར་ལ་འདི་དག་དང་ཚོད་བ་ ཟེད་	<i>What question (dispute) ye with them?</i>
---	--

Colloquially :—

ཁྱེད་ཚོས་ག་རེ་སྐྱོར་ལ་འདི་ཚོ་དང་ཚུ་
བ་རྒྱབ་ཀྱི་ཡོད།

Again :—

ང་ཡིན་པས་མ་འཇིགས་ཤིག།

*It is I : be not afraid : Literally,
It being I, etc.*

Colloquially :—

ང་ཡིད་ཅང་ (ཅིང་) མ་ཞེད་ཅིག།

The following also is Literary :—

ཅིའི་ཕྱིར་ཁོ་བརྒྱབ་སོང་ or མེད་པ་སོང་། *Through or by what was he ruined?*

X.—THE ABLATIVE CASE.

Postpositions such as དང་ DANG, ནས་ NA, and ལས་ LÄ, all signifying *From*, *From amongst*, *From amidst*, *Out of*, etc., are usually assigned to this case; but inasmuch as, when carrying those significations, they really express the idea of *Direction from*, they have been placed under the heading *Terminative Case*.

ལས་ LÄ, however, possesses meanings other than *Direction from*.

Accordingly, ལས་ LÄ, and ན་ NA, may be taken as the signs of the Ablative Case, as expressive of significations such as the following :—

ལས་ LÄ : *Than*, *Except*, *Save*, *But*, *But for*, *Besides*, etc.

ན་ NA (with negative): *Unless*, *If..not*.

EXAMPLES :—

ཞམས་པ་དེ་རྒྱ་གར་ལ་རྒྱ་བ་ཁ་ཤས་ལས་
མྱོད་མི་ཡོང་།

*The Shapé will not stay in India
except for a few months, i.e.
longer than a few months.*

རྫོང་གི་ནང་ལ་དམག་མི་གཅིག་ལས་མི་
འདག།

*There was nobody in the fortress
except one soldier.*

གར་པ་ལ་རས་གོས་གཅིག་ལས་མེད་ཀྱང་
མང་ཤོས་ཁོ་སྤྱད་པོ་འདྲ་ག།

*When the Oriental possesses nothing
but one piece of cotton cloth he is
often happy.*

འདི་ལས་གཞན་མེད།

Besides this there is no other.

ལས་ཀྱི་ཐུགས་ཅད་མ་ཆར་ན་ཟླ་ཐོབ་ཀྱི་མ་
ཟེད།

*Unless all the work is done you will
get no pay.*

འགྲུལ་པ་ཚོ་ཐག་པ་རྒྱུ་ན་ཁྱོད་ཚོ་ཐུགས་
ཅད་ཉེས་པ་བདང་ཡོང་།

*Unless travellers are not robbed,
i.e. If travellers are robbed, you
will all be punished.*

Resort may also be had to the phrase གཤམ་དེ་ (or གཤམ་སྤྱིད་) ན་
GĀ-TE (or GĀ-TI')...NA, with a negative, *If...not*, or even the ན་ NA
alone, as above, without the གཤམ་དེ་. Thus :—

གཤམ་དེ་ཁྱོད་ཚོ་སེམས་མི་སྦྱར་ན།

*Unless ye repent, or If ye repent
not (Literary. Luke xiii. 3, 5).*

Colloquially :—

ཁྱོད་ཚོ་འགྱོད་པ་མི་སྦྱོད་ན།

Unless you repent.

བྱི་ཁང་པའི་རྒྱལ་སྒོ་ལ་མེད་ན།

*Unless the dog is at the entrance
door.*

སྙན་ཞུ་མ་ཕུལ་ན།

Unless the petition is presented.

གས་རྒྱལ་དྲགས་མ་བཞག་ན།

*Unless the agreement (bond) has
been signed.*

The following are Literary expressions used in the New Testa-
ment :—

མི་སྣ་རྣམས་མ་གཏོགས་པར་དེ་དག་ཐུགས་
ཅད་ etc.

*Except the apostles they all, etc.
(Acts viii. 1).*

དེ་མ་ཟད་དེད་དང་ཁྱོད་ཀྱི་བར་ལ་གཤམ་
ཆེན་པོ་ཞིག་ཡོད་དེ།

*Besides all this, between us and
you is (being) a great gulf (Luke
xvi. 26,*

སུས་ཀྱང་རང་གི་ཚུང་མ་ལོག་གཡེས་མ་

བྱས་པར་དེ་དང་བྲལ་ནས་ etc.

Whosoever shall put away his wife, except it be for fornication, i.e. fornication not having been committed. (Matt. v. 32).

These may be rendered Colloquially thus:—

མི་སྣ་ཚོ་མ་གཏོགས་ (or མིན་པ་) དེ་ཚོ་

ཐམས་ཅད་ etc.

Except the apostles they all, etc.

སུས་ཀྱང་རང་གི་སྤྱི་དམན་ལོག་གཡེས་མ་

བྱས་ནས་ཁ་བྲལ་ན།

Whoever shall put away his wife, except it be for fornication=1) anybody divorces his wife, fornication not having been committed.

དེ་མ་གཏོགས་ (or དེ་མིན་པ་) ང་ཚོ་དང་

ཁྱེད་ཚོ་འི་བར་ལ་གཡང་གཟར་གྱི་ཆེན་

པོ་ཞིག་ཡོད་ཅང་།

Besides all this, between us and you is (being) a great gulf, etc.

The expressions *Apart from*, and *Rather than*, are rendered thus:—

ང་ལ་སྒྲུང་མོ་གཉིས་ཡོད་དེ་དེ་མ་གཏོགས་

ངས་ཁྱེད་ལ་ག་གས་ཐུང་གི་མིན།

I have two rupees, but apart from that I will give you nothing.

ཁྱེད་ལ་དུལ་ཐུང་བ་ལས་ཁ་ལག་ཐུང་ར་

དགའ་བ་ཡིན།

I would rather give you food than money.

Or བཐུང་ར་ཡིན།

Would give.

XI.—THE TERMINATIVE OR TRANSITIVE CASE.

This case denotes the relations of a noun or pronoun with reference to its *Direction* in *Time* or *Space*, either *towards* or *from* something mentioned in the sentence, and it may imply the idea of *motion* as well as that of *rest*. Under it come, as already stated, many expressions signifying *direction from*, which in other books are assigned to the *Ablative Case*.

The signs of the case as thus defined are:—

དུ	Du :	after final ང, ཏ, ཏ, མ, ཏ, ལ	} DIRECTION TOWARDS.
ཏུ	Tu :	after final ག, ཏཏག, བ	
ར	Ra	} : after final vowels.	
རུ	Ru		
སུ	Su :	after final ས	
ལ	La :	commonly used in the Colloquial after anything, and possessing the significations of all the above signs.	

དང་	DANG	} DIRECTION FROM.
ནས་	NA	
ལས་	LA	

EXAMPLE :—

1.—DIRECTION TOWARDS.

བར་དུ་ BAR-DU : *Up to, Until, As far as, As long as...not.*

ད་ལྟའི་བར་དུ་ངས་ཁོ་མ་མཐོང་། Up till now, I have not seen him.

ད་བར་དུ་ Hitherto.

དེའི་བར་དུ་ or དེ་བར་དུ་ Until then, Up to that time.

མ་ཐོབ་པའི་བར་དུ་ As long as it has not been obtained, i.e. Until it has been obtained.

ཁོ་མ་འཇིགས་པའི་བར་དུ་ As long as he does not die, i.e. Until he dies.

འདི་ནས་ལྷ་ས་ག་རེ་བར་དུ་འདུག་ How far is Lhasa from here?

དང་མཉམ་དུ་ DANG NYAM-DU : *Together with, Along with, In Company with.*

ཁོ་ཉི་མང་ལ་རི་དྲགས་དང་མཉམ་དུ་བཞུགས་པ་རེད་ He has been dwelling with wild beasts in the desert.

དཀྱིལ་དུ་ KYI-DU : Amongst, Amidst, Into the midst of.

ཞི་མི་ཅ་ཙོ་ཡོད་པའི་བྱིའུ་སྐྱོ་ཚོའི་དཀྱིལ་དུ་སེའོངས་གྱི་འདུག་ The cat
springs in amongst the twittering sparrows (little gray birds.)

གན་དུ་ GAN-DU : Towards.

མི་ཚོགས་དེ་ལོ་བྱང་གི་གན་དུ་འགྲོ་གི་འདུག་ The crowd is going to-
wards the palace.

ནང་དུ་ NANG-DU : Into.

བྱི་དེ་ཚུའི་ནང་དུ་སེའོངས་པའི་འདོད་པ་འདུག་ The aog wishes to jump
into the water.

སྐོག་དུ་ T'OG-TU : In the direction of ; Towards.

གོ་བོ་ཉི་མའི་སྐོག་དུ་ཐྱིང་གི་འདུག་ The eagle soars towards the sun.

ར་ RA }
རུ་ RU } To.

བྱ་བྱ་བྱ་སེའོར་ (or ལ་. or བེའོར་) བཏང་ང་རེད་ The boy has
been sent to sea.

ཁོ་ཡ་ནས་ཚུར་ཡོངས་པ་རེད་ He has come from up there hitherward

ཁོ་ས་ནས་ཚུར་ཡོངས་པ་རེད་ He has come from down there hitherward.

ཁོ་ཕ་ནས་ཚུར་ཡོངས་པ་རེད་ He has come from over there, or yonder,
hitherward.

གྲོག་མ་དེ་ཚོ་ངའི་ཀང་པའི་ཚར་ (or more Colloquially ཚུ་) ཐུང་ཡོང་གི་འདུག་ The ants are swarming near my feet.

མ་རུ་ MA-RU : Down to.

ང་ཁྲོམ་མ་རུ་འགྲོ་གི་ཡོད་ I am going down to the bazār.

མར་ MAR : Downwards, Down ; ཡར་ YAB, Upwards, Up.

ང་ཡར་འགྲོ་མར་འགྲོ་བྱེད་གྱི་ཡིན་ I shall travel up and down.

སུ་ *SU* : *To, Towards.*

དུས་སུ་ (or ལ་) འབབ་གྱི་འདུག་ *It is getting towards the time.*

ཁོ་རང་གི་གནས་སུ་སོང་ *He has gone to his own abode.*

ཕྱོགས་ལ་ *CH'Ö-LA*, or ངོས་ལ་ *NGÖ-LA* : *Towards, On, etc.*

ལས་ཀའི་རྩྭ་ཕྱོགས་ལ་ཁང་བ་ཚོ་ཡོད་པར་ཕྱོགས་ལ་སྤང་ཡོད་ *On this side of the road there are houses, on that side meadows.*

དས་ག་དབུང་དེ་བོད་ཡུལ་ངོས་ལ་ (or ཕྱོགས་ལ་) སྤྱེབས་བྱུང་ *The army marched towards Tibet.*

དུས་ལ་ *l)Ü-LA* : *To the time ; at the time of.*

དུས་ལ་བབ་སོང་ *It came down to the time, i.e. The time arrived*

དུས་ལ་བབ་ཡོང་ *The time will come.*

བར་སྒང་དུ་ *BAB-NANG-Ü* ? or བར་ལ་ *BAB-LA* : *Over, above.*

ཕྱུ་མ་ལེབ་དེ་ངའི་མགོ་འི་བར་ལ་འཕྱིར་གྱི་འདུག་ *The butterfly flits over my head.*

སྔོན་ལ་ *NGÖN-LA* : *Ahead, In front.*

ངའི་སྔོན་ལ་ཐུག་ *Go on ahead (or in front) of me.*

2.—DIRECTION FROM.

དང་ *DANG* : *From.* This is Literary.

མཚོ་དེ་ས་མཚམས་དེ་དང་ཐག་རིང་བོ་ཡོད་ *The lake is far from the frontier.*

པགས་པ་དེ་འབྲུ་དེ་དང་ཐལ་བ་ཡིན་ *The husk was separated from the grain.*

ནས་ *NÄ* : *From.*

སྦྱལ་དེ་གིང་སྔོང་རྩེ་རྩེ་གི་བར་ནས་ཁ་བྱུབ་གོག་པ་རེད་ *The snake has crawled from between the bushes.*

ཞི་སི་དེ་རྒྱ་ཕྱོག་གི་འོག་ནས་ཁ་བྱུབ་གོག་གི་འདུག་ *The cat creeps from under the table.*

བྱིས་སྤང་དེ་ལྷན་ར་སྤྱིང་ཇེ་པོ་ཞིག་ནས་ཐག་ཉེ་པོ་འདུག་ *The Court of Justice is close to (literally from) a pretty garden.*

ཁོ་ཡ་ནས་ཕར་ཕྱིན་པ་རེད་ *He has gone from up there thitherward.*

ཁོ་ས་ནས་ཕར་ཕྱིན་པ་རེད་ *He has gone from down there thitherward.*

ད་ནས་ཕྱིན་ཆད་ངས་ཁྱོད་ལ་ལབ་གྱི་མིན་ *Henceforth I shall not speak to you.*

དེ་ནས་ངས་ཁོ་ལ་ས་ལབ་པ་ཡིན་ *After that, or thenceforth, I did not speak to him.*

ཁྱོད་འདི་ནས་དེ་ཐུག་འགྲོ་ཆོག་གི་འདུག་ *You may walk from here to there, or to that.*

ཐོག་ས་ནས་དེ་ལྷན་མེད་པ་ཡིན་ *From the beginning it was not so.*
—(New Testament).

Colloquially :—

ཐོན་དང་བོ་ནས་འདི་འདས་ (or དེ་ག་ཟེ, or དེ་ག་རང་) མེད་པ་རེད་ *From the beginning it was not so.*

ཁོང་པད་ས་ནས་བྱུང་ *He originated from the Lotus.—(S. C. Das.)*

དེ་ུས་གཞིན་པ་ཆོད་པེ་ཆ་སྒྲོ་ནས་སྒྲིང་དགོས་ *Meanwhile the younger ones must recite their books by (literally from) heart.—(Amundsen).*

ལས་ *Lā : Out of.*

མི་བརྒྱད་ལས་གཉིས་གཅིག་གི་སྤོབས་བྱུང་ *Out of eight men only two arrived.*

ཁོས་ཁོ་དེ་ཞུ་མོ་ཆུ་ལས་འཐོན་སོང་ *He drew his cap out of the water.*

§ 26.—NUMERALS.

I.—*The Cardinal Numbers*, according to བྱངས་ཀྱི་ (or ཅིས་ཀྱི་) རྣམ་
བྱངས་ DANG-KYI (or TSI-KYI) NAM-DANG, *Arithmetical Enu-*
meration.

English Figure.	Tibetan Figure.	Tibetan Name.	Romanized Equivalent.
1	༡	གཅིག་	Chi'.
2	༢	གཉིས་	Nyi.
3	༣	གསུམ་	Sum.
4	༤	བཞི་	Zhyi.
5	༥	ལྔ་	Nga.
6	༦	དྲུག་	Du'.
7	༧	བདུན་	Dün.
8	༨	བརྒྱད་	Gyä'.
9	༩	དགུ་	Gu.
10	༡༠	བཅུ་, or བཅུ་ཐམ་པ་	Chu, or Chu t'am-pa.
11	༡༡	བཅུ་གཅིག་	Chug-chi'.
12	༡༢	བཅུ་གཉིས་	chug-nyi.
13	༡༣	བཅུ་གསུམ་	Chug-sum.
14	༡༤	བཅུ་བཞི་	Chub-zhyi
15	༡༥	བཅུ་ལྔ་	Chö-nga.
16	༡༦	བཅུ་དྲུག་	Chu-du'.
17	༡༧	བཅུ་བདུན་	Chub-dün.

TIBETAN GRAMMAR.

83

English Figure.	Tibetan Figure.	Tibetan Name.	Romanized Equivalent.
18	༧	ཅོ་བཟུང་	Chob-gyā'.
19	༨	ཅུ་གུ་	Chu-gu.
20	༩	ཉི་ཤུ་, or ཉི་ཤུ་ཐམ་པ་	Nyi-shu, or Nyi-shu t'am-pa.
21	༡༠	{ ཉི་ཤུ་རྩ་གཅིག་, or ཉེར་གཅིག་, or རྩ་གཅིག་	{ Nyi-shu tsag-chi'. Nyer-chi'. Tsaḡ-chi'.
22	༡༡	{ ཉི་ཤུ་རྩ་གཉིས་, or རྩ་གཉིས་	{ Nyi-shu tsag-nyī. Tsaḡ-nyī.
30	༣༠	སུམ་ཅུ་, or སུམ་ཅུ་ཐམ་པ་	Sum-chu, or Sum-chu t'am-pa.
31	༣༡	{ སུམ་ཅུ་སྟོག་གཅིག་, or སྟོག་གཅིག་	{ Sum-chu sog-chi'. Sog-chi'.
40	༤༠	མཉི་མུ་, or མཉི་མུ་ཐམ་པ་	Zhyib-chu, or Zhib-chu t'am-pa.
41	༤༡	{ མཉི་མུ་མཉི་གཅིག་, or མཉི་གཅིག་	{ Zhib-chu zhye-chi. Zhye-chi'.
50	༥༠	ལྷ་མུ་, or ལྷ་མུ་ཐམ་པ་	Ngab-chu, or Ngab-chu t'am-pa.
51	༥༡	{ ལྷ་མུ་ང་གཅིག་, or ང་གཅིག་	{ Ngab-chu nga-ohi'. Nga-chi'.
60	༦༠	དུག་ཅུ་, or དུག་ཅུ་ཐམ་པ་	Dug-chu, or Dug-chu t'am-pa.
61	༦༡	{ དུག་ཅུ་རེ་གཅིག་, or རེ་གཅིག་	{ Dug-chu re-chi'. Re-chi'.

English Figure.	Tibetan Figure.	Tibetan Name.	Romanized Equivalent.
70	༧༠	བདུན་ཅུ་, or བདུན་ཅུ་ཐམས་པ་	Dün-chu, or Dün-chu t'am-pa.
71	༧༡	{ བདུན་ཅུ་དོན་གཅིག་, or དོན་གཅིག་	{ Dön-chu dön-chi'. Dön-chi'.
80	༨༠	བརྒྱད་ཅུ་, or བརྒྱད་ཅུ་ཐམས་པ་	Gyā'-chu, or Gyā'-chu t'am-pa.
81	༨༡	{ བརྒྱད་ཅུ་གྲག་གཅིག་, or གྲག་གཅིག་	{ Gyā'-chu gya-chi'. Gya-chi'.
90	༩༠	དགུ་བཅུ་, or དགུ་བཅུ་ཐམས་པ་	Gub-chu, or Gub-chu t'am-pa.
91	༩༡	{ དགུ་བཅུ་གོ་གཅིག་, or གོ་གཅིག་	{ Gub-chu go-chi'. Go-chi'.
100	༡༠༠	བརྒྱ་, or བརྒྱ་ཐམས་པ་	Gya, or Gya-t'am-pa.
101	༡༠༡	བརྒྱ་དང་གཅིག་	Gya Gdang chi'.
200	༢༠༠	ཉི་བརྒྱ་, or ཉི་མ་བརྒྱ་	Nyib-gyā, or Nyib-gyā.
300	༣༠༠	སུམ་བརྒྱ་	Sum-gyā.
400	༤༠༠	མཉི་བརྒྱ་	Zhyib-gyā.
500	༥༠༠	ལྷ་བརྒྱ་	Ngab-gyā.
1000	༡༠༠༠	ཐོང་, or ཐོང་ཐམས་པ་	Tong, or 'Tong-t'a'.
5500	༥,༥༠༠	ཐོང་ཐམས་ལྷ་དང་ལྷ་བརྒྱ་.	T'ong-t'a' ŋga dāng ngab-gyā.
10,000	༡༠,༠༠༠	ཁྲི་, or ཁྲི་ཐམས་པ་	T'i, or T'i-t'a'.
100,000	༡༠༠,༠༠༠	འབུམ་, or འབུམ་ཐམས་པ་	Bum, or Bum-t'a'.
1,000,000	༡,༠༠༠,༠༠༠	ས་ཡ་	Sa-ya.
10,000,000	༡༠,༠༠༠,༠༠༠	བྱེ་བ་	J'e-wa.

English.	Tibetan.	Romanized equivalent.
100 millions	དུང་ཕུར་	Dung-ch'ur.
1000 millions	ཐེར་འབུམ་	T'er-bum.
10,000 millions	ཐེར་འབུམ་ཆེན་པོ་	T'er-bum ch'em-po.
100,000 millions.	ཁས་ཁྲི་	T'aḡ-t'i.
A billion	ཁས་ཁྲི་ཆེན་པོ་	T'aḡ-t'i ch'em-po.
10 billions	རབ་བཀྲམ་	Rab-tam.
100 billions	རབ་བཀྲམ་ཆེན་པོ་	Rab-tam ch'em-po.
1000 billions	གཏམས་	Tam.
10,000 billions	གཏམས་ཆེན་པོ་	Tam-ch'em-po.
100,000 billions	དྲི་གས་	Ti.
1,000,000 billions	དྲི་གས་ཆེན་པོ་	Ti ch'em-po.

N.B.—To the above succeed progressive numbers increasing by multiples of ten up to sixty enumerations, counting 100 millions as the ninth. These sixty enumerations are used for astronomical and astrological purposes. Sanskrit equivalents exist only up to the fifty-first enumeration. See Rai Sarat Chandra Das Bahadur's Dictionary, article གྲངས་ GRAṆṢ (Ḍaṅ).

II.—The Cardinal Numbers, according to ཀཀའི་རྣམ་གྲངས་ KA-K'AI NAM-ḌAṅG, Alphabetical Enumeration.

The following system of Numerical Notation is employed by Tibetans in their Registers, Indices, and the like. It only goes up to 300, and consists of an adaptation of the ཀཀའི་. It may be regarded as the equivalent of our own method of Notation by means of the Roman letters.

1 to 30	ག, བ, བ, and so on to ཨ
31 „ 60	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
61 „ 90	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
91 „ 120	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
121 „ 150	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
151 „ 180	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
181 „ 210	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
211 „ 240	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
241 „ 270	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ
271 „ 300	ག, བ, བ, „ „ „ „ ཨ

NOTES.

1.—PRONUNCIATION.

The Colloquial custom of pronouncing the prefix of a second syllable with, and as though it were part of, the preceding syllable, is really incorrect, and is not followed in Literary Tibetan. Thus, བཅུ་གཅིག་ *Eleven*, pronounced CHUÓ-CHÍ' in Colloquial, is pronounced CHU-CHÍ' in Literary Tibetan. So བཅུ་བཞི་ *Fourteen*, pronounced CHUR-ZHYI in Colloquial, is pronounced CHU-ZHYI in Literary Tibetan.

2.—AFFIXES.

ཐམས་ཀྱི་ T'AM-PA, signifies *full*, or *complete*, and is almost exclusively used with the full tens, up to and inclusive of a hundred; meaning thereby a collective body, or whole lot, of any of those numbers. It is, however, similarly, but much less frequently, applied to numbers *below ten*.

After a hundred and with thousands, ཐམས་ཀྱི་ T'A' is used. Also after expressions denoting periods of time, such as བདུན་ཐམས་ DUN-T'A', *a week*. ལྔ་ཐམས་ DA-T'A', *a month*.

With numbers above thousands ཚོ Ts'o; is used.

As regards all these affixes, however, their use or non-use is quite optional.

3.—CONJUNCTIONS.

Note that where units are connected with some multiple of ten, the conjunction used is different for each series. In the 20 series it is ཚུ TSA; in the 30 series, ཚོ So; in the 40 series, ཞེ ZHYE; in the 50 series, ལ་ NGA; in the 60 series, རེ RE; in the 70 series, རོན DÖN; in the 80 series, གྱ་ GYA; in the 90 series, གོ GO. With the hundreds it is རང་ DANG. It would not, however, be wrong to use རང་ DANG in all cases. In Literary Tibetan both རང་ DANG, and one of the other conjunctions (usually) ཚུ TSA, are used together. Thus རྩོང་རང་ཚུ་གསུམ་ TONG DANG TSA SUM, 1003. This is not done in the Colloquial.

In the Colloquial the short forms ཚུ་གཅིག་ TSA-GHI', 21; ཚུ་གཉིས་ TSA-GNYI, 22; ཚོ་གཅིག་ SO-GHI', 31; ཚོ་བཞི་ SOB-ZHYI, 34; and the like, are very often heard instead of the longer forms, ཉི་ཤུ་ཚུ་གཅིག་ NYI-SHU-TSAG-GHI', 21, etc.

When dates are being stated or enumerated, the ཚུ TSA, or རང་ DANG in the 20 series is dropped, and the form with ཉི་ལྟེ་ NYER is used, e.g. ཉི་ལྟེ་བརྒྱད་པ་ NYER-GYÉ'-PA, the 28th.

4.—THE INDEFINITE ARTICLE, see § 28.

5.—APPROXIMATE NUMBERS.

Expressions like *two or three*, *nine or ten*, are rendered by putting the numbers in immediate juxtaposition. Ex. གཉིས་གསུམ་ NYI-SUM *two-three*: གུ་གཅུ་ GU-GHU, *nine-ten*. If the speaker likes, he may

add ཅིག་ CHI', *a or an*, to any of these expressions. Thus, གཉིས་གསུམ་ཅིག་ NYI SUM CHI', *Two or three*.

Another method is to employ the adverb ཅས་ TSAM, *About, Just about, As many as*. EX. སོ་གཅིག་ཅས་ SOG CHI' TSAM, *About 31*, or *As many as 31*; or the adverbs ཉལས་ HA-LAM, ག་ཆེན་ GA-CH'EN, ལྷ་མ་ TSAR, or འགྲམ་ལ་ DAM-LA, signifying *nearly, almost*. In these cases the adverb follows the numeral it qualifies.

6.—ORDINAL NUMBERS.

The first is rendered དང་པོ་ DANG-PO, and *The very first* ཇི་དང་པོ་ JE-DANG-PO. With these exceptions the ordinals are merely the cardinals plus the particle པ་ PA. EX. གཉིས་པ་ NYI-PA, *The second*; བཅོའུ་པ་ CHÜ-NGA-PA, *The fifteenth*; ཉེར་གསུམ་པ་ NYER-SUM-PA, or ཉེ་ཤུ་གསུམ་པ་ NYE-SHU SUM-PA, *The twenty-third*.

7.—DISTRIBUTIVE NUMBERS.

When simple numerals are repeated in juxtaposition, e.g. གསུམ་གསུམ་ SUM-SUM, *Three-three*, the meaning may be either *three each*, or *three at once*, or *three at a time*, or *in threes*, according to the way the sentence is framed. For instance, phrases like *Three at a time*, or *In threes*, or *One at a time*, are rendered by help of the expression གསུམ་ནས་ J'Ä-NÄ, or CHÄ NÄ, literally *Having done* or *Having made*. Thus:—

ཁོ་ཚོ་སུམ་སུམ་གསུམ་ནས་བྲོན་སོང་།

They set out in threes, or three at a time.

ཁོ་ཚོ་རེ་རེ་གསུམ་ནས་ཕེབས་ཤུང་།

They arrived one by one, or one at a time.

Expressions like *Three each*, *Two each*, *One each*, are rendered by རེ་རེ་ RE-BE and a repeated numeral, but without the གསུམ་ནས་ J'Ä-NÄ.

Thus :—

མི་རེ་རེ་ལ་སྒྲེར་པོ་སྐུམ་སྐུམ་གྱི་མོང་།

Each man got three rupees.

དྲོས་པ་རེ་རེ་ལ་སྒྲེར་མོ་རེ་རེ་ཕྱིར།

Give each coolie one rupee.

In the case of composite numerals like དྲོན་གཅིག་ DÖN-CHI', *Seventy-one*, only the last number of the compound is repeated. Ex. :— དྲོན་གཅིག་གཅིག་ DÖN-CHIG-CHI', *Seventy-one each, seventy-one at a time, or In seventy-ones.*

8.—AGGREGATES.

Expressions like *The two together, or Both, or All three, or The whole ten*, may be rendered with the aid of the particles ཀ་ KA, or ཅ་ CHA, or གོ་ PO, affixed to the cardinal. Ex. . གཉིས་ཀ་ NYI-KA, *Both, or The two together*; གསུམ་གོ་ SUM-PO, *All three, or The three together*; དགུ་ཅ་ GU-CHA, *The whole nine.*

གོ་ PO, thus affixed, may also signify *the aforesaid*, if the context so requires.

9.—FRACTIONS.

These are usually expressed by adding the word ཅ་ CH'A, *Part*, to the cardinal, which is sometimes put in the Genitive Case. Thus:—

$\frac{1}{3}$ rd is rendered by གསུམ་ཅ་ SUM-CH'A.

$\frac{1}{4}$ th „ „ „ བཞི་ཅ་ ZHYI-CH'A.

$\frac{1}{2}$ nd „ „ „ སོ་གཉིས་ཅ་ SOG-NYI CH'A, or
སོ་གཉིས་ཀྱི་ཅ་ SOG-NYI KYI CH'A.

$\frac{1}{60}$ th „ „ „ གཡ་ཅ་ GYA-CH'A or གཡའི་ཅ་ GYAI-CH'A.

$\frac{1}{600}$ th „ „ „ རྟོང་ཅ་ TONG-CH'A, or རྟོང་གི་ཅ་ TONG-
GI-CH'A.

$\frac{1}{3}$ rd „ „ „ གསུམ་ཅ་གཉིས་ SUM-CH'A NYI.

$\frac{1}{4}$ th „ „ „ བཞི་ཅ་གསུམ་ ZHYI-CH'A SUM.

As regards $\frac{1}{2}$, there is a special expression, namely, ཕྱིད་ཀ་ CH'E'-KA.

$\frac{1}{2}$ may be rendered two ways: either གཞིག་དང་ཕྱིད་ཀ་

CHI' DANG CH'È'-KA, or རྩེད་དང་གཉིས་ CH'È' DANG NYI,
With a half, two. The latter is the commoner usage in
the Colloquial.

3½ is rendered གསུམ་དང་བཞི་ཆ་ SUM DANG ZHYI-CH'A, or
བཞི་ཆ་གསུམ་དང་བཞི་ ZHYI-CH'A SUM DANG ZHYI, *With*
¾ *ths four.*

མགོ་པས་ཅལ་གྱི་སྒྲིལ་གྱི་བའི་བུ་ཆ་ཐོབ་བྱུང་། *The leader received one-tenth*
of the booty.

10.—ADVERBIAL CARDINAL NUMBERS.

Expressions like *Once, Twice, Thrice, Four times, etc.*, are rendered
by the word ཚར་ TS'AR, or བྱངས་ T'ENG, *Time*, followed by the
desired cardinal number. EX. :— ཚར་གཅིག་ TS'AR-CHI', or བྱངས་གཅིག་
T'ENG-CHI', *Once* : ཚར་གཉིས་ TS'AR-NYI, or བྱངས་གཉིས་ T'ENG-NYI
Twice : ཚར་གསུམ་ TS'AR-SUM or བྱངས་གསུམ་ T'ENG-SUM, *Thrice* : ཚར་
བཞི་ TS'AR-ZHYI or བྱངས་བཞི་ T'ENG-ZHYI, *Four times.*

Another word with the same signification, as ཚར་ T'SAR and
བྱངས་ T'ENG is ལན་ LAN, but it is not so much used in the Colloquial.

Other expressions that may here be mentioned are :—

ལས་སང་ LAM-SANG : *At once, Forthwith, Straightway, Immediately.*

ད་རུང་ཚར་གཅིག་ DA RUNG TS'AR-CHI' : *Once more.*

ད་རུང་ཚར་གཉིས་ འཱ་-RUNG TS'AR-NYI }
ད་རུང་བྱངས་གཉིས་ འཱ་-RUNG T'ENG-NYI } *Twice more.*

ཚོར་ TS'ER, *A separate time or occasion, or instance.*

ཚོར་ཚོར་ TS'ER TS'ER, *Many times, On separate occasions, Repeatedly.*

གྲག་ཚོར་ SHUG-TS ER *A separate time or occasion.*

ཚར་སང་པོ་ TS'AR MANG-PO : *Many times.*

ཚར་སང་པོ་ང་ TS'AR MANG-PO RANG (with negative) : *Not many times.*

Once upon a time, or Once, or One day, referring either to the past or the future, may be rendered དུས་ཚར་ (or ལན་, or བེངས་) གཅིག་ (ཞིག་ or འིག་) DÜ TS'AR (or LÂN, or T'ENG) CHI' (ZHYI', or SHI'); or དུས་རེ་ཞིག་ DÜ-RE-ZHYI', or དུས་རེ་ཞིག་གི་ཚེ་ DÜ-RE-ZHYIG-GI TS'E.

11.—ADVERBIAL ORDINAL NUMBERS.

These are formed by adding ར་ RA, to the ཤོ་ Po, or ཤ་ PA, of the ordinals. Ex. :—

དང་པོར་ DANG-POR: *Firstly.*

གཉིས་པར་ NYI-PAR: *Secondly.*

ཅུ་གཅིག་པར་ TBAÇ-CHIG-PAR: *Twenty-one'thly (= Twenty-firstly.)*

12.—DEFINITE AND INDEFINITE NUMERALS.

Among these may be classed the following :—

གཉིས་ཀ་ NYI-KA, *Both*, e.g., འདི་གཉིས་ཀ་དེ་གཉིས་ཀ་ Both this and that.

གུ་མོ་མཛེས་པོ་གཉིས་ཀ་སླེབས་པ་རེད་ Both the pretty girls have arrived.

སྤུ་ཡང་ SU-YANG, *Anybody*; (with a negative) = *None, Nobody.*

ག་གཞི་ GA-GÄI, *Anything*; (with a negative) = *None, Nothing.*

The Literary forms of ག་གཞི་ GA-GÄI, are གང་ཡང་ GANG-YANG, and ཅི་ཡང་ CHI-YANG.

Another expression is གཅིག་ཡང་ CHIG-YANG, *Even one*; (with a negative)—*None, Nobody, Nothing.*

EXAMPLES.

ཁོ་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྤུ་ཡང་སླེབས་མ་བུང་། None of them arrived.

ངས་ཁོ་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྤུ་ཡང་ངོ་ཤེས་ཀྱི་ I know none of them.

མེད།

ཅ་ལག་དེ་ཚོ་ནི་ནང་ནས་ང་ལ་ག་གའི་འོས་ *None of these things will suit me.*

ཀྱི་མ་རེད་ or འོས་པོ་མ་རེད།

འདི་གཉིས་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་གིས་ཡང་ *None, or neither of these two will*
do.

མི་ཡོང་།

Expressions like *A whole* (something), *An entire* (something), *A complete* (something), *A full* (something), are rendered by གང་ག། GANG-GA, གང་ཁ། GANG-K'A, or simply གང་། GANG, or གང་། GANG; and the word གཅིག་ CHI', *one*, or ཅིག་ CHI', *A, An*, is not made use of at all in such cases. EX. :—

དམག་མི་ཚོས་གྲང་གོག་གང་ཁ། (or གང་།) *The soldiers are roasting a whole*
ox.

རྫོང་གི་འདུག།

འདི་གྲང་གང་ཁ་མ་རེད། *This is not a complete story.*

ང་ལ་གསེལ་ཇ་ཞལ་དཀར་གང་གནང་རོགས་། *Please give me a full cup of tea.*

གནང་།

Entirely is rendered by བད་དེ་ BA'-DE, used only with a negative. Thus :—

ཅེས་དེ་ཚོ་ཁྱིམ་ཁྱིམ་བད་དེ་མ་རེད། *Those accounts are not altogether*
(or entirely) accurate.

All, whole, entire, may also be rendered by བམས་ཅན་ T'AM-CHÄ', ཚང་མ་ TS'ANG-MA, and གང་ཁ། GANG-K'A, or གང་ག། GANG-GA. EX. :—

ལས་སང་ཚོགས་བམས་ཅན་ཡལ་སོང་། *Suddenly the whole crowd dis-*
appeared.

སྒྲིམ་དམན་དེ་བམས་ཅན་ཞིད་སོང་། *All the women were frightened.*

དེ་བམས་ཅན་ DE T'AM-CHÄ' not དེ་ཚོ་བམས་ཅན་ DEN-TSO T'AM-CHÄ' :
They all.

ཁྱང་ GĀNG, or གང་ GĀNG, is also used in connection with weights and measures instead of ཅིག་, or ཅིག་ CHI', *One, A, An.*

So also, in connection with weights and measures and the Tibetan monetary system, རྩོ་ DO, is used instead of གཉིས་ NYI, *Two*, and signifies *A couple*. Otherwise the word for *a couple* is ཆ་ CH'A.

But a phrase like *Two-legged*, or *Three-legged*, is rendered with the particle ག་, thus :—ཁྱང་གཉིས་པ་ or ཁྱང་སྐྱུ་པ་ Here ག་ means *possessed of*.

Other expressions are : གཉིས་ལྔ་ Double, or *Two-fold*; གཉིས་སྐྱེས་ *Twice-born*; གཉིས་ཆར་གྱིས་ *Every second day*.

13.—NOUN SUBSTANTIVES.

ཚོ་ Ts'o, the Plural-sign used in the Colloquial, is never expressed, either in speech or in writing, after a numeral adjective, or numeral adjectives, the noun-substantive thereby qualified always remaining in the singular. Ex. :—

མི་གསུམ་ (not མི་ཚོ་གསུམ་) ཁྱོད་དང་ *Three men will go with you.*
མཉམ་དུ་ཕྱིན་ཡོང་།

14.—NOTATION BY LETTERS.

The use of the ཀའའི་རྩམ་གྲངས་ KA-K'AI NAM DANG, or *Alphabetical Enumeration*, has already been explained (See § 26 II). In this connection, when references in Indices, or Registers, or to quotations from learned works are being cited, it is customary to qualify the numeral letter by affixes such as པ་ PA, བར་ PAR, and པ་ལ་ PA-LA, of which the first denotes the Book, Register, Index, or the like, to which reference is being made, and the last two denote that the particular quotation or citation is to be found in some particular Book, etc.

Ex. :—

ཐོ་འཕ་ T'O A-PA: *Register No. 30.*

པོ་ཏི་ཀ་ཕ་པ་ PO-TI'K'A-PAR: *In Volume No. 2.*

ཐོ་ག་ཕ་ལ་ T'O GA-PA-LA: *In Index No. 3.*

CHAPTER II.

ETYMOLOGY.

§ 27.—THE DEFINITE ARTICLE.

1. The Definite Article THE (which is really only an abbreviation of THAT) is represented in Tibetan in various ways, the principal being the words འདི་ *DI*, and དེ་ *DE*, of which the former is usually said to mean *This*, and the latter *That*.

Properly, འདི་ or དེ་ when used at all, should always follow the noun or adjective which it distinguishes.

As a rule it is only used when the distinguishing or demonstrative idea is intended to be conveyed.

EXAMPLES :—

མི་འདི་དང་བོ་སྤྲེལ་ས་བྱང་།

This man arrived first.

ཁྱེད་ཀྱིས་བཏང་བའི་མི་བཟང་བོ་དེ།

The good man whom you sent.

བུ་མོ་མཛེས་མོ་དེ།

That pretty girl.

As a matter of fact Tibetans altogether discard the article in conversation, unless they really desire to express the demonstrative or distinguishing idea.

EXAMPLES :—

མི་ཡོང་གི་འདུག།

The man is coming.

སྒྲིལ།

Shut the door.

སྒྲིཏང་ཅུས།

Open the window.

A distinction, however, in the use of འདི་ and དེ་ is made between the nearer and the remoter relation, in regard both to time and space.

For instance, when the article is intended to distinguish some person or thing already referred to; but to whom or to which reference is again being made, then, on the occasion of the second or any subsequent reference, Tibetans use དེ་ DE; འདི་ DI having been used on the occasion of the first reference.

EXAMPLE :—

མི་དེ་སླེབས་ཕྱུང་།

The man has arrived (referring to somebody already mentioned).

Notice also how འདི་ and དེ་ are used in a phrase like this :—

འདི་ཁས་ས་ (or ཁ་སང་) ཡོངས་མཁན་
གྱི་བང་ཆེན་དེ་རེད།

This is the messenger who came yesterday.

(N.B.—ཁས་ས་ yesterday, is Colloquial, ཁ་སང་ is Literary).

So, if on the occasion of the first reference, the object distinguished was a distant object, then དེ་ would be used; འདི་ being employed to distinguish a near or present object. Ex. :—

མི་དེ་ཁས་ས་ (or ཁ་སང་) ཡོངས་མཁན་
གྱི་བང་ཆེན་དེ་རེད།

That man (referring to somebody at a distance) is the messenger who came yesterday.

When, moreover the article distinguishes first one and then another of two objects, both of which are present, and which are being contrasted, or to which an alternative reference is being made, then, in the case of the one, འདི་ would be used, and, in the case of the other, དེ་ Ex. :—

མི་འདི་འགྲོ་མ་ཐུབ་པ་དང་མི་དེ་འགྲོ་གི་
རེད།

This man cannot go, but that man can go (will go).

Practically, therefore, in addition to representing the article THE, འདི་ and དེ་ respectively also represent the distinguishing adjectives THIS and THAT. They also respectively represent THIS ONE and THAT ONE; HE, SHE, IT.

TIBETAN GRAMMAR.

97

PLURAL.

The Colloquial plural of འདི་ is འདི་ཚོ་ (pronounced DIN-TS'o),
The, These, They: and that of དེ་ is དེ་ཚོ་ (pronounced DEN-TS'o)
The, Those, They.

Both articles, however, are often used in the singular to distinguish collective nouns. In such cases they precede the word to distinguish. Ex. :—

འདི་གསུམ། *These three*

དེ་ལྔ། *Those five.*

འདི་ཐམས་ཅད། *All these.*

དེ་རྣམས་ཅད། *All those.*

The following is Literary :—

གསུང་དེ་ཀུན་སེམས་ལ་གིན་ཏུ་འཕྲད་པ་
ཞིག་བྱུང་། *All these sayings pleased greatly.*

Where a plural noun is qualified by an adjective, and the whole is distinguished by the article, it is the article which takes the plural sign ཚོ་ Ts'o, and it is the ཚོ་ which takes whatever case-sign there may be.

Ex. :—

ངས་ཁྱ་མོན་ཏན་ཆེན་པོ་འདི་ཚོ་ལ་ལབ་
གྱི་ཡིན། *I shall speak to these learned lamas.*

2. Another method by which the Definite Article is represented is by using the particle གི་ NI; but this is rather Literary than Colloquial. In a long and involved sentence it may be placed after the principal noun, or noun-phrase, so as to distinguish it prominently. It may also be used to emphasize a particular word or expression, and may even be employed in addition to འདི་ or དེ་.

Ex. :—

ར་མགོ་བརྒྱ་གཉིས་ནི།

The twelve ru-gos (or ra-heads).

མི་ནི་སེམས་ཅན་ཀླུ་ལྔ་ལྟ་བུ་ཡིན་པས།

Mankind are the noblest of all animals.

བཀའ་དེ་ནི་དཀོན་མཆོག་དང་མཉམ་ཏུ་

And the word was with God (John i. 1.)

བཞུགས་པ་དང་།

3. The functions of the Definite Article are sometimes performed by the particles བྱ་ PA and བོ་ PO, when affixed to numerals. (See § 26, Notes 6, 8, 14.)

4. The particles བོ་ PO, བྱ་ PA, ཁྱ་ K'A, etc., as performing the function of the Definite Article in connection also with nouns and adjectives, are used when the idea of individuality, or definiteness, is particularly desired. Thus, རྒྱལ་བོ་ཆེན་པོ་ *The great king.* But they are also sometimes discarded. Thus, རྒྱལ་ཆེན་བཞི་ *The four great kings.* They are also discarded in enumerations like the following :—

ཆེ་ཆུང་།

Great and small.

སྐྱེ། ཁླ། རྒྱ། འཆི།

Birth, Old age, Sickness, Death.

The conjunction དང་ DANG, *And*, is also discarded in such expressions.

The particles under notice and conjunctions are also discarded in enumerations of nouns that are in apposition or contrast. Ex. :—

རེ་དོགས།

Hope and Fear.

དགེ་སྤྱི།

Virtue and Vice.

གནམ་ས།

Heaven and Earth.

In a sentence like རེ་གི་ཀླ་བ་ (otherwise རེ་བའི་ཀླ་བ་) *The pillar of hope*, the particle is omitted from the first noun, རེ་བ་ *Re-wa*, and annexed only to the second.

Sometimes however a phrase is contracted and the particle omitted in both its members. Ex.: རི་ཀླ འཇམ་མཁའ་ *The pillar of hope.*

5. The student may also be reminded of the various affixes set out at the end of § 24, since they too occasionally perform the functions of the Definite Article

§ 28.—THE INDEFINITE ARTICLE.

1. ཅིག་ *A, An, Some*, is a modification of གཅིག་ *One*, and is seen in the following forms, which may be used even in the Colloquial, if it is desired to be very correct, though as a matter of fact the form ཅིག་ *CHI'* is the one most favoured:—

ཅིག་ after final ག་, ད་, or བ།

ཞིག་ after all vowels, or after final ང་, ན་, མ་, ར་, or ལ།

ཤིག་ after final ས།

2. Being an adjective when it qualifies a noun, and an adverb when it qualifies an adjective, its place in the sentence is immediately after the noun, or noun and adjective, that it qualifies. Ex.:—

དྭ་ཞིག་ (or ཅིག་) | *A horse.*

མི་བཟང་པོ་ཅིག་ | *A virtuous man.*

དྭ་ཅིག་དང་ཤིང་དྭ་འཁོར་ལོ་ཅིག་ | *A horse and a carriage.*

3. ཅིག་ and not the noun or adjective to which it is annexed, takes the case-sign, but only in what we would call the Nominative. In the other cases ཅིག་ is usually dropped. Ex.:—

དྭ་ཁྱད་མཚར་པོ་ཅིག་གིས་ང་ཚོའི་གཟན་པ་
བཟས་པ་རེད། *A strange horse has eaten our hay.*

ང་གཙང་པོ་འི་འགུམ་ལ་བསྐྱེད་ཀྱི་ཡོད། *I live near a large river.*

4. Annexed to approximate numerals, it signifies collectiveness.

Thus :—

མི་གསུམ་བཞི་ཞིག།

A group of three or four men.

དུས་གསུམ་ཕྱིང་ཕྱག་གཅིག་གཉིས་ཤིག།

A force of one or two thousand soldiers.

5. Used with the adverb ཅམ་ Tsam, *About*, it signifies *SOME*. Thus :—

ལྷ་བདུན་ཅམ་དབྱ་བཅུ་ཅམ་ཞིག།

Some seventy or ninety sheep.

Another expression for *SOME* is ཁ་ཤས་ K'A-SHÄ, and another is ཏོག་ཅོ་ TOG-TSE.

The Literary form of ཁ་ཤས་ is འགར་ཞིག་ GÄ-ZHYI'.

A few, Solely, Only, Alone, may be rendered in Colloquial by ཏོག་ཅོ་ TOG-TSE, ག་སྟག་ SHA-TA', and གཅིག་པོ་ CHIG-PO; and in Literature by འགར་ཞིག་ BÄ-ZHYI'.

6. Affixed to Interrogative Pronouns, the Article signifies (in Literary Tibetan) *Whoever, Whatever, Whichever, Anyone, Anything*. Thus :—

སྤྱི་ཞིག་ཀྱིས་པའི་མིག་གིས་བརྟ་ན་ཡང་ etc.

Whoever with loving eyes should even regard, etc. (S.C.D.), i.e. anyone who, etc.

དེ་ནི་ཅི་ཡང་མེད་ཞིག་ (or ཅི་ཞིག་) མི་
འདུག།

There is nothing (anything, with negative) in it.

The Article is also used thus in Literature :—

གང་ཞིག་ཁ་མཐུ་རྒྱུ་གྱིས།

On account of some law-suit.

ཅི་ཞིག་དུ་དགོས།

What (is it) wanted for?

ཅི་ཞིག་ན།

Once, on some occasion, some time.

ཅི་ཞིག་ནས།

After a little, some time afterwards.

7. Affixed in any of its appropriate forms to a verbal root, it imports in Literature the Imperative Mood as addressed to servants and inferiors, and also the Hortative and Optative Moods. Thus:—

བྱེས་ཤིག།

Do ; Let do.

བྱེས་ཤིག།

Let...do ; may...do ;

བྱེད་པར་བྱུང་ཅིག།

May .be done.

In the Colloquial also it is frequently used to express an emphatic order, and commonly takes the form ཤིག SHI', though it would be more correct to say ཤིག SHI', ཞིག ZHYI', or ཅིག CHI', according to rule. Ex. :—

མགྱོགས་པོར་བྱེས་ཤིག།

Run quickly.

སྒྲིབ་ཤིག།

Shut the door.

ཁ་བཅུ་མས་ཤིག།

Be quiet.

8. Here may also be mentioned གང་ཡང་ ANY. Ex. :—

དེ་རིང་སྐད་ཆ་གསར་པ་གང་ཡང་ཡོད་ནས། *Is there any fresh news to-day ?*

§ 29.—THE NOUN.

A.—Structure.

1. The Tibetan Noun ends in either a consonant or a vowel, and is either :—

(a) A MONOSYLLABLE WITHOUT ANY AFFIXED PARTICLE, and either without or with any vowel-sign, head-letter, subjunct or prefix. Ex. :—

ཉ་ Fish ; ག་ End ; ལ་ Mountain-puss ; ཤ་ Flesh ; ས་ Earth, soil, ground, place ; སི་ Man ; སེ་ Fire ; རྩ་ Water ; རྩ་ Bird, fowl ; མགྲོ་ Head ; སྒྲི་ Door ; ཤ་ Deer ; མ་ Wound,

ལོ Year; ལྗོ Food, provisions; དབུ Head (Honorific); སྐ Hair (Human, on head).

(b) A MONOSYLLABLE, SIMPLE OR COMPLEX, WITH AN AFFIXED PARTICLE, such as བ, བོ, བའི, བ་, བོ་, མ, མོ, ཀ, ཁ, ག, ར, རོ, རའི, ར་, རོ་, ལ, ལོ, ལའི, ལ་, ལོ་, and which particle sometimes indicates the gender. Ex.:— ལྔ་མོ Fox: ལྔ་མོ་ Vixen: ཡུ་པ་ Father: ཡུ་མ་ Mother: ལྷོ་མོ Bitch: གུ་མོ Cock-bird: གུ་མོ་ Hen-bird: གུ་པ་ or རྩོམ་པ་ Monk: རྩོམ་མ་ Nun: རྩོམ་མ་ Mare: སྐ་མ་ Son: སྐ་མོ daughter: ལྷག་མོ Ram.

Sometimes, however, the particle does not indicate gender. Ex.:— ལྔ་མ་ A mountain-shrub: རྩོམ་ Day, sun: དགའ་མོ Evening: ལྔ་མ་ Monk, priest: རྩོམ་ Music: ལྔ་མ་ A kind of tree: ལྔ་པ་ BA-WA Goat: གཞུང་མ་ Pledge: ལྔ་མ་ Envelope, wrapper.

Sometimes the particle serves merely to differentiate the meanings of roots otherwise similarly or somewhat similarly spelt. Ex.:—

ལྔ་པ་ To show, to teach: but ལྔ་པ་ Autumn; ལྔ་ Marrow, pith, descent, origin: but ལྔ་པ་ Foot: ལྔ་པ་ Confidence; but ལྔ་པ་ The expanded hood of a snake.

If the particle is either བ, བོ, བའི, or བོ་, it may be and often is dropped (especially when followed by an adjective), without affecting the meaning of the word. Ex.:—

ལྔ་པ་ལྔ་པོ་ ལྔ་པོ་ The or a great elephant.

ལྔ་པོ་ལྔ་པོ་ལྔ་པོ་ ལྔ་པོ་ The four great kings.

Some of such particles perform the functions of DIMINUTIVES. Thus, in the case of ར, the inherent ར, or རོ, of the final or the

only consonant of the noun, is turned into ཨི་, and is followed by the particle. Ex. :—

ཉི་ Fish ; ཉི་ཁུ་ Little fish ; བ་ Cow ; བེ་ཁུ་ Calf.

In other cases the final consonant, if a བ་, is cut off the noun, and turned into a second syllable to which *Zhyab-kyu* is added. Ex. :—

ཕྱ་ Hand : ཕྱ་ཁུ་ Little hand : ཕྱ་ Child ; ཕྱ་ཁུ་ Little child : ལྷ་ Sheep : ལྷ་ཁུ་ Lamb.

In other cases the Diminutive particle is simply added to the primitive noun as it stands. Ex. :— མི་ Man ; མི་ཁུ་ Mannikin ; ས་ Sack : ས་ཁུ་ Sacklet.

Another way of expressing the Diminutive is to qualify the noun by the adjective རྒྱ་ Small. Ex. :—

མགོན་ཁང་རྒྱ་ A little inn.

མི་རྒྱ་ A little mind, narrow mind

Or lastly—

(c) A DISSYLLABLE, OR EVEN A POLYSYLLABLE, either without or with a particle. Those nouns, and especially the polysyllabic nouns, which are mostly proper names, and sometimes even amount to phrases, are often comparatively modern words which have either gradually developed or been deliberately compounded out of originally simple elements. Ex. :—

ཁྱུ་ཁྱུ་ Chair : ཞི་མི་ Cat : མི་སྤ་ Layman : རྒྱ་ཡིག་ Contract ; བརྩོན་འགུམ་ Diligence, industry, zeal : ཡོང་ཁེར་ City : རྒྱ་ལོ་པ་ or བར་ མི་བྱེད་མཁའ་ Advocate or pleader : རྒྱ་བོ་ Petitioner : རྒྱ་མུ་ NYE-ZHYU, Petition : བ་སྤ་པ་ Gamester, juggler with words : བ་མ་ཁ་ Tobacco : བྱ་མ་ལེབ་ or བྱ་འཕྲེན་མ་ 'CH'EN-DEM-MA. (Colloquial), or བྱ་མ་བྱ་མ་ (Literary), Butterfly.

N.B.—Words with the definite particles ག, གོ, etc. are generally used without the article འདི, or དེ, unless the latter is intended to express *This* or *That*.

2. Besides the particles above referred to, mention may be made of མཁན་ *K'AN*, which, annexed to substantives or verbal roots, is extensively used in the Colloquial to signify a person who, in some capacity or character, is connected with some particular act, state, or thing. *Ex.* :—

སྤང་མཁན་ *Guard* ; ཉམ་པ་བཤད་མཁན་ *Liar* ; སྲིབ་འཕྱུལ་སྟོན་མཁན་ *Magician* ; རྩོམ་མཁན་ *Author* ; མགོ་སྐྱོར་གདོང་མཁན་ *Deceiver* ; སྲིབ་སྐད་མཁན་ *Murderer* ; ལན་སྟོན་མཁན་ *Informant*.

In book-language the following may be found :—

གར་མཁན་ *Dancer* ; ལམ་མཁན་ *Guide* ; སྒྲིང་བྱ་མཁན་ *Flutist* ; བི་ལྷང་མཁན་ *Violinist, harpist* ; རྒྱུང་མཁན་ *Joiner, carpenter* ; གཞུ་མཁན་ *Bow-maker* ; བཟོ་མཁན་ *Artisan, worker* ; ས་མཁན་ *Peasant, agriculturist, raïat*

Such compounds in མཁན་ (at least in the Literary language) may take the indicative particles ག, གོ, མ, or མོ, as expressive not only of the definite or indefinite article but also of gender. *Ex.* :—

འགོ་མཁན་ག་ (Masculine)	}	<i>A Walker, The Walker.</i>
འགོ་མཁན་མ་ (Feminine)		
འགོ་མཁན་གོ (Masculine)	}	<i>Ditto.</i>
འགོ་མཁན་མོ (Feminine)		

3. Instead of མཁན་ use is sometimes made of the verb བྱེད་བ་ *To do*.

Ex. :—

བྱེད་པ་པ་	}	(Masculine)	}	<i>A doer, The doer.</i>		
བྱེད་པ་						
བྱེད་པ་པོ་						
བྱེད་པོ་						
བྱེད་པ་མ་	}	(Feminine)				
བྱེད་མ་						
བྱེད་པ་མོ་						
བྱེད་མོ་						

Sometimes, even in the Colloquial, both བྱེད་ and མཁན་ are used together, either with or without the Indicative Particles པ་, པོ་, མ་, མོ་, though in the Colloquial these are commonly discarded. Ex. :—

Literary.

འགྲོ་བྱེད་མཁན་	(Common)	}	<i>A walker, The walker.</i>
འགྲོ་བྱེད་མཁན་པ་	(Masculine)		
འགྲོ་བྱེད་མཁན་པོ་			
འགྲོ་བྱེད་མཁན་མ་	(Feminine)		
འགྲོ་བྱེད་མཁན་མོ་			

N.B.—When འདི་, or དེ་ or the indefinite article ཅིག་ is used with any of the above, the indicative particle is discarded, e.g. :—

འགྲོ་བྱེད་མཁན་དེ་	<i>The walker, That walker.</i>
འགྲོ་བྱེད་མཁན་ཅིག་	<i>A walker.</i>

COLLOQUIAL.

མི་མས་བྱེད་མཁན་	<i>Agriculturist, Farmer.</i>
ལམ་ཁྱེད་བྱེད་མཁན་	<i>Guide.</i>

ཁས་བྱུང་མཁན་ *Guarantor.*

རོགས་བྱུང་མཁན་ *Helper.*

4. བྱེད་, however, is not the only auxiliary that takes the affix མཁན་ in this way. There are others ; for instance, འགྱུར་ *Ex. :—*

ཚེད་པ་འགྱུར་མཁན་ *Arguer, Reasoner.*

ངར་སྒྲོན་འགྱུར་མཁན་ *Roarer.*

ཆིག་ཐོ་འགྱུར་མཁན་ *Briber.*

ཚུལ་འགྱུར་མཁན་ *Calculator.*

In fact, the functions of མཁན་, བྱེད་, and འགྱུར་ in this respect, are very similar to those of the Urdu word *یا*, *wālā*, or the Persian words *بان* *bān*, *چار* *gar*, *گزار* *gār*, *کار* *kār*, etc., or even the Tibetan particle *པ་* in words like *གྲུ་པ་* *Scholar, Monk, Disciple, Novice* ; *ལྷ་པ་* *Water-carrier, Bhīsti* ; *རྩ་པ་* *Horseman*, etc.

5. Another common affix of a similar nature annexed to noun-substantives is བཟོ་བ་, or བཟོ་ *Maker, Manufacturer*, etc. *Ex. :—*

ལྗམ་བཟོ་བ་ }
དང་བཟོ་ } *Boot-maker.*

ཤིང་བཟོ་བ་ *Carpenter.*

གསེར་བཟོ་བ་ *Goldsmith.*

དངུལ་བཟོ་བ་ *Silversmith.*

ཟངས་བཟོ་བ་ *Coppersmith.*

6. *Abstract Nouns.*

In the Colloquial these are seldom used, resort being generally had to an adjective phrase. Thus, instead of saying རྒྱལ་བ་རིན་པོ་ཆེའི་བཟང་

ངན་དེ་ཆེ་གི་རེད་ *The goodness of the Dalai Lama is great*, a Tibetan would probably say རྒྱལ་བ་རིན་པོ་ཆེ་ན་ཅང་བཟང་པོ་རེད་ *The Dalai Lama is very good*. When, however, an abstract noun is used, it can be formed in two ways. First, by placing in juxtaposition the roots of two adjectives with opposite meanings, e.g. མང་ཅུང་ *Quantity*, from མང་པོ་ *Much*, and ཅུང་བ་ *Little*; ཉེ་རིང་ *Distance*, from ཉེ་བ་ *Near*, and རིང་བ་ *Far*; བཟང་ངན་ *Goodness*, from བཟང་པོ་ *Good*, and ངན་པ་ *Bad*; and so on. Secondly, by affixing ལོས་ *Lö*, to the root of any adjective, e.g. གསལ་ལོས་ *Brightness, Clearness*, from གསལ་པོ་ *Bright, Clear*; ངན་ལོས་ *Badness*, from ངན་པ་ *Bad*; བདེ་ལོས་ *Goodness*, from བདེ་པོ་ *Good*.

In Literary Tibetan abstract nouns are formed by adding ཉིད་ *Nyi'*, to the adjective in its full form, that is, not the mere root, but the root plus one of the indicative particles. Ex. :—

སྒྲ་	<i>Easy</i> , but	སྒྲ་བ་ཉིད་	<i>Easiness, facility</i> .
དཀའ་	<i>Difficult</i> , but	དཀའ་བ་ཉིད་	<i>Difficulty</i> .
ཐར་	<i>Free</i> , but	ཐར་བ་ཉིད་	<i>Freedom</i> .
ངེས་	<i>True</i> , but	ངེས་བ་ཉིད་	<i>Truth</i> .
གཞོན་	<i>Young</i> , but	གཞོན་བ་ཉིད་	<i>Youth</i> .
ནག་	<i>Black</i> , but	ནག་བ་ཉིད་	<i>Blackness</i> .
སྒྲིན་	<i>Mad</i> , but	སྒྲིན་བ་ཉིད་	<i>Madness, Lunacy</i> .
སྒྲུན་	<i>Tedious</i> , but	སྒྲུན་བ་ཉིད་	<i>Tedium</i> .

B.—Inflection.

The Tibetan Noun-Substantive is inflected in relation to :—

1.—GENDER.

The names of all males, females and inanimate objects are naturally

masculine, feminine, and common respectively, e.g., མི་ *Man* (m.); མེས་དམན་ *Woman* (f.); རྩོ་ *Stone* (c.).

Nouns ending in བ་ or བོ་ or བ་ or བོ་ or with བ་ or བོ་ prefixed or affixed, are generally (in the last two cases always) masculine. Ex. :—

གྲུབ་ <i>Pupil or novice in a monastery.</i>	པོ་དྭ་ <i>Stallion.</i>
བྱལ་བོ་ <i>King, Regent, Temporal Ruler, Rajah.</i>	པོ་ཕག་ <i>Boar.</i>
དཔོ་ or པོ་དྭ་ <i>Horse.</i>	ཙམ་པ་ <i>Father.</i>
ཕག་པོ་ or པོ་ཕག་ <i>Hog.</i>	ཙམ་པོ་ང་ <i>This old chap ; I myself.</i>
པོ་གླང་ <i>Bull.</i>	གཙོ་བོ་ <i>Official chief.</i>
པོ་གཡག་ <i>Bull-yak.</i>	ཚ་བོ་ <i>Grandson.</i>

But sometimes nouns in བ་ or བོ་ or བ་ or བོ་ are common.

Ex. :—

གཅེས་པོ་	} <i>Beloved, Sweetheart, Lover.</i>	འགྲུབ་པ་ <i>Traveller.</i>
བུས་པ་		གསང་བ་ <i>Secret.</i>
འདྲིས་པ་		གཡོག་པོ་ <i>Servant.</i>
ཙམ་པོ་	} <i>Basket.</i>	ཁ་བ་ <i>Liquid.</i>
སྒྲི་པོ་		ཀ་བ་ <i>Leather.</i>
ལྗན་པ་ <i>Patch.</i>		བྱ་བོ་ <i>Bitter buck-wheat.</i>

Nouns with མ་ affixed, or with མོ་ affixed or prefixed are generally feminine. Ex. :—

མོ་དྭ་ <i>Mare.</i>	བུ་མོ་ <i>Daughter, girl.</i>
ཙམ་མ་ <i>Mother.</i>	བུ་མོ་
ལམ་དམ་ <i>Maidservant.</i>	མོ་ཁྱི་ } <i>Bitch.</i>
ལྷག་མོ་ <i>Tigress.</i>	ཚ་མོ་ <i>Niece.</i>

But མ་ and མོ་ do not always denote the feminine gender. Ex.:-

ལོ་མ་ *Leaf.*

ལ་ད་མ་ *Lotus.*

གཤུང་མ་ *Beam of wood.*

ལྷ་མ་ *Bean.*

དོར་མ་ *Breeches, pants.*

ཐུར་མ་ *Spoon.*

འཇག་མ་ *Shovel, spade.*

གྲོག་མ་ *Ant.*

པིང་ཁྱ་མ་ *Hawk, kite.*

ཅེད་མོ་ *Sport, game, play.*

ཁྱོ་མོ་ *Chūmbi.*

གྲོགས་མོ་ *Friend.*

དགོང་མོ་ *Evening.*

རོལ་མོ་ *Music, cymbals.*

ལྷད་མོ་ *Fun.*

ལྷ་བྱ་ཡོང་མོ་ *Grouse.*

གཟིག་མོ་ *Hedgehog.*

གུས་མོ་ *Knee.*

Masculine nouns may be turned into feminine nouns by substituting a feminine affix for a masculine one. Ex.:-

ལྷ་མ་པ་ *A man of Lhasa.*

ཁྱོ་གར་པ་ *An Indian.*

བོད་པ་ *A Tibetan.*

ཁྱོ་ནག་པ་ or ཁྱོ་མི་ *A Chinaman.*

བལ་པོ་ *A Nepālī.*

ལྷ་མ་མོ་ *A woman of Lhasa.*

ཁྱོ་གར་མོ་ *A woman of India.*

བོད་མོ་ *A woman of Tibet.*

ཁྱོ་ནག་མོ་ or ཁྱོ་མོ་ *A woman of China.*

བལ་མོ་ *A Nepālī woman.*

2.—NUMBER

(a) There are several signs in Tibetan denoting the plural number. e.g.—

ོ་ T'so. This is the sign commonly used now in the Colloquial with any kind of noun or adjective.

(b) རྩ་ས་ NĀM. This is Literary, and is seldom if ever heard in the Colloquial. It is largely used, for instance, in the Tibetan translation of the New Testament. རྩ་པ་ is used when

things or persons are referred to separately from others, e.g.

ང་ལྔ་པ་ལྔ་ We five.

(c) དག་ DA'. This is an elegant substitute for ལྔམས།

(d) ཅག་ CHA'. Another book term. Used also in Sikhim and Bütan with personal pronouns, e.g. ང་ཅག་ We, etc.

(e) No plural sign at all need be used when, from the context, it is clear that the plural number is implied. In such cases the noun remains in the singular number. Ex. :—

ལྔ་ས་ལ་ལྔ་མ་མང་པོ་ཡོད་པ་རེད། There are (I understand) many lamas in Lhasa. Or, Lhasa (I believe) has many lamas.

(f) When, however, the plural sign is expressly used, it, and not the noun, nor the adjective, if any, takes the case-sign. Ex. :—

མི་བཟང་པོ་ཚོས་ཁོ་ལ་ཐོབ་བྱུང་། The virtuous men received him.

(g) When expressly used, the plural sign comes after the noun if there is no adjective and no article, definite or indefinite. Ex. :—

རུས་རྒྱན་མི་ཚོ་མགོ་སྐོར་བ་ཏེ་མཁན་རེད། Men were deceivers ever.

(h) When there is only an adjective after the noun, the plural sign is annexed to the adjective, not to the noun. Ex. :—

མི་བཟང་པོ་ཚོ། Good men.

(i) If, however the adjective be used as an attribute predicated of the noun, then the plural sign is annexed to the noun, not to the adjective. Ex. :—

མི་ཚོ་བཟང་པོ་རེད། The men are good.

(k) If the noun be distinguished by an article, or distinguished by an article and also qualified by an adjective, the plural sign is annexed to the article.

Ex.: --

མི་འདི་ཚོ།

The or these men.

མི་དེ་ཚོ།

The or those men.

མི་བཟང་པོ་འདི་ཚོ།

The or these good men.

མི་བཟང་པོ་དེ་ཚོ།

The or those good men.

མི་དེ་ཚོ་བཟང་པོ་འདུག།

Those men are good.

3. --CASE.

By way of supplementing what has already been said on this subject in § 25, examples are now given of the Declension of Nouns ending in (1) a vowel, (2) final consonants ག or ར; ད, བ or ས; and ན, མ, ས or ལ།

The particular postpositions given are, of course, only examples out of many that might be used.

I. -- NOUN ENDING IN A VOWEL.

(i) Singular.

ཟླ་བ་ *Month, or Moon.*

Nom.	}	ཟླ་བ་ <i>Month.</i>
Voc.		
Acc.		

Gen. ཟླ་བའི་ or བ་ཡི་ *Of month.*

Agent. ཟླ་བས་ or བ་ཡིས་ *By month.*

Dat. ཟླ་བ་ལ་ *To month, or moon.*

Loc. ཟླ་བ་ན་ *On moon.*

Per. ཟླ་བ་ལ་ *In or during month.*

Mod. ཟླ་བའི་ཀློན་གྱིས་ *On account of moon or month.*

Abi. ཟླ་བ་ལས་ *Than month or moon.*

Term. ཟླ་བའི་བར་དུ་ *Until month : as far as moon*

PLURAL.

ཟླ་བ་ཚོ་ Months, Moons.

Nom. } Voc. } Acc. }	ཟླ་བ་ཚོ་	Months, Moons.
Gen.	ཟླ་བ་ཚོ་འི་ or ཚོ་ཡི་	Of months, Of moons.
Agent.	ཟླ་བ་ཚོ་ས་ or ཚོ་ཡི་ས་	By months, By moons.
Dat.	ཟླ་བ་ཚོ་ལ་	To months, To moons.
Loc.	ཟླ་བ་ཚོ་ན་	On moons.
Per.	ཟླ་བ་ཚོ་ལ་	In or during months.
Mod.	ཟླ་བ་ཚོ་འི་ཀློན་གྱིས་	On account of moons or months.
Abl.	ཟླ་བ་ཚོ་ལས་	Than months or moons.
Term.	ཟླ་བ་ཚོ་འི་བར་དུ་	Until months: as far as moons.

(ii) Similar with Definite Article.

SINGULAR.

ཉི་མ་ Sun or Day.

Nom. } Voc. } Acc. }	ཉི་མ་འདི་	The sun or the day
Gen.	ཉི་མ་འདི་འི་	Of the sun or day.
Agent.	ཉི་མ་འདི་ས་	By the sun or day.
Dat.	ཉི་མ་འདི་ལ་	To the sun or day.
Loc.	ཉི་མ་འདི་ན་	On the sun.
Per.	ཉི་མ་འདི་ན་	During the day.
Mod.	ཉི་མ་འདི་དང་	With the sun or day.
Abl.	ཉི་མ་འདི་ལས་	Than the sun or day.
Term.	ཉི་མ་འདི་འི་ཕྱོགས་ལ་	Towards the sun.

TIBETAN GRAMMAR.

113

N.B.—In Colloquial the Definite Article is as a matter of fact seldom used.

PLURAL.

ཉི་མ་འདི་ཚོ་ *The suns or days.*

Nom.	}	ཉི་མ་འདི་ཚོ་	<i>The suns or days.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་འི་	<i>Of the suns or days.</i>
Agent.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་ས་	<i>By the suns or days.</i>
Dat.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་ལ་	<i>To the suns or days.</i>
Loc.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་ན་	<i>On the suns or days.</i>
Per.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་ལ་	<i>In or during the days.</i>
Mod.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་དང་	<i>With the suns or days.</i>
Abl.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་ལས་	<i>Than the suns or days.</i>
Term.		ཉི་མ་འདི་ཚོ་ནས་	<i>From the suns or days.</i>

(iii)—Similar with Indefinite Article.

དགོན་པ་ཞིག་ *A monastery.*

Nom.	}	དགོན་པ་ཞིག་	<i>A monastery.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		དགོན་པ་ཞིག་གི་	<i>Of a monastery.</i>
Agent.		དགོན་པ་ཞིག་གིས་	<i>By a monastery.</i>
Dat.		དགོན་པ་ཞིག་ལ་	<i>To a monastery.</i>
Loc.		དགོན་པ་ཞིག་ལ་	<i>In a monastery.</i>
Per.		(Not used).	(Not used).
Mod.		དགོན་པ་ཞིག་དང་	<i>With a monastery.</i>
Abl.		དགོན་པ་ཞིག་ལས་	<i>Than a monastery.</i>
Term.		དགོན་པ་ཞིག་ནས་	<i>From a monastery.</i>

N.B.— In conversation ཅིག, ཞིག, and གིག, in this sense is usually dropped in all cases except the Nominative, or Agentive.

(iv) — *Similar with a higher Numeral.*

Nom.	}	ཕྱེ་ཉ་བདུན་	<i>Seven angels.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་གྱི་	<i>Of seven angels.</i>
Agent.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་གྱིས་	<i>By seven angels.</i>
Dat.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་ལ་	<i>To seven angels.</i>
		etc., etc.	

(v) — *The same with a Definite Particle.*

Nom.	}	ཕྱེ་ཉ་བདུན་གྱི་	<i>The seven angels.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་གྱི་འི་	<i>Of the seven angels.</i>
Agent.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་གྱིས་	<i>By the seven angels.</i>
Dat.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་གྱི་ལ་	<i>To the seven angels.</i>
		etc., etc.	

(vi) — *The same in the Singular with Cardinal.*

Nom.	}	ཕྱེ་ཉ་བདུན་པ་	<i>The seventh angel.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་པ་འི་	<i>Of the seventh angel.</i>
Agent.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་པ་ས་	<i>By the seventh angel.</i>
Dat.		ཕྱེ་ཉ་བདུན་པ་ལ་	<i>To the seventh angel.</i>
		etc., etc.	

(vii) — *Similar with Definite Article.*

Nom.	}	ཕྱེ་ཉ་དང་གྱི་འདི་	<i>The first angel.</i>
Voc.			
Acc.			
Gen.		ཕྱེ་ཉ་དང་གྱི་འདི་འི་	<i>Of the first angel.</i>

Agent.	ཕོ་ཉ་དང་པོ་འདིས་	<i>By the first angel.</i>
Dat.	ཕོ་ཉ་དང་པོ་ལ་	<i>To the first angel.</i>
	etc.,	etc.

(viii) When, as is sometimes the case, the adjective precedes the noun, the former must be put in the genitive case, and the case-sign must be attached to the noun, or to the definite or indefinite article, if any, or to the plural sign, if any. Ex. :—

ཡག་པོའི་བྱེད་སྤངས་	<i>Good behaviour.</i>
ཡག་པོའི་བྱེད་སྤངས་ནས་	<i>From good behaviour.</i>
ཡག་པོའི་བྱེད་སྤངས་འདིས་	<i>By this good behaviour.</i>
ཡག་པོའི་ལས་ཀ་ཞིག་གིས་	<i>By a good deed.</i>
ཡག་པོའི་ལས་ཀ་ཚེ་ལ་	<i>To good deeds.</i>
ཡག་པོའི་ལས་ཀ་དེ་ཚེ་ལ་	<i>To those good deeds.</i>

II.—NOUN ENDING IN ཀ, or ར།

ལུག་ *Sheep.*

Nom. } Voc. } Acc. }	ལུག་	<i>Sheep.</i>
Gen.	ལུག་གི་	<i>Of the sheep.</i>
Agent.	ལུག་གིས་	<i>By the sheep.</i>
Dat.	ལུག་ལ་	<i>To the sheep.</i>
	etc.,	etc.

ཤིང་ *Tree.*

Nom. } Voc. } Acc. }	ཤིང་	<i>Tree.</i>
Gen.	ཤིང་གི་	<i>Of the tree.</i>
Agent.	ཤིང་གིས་	<i>By the tree.</i>
Dat.	ཤིང་ལ་	<i>To the tree.</i>
	etc.,	etc.

III.—NOUN ENDING IN ད་, བ་ or ས།

བོད་ *Tibet*; རྒྱ་ *Delegate*; རྩིས་ *Costume*.

Declined like any other noun, save that the genitive sign is གྱི and the agentive sign is གྱིས།

IV.—NOUN ENDING IN ན་, མ་, ར་ or ལ།

ཉི་མམ་ *Buyer*; རྩམ་ *Boat*; བྱང་ཁྱིམ་ *City*; རྩོམ་ *Coal*.

Declined like any other noun, save that the genitive sign is གྱི, and the agentive sign is གྱིས་ It must be remembered, however, that in Colloquial it is allowable to pronounce all these signs གྱི and གྱིས།

§ 30.—THE ADJECTIVE.

I.—Form and Place.

(i) There is little or no structural difference between the noun and the adjective. In fact, the latter may, for the most part, be regarded merely as a noun performing qualifying functions with respect to some other noun or verbal substantive.

As a rule the adjective follows the noun, and then it is the adjective and not the noun which takes the case-sign. If the adjective is distinguished by a following article, definite or indefinite, or a demonstrative pronoun, it is the article or the pronoun and not the adjective which takes the case-sign. So, the adjective, and not the noun, takes the sign of the plural, if there is no article or demonstrative pronoun. If there is, the article or pronoun takes the sign.

If, as is sometimes the case, the adjective precedes the noun, the adjective is put in the genitive case, and the case-sign is annexed to the noun, or to the article, if any, or to the plural sign, if any.

EXAMPLES :—

ནི་མི་ནག་པོ་དེས་མྱི་ཙུ་དགར་པོ་ (ཞིག་)

That black cat saw a white mouse.

མྱི་ཙུ་འདྲུག།

པོ་མི་ནག་པོས་མྱི་ཙུ་ཟུག་པ་རེད།

The black cat has caught the mouse.

གཟིག་དཀར་པོ་ཚོ་འབེལ་པོ་མ་རེད།	<i>White leopards are uncommon.</i>
གཟིག་དཀར་པོ་འདི་ཚོ་ཅ་ཆེན་པོ་རེད།	<i>These white leopards are valuable.</i>
གཅན་གཟན་མཛེས་པོ་དཀར་པོ་འདི་ཚོ་ས་ རི་དྲགས་གཞན་པ་གསོད་ཀྱི་འདུག།	<i>These beautiful white beasts of prey kill other wild animals.</i>
དམར་པོ་འདི་རྩྭ་པ་དེ་ཚོ་ཅ་ཆེན་མཛེས་ པོ་རེད།	<i>Those crimson clouds are very beautiful.</i>

(ii) A very common practice in Colloquial is to turn what we would call a relative clause into an adjectival phrase. Ex. :—

སྤང་ཀྱ་བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ or སྤང་ཀྱ་ བསད་མཁན་མི་དེ།	<i>The man who killed the wolf. Literally, the wolf-killing man.</i>
མི་བསད་མཁན་གྱི་སྤང་ཀྱ་དེ་ or མི་བསད་ མཁན་སྤང་ཀྱ་དེ།	<i>The wolf that killed the man.</i>

(iii) The idiomatic use of this affix བསད་ is undoubtedly most difficult to understand, for Colloquially it may express the passive as well as the active voice. For instance, བསད་མཁན་གྱི་མི་ signifies, not only *The man who kills or killed*, but also *the man who was or has been killed*. Probably the difficulty arose with the alleged Colloquial custom of using the perfect root of most verbs even in the present tense. If only that custom were not in vogue, it would be possible to use present roots in present tenses, and perfect roots in past tenses, and confine the use of བསད་ to the active voice, and use the past participle of the verb for the passive voice alone. Ex.

གསོད་མཁན་གྱི་མི་དེ་, or མི་གསོད་ མཁན་དེ།	<i>The man who kills.</i>
བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་, or མི་བསད་ མཁན་དེ།	<i>The man who killed.</i>
བསད་པའི་མི་དེ་, or མི་བསད་པ་དེ།	<i>The man who was killed.</i>

This can be done, of course, even as things are; nevertheless it remains a fact that, in Colloquial, བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་, and མི་བསད་མཁན་དེ་ may also signify *The man who is, or was, or has been, killed*. Under these circumstances the context alone can decide what the intended meaning really is.

See § 31, IX, A, on the use of the different roots of the auxiliary verb ཟྱེད་པ་ *To do*, for the purpose of distinguishing the Active from the Passive Voice.

(iv) The Relative Idea is also frequently expressed by turning a participial clause into an adjectival phrase. Ex. :—

རིང་སྒྲིབ་པའི་ལྷ་གུས་གང་བྱུང་བྱུང་ཟས་ཡོང་། *A growing child (a child that is growing) will eat anything it gets.*
or ཟ་གི་རེད།

ཁས་ས་ (or Literary ཁ་སང་) ཁྱོད་ *The man whom you sent yesterday*
ཀྱིས་བདང་བའི་མི་དེ་གི་སོང་འདུག། *is dead. Literally, The yesterday-by-you-sent man is dead.*

The participle, being here an adjective, may also follow the noun. Thus :

ཁ་སང་ཁྱོད་ཀྱིས་མི་བདང་བ་དེ་གི་སོང་། *The man, etc.*

Now, let another adjective be inserted, thus :—

ཁ་སང་ཁྱོད་ཀྱིས་བདང་བའི་མི་བཟང་པོ་ *The good man whom you sent*
དེ་གི་སོང་། *yesterday is dead.*

Or thus :—

ཁ་སང་ཁྱོད་ཀྱིས་མི་བདང་བ་བཟང་པོ་ *The good man, etc.*
དེ་གི་སོང་།

The negative is inserted thus :—

ཁ་སང་ཁྱོད་ཀྱིས་མི་བདང་བའི་མི་བཟང་ *The good man whom you did not*
པོ་དེ་གི་སོང་འདུག། *send yesterday is dead.*

(v) USE OF THE PARTICLES བྱ, གྱ, མྱ, སྱ, རྱ, ལྱ།

If we desired to be very correct as regards the particles annexed to adjectival roots, we would use གྱ, or བྱ, with a masculine noun, and མྱ, with a feminine noun: བྱ, being more properly employed with the Indefinite Article, and གྱ, with the Definite Article, when masculine nouns are concerned: while མྱ, may be used with either the Indefinite or the Definite Article when the noun is feminine. In common parlance གྱ is often pronounced *mu*.

Ex. :-

ཁྱི་ནག་གྱ་	<i>A black dog</i>	ཁྱི་མོ་ནག་མྱ་	<i>A or the black bitch.</i>
དུ་ཕྱོད་ཀྱ་	<i>The white horse</i>	ཚྱེད་མ་དཀར་གྱ་	<i>A or the white mare.</i>

But, as a matter of fact, these distinctions are not observed Colloquially, and a Tibetan would express himself thus :

ཁྱི་ནག་གྱ་ཞིག།	<i>A black dog.</i>
དུ་ཕྱོད་ཀྱ་།	} <i>The white horse.</i>
དུ་ཕྱོད་ཀྱ་ཕྱོད།	
ཁྱི་མོ་ནག་གྱ་ཞིག།	<i>A black bitch.</i>
ཚྱེད་མ་དཀར་གྱ་།	} <i>The white mare.</i>
ཚྱེད་མ་དཀར་གྱ་ཕྱོད།	

However, there are many adjectives which, even in Colloquial, are seen in བྱ and མྱ without reference to gender. Ex. :-

ཕྱི་ན་མྱ་	<i>Mad, insane.</i>	ཁྱེད་མྱ་	<i>Wet.</i>
དགོས་མྱ་	<i>Necessary, needful.</i>	མ་དག་མྱ་	<i>Wrong, incorrect.</i>
གསར་མྱ་	<i>New.</i>	མོང་མྱ་	<i>All.</i>
རྒྱུ་མྱ་	<i>Old.</i>	དུ་ལྟ་མྱ་	<i>Ordinary, vulgar.</i>
གཞི་ན་མྱ་	<i>Young.</i>	ཐུ་མྱ་	<i>Sham.</i>

གནས་པ་	} Other.	ཕྱིན་མ་	Previous, former.
ཡན་པ་		གཙ་ས་	Clean.

There are also one or two seen in མོ་ without reference to gender.
Ex. :—

མངར་མོ་	Sweet.
གྲང་མོ་	Cold, chilly.
དགའ་མོ་	Joyous.

In the Literary language the adjective, in its root form alone, is often seen immediately preceding the noun. Ex. :—

ནག་ཁྲི་	Black dog.
ནག་ཁྲི་མོ་	Black bitch.

So, when the adjective has a particle and precedes the noun, Literary Tibetan follows the same rule as obtains in the Colloquial, of putting the adjective in the genitive case. Ex. :

ནག་པའི་ཁྲི་	A black dog.
ནག་པོའི་ཁྲི་	The black dog.
ནག་མའི་ཁྲི་མོ་	A or the black bitch.

But even in the Colloquial it is allowable, for brevity's sake, to form adjectival expressions by placing before a noun an adjective minus its particle. Ex. :

ངའི་སེམས་ལ་གྲུ་མཚོ་ལས་སྐྱམ་ས་ཡག་གི་རེད།	To my mind the dry land is better than the ocean.
---	---

Instead of :

ངའི་སེམས་ལ་གྲུ་མཚོ་ལས་ས་སྐྱམ་པོ་	To my mind, etc.
(or སྐྱམ་པོའི་ས་) ཡག་གི་རེད།	

So also :

ཕྱི་ལ་བོད་ཡུལ་ནི་སྐྱམ་ཡུལ་རྒྱུ་རེད།	Formerly Tibet was a secret (or hidden) country.
-------------------------------------	--

Instead of :

ཕྱི་ལ་བོད་ཡུལ་ནི་ལྷང་བ་སྤྲས་པ་ (or
སྤྲས་པའི་ལྷང་བ་) ཞིག་རེད།

Formerly Tibet, etc.,

(vi) Adjectives are also sometimes formed from nouns and post-positions, the latter being put in the genitive case, and the whole expression made to precede the noun that it qualifies. Ex. :—

ཕུར་ཕྱི་གླིང་གི་དམག་མི་ཞིག་བོད་ཡུལ་ལ་
སྤོད་ཀྱི་ཡོད་པ་རེད།

Some time ago a European soldier was living in Tibet.

ད་རུང་སྤོན་གྱི་རྒྱལ་ཁབ་ས་ཆེན་པོ་མང་
པོའི་དཀྱིལ་ནས་ཁ་གསལ་བྲན་གསོས་
འདུག།

Some of the many great ancient empires are still remembered.

ཞི་མི་འདིས་རྩོ་གི་ (or རྩོའི་) རུ་སྤོད་
བཅག་ག་རེད།

The cat has broken the stone jug.

ང་ཁང་པ་དེའི་ or ཡ་གཤེན་སྤྱང་གྲོག་གི་
ཁང་མིག་ཅིག་གི་ནང་ལ་སྤོད་ཀྱི་ཡོད།

I live (or have a dwelling place) in an upper room of that house.

The adjectives to which attention is drawn in the foregoing illustrations are, in the first ཕྱི་གླིང་གི་ *European* : in the second, སྤོན་གྱི་ *Ancient* : in the third རྩོ་གི་ or རྩོའི་ *Stone* : and, in the fourth, སྤྱང་གྲོག་གི་ *Upper*.

(vii) Some adjectives consist merely of a primitive repeated. Ex. :—

ཆག་ཆག་ *Broken.*

ཀོར་ཀོར་

ཀོང་ཀོང་ *Concave.*

ཀྱིར་ཀྱིར་

ཀྲང་ཀྲང་ *Straight.*

ཀྲར་ཀྲར་

} *Circular, round.*

Flat.

ཀླ་ཀླ་	} <i>Bent, curved.</i>	ལེ་ལེ་	} <i>Flat.</i>
ཀླ་ཀླ་		མེང་མེང་	
ཀླ་ཀླ་	<i>Pliant, flexible.</i>	གྲ་གྲ་	<i>Quaking, trembling.</i>

(viii) Others consist of two primitives, similar as regards their consonantal form, but with different vowels. Ex. :

སྐྱ་སྐྱ་	<i>Soft, low.</i>
ཐྐྱ་ཐྐྱ་	<i>Promiscuous, disorderly.</i>
གཙང་གཙང་	<i>Steep, rugged.</i>
ཀྲ་ཀྲ་	<i>Weak, feeble.</i>
ཀྲ་ཀྲ་	<i>Curved, crooked.</i>

(ix) Or of a repeated dissyllable with a difference in the vowels.

Ex. :—

མལ་ལ་སྐྱ་མེ	} <i>Lukewarm.</i>
བལ་ལ་སྐྱ་མེ	
རྩ་མེ་རྩ་མེ	<i>Irregular.</i>
རྩ་མེ་རྩ་མེ	} <i>Mixed up, jumbled.</i>
སྐྱ་མེ་སྐྱ་མེ	

(x) Or of two different dissyllables in juxtaposition. Ex. :—

རྩ་རྩ་ *Raring.*

(xi) Or of two different monosyllables in juxtaposition. Ex. :—

ཐྐྱ་རྩང་	<i>Far, distant, remote.</i>
དཔལ་ཐྐྱ་	<i>Measureless, immeasurable.</i>
དཔལ་ཐྐྱ་	<i>Immense.</i>

(xii) As to the formation of Abstract Nouns from adjectives, see § 29, A. 6.

(xiii) English adjectives ending in *able* and *ible* are usually rendered in Colloquial Tibetan by ཉན་, NYAN, or ཆོག་ CH O, or ཆོག་ཆོག་ CH'OG CH'OG, added to the root of the verb. Ex. :—

ལས་ཀ་འདི་ཐར་ཆོག་གས། or ཐར་ཆོག་ གི་རེད་པས། *Is this road passable?*

ལས་ཀ་ལས་ཀ་དེ་ཐར་མི་ཆོག་ or ཐར་ ཆོག་མི་འདུག། *No, the road is not passable.*

རྒྱལ་རྒྱ་འདི་གཤམ་ཆོག་གས། *Is this stream fordable?*

ལས་ཀ་རྒྱལ་རྒྱ་དེ་གཤམ་ཆོག་མ་རེད། *No, the stream is not fordable.*

ཁོ་འགྲོ་ཆོག་ཆོག་ཡིད། *He is ready to go.*

ཇ་འདི་ཉ་ཅང་འཐུང་ཉན་འདུག། *This tea is very drinkable.*

སོག་སོག་དེ་ཟ་ཉན་མི་འདུག། *That pastry is not eatable.*

ཅ་ལས་འདི་ཆོ་འཆོང་ཆོག་མི་འདུག། *These goods are not saleable.*

དགོན་མཆོག་ནི་མཐོང་ཐུབ་པ་མི་འདུག། *God is invisible.*

དགོན་མཆོག་ནི་ཀུན་མཁྱེན་ཡིན། *God is knowable.*

(xiv) The Literary equivalent of ཆོག་, or ཉན་, is རུང་བ་ RUNG- WA. or རུང་ RUNG. Ex. :—

ལྷན་སོ་འདི་འཇིགས་སུ་རུང་ངོ་, or རུང་ གི་རེད། *This spectacle is terrible, or calculated to terrify.*

ཇ་དེ་འཐུང་དུ་མི་རུང་ངོ་, or རུང་གི་མ་རེད། *This tea is not drinkable, or fit to drink.*

ཟས་འདི་ཟར་མི་རུང་ངོ་, or རུང་གི་མ་རེད། *This food is not eatable, or fit to eat.*

Sometimes, however, the supinal particle ི་, ི་, or ི་, attached to the verbal root, is omitted, and the particle བ་ after རུང་ is also dropped. Ex. :—

ལྷན་མི་འདི་འཇིགས་སུ་ངོ་།

This sight is terrible.

ཇ་དེ་འབུང་ཅུང་གི་མ་རེད་ or འབུང་མི་

That tea is undrinkable.

ཅུང་བ་རེད།

ཟས་འདི་ཟ་ཅུང་གི་མ་རེད་ or ཟ་མི་ཅུང་

This food is uneatable.

བ་རེད།

(xv) Where a noun is qualified by two or more adjectives joined by the conjunction *and*, or *or*, the construction is as follows:—

ཚོང་ཡག་པོ་དང་སྤྱད་པོ་ (or ཉེན་པོ་)

ཚོང་ཡག་པོ་དང་སྤྱད་པོ་ (or ཉེན་པོ་) ཚོ།

Good and bad addled eggs.

སྤྱད་པོ་གསུམ་བཞི།

Three or four men.

(xvi) NEGATIVE ADJECTIVES corresponding to such as begin in English with *Un*, *In*, *Il*, *Im*, *Ir*, or *Dis*, or end in *less*, are not very much used, Tibetans preferring to use an affirmative adjective and to put the verb in the negative. Ex.:—

Instead of saying:—

ཁོ་མི་ཚོས་སེམས་མེད་མཁན་རེད།

He is an irreligious man.

A Tibetan would prefer to say:—

ཁོ་མི་ཚོས་སེམས་ཅན་མ་རེད།

He is not a religious man.

However, when such negative adjectives are employed, they are formed with the aid of the Colloquial negative expressions མི་, མ་, and མེད་, and the Literary expressions མི་ལྡན་, མི་མངའ་, བྲལ་, and ཡས།

Ex.:

དགོས་པ་མེད་

མི་དགོས་པ་

Unnecessary.

སྤྱད་པོ་པོ་མེད་

མི་གཞོན་པ་

Innocuous.

མི་བྱུང་པ་

མི་སྲིད་པ་

Impossible.

སྤྱོད་མི་མངའ་

Without fault.

མི་འོས་པ་	} <i>Unbecoming.</i>	བསྐྱོན་བཀུར་མེད་	} <i>Disrespectful.</i>
འོས་མེད་		མ་གུས་པ་	
སེམས་དགའ་མེད་	<i>Cheerless.</i>	མ་དག་པ་	<i>Incorrect, wrong.</i>
ཤི་གྲུ་མེད་	<i>Immortal.</i>	མ་ཁོས་པ་	<i>Having no leisure.</i>
གཡེ་གྲུ་མེད་	<i>Immovable.</i>	མ་ཤོས་པ་	<i>Unheard of.</i>
དད་མེད་	} <i>Unbelieving.</i>	མ་སྒྲིན་པ་	<i>Immature raw,</i>
མ་དད་པ་		ངོ་ཚ་མེད་	<i>callow.</i>
སྤང་རྩེ་མེད་	<i>Merciless.</i>	ཡོན་ཏན་མེད་	<i>Immodest.</i>
རེ་བ་མེད་	<i>Hopeless.</i>	མོས་མེད་	} <i>Without faith.</i>
མ་ཐུང་ཡས་	<i>Infinite.</i>	མི་མོས་པ་	
དཔག་ཡས་	<i>Immeasurable.</i>	ལྷས་བྲལ་	<i>Incorporeal.</i>
དབུ་མེད་	} <i>Headless,</i>	འདོད་བྲལ་	<i>Passionless.</i>
མགོ་མེད་		སྤྲིག་བྲལ་	<i>Sinless.</i>
ཁོར་མེད་	} <i>Without riches.</i>	བྲིམས་མེད་	<i>Lawless, Illicit.</i>
ཁོར་མི་ལྡན་			

(xvii) Sometimes, in the Colloquial, the Active Participles ཡོད་པ་ for inanimate objects, and ཡོད་མཁན་ for animate objects, meaning *which is, or are, who is, or are*, are used adjectivally. Ex. :—

བླ་མ་དེ་གཙང་ཡོད་མཁན་ཞིག་རེད། *That lama is a wily one.*

ལྷལ་འདི་ལོ་ཕྱག་འཛེས་ཡོད་པ་ཞིག་རེད། *This country is a fertile one.*

(xviii) In Literary Tibetan adjectives are frequently formed by adding to a noun or to its root, or to a whole phrase, one of the expressions ཅན་ CHAN, ལྡན་ DĀN, ལྡན་ཅན་ DĀN-CHAN, བཅས་ CHĀ, མངའ་ NGĀ, and ཡོད་ YÖ', and so representing that class of English adjectives which end in *ful, y, ous, eous, ous, ate, ent, ic, ish, ed, ly, ive, etc.*

Ex. :—

མྱོ་ཅན་	<i>Intelligent, Sagacious.</i>
ཚོད་ཅན་	<i>Punctilious, moderate.</i>
ཕན་ཅན་	<i>Beneficial, useful.</i>
གྲགས་ཅན་	<i>Renowned, famous</i>
རིན་ཅན་	<i>Costly, expensive.</i>
འདོད་ལྡན་	<i>Passionate, amorous.</i>
བྲག་ལྡན་	<i>Rocky.</i>
དགའ་ལྡན་	<i>Blissful, joyous.</i>
ཡོན་ཏན་མང་	<i>Talented, literate, accomplished.</i>
དོན་ཡོད་	<i>Intelligent.</i>
ཞོར་ལྡན་ཅན་	<i>Wealthy opulent.</i>
གཤེན་ལྡན་ཅན་	<i>Full of moisture.</i>
ཤུགས་ལྡན་ཅན་	<i>Full of energy.</i>
སྤྲིག་བཅས་	<i>Sinful.</i>
མཁས་པོ་མཚན་ལྡན་	<i>A perfectly accomplished scholar.</i>
གཤོང་མཚོར་པོ་ཅན་	<i>Having a pretty face.</i>
ཁ་སི་སྤྱག་པ་ཅན་	<i>Having an ugly mouth.</i>

ཅན་ is also said to be sometimes used thus :—

སྤྱུ་མ་མ་ཆི་འཁོར་ལོ་ཅན་ instead of སྤྱུ་མ་འི་མ་ཆི་འཁོར་ལོ་ The Lama's prayer-wheel: but སྤྱུ་མ་མ་ཆི་འཁོར་ལོ་ཅན་ would seem to be the more correct. See, however, § 31, V, (b).

Instead of constructing an adjective out of the root, the particle, and the affix ཅན་, resort is often had to the root alone plus the affix

ཏྲ་ J'A, or CHA. Ex. :—

TIBETAN GRAMMAR.

127

From དགའ་བ་ཙན་	may be formed དགའ་བྱ་	<i>Cheerful.</i>
From འཛི་བ་ཙན་	may be formed འཛི་བྱ་	<i>Mortal</i>
From ཤེས་པ་ཙན་	may be formed ཤེས་བྱ་ཆེན་པོ་	<i>Very learned.</i>

II.—Augmenting of adjectives.

This can be done in several ways :—

(a) By simply repeating the adjective, either in the shape of the primitive root, or of the root with the particle. Ex. :—

ཁྱོག་ཁྱོག་	<i>Very crooked.</i>
སྐྱུགས་སྐྱུགས་	<i>Very silly.</i>
སྒྱུར་སྒྱུར་	<i>Very sour.</i>
མངར་མངར་	<i>Very sweet.</i>
བཙོག་པ་བཙོག་པ་	<i>Very dirty.</i>
གཅང་མ་གཅང་མ་	<i>Very clean.</i>
སྔ་པོ་སྔ་པོ་	<i>Very early in the morning.</i>
ཕྱི་པོ་ཕྱི་པོ་	<i>Very late.</i>

(b) By repeating the adjective, in any of its forms, with ཡང་ YANG, inserted between them. In the Colloquial ཡང་ becomes འང་ 'ANG, after consonants other than གཏུ ཏྲ་, བ་, and ས། Ex. :—

མཛེས་ཡང་མཛེས།	<i>Very beautiful.</i>
སྒྲུམ་ཡང་སྒྲུམ།	<i>Very thick.</i>
ཡོན་ཏན་འང་ཡོན་ཏན།	<i>Very learned.</i>

ཡང་ also becomes འང་ after vowels, both in the Literary language and in Colloquial. Ex. :—

ལྗིང་པ་འང་ལྗིང་པ།	<i>Very heavy (Lit.).</i>
ཡང་པོ་འང་ཡང་པོ།	<i>Very light (Coll.).</i>

In the Literary language ཡང་ becomes གང་ KYANG, after final consonants བ།, ཏ།, བ།, and ས། Ex. :—

ངེས་ཀྱང་ངེས། *Very true.*

སྒྲིབ་ཀྱང་སྒྲིབ། *Very obscure*

སྒྲུབ་ཀྱང་སྒྲུབ། *Very neat.*

པལ་མེད་ཀྱང་པལ་མེད། *Very narrow.*

(c) By use of the affix རྩེ་ CH'É signifying emphasis generally.

Ex. :—

སྒྲིབ་པོ་རྩེ་ *Extremely sinful.*

གཤམ་པོ་རྩེ་ *Exceedingly brilliant.*

རིན་པོ་རྩེ་ *Very precious.*

The above, however, is more Literary than Colloquial. In the Colloquial རྩེ་པོ་, added to the root, is more common, but it is often used merely to form the adjective, and not so much to augment its force. Ex. :—

རྩེ་རྩེ་པོ་ *Precious.*

འོད་རྩེ་པོ་ *Brilliant.*

སྒྲོ་བློ་ས་རྩེ་པོ་ *Intellectual*

སྒྲིབ་རྩེ་པོ་ *Sinful.*

(d) By inserting ན་ཅང་ Very, immediately before the adjective, or by adding བྱ་ཅད་ Very, to the adjectival root :—

བོད་སྐད་ན་ཅང་དགའ་ལས་ཁག་པོ་རེད། *Tibetan is very difficult.*

ད་ལྟ་གསལ་ཆ་བྱ་ཅད་རེད། *The weather just now is very hot.*

Certain other adverbs may be inserted in the same way when the sentence is a negative one. Ex. :—

འདི་བད་དེ་འོས་པོ་མ་རེད།

This is quite (or absolutely improper.

ཁོ་མ་ཤིང་འགྲིག་པ་ (or འགྲིག་གི་)

He is not right at all.

མི་འདྲུག།

སྐད་ཅེས་མ་ཤིང་འོས་པོ་མ་རེད།

That statement is not at all true.

III.—THE COMPARATIVE DEGREE.

(a) To express this Tibetans make use of the postpositions ལས་ *lā*, in the Colloquial, and ལས་ or བས་ *pā* (བས་ *wā*, after vowels, or final ང་, ར་, or ལ་) in Literature, signifying *Than*, or *More than*, but they so manipulate the sentence as to place first the object with which the subject is being compared, then the postposition, next the subject, then the adjective in its positive degree, and lastly the verb. Ex. :—

ཁང་བ་དེ་ལས་འདི་སྒོ་བོ་རེད།

This house is higher than that one.
Literally, *Than that house this high is*

འབྲས་ལྗོངས་ (pronounced *Den-jong*)

Tibet is colder than Sikkim.

བས་ (or ལས་) བོད་ཡུལ་གྲང་མོ་ཡིན།

འཇིག་རྟེན་པ་ལས་ཆོས་སེམས་ཡན་དགའ་བ་རེད།

A religious man is happier than a worldlying.

ཟུང་ཆོས་མཁན་ཆོ་བས་ནང་དོན་ཅན་ཆོ་དགའ་གི་རེད།

Philosophers are happier than ritualists.

སེམས་པོ་ཆོ་ལས་སྒྲུ་སྒྲུ་པ་ཆོ་དགའ་བ་འདྲུག།

Ascetics (meditators) are happier than professors

(b) When there is no expressed object with which to compare the subject, an object may be supplied by means of འདི་ *This* or དེ་ *That*. Ex. :—

འདི་ལས་མཐོ་པོ་འཁང་པ་ཞིག། *A higher house than this.*

དེ་ལས་མགྱོགས་པོ་འདྲ་ཞིག། *A fleetier horse than that.*

འདི་ལས་གྲོས་ལྷག་པ་ཞིག། *A counsel exceeding this.*

(c) In the Colloquial the comparative degree of certain common adjectives has a special form. For instance, the comparative of ཡག་པོ་ *Good*, is ཡག་ག་ *Better*; of མང་པོ་ *Much*, it is མང་ང་ *More*; of ལྗང་པོ་ *Thick*, it is ལྗང་ང་ *Thicker*; of ཆེན་པོ་ *Large, big, great*, it is ཆེ་བ་ *Larger, bigger, greater*. Even with them the same construction in ལས་ is employed. Ex. :—

ཁང་པ་དེ་ལས་འདི་ཆེ་བ་རེད། *This house is larger than that one.*

ཁྱེད་ཀྱི་དཔེ་ཆ་ལས་ངའི་དཔེ་ཆ་ཡག་
ག་རེད། *My book is better than yours.*

(d) The particle belonging to an adjective is sometimes vulgarly conjugated, i.e. transmuted into གི་, གྱི་, or ཀྱི་, according to the rule with reference to the last letter of the root. It is better, however, to avoid this. Ex. :—

སྒྲིང་མན་འདི་དྲོད་དྲོད་མཛོས་པོ་རེད་ may *This woman is indeed pretty.*
be rendered མཛོས་ཀྱི་རེད།

ཆང་འདི་ཡག་པོ་མ་རེད་ may be *This wine is not good.*
rendered ཡག་གི་མ་རེད།

ཁང་པ་དེ་ལས་འདི་ཆེན་པོ་རེད་ may be *This house is larger than that*
rendered ཆེ་གི་རེད། *one.*

But not where ཡོད་པ་, etc., has the sense of *To have*. Ex. :—

མི་དེ་ལས་འདྲེ་ལ་གྲོགས་པོ་མཁས་པ་
འདུག་ not མཁས་ཀྱི་འདུག།

This man has wiser friends than that one.

IV.—THE SUPERLATIVE DEGREE.

- (a) To express this a universal comparison is resorted to, the subject being placed, at option, either before or after the expression used for the universal comparison. This latter may take numerous forms such as :—

ཚང་མ་ལས་	}	<i>Than all.</i>
ཐམས་ཅད་ལས་		
གང་ག་ལས་		
སྒང་ཁ་ལས་		
ཀུན་ལས་ (Literary)		
ཚང་མ་ནི་ནང་ནས་	}	<i>From among all.</i>
ཐམས་ཅད་ཀྱི་ནང་ནས་		
གང་ག་ནི་ནང་ནས་		
སྒང་ཁ་ནི་ནང་ནས་		
ཀུན་གྱི་ནང་ནས་ (Literary)		
ཚང་མ་ནི་དཀྱིལ་ནས་	}	<i>From among all.</i>
ཐམས་ཅད་ཀྱི་དཀྱིལ་ནས་		
གང་ག་ནི་དཀྱིལ་ནས་		
སྒང་ཁ་ནི་དཀྱིལ་ནས་		
ཀུན་གྱི་དཀྱིལ་ནས་ (Literary)		

Ex. :—

བླ་མ་དེ་ཐམས་ཅད་ལས་མཁས་པ་རེད། } *That lama is the*
or :— } *most learned (of*
ཐམས་ཅད་ལས་བླ་མ་དེ་མཁས་པ་རེད། } *all).*

སྒྲུང་ཁ་ལས་དྲུག་མཐོག་གི་རེད།

This is the swiftest horse.

སྒྲུང་ལག་ཚང་མའི་དཀྱིལ་ནས་དྲུག་མཐོག་རེད།

This stone is the most valuable of all well secured things.

ཐང་ཆེ་བ་རེད་ or ཆེ་གི་རེད་

ཆེ་ཤོས་རེད།

རིན་པོ་ཆེ་ or ལྷ་བའི་ཁས་སྒྲུང་ཁའི་

Gold is the most precious of all metals (melttable things).

དཀྱིལ་ནས་གསེར་ནི་ཆེ་ཆེན་པོ་ (or

ཆེ་གྱི་) རེད།

N.B.—Note that ཆེན་པོ་ in its conjugated form becomes ཆེ།

(b) Another equally common method of expressing the superlative degree is to affix ཤོ་ SHÖ to the root of the adjective. The order in which the sentence is constructed does not much matter, and even the use of ལས་ (in Literature ལས་, བས་, or བས་) is optional. Ex. :—

དྲུག་མཐོག་གི་ཤོས་རེད།

This horse is the fleetest.

རིན་པོ་ཆེའི་ནང་ནས་ (or དཀྱིལ་ནས་)

Gold is the dearest of metals.

གསེར་རིན་ཐང་ཆེ་ཤོས་རེད།

If the speaker likes he may insert དེ་ THE, after ཤོས་, thus :—

དྲུག་མཐོག་གི་ཤོས་དེ་རེད།

This horse is the fleetest.

དྲུག་མཐོག་ཆེ་ཤོས་ (དེ་) རེད།

This stone is the most valuable.

A.ཐ. རིན་པོ་ཆེའི་, like many other words in MS., is often abbreviated into རིན་པོ་.

ལྷ་མོའི་ཆེ་ཆེན་པོ་དཀྱིལ་ནས་

Lhasa is the most transcendent of cities.

ཐང་ཆེ་ཤོས་ (དེ་) རེད།

N.B.—ཐམས་ཅད་ is often abbreviated into ཐིད་, and འཕགས་ into འཕྲ།

(c) Yet another expression used to indicate the superlative idea is མཆོག་ Ch'o', signifying *The best, The most*, etc. It is a Literary word, and only rarely comes into the Colloquial. It may be either prefixed or affixed to the word that it qualifies, and when prefixed should be put in the genitive case. Ex. :—

མཆོག་གི་བདག།

The chief noble or lord.

མཆོག་གི་ས།

*The chief mother : the goddess
Dölma.*

མཆོག་གི་རྒྱ་ག་ས།

The principal woman in a family.

མཆོག་གི་མཆོག།

The best of the best.

In Literary Tibetan the substantive is put in the genitive case when མཆོག་ is affixed. Ex. :—

བཟང་བའི་མཆོག།

The best among the good or noble.

དམ་བའི་མཆོག།

The holiest.

དགོན་པའི་མཆོག།

*The Chief of Rarities : the rarest
Being or Object : the Supreme
Being.*

འཕགས་པའི་མཆོག།

The sublimest, most excellent.

མིའི་མཆོག།

The best or greatest of men.

སཤམ་པའི་མཆོག་ཚོ།

The wisest or most learned.

In the Colloquial མཆོག་, if used at all, is sometimes prefixed and sometimes affixed, but neither it nor the substantive is put in the genitive case. Ex.

མཆོག་སྣང་།

The Chief Protector.

དགོན་མཆོག་།

*Anything excellent of its kind ;
also an abbreviation of དགོན་*

པའི་མཆོག་།

མཆོག་དགའ་།

The highest joy, rapture, bliss.

འདུག་མཆོག་།

The noblest, sublimest.

རོ་མཆོག་།

The most excellent taste delicious.

མཁས་མཆོག་རོ་།

The wisest, most learned.

གཞུང་མཆོག་རྟེན་པོ་།

The very utmost attention.

སྤྱི་བུ་མཆོག་ or སྤྱི་མཆོག་།

The Chief of Beings. Buddha.

སི་མཆོག་ཁྱེད་།

Thou best of men !

མཆོག་ is also used thus in Literary Tibetan :

མཆོག་དང་ཐུན་སྡེ་།

Nobles and commonalty.

མཆོག་དང་པལ་པ་།

The great and the vulgar.

མཆོག་དཔལ་།

Great and small.

ཤིན་དུ་མཆོག་།

The very excellent or superior.

V.—OTHER METHODS OF COMPARISON.

The Tibetan rendering of English phrases constructed with *As...as* may be illustrated thus :—

ང་ལ་དེ་ནས་གང་སང་ཞིག་ (or ག་རེ་སང་
ཞིག་, or གང་ཞིང་ཅིག་, or གང་ཞེ
ཞིག་, or ག་རེ་ཞེ་ཞིག་) གནང་རོགས་
གནང་།

*Please give me as much (or many)
of that as possible.*

or —

ཁྱིམ་ང་ལ་དེ་ནས་ག་རེ་གནང་ཐུབ་པ་དེ་
ད་ག་རང་གནང་རོགས་གནང་།

Please give, etc.

or :—

ང་ལ་དེ་ནས་གནང་ཐུབ་པ་དེ་ད་ག་རང་
གནང་རོགས་གནང་།

Please give, etc.

ཁྱིམ་པ་གི་ཁང་པ་ཐུག་ (or ཐུག་ལ་, or
བར་དུ་) ཡོང་གི་ཡིན་པས་ or

*Will you come as far as to yonder
house?*

Literary ཡིན་ནས།

ལས་ཀ་འདི་པ་གི་ཁང་པ་དག་ག་ཙཿཞིག་
ལ་འགྲོ་གི་འདུག།

*This road goes about as far as to
that house.*

པ་གི་གིང་ཕྱོང་མཐོ་པོ་ཡོད་པ་ཙཿད་ག་
རང་འདི་ཡང་ཡོད།

*As high as that tree-trunk is (may
be) this one also is.*

ངས་རྒྱས་ཡོད་པ་བཞིན་ (or རང་བཞིན་,
or འདྲ་པོ་) ཡིན་ན་དེ་ད་ག་རང་ཡིན།

*As far as I know, that is so :
Literary. If it be according to
the knowledge I possess, it is
just like that.*

ཁོ་པངས་མ་ཐག་ (or མ་ཐག་དུ་, or
མ་ཁད་ or མ་ཁད་དུ་) ངས་མི་མདའ་
བརྒྱབ་པོང་།

As soon as he rose I fired.

ངའི་དཔེ་ཆ་ (དེ་) ཁྱིམ་གྱི་དཔེ་ཆ་དང་
ལོགས་ཉེས་གཅིག་གི་རེད།

*My book is as good as yours :
Literally, My book is equally
good-bad with yours.*

§ 31.—THE PRONOUN.

I.—PERSONAL PRONOUNS.

(a) I.

ང་
ང་རང་

} Commonest forms in Colloquial.

བདག་ Expressive of humility. Chiefly used in Tsang.
Like Persian *bandeh*.

ང་ང་ང་
ང་ང་ང་ } Emphatic forms.

ཨ་ཕོང་ This old fellow or chap. Used by the speaker
in reference to himself. but only in a comic
way.

The following are Book-terms :—

བདག་
ཟླ་
ཟླ་ང་
བདག་ང་
བདག་ཉིད་
བདག་ནི་ } Expressive of humility.

ང་ཉིད་
ང་ནི་ } I myself.

ཁོ་བོ་ (maso.) } This one. This person, This individual.
Used by the speaker with reference to
himself or herself.
ཁོ་སྐོ་ (fem.) }

ང་ཁོ་ན་ I myself, I alone.

བདག་ཁོ་ན་ Humble form of foregoing.

The following are Colloquially used by the Kyrong-pas, or Nipal
Frontier Tibetans :—

ངེད་ང་ Pronounced almost like ཡི་ང་ I myself.

ཡུ་ང་ We ourselves

(b) THOU.

ཁྱོད་
ཁྱོད་ང་ } Common Colloquial forms

The genitive of ཁྱེད་ is either ཁྱེད་ཀྱི་, or ཁྱེད་ཅེད་ *Thy, Thine :*
and the Agentive is either ཁྱེད་ཀྱིས་ or ཁྱེད་ཅས་ *By thee.*

ཁྱེད་ } Colloquial honorifics.
ཁྱེད་རང་ }
ཁྱིེད་ Used in official correspondence.
ཁྱིེད་རང་ (pl. ཁྱིེད་ཅག་) met with in dialects.

ཁྱེད་ } Polite Literary forms,
ཁྱེད་ཁྱིེད་ }
ཁྱེད་ཁོ་ན་ }
ཁྱེད་རྩི་བ་ } Literary honorific
ཁྱེད་ཁྱིེད་ } Other Literary forms.
ཁྱེད་ཁོ་ན་ }

(c) HE, or SHE.

ཁོ་ } Common Colloquial forms.
ཁོ་རང་ }

The genitive of ཁོ་ is either ཁོ་འི་, or ཁོ་ཅེད་ *His,* and the
agentive is either ཁོས་, or ཁོ་ཅས་ |

ཁོ་ } Polite forms. Literary and Colloquial.
ཁོ་རང་ }
ཁོ་རྩི་བ་ } Honorific form. Literary and Colloquial.
ཁོ་པ་ }
ཁོ་བ་ }
ཁོ་མ་ } Literary forms.
ཁོ་ཁྱིེད་ }
ཁོ་ཁྱིེད་ }
ཁོ་

Other forms for SHE :—

$\left. \begin{array}{l} \text{མོ} \\ \text{མོ་རང་} \end{array} \right\} \text{Colloquial.}$

The genitive of མོ is either མོའི་ or མོ་རིའི་, and the Agentive is either མོས་, or མོ་རིས་।

(d) IT.

There is no special term for this pronoun. It is often not rendered at all. Ex. :—

དྭ་འདི་ངའི་རིང་པས་। ལགས་རེད། *Is this my horse? Yes, it is.*

ངའི་སྐུ་གྲུ་ག་པ་ཡོད་ or འདུག། *Where is my pen? It is broken.*

བཅག་ག་རེད།

If used at all it is generally rendered by དེ་, or དེ་རང་ Ex. :—

ཁྱེད་རིའི་སྐུ་གྲུ་འདིར་ or འདི་ཅུ་འདུག་ *Here is your pen: its point is broken.*

རིའི་ཅུ་བཅག་ག་རེད།

Usually Pronouns are not repeated in ordinary conversation after the first reference

(e) REFLEXIVES.

རང་ *Self, One's self.* is the commonest expression. both in the Colloquial and in Book-language. Other Book-terms with the same meaning are :— བདག་, ཉིད་, རང་ཉིད་, and བདག་ཉིད་।

11.—DECLENSION OF PERSONAL PRONOUNS.

This follows the same rules as apply in the case of Substantives.

Ex :—

TIBETAN GRAMMAR.

139

<i>Singular.</i>		<i>Plural.</i>	
Nom. } Voc. } Acc. }	ང་ I.	ང་ཚོ་	We.
Gen.	ངའི་ Of me.	ང་ཚོའི་	Of us.
Agent.	ངས་ By me.	ང་ཚོས་	By us.
Dat.	ང་ལ་ To me.	ང་ཚོ་ལ་	To us.
Loc.	ང་ན་ On me	ང་ཚོ་ན་	On us
Per.	—	—	—
Mod.	ང་ནང་ Against me	ང་ཚོ་ནང་	Against us.
Abl.	ང་ལས་ Than me.	ང་ཚོ་ལས་	Than us.
Term.	ངའི་ཕྱགས་ལ་ Towards me.	ང་ཚོའི་ཕྱགས་ལ་	Towards us.
	ང་ནས་ From me.	ང་ཚོ་ནས་	From us.
Nom. } Voc. } Acc. }	ང་རང་ I.	ང་རང་ཚོ་	We.
Gen.	ང་རང་གི་ Of me.	ང་རང་ཚོའི་	Of us.
Agent.	ང་རང་གིས་ By me.	ང་རང་ཚོས་	By us.
Dat.	ང་རང་ལ་ To me.	ང་རང་ཚོ་ལ་	To us.

And so forth.

Nom. } Voc. } Acc. }	ཁྱོད་ Thou.	ཁྱོད་ཅོ་ You.
Gen.	ཁྱོད་ཀྱི་ Of thee. Thy	ཁྱོད་ཚོའི་ Of you. yours.
Agent.	ཁྱོད་ཀྱིས་ By thee.	ཁྱོད་ཚོས་ By you.

And so forth.

Or:—

Gen.	ཁྱོད་ཅེའི་ Of thee. Thy.	ཁྱོད་ཚོའི་ Of you. yours.
Agent	ཁྱོད་ཅེས་ By thee.	ཁྱོད་ཚོས་ By you.

ཁྱོད་རང་ Thou, is declined like ང་རང་ I.

Nom.	}	ཁོ	He.		ཁོ་ཚོ	They.
Voc.						
Acc.						
Gen.	}	ཁོའི་	Of him, His.		ཁོ་ཚོའི་	Of them, Their.
		ཁོ་རེའི་				
Agent.	}	ཁོས་	By him.		ཁོ་ཚོས་	By them.
		ཁོ་རེས་				

And so forth.

ཁོ་ He, is declined like ང་ང་ I.

མོ་ She, is declined like ཁོ་ He.

ཕན་ This humble one, has for genitive གྱི་, and for Agentive གྱིས་ |

བདག་ This humble one, has for genitive གྱི་, and for Agentive གྱིས་ |

All those ending in ག་, བ་, མ་, ཉ་, and ང་ are declined like ང་ I.

Those ending in ན་ are declined like ཁོ་ Thou, save as regards the forms in རེ་ |

N.B.—Plural Nouns do not take the plural sign ཚོ་ if from the context it is clear that plurality is intended [See § 29 B, 2 (e)], but plural Pronouns always take the sign, except when they are qualified by Numeral Adjectives.

EXAMPLE :—

ང་བཞི་ We four.

ང་རང་ལྔ་ We five.

III. THE REFLEXIVE PRONOUN.

the following are examples of རང་ SELF, ONE'S SELF, used reflexively :—

ངས་རང་དག་སེམས་ཆེན་པོར་ངོ་ཤེས་ན་
དཀོན་མཆོག་ལ་མཐོང་གི་ཡིན།

*If I know myself spiritually I
shall see God.*

ངས་དཀོན་མཆོག་ལ་དག་སེམས་ཆེན་པོར་
མཐོང་ན་རང་ངོ་ཤེས་ཀྱི་ཡིན།

*If I see God spiritually I shall
know myself.*

ཀྱི་མི་རང་ངོ་ཤེས་ཤིག།

Man, know thyself.

མི་བསད་མཁན་དེས་རང་བསད་པ་རེད།

The murderer has killed himself.

ཁྱིད་རེས་དངུལ་རང་ལ་བཞག་ག་ཡིན་པས་
or ཡིན་ནས།

*Did you keep the money for your-
self?*

དོན་དེ་རང་ནས་བྱང་།

The idea originated from myself.

ཁྱིས་རུས་ཁོག་རང་གི་ཕྱོགས་ལ་འཕྲེན་
སྟངས་།

*The dog pulled the bone towards
itself.*

སེམས་ཉིད་ (or དངས་པ་) གཅིག་པོ་རང་
ངོས་པར་ངོ་ཤེས་ཀྱིན་འདུག།

The soul alone really knows itself.

མི་གཞན་པ་ཆོ་རང་ཆོ་འི་གནས་ཚུལ་གཞན་
པ་ཆོ་འི་ནང་ལ་སྐྱུལ་གྱི་འདུག།

*Other men are ourselves incarnate
under other conditions.*

(ii) The following are Literary :—

སྐྱས་ཀྱང་རང་གི་ནང་ (or better,
རྒྱུ་འདོད་) ནས་གངས་ཕྱིད་པ་དེས་རང་
གི་གྲགས་པ་འདོད་པ་རེད་ or འདོད་
ཀྱི་འདུག, or འདོད་དོ།

*He that speaketh of (from) him-
self, seeketh his own glory (John
vii. 18).*

ང་ནི་རང་བཞིན་ནས་མ་བྱུང་།

*I am not come of myself (John
vii. 28).*

Or better :—

ང་ནི་རང་གི་ཆེད་ཀྱི་ (or རོན་ཀྱི་) ཡོང་། *I am not, etc.*

བཅིན།

ངས་ནི་རང་གི་ཆོད་ནས་ཅི་ཡང་བྱེད་མི་ཐུབ།

I can of mine own self do nothing
(John v. 30).

Or better :—

ངས་ང་རང་གི་སྐྱུས་ནི་ཅི་ཡང་བྱེད་པར་

I can, etc.

མི་རྒྱས་སོ།

ངས་ཀྱང་རང་གི་ཁྱིམ་སྐྱོར་གཅོད་དོ།

I judge not mine own self (1 Cor.
iv. 3).

Or better :—

ངས་ང་རང་གི་སྐྱོར་ལ་ཁྱིམ་སྐྱོར་གཅོད་

I judge not, etc.

དོ, or ཁྱིམ་སྐྱོར་གཅོད་མི་བྱའོ་ or གཅོད་

ཀྱི་མེད།

ཁྱེད་རང་གི་དོན་ཀྱི་ཅེས།

What sayest thou of thyself (John
i. 22).

Or better :—

ཁྱེད་རང་གི་སྐྱོར་ལ་ལམ་གྱི་ཅི་ཡོད།

What sayest, etc.

འདི་ཁྱེད་རང་གིས་འདི་འཇམ།

Askest thou this of thyself? (John
xviii. 34).

Or better :—

ཁྱེད་ཀྱིས་འདི་ཁྱེད་རང་གི་སྐྱོར་ལ་འདི་འཇམ་
དྲི་བ་ཡིན་ནོ།

Askest thou this, etc.

སྤྱི་ཡང་རང་གིས་རང་མཐོ་བར་བྱེད་ན་

Whosoever shall exalt himself shall
be humbled; and whosoever shall
humble himself shall be exalted
(Matt. xxiii. 12).

དམའ་བར་བྱེད་པར་འགྱུར། སྤྱི་ཡང་

རང་གི་རང་དམའ་བར་བྱེད་ན་མཐོ་བར་

བྱེད་པར་འགྱུར་རོ།

IV.—COMPOUNDS IN རང་ RANG.

(a) རང་ frequently forms the first part of a compound. Ex. :—

རང་ཉིད།	<i>Self ; One's self.</i>
རང་སེམས།	<i>One's own soul.</i>
རང་རེ།	<i>Each ; each respectively ; Hon. for you.</i>
རང་རེའི་སྐྱ་ཐག།	<i>Each has hold of his own leading-string (D).</i>
རང་རེས་བཟུང་།	
རང་རེའི་སྒོ་བུང་ན།	<i>Each at his own door.</i>
རང་བྱགས་ལ།	<i>Spontaneous ; of itself.</i>
རང་བྱགས་ཀྱིས།	<i>Spontaneously.</i>
རང་བྱུང་།	<i>Self-sprung.</i>
མ་རིག་པའི་དབང་གིས་ཕྱགས་ནི་རང་ཁོ་ ན་འཕྱང་བར་བྱས་སོ།	<i>By ignorance one's future was of its own self destroyed.</i>
བྱས་པ་རང་དོན་མི་བྱེད།	<i>Love seeketh not its own (N.T.). Bringeth not about its own ends.</i>
Or better :—	
བྱས་པ་རང་དོན་བྱེད་ཀྱི་མི་འདུག།	<i>Love, etc.</i>
ང་རང་འབྱུང་ཁང་ལ་འགྲོ་གི་ཡིན།	<i>I shall go to the house of my own accord.</i>
རང་གཉིས་སྟེན་ལ་འདྲི་ནས་འགྲོ་འོ།	<i>Let us (the two of us) go hence together.</i>
རང་རིག་རང་གསལ་རང་བདེ་གསུམ།	<i>One's own perception, intelligence, and happiness, three things (D).</i>
རང་སྟོབ་རང་གིས་གཅོད་ཀྱི་རེད།	<i>You will take your own life (D).</i>

(b) རང་ also often forms the second part of a compound. Ex. :—

པོ་རང་།

An unmarried man.

མོ་རང་།

A spinster ; a woman by herself.

དེ་རང་།

The very same, exactly, quite so.

ད་ག་རང་ཡིན་

དེ་རང་ཡིན་

}

It is just so ; it is precisely so.

སྤྱོད་མོ་རང་།

Quite early in the morning.

ཞིག་པོ་རང་

ཞིག་པོ་རང་

མང་པོ་རང་

}

With negative—Not much, Not many.

ང་དང་ཕྱད་བ་རང་གིས།

By the mere (just by) meeting with me.

མི་རང་།

A man all by himself ; just a man.

V.—POSSESSIVE PRONOUNS.

1.—ORDINARY PERSONAL PRONOUNS.

(a) Possessive Pronouns are formed by putting the Personal Pronouns in the Genitive case. They may either precede or follow the noun or object in respect of which possession is predicated. Ex. :—

དེ་འདི་འབྲུག་སྐད་རེད།

That is my thunder.

Or :—

འབྲུག་སྐད་དེ་འདི་རེད།

That thunder is mine.

འདི་ཁྱེད་པོའི་ཚིག་མཛོད་རེད།

This is your dictionary!

Or :—

ཚིག་མཛོད་འདི་ཁྱེད་པོའི་རེད།

This dictionary is yours.

(b) In some works it is stated that the Possessive case may also be formed by affixing ཅན་ to the shorter forms of the Personal Pronouns. Thus, ང་ཅན་ *My, mine, of me* ཁྱེད་ཅན་ *His, of him, and so forth.* If

this be so, it must be a very obscure Literary usago. If an U-pa heard or saw the expression ཇ་ཅན, it would probably raise in his mind the idea of *egoism, selfishness, etc.*, and not that of the Possessive case as associated with the first person. Compare the phrase ཇ་རྒྱལ་ཅན, *I the chief, i.e., possessed of pride, i.e., proud.*

So, also, the expression ལྷ་མ་མའི་འཁོར་ལོ་ཅན, said to be the the equivalent of ལྷ་མའི་མའི་འཁོར་ལོ་ The Lama's prayer-wheel, probably means *The Lama with, or possessed of, the prayer-wheel.*

2.—REFLEXIVE POSSESSIVE PRONOUNS.

These are merely the Reflexive Pronouns put in the Genitive case. They then signify ONE'S, ONE'S OWN, MY OWN, THY OWN, THINE OWN, HIS OWN, HER OWN, ITS OWN, OUR OWN, YOUR OWN, THEIR OWN, according to the pronoun, either expressed or implied, to which, in the same sentence, they respectively refer back.

COLLOQUIAL EXAMPLES :—

ངས་རང་གི་རྩ་ལ་ཞོན་གྱི་ཡིན།

I shall ride my own horse.

ང་ཚོས་རང་ཚོ་འཁྲུག་ལ་བཟོ་དགོས་ཀྱི་ཡོད།

We shall have to cook our own food.

ཁྱེད་རེས་རང་གི་གཤེག་པོ་འཁྱེད་ཡོང་གི་ཡིན་པས་ or Literary ཡིན་ནས།

Will you bring your own servants?

ཁྱེད་མིང་གིས་རང་ཚོ་འཁྲུག་ལ་བཟོ་དགོས་ཀྱི་ཡོད།

You must all bring your own knives, forks and spoons.

Or :—

ཁྱེད་མིང་གིས་རང་གི་གྲོ་དང་གཤེག་དང་ཐུང་མ་འཁྱེད་དགོས་ཀྱི་ཡོད།

Each of you must bring his own knife, fork and spoon.

ཁོས་རང་གི་བསོད་ནམས་ཀྱི་ཐོག་མ་མ་རེད།

He did not realize his own good luck.

ཁོ་ཚོས་རང་ཚོ་མིང་ཚོ་བཤད་ཐུག་གི་མ་རེད།

They cannot tell their own names.

མི་རེ་རེས་ (or མི་སོ་སོས་) རང་གི་ཚུ་
 ཚོད་བཤེར་ལོ་བཟན་གྱིས་ཡིད་ཆེས་གྱི་
 འདུག།

*Every man believes his own watch
 is the most accurate.*

ཁོ་མཁས་ཅན་རང་ཚོ་འི་གོང་གསེབ་ནས་
 ཐོན་སོང་།

*They have all cleared out of their
 own village.*

ཁང་པ་རེ་རེ་ལ་རང་གི་སྒྲིང་དགའ་ཡོད།

*Every house has its own park
 (compound).*

ང་རང་གི་མ་མས་ང་ (ལ་) ཡི་གེ་
 བསྐྱབས་ཀྱང་།

My own mother educated me.

In honorific form :—

ང་རང་གི་ཡུམ་སྐུ་བཞེགས་གྱིས་ང་ཕུག་
 བྱིས་བསྐྱབས་བ་བཟང་ཡོད།

My own mother, etc.

ཁོ་རང་གི་བསོད་བདེའི་བཅོ་མཁན་དེ་ཡིན་
 པ་རེད།

*He was the architect of his own
 good fortune.*

གནས་མེ་རེས་རང་གི་ཕུག་མ་ཡག་གས་
 ཡིན་པ་སམ་གྱི་འདུག།

*Every housewife thinks her own
 broom is the best.*

ཁོ་རང་གི་སྒྲིང་རྩས་གྱི་རྒྱན་གྱིས་མགོ་ཐོན་
 རུང་།

*He succeeded because of his own
 diligence.*

The following are Literary :—

ཁོང་རང་གིས་ངོ་ཚོ་འི་སྤྱི་ལ་ཚོ་རང་གི་
 སྐུ་ལུས་ལ་ཤིང་གི་ཁར་འཁུར་དེ།

*He himself bearing our sins in
 his own body upon the tree
 (1 Peter ii. 24).*

སྐུ་ཡང་ཁོ་རང་གི་སྒྲིང་འདོད་ནས་བྱེད་པ་
 དེས་རང་གི་གྲགས་པ་འདོད་གྱི་འདུག།

*He who speaks of himself seeks his
 own glory (John vii. 18).*

ཁོང་ནི་རང་གི་རྒྱལ་ཁབ་སུ་བྱོན་ཀྱང་།

*He came to his own kingdom, but
his own subjects received him not
(John i. 11).*

ཁོང་རང་གི་འབངས་རྣམས་ཀྱིས་མ་

བཀུར་རོ།

བྱས་པ་རང་དོན་བྱེད་ཀྱི་མི་འདུག།

*Love seeketh not her own (1 Cor.
xiii. 5).*

རང་སློག་རང་གིས་གཙོད་ཀྱི་རེད།

You will take your own life (D).

རང་ལ་བྱ་མེད་ན།

If one have no son of his own (D).

VI.—DEMONSTRATIVE PRONOUNS.

These may also be called Distinguishing Adjectives. The commonest are འདི་ THIS, and དེ་ THAT, as to which see § 27.

The following are also common :—

འདི་རང་ *This very, This same.*

དེ་རང་ *That very, That same.*

འདི་ཀྱང་ *This particular.*

དེ་ཀྱང་ *That particular.*

ད་ག་རང་

ད་ག་ག་རང་

ད་ག་ག་

*That very ; that precisely ; just so ; like that,
thus ; so ; just that.*

Also the following :—

ཕ་གི་ *That over there, Yonder (far off).*

ད་གི་ *That just there (nearer).*

ཡ་གི་ *That up there.*

མ་གི་ *That down there.*

These latter may be used just as they stand, or they may be put in the genitive case. Whichever method is adopted, they precede the noun that they distinguish, and they may be used with or without དེ་

Also the following :—

འདི་ན་ }
དེ་ན་ } *Such, such as.*

EXAMPLES :—

འདི་སྐུ་ཡིན།

Who is this?

དེ་སྐུ་ཡིན།

Who is that?

འདི་ངའི་སྐུ་ན་ (ཀྱག་) ཡིན།

This is my brother, or sister.

དེ་ངའི་སྐུ་ན་བདག་ཡིན།

That is my master.

སྐུ་དྲག་དེ་རང་གིས་ཁྱེད་སྐོབ་བཞུང་གི་རེད།

That same gentleman will employ you.

ང་ལ་དེ་ནས་བཞུང་བྱ་བ་པ་དེ་དག་རང་

Please give me what you can of that: literally, what you can from that, just that please give.

བཞུང་རོགས་བཞུང་།

ཡས་ཀྱི་འདི་པ་གི་ཁང་པ་དག་ག་ཙམ་ཞིག་

This road goes as far as to that house: literally, this road to that house, about just that, goes.

པ་འགྲོ་གི།

ཡའི་ཡས་ཀྱི་ག་འདྲས་ཡོད་པས།

What is the road like to the pass?

ཡག་སྐྱུ་བཟང་བཟང་དང་ཀྱོག་ཀྱོག་དག་ག་

Very steep and crooked, just like that.

རེད།

དག་ག་ཙམ་ (or མ་ནས་) མི་ཡོང་།

That won't do at all: literally, like that will not come at all.

དག་རང་ཡིན།

That is so.

པ་གི་རིའི་མིང་ལག་དེ་ཟེར་གི་ཡོད།

What is the name of that hill away yonder?

Or :—

པ་གི་ (or པ་གི་འི་) རི་དེའི་མིང་ལག་

What is the name, etc.

དེ་ཟེར་གི་ཡོད།

མ་གྱི་རིང་ཆེན་པོའི་སིང་ལ་གྱོ་མོ་ཟེར་གྱི།

The name of that big valley down there is Do-mo (Chūmbi).

འདྲལ།

ཁྱོད་རེས་སིང་འདི་དྲ་སྤྱོད་ལ་ཐོས་སྤྱོད་ངམ།

Have you ever heard such a name before?

The Literary equivalents for most of the above are :—

འདི་	<i>This.</i>	འདི་རྣམས་	<i>These.</i>
དེ་	<i>That.</i>	དེ་རྣམས་	<i>Those.</i>
འདི་ནི་	} <i>This very This same.</i>	དེ་ནི་	} <i>That very ; That same.</i>
འདི་ཉིད་		དེ་ཉིད་	
འདི་རང་		དེ་རང་	
འདི་ཁོ་ན་		དེ་ཁོ་ན་	
འདི་ཁོ་ན་ཉིད་	} <i>This particular.</i>	དེ་ཁོ་ན་ཉིད་	} <i>That particular.</i>
འདི་ཀ་		དེ་ཀ་	
འདི་ག་		དེ་ག་	
འདི་ཀ་རང་		དེ་ཀ་རང་	
མཁྱེན་	} <i>This here.</i>	ཡལ་	} <i>That there.</i>
མཁྱེན་		ཡལ་	
མ་གྱི་		འོ་ནི་	
ཕྱ་ནི་		ཨོ་	
འདི་འདྲ་བ་	} <i>Such, Such as</i>		} <i>Save མ་གྱི་ and ཡལ་ these are not used in U, or Tsang.</i>
ད་འདྲ་བ་			
འདི་ལྟར་			
ཞེས་བྱ་བ་	} <i>So named, Named.</i>		} <i>That.</i>
བྱ་བ་			

EXAMPLES :—

ང་དང་མིང་ (or མཚན) འདི་ཞེས་བྱ་བ། *I and one so named ; I and so and so.*

ཀེ་རེ་ཞེ་པ་སི་མོན་བྱ་བ་ཞིག་ཞིང་ནས་ཡོངས་
པ་ལས་དེ་བཟུང་ནས། *They laid hold upon one Simon of Cyrene, coming from the country (Luke xxiii. 26).*

ཡང་ཕྱོས་ཤིག། གྲོས་མི་ཚས་བྱང་ཞིང་
བཟང་བོ་ཡ་དུ་དྲུག་པའི་གྲོང་ཁྱེར་ཨ་རི་
ས་ཐུ་ཡ་བ་ཡོ་སེབ་བྱ་བ། *And behold, a man named Joseph, who was a councillor, a good man and a righteous, of Arimathea, a city of the Jews (Luke xxiii. 50).*

ང་འདི་ལྟར་ཡིན། *Such as this am I (D).*

VII.—THE RECIPROCAL PRONOUN.

གཅིག་གཅིག། *ONE ANOTHER ; EACH OTHER.*

EXAMPLES :—

ཁོ་ཚོ་གཅིག་གིས་གཅིག་བྱས་པ་ལྟར་
སོང་། *They loved each other.*

ལྷ་ལྷ་སྐྱ་གཞིགས་ཚོ་གཅིག་ལ་གཅིག་
དགའ་ཚོར་ཆེན་པོར་གཟིགས་སོང་། *The ladies looked at one another mirthfully.*

ཡོ་ཚོ་གཅིག་གི་ཕ་ལ་གཅིག་ཕྱིན་པ་རེད། *They have gone up to each other.*

ཁོ་ཚོ་གཅིག་གིས་གཅིག་གི་དུག་ལོག་ཞིབ་
དཔྱད་བྱས་པ་རེད། *They have scrutinized each other's garments.*

བླ་མ་ཚོ་གཅིག་ནས་གཅིག་གིས་ཁ་བདག་
ཐོབ་བྱང་། *The Lamas received ceremonial scarfs from one another.*

ཁོ་ཚོ་གཅིག་དང་མཉམ་དུ་གཅིག་ཕྱིན་པ་
རེད། *They have gone in company with one another.*

ཁོ་ཚོ་གཅིག་ལ་གཅིག་ཁ་ལས་བཤད་གྱི་
འདུག།

They are conversing with each other.

ཁྱོད་ཚོ་ཡང་གཅིག་གིས་གཅིག་གི་རྒྱང་པ་
འཁྲུང་དགོས་གྱི་རེད།

Ye also ought to wash one another's feet (John xiii. 14).

ཁོང་གི་ཉེ་གནས་ཚོ་འདི་ནང་ནས་ཁ་ཤས་
གཅིག་ལ་གཅིག་ལས་སོང་།

Some of his disciples said one to another.

VIII.—INTERROGATIVE PRONOUNS.

In the Colloquial these are :—

སྤྱི་	plural form	སྤྱི་སྤྱི་	WHO ?
ག་རེ་	..	ག་རེ་ག་རེ་	} WHAT ? WHICH ?
གང་	..	གང་གང་	
ག་གི་	..	ག་གི་ག་གི་	WHICH ?
ག་རེ་ is more commonly used than གང་			

All the above are declinable like nouns.

The Literary equivalents are :—

སྤྱི་	}	WHO ?	} These are also declinable like nouns.
གང་			
ཅི་	}	WHAT ?	
གང་			
གང་		WHICH ?	

In simple questions the Interrogative Pronoun is usually placed immediately before the verb. Ex. :—

ཁྱོད་སྤྱི་ཡིན།

Who are you ? (singular).

ཁྱོད་སྤྱི་སྤྱི་ཡིན།

Who are you ? (plural).

འདི་ཅ་སྤྱོད།

Who is present ?

གླམ་འདི་ཚོ་སྤྱོད།

Who are these Lamas ?

དེ་ཅ་གླམ་སྤྱོད།

What Lamas were there ?

ཁྱེད་ཀྱི་མིང་ལ་ག་ཅེ་ཟེར་གྱི་རེད།

What is your name ?

གླམ་དེ་ག་ཅེས་བཟོས་པ་རེད།

What is that box made of (by) ?

ཁ་ལ་འདི་ཚོ་ག་ཅེ་ག་ཅེ་རེད།

What are these loads ?

དེ་ཅ་ཏ་ག་ཅེ་ག་ཅེ་འདུག།

What horses were there ?

དཔེ་ཆ་འདི་སྤྱོད་བཏང་ང་རེད།

Who sent this book ?

དཔེ་ཆ་འདི་ཚོ་འདི་དྲུག་པ་ནས་ཁྱེད་ཀྱིས་ག་

Which of these books do you want ?

གི་འདོད་ཀྱི་འདུག།

If, however, the Interrogative is in the genitive case, it may come either before the verb or before its noun. Ex. :—

པ་གི་ཁང་པ་སྤྱི་རེད་ or པ་གི་སྤྱི་

ཁང་པ་རེད།

Whose house is that ?

When, too, the sentence is more complex, the pronoun, though it precedes, need not immediately precede the verb. Ex. :—

ཁྱེད་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྤྱོད་པ་སྒོར་མོ་སྤྱོད་

Which of you can give me a rupee ?

བྱུང་གྱི་འདུག།

དྲུག་པ་མཆོག་གི་རྒྱལ་སྤྱི་ནི་དཔེ་གང་དང་

With what is the Kingdom of God to be compared ? (Mark iv. 30).

སྤྱོད་བར་བྱམས།

ཁྱེད་ཚོ་འདི་ནང་ནས་སྤྱོད་པ་སྤྱི་ག་གཅིག་

Who among you can charge me with any sin ?

འགའ་བར་བྱུང་གྱི་འདུག།

When the sentence contains an Interrogative Pronoun the Interrogative particle is not usually added to the verb. However, there is no harm in adding it. Ex. :—

ཁྱོད་ཀྱིས་ག་རེ་བཟོས་ཀྱི་ཡོད་དམ།

What are you building?

ཁང་བ་དེ་སྐྱས་བཟོས་ཡོང་ or ཡོང་ང་,
or ཡོང་ངས་ or ཡོང་ངས།

Who is going to build that house?

ཕ་གྲི་མཁན་པོའི་མཚན་ལ་ག་རེ་བྱ་གི་ཡོད།

What is that abbot's name?

Here may also be mentioned ག་ཚད་ WHAT MEASURE? It is often used as an adverb, signifying *How much?* but it may also be regarded as an Interrogative Pronoun signifying WHAT? Ex. :—

རྒྱ་ཚད་ག་ཚད་རེད།

What o'clock is it? What is the time, or hour? Literally What water-measure is it.

Also ག་འདྲས་, or ག་ང་འདྲ་ LIKE WHAT, WHAT SORT, WHAT KIND? This is really the adverb *how*, but it is often used as an Interrogative Pronoun in the sense now given. Ex. :—

མ་གྲི་རིང་ཆེན་པོའི་ནང་ལ་རེ་དྲགས་ག་
འདྲས་འདྲུག།

What sort of sport (wild animals, game) is there in that big valley down there?

ལྷ་ས་ནས་བྱ་གཞི་ལྷུ་ན་པོ་ (or ག་
གཅི་) བར་ལམ་ཀ་བདེ་ལོས་ག་འདྲས་
ཡོད།

What is the road like from Lhasa to Ta-shi-lhüm-po (Shi-gu-tse)?

The Literary equivalent of ག་འདྲས་ is ཇི་ལྟར་, or ཅི་ལྟར་ or ཇི་ལྟ་བུ་, or ཅི་ལྟ་བུ་ or Ex. :—

ད་ཅི་ལྟར་བྱས་ན་ལེགས།

What is best to be done now? How best to act now?

མངས་ཀྱས་ཤེས་བྱ་བ་ཅི་ལྟ་བུ་ཡིན།

What sort of Being is the so-called Buddha?

N.B.—ཅི་ is more correct, but ཇི་ is also used interrogatively.

IX.—RELATIVE AND CORRELATIVE PRONOUNS.

A.—Relative Pronouns.

In the Colloquial there is no pronoun corresponding to our Relative Pronoun *Who* the force and effect of which are expressed by turning

what we call the relative clause in the sentence into a kind of adjectival or noun phrase. This is done by adding to the root of the verb the affix མཁན, which, it will be remembered, may take the Article, Definite or Indefinite. Ex. :—

ལྷག་ཚེ་གསོད་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

Or :—

ལྷག་ཚེ་གསོད་མཁན་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

Or :—

ལྷག་ཚེ་གསོད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ཁོས་མཐོང་

འདུག།

I have seen the man who kills the sheep.

He has seen the man who kills the sheep.

མི་བསད་མཁན་དེ་གྲོས་ཕྱིན་པོང་།

He who killed the man (i.e., the man-killer, or murderer) has run away.

སྤང་ཁྱ་བསད་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

སྤང་ཁྱ་བསད་མཁན་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།

སྤང་ཁྱ་བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ངས་མཐོང་

བྱུང་།

I have seen the man who killed the wolf, i.e., the wolf-killer, or wolf-killing man.

སྤང་ཁྱ་བསད་མཁན་མི་དེའི་སྐུན་ཆ་ངས་ངོ་

ཤེས་ཀྱི་ཡོད།

I know the brother of the man who killed the wolf.

སྤང་ཁྱ་བསད་མཁན་མི་དེས་སྤང་ཁྱའི་

པགས་པ་ང་ལ་ཐེང་སོང་།

The man who killed the wolf has given me its skin.

སྤང་ཁྱ་བསད་མཁན་གྱི་མི་དང་མཉམ་དུ་ང་

ཕྱིན་སོང་།

I went with the man who killed the wolf.

གྲོང་པ་ཕམས་ཅད་སྤང་ཁྱ་བསད་མཁན་མིའི་

རྩ་ལ་བརྒྱགས་སོང་།

All the villagers ran to the man who killed the wolf.

སྤང་ཀྱ་བསང་མཁན་གྱི་མི་ལ་མཁན་པོས་
སྒྲོར་མོ་གཅིག་ཕྱིར་སོང་ or ཕྱིར་ར་

*The abbot gave the man who killed
the wolf a rupee.*

(བ) རེད།

ཞབས་པད་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་མཁན་གྱི་མི་
ཞིག་ཁང་པ་པ་གི་ལ་སྤོད་ཀྱི་འདུག།

*A man who came with the Sha-pé
is staying in that house.*

མི་དེ་ཞབས་པད་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་མཁན་
གྱི་དཔོན་ཕྱི་ཕྱོད་ལ་ཡོད་པོ་རེད།

*That man is the servant of an
official who came with the
Sha-pé.*

འཆིད་ཡིག་དྲགས་སྒྱུ་བ་མཁན་གྱི་མིའི་མིང་
ལ་ག་རེ་ཟེར་གྱི་འདུག།

*What is the name of the man who
signed the Treaty?*

ཞབས་པད་དང་མཉམ་དུ་ཡོང་མཁན་གྱི་
འཁོར་གཡོག་གིས་ཀྲུ་ཀྲུ་ལ་ཅ་
ལག་ཁུད་མཚན་པོ་སང་པོ་ཉིས་སོང་།

*The attendants who came with the
Sha-pé bought many quaint
things in Calcutta.*

ཁྱོད་རེས་སྒྱུ་ནག་ནས་ཡོང་མཁན་གྱི་ཨམ་
བན་ལ་སྒྲུང་ཆ་བྱས་པ་ཡིན་ནམ།

*Did you converse with the Amban
who came from China?*

ལྷ་ས་ལ་སྤོད་མཁན་མི་ཅིག་གི་ཙ་ནས་ང་ལ་
རལ་གྱི་གཉིས་ཐོབ་བྱུང་།

*I have got two two-edged bāns
(swords) from a man who used
to live in Lhasa.*

The above are all in the Active Voice, but a difficulty occurs when there is nothing in the context to show whether the Active or the Passive Voice is meant. In the following examples, for instance, either voice may be implied :—

ངས་མི་བསང་མཁན་དེ་མཐོང་བྱུང་།
ངས་བསང་མཁན་མི་དེ་མཐོང་བྱུང་།
ངས་བསང་མཁན་གྱི་མི་དེ་མཐོང་བྱུང་།

*I have seen the man who killed,
i.e., the murderer, or killing-
man; or
I have seen the man who was
killed.*

In such cases the general drift of the conversation is the sole guide to what the meaning really is. In fact, the last three examples are

susceptible of a third rendering, namely, *The man who was killed by me has been seen*; and, if this is not the meaning intended by the speaker, the Personal Pronoun ངས་ should be inserted immediately before the verb. Thus:—

མི་བསད་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>I have seen the man who killed :</i> or <i>I have seen the man who was killed.</i>
བསད་མཁན་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	
བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	

The difficulty as regards Voice is, however, removable by avoiding the construction in མཁན་ for the Passive Voice, and using instead the simple Participle as an adjective either preceding or following its noun. Ex. :—

བསད་བའི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>I have seen the man who was killed.</i>
མི་བསད་བའི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	

Or the construction in མཁན་ may be retained and something introduced to indicate by whom or by what the man was killed. Ex. :—

དམག་མིས་བསད་མཁན་མི་དེ་ཁོས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>He has seen the man who was killed by the soldier.</i>
འདྲུག།	

དམག་མིས་མི་བསད་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	} <i>I have seen the man who was killed by the soldiers.</i>
བྱུང་།	
དམག་མིས་བསད་མཁན་གྱི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།	

The best way of differentiating between the voices in cases of this sort is to make use of the different roots of the auxiliary verb བྱེད་བ་ To do. Thus:—

ངས་མི་བསད་ (or གསོད་) བྱེད་བ་	} <i>I have seen the man who killed or kills.</i>
མཐོང་བྱུང་།	

ངས་མི་བསང་ (or གསོད་) བྱས་པ་ མཐོང་བྱུང་། *I have seen the man who was killed.*

ངས་མི་བསང་ (or གསོད་) བྱ་བ་མཐོང་བྱུང་། *I have seen the man who is to be killed.*

The Relative Pronouns THAT and WHICH may refer either to Animates or to Inanimates. When Animates are concerned, the construction for the Active Voice should be in མཁན་, as above exemplified. Ex. :—

བྱི་བསང་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།
བསང་མཁན་གྱི་བྱི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་། } *I have seen the dog that killed.*

བྱི་བསང་མཁན་དེའི་མགོ་བཅའ་བ་རེད།
བསང་མཁན་གྱི་བྱི་དེའི་མགོ་བཅའ་བ་རེད། } *The head of the dog that killed has been chopped off.*

མི་བསང་མཁན་གྱི་བྱི་དེ་ཟིན་མི་འདུག།
མི་བྱི་བསང་མཁན་དེ་ཟིན་མི་འདུག། } *The dog that killed the man has not been caught.*

When Animates are concerned, the construction for the Passive Voice is also in མཁན་, when the Agent is indicated; and in a simple Participle used as an adjective, either preceding or following its noun, when the Agent is not indicated. Ex. :—

བྱིས་ཞི་མི་བསང་མཁན་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།
བྱིས་བསང་མཁན་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།
བྱིས་བསང་མཁན་གྱི་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་། } *I have seen the cat that was killed by the dog.*

བསང་བའི་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་།
ཞི་མི་བསང་བ་དེ་ངས་མཐོང་བྱུང་། } *I have seen the cat that was killed.*

This construction may also be used when the agent is indicated.

Ex. :—

བྱིས་བསད་པའི་ཞི་མི་དེ་ངས་མཐོང་བྱང་།	} <i>I have seen the cat that was killed by the dog.</i>
བྱིས་ཞི་མི་བསད་པ་དེ་ངས་མཐོང་བྱང་།	

When Inanimates are concerned the Participial construction should be adopted. This construction, like the one in མཁའ་མཁའ་, is also in itself incapable of differentiating between the Active and the Passive Voice. Thus :—

རྩལ་མཁའ་པ་དེ་འདི་རེད།	} <i>This is the iron that broke (something); or, This is the iron that was broken.</i>
or འདི་རྩལ་མཁའ་པ་དེ་རེད།	

The following, however, illustrate the Active Voice, as an object is mentioned, and the sense is therefore clear. Ex. :—

རྩལ་མཁའ་པའི་རྩལ་པ་དེ་འདི་རེད།	<i>This is the iron that broke the stone, i.e., the stone-breaking iron.</i>
-------------------------------	--

རྩལ་མཁའ་པའི་རྩལ་པ་དེ་འདི་རེད།	} <i>This is the stone that broke the iron.</i>
Or :— རྩལ་མཁའ་པའི་རྩལ་པ་དེ་འདི་རེད།	

བྲག་ལ་འཕྱོག་པའི་མདའ་དེ་འདི་ཅ་	} <i>Here is the arrow that struck the rock.</i>
(འདས་ in Colloquial) འདུག།	
Or :— བྲག་མདའ་འཕྱོག་པ་དེ་འདི་ཅ་འདུག།	

The following illustrate the Passive Voice :—

རྩལ་མཁའ་པའི་རྩལ་པ་དེ་འདི་རེད་ or	} <i>This is the iron that was broken by the stone.</i>
རྩལ་མཁའ་པའི་རྩལ་པ་དེ་འདི་རེད།	

རྩལ་མཁའ་པའི་རྩལ་པ་དེ་འདི་རེད་ or	} <i>This is the stone that was broken by the iron.</i>
རྩལ་མཁའ་པའི་རྩལ་པ་དེ་འདི་རེད།	

མདས་འཕྲུག་པའི་བྲག་ནི་འདི་ཙམ་འདྲུག།

*Here is the rock that was struck
by the arrow.*

ཁྱོད་རེས་ང་ལ་དཔེ་ཆ་བསྐྱབ་པའི་དཔེ་ཆ་དེ་ངས་

ཁྱོད་ལ་ཐུང་གི་ཡིན། or

ཁྱོད་རེས་ང་ལ་དཔེ་ཆ་བསྐྱབ་པ་དེ་ངས་

ཁྱོད་ལ་ཐུང་ཡོང་།

*I will give you the book that you
read to me.*

The Active Participles ཡོད་མཁན་, for Animates, and ཡོད་པ་, for Inanimates, may also be used for the construction of Relative clauses, the former being put in the Genitive case, and the latter also, if it precedes its noun, but in the Nominative case if it follows its noun.

EXAMPLES :—

ད་ལྟ་མཁས་ལ་ཡོད་མཁན་གྱི་མི་ཞིག་ཡོང་།
གི་རེད།

*A man who is now in Lhasa will
come.*

ཤིང་ནགས་ལ་ཡོད་པའི་བྲག་ཕུག་ནི་
འཚོལ་དགོས་ཀྱི་འདྲུག།

*The cave that is in the forest must
be searched.*

བྲག་ཕུག་ཤིང་ནགས་ལ་ཡོད་པ་དེ་འཚོལ་
དགོས་ཀྱི་འདྲུག།

*The cave that is in the forest must
be searched.*

In this last case the Pronoun ག་རེ་ (or ག་ང་), WHICH, may be used thus :—

བྲག་ཕུག་ག་རེ་ (or ག་ང་) ཤིང་ནགས་
ལ་ཡོད་པ་དེ་འཚོལ་དགོས་ཀྱི་འདྲུག།

*The cave that is in the forest must
be searched.*

ལྷ་ས་ལ་དྲགས་བརྒྱབ་པའི་འཆིང་ཡིག་ནི་
ཁྱོད་རེས་མཐོང་བྱུང་ངས།

Or :—

འཆིང་ཡིག་ (ག་རེ་) ལྷ་ས་ལ་དྲགས་
བརྒྱབ་པ་དེ་ཁྱོད་རེས་མཐོང་བྱུང་ངས།

*Have you seen the Treaty that was
signed at Lhasa?*

B.—Correlative Pronouns.

The English Personal Correlative Pronouns; the rendering of which into Tibetan has now to be considered, are :—

I	or WE	} WHO.	ANYBODY	} WHO.
THOU	or YOU		ANYONE	
HE	or THEY		NOBODY	
WHOSO.			NO ONE	
WHOEVER.				
WHOSOEVER.				

The Impersonal Correlative Pronouns may refer either to Animates or to Inanimates, and are :—

WHAT, or THAT WHICH.	WHATSOEVER.
WHAT SO.	WHICHSOEVER.
WHATEVER.	ANYTHING THAT.
WHICHEVER.	NOTHING THAT.

1.—Personal Pronouns.

When the Pronoun is in the first or second person, singular or plural, one construction is to use the Pronoun itself, in its ordinary non-relative form (ང་, ཁྱོད་, ཁྱེ་, ང་ཚོ་, etc.), and to turn what we call the Relative part of the sentence into a sort of Noun-phrase, with the aid of the affix མཁན་. Ex. :—

ང་ཁྱོད་ལ་མཁན་ཆ་ཉིད་མཁན་དེ་ཁྱོད་མེད་ ཀྱལ་བོ་ཡིན།	<i>I who am conversing with you (i.e., I the converser with you) am your king.</i>
ང་ཚོ་ཁྱོད་ (ལ་) ཐུག་འབྲུག་ལྟ་མཁན་ དེ་ཚོ་ཁྱོད་ཀྱི་འབངས་ (or མི་སེང་) ཡིན།	<i>We who salute you (i.e., we your saluters) are your subjects.</i>
ཁྱོད་སུ་ཀྱལ་མཁན་དེ་ལ་ང་ཚོ་མ་གཏོགས་ དྲུག་གི་ཡིན།	<i>We submit to thee who hast sub- dued us, i.e., to thee our sub- ducer.</i>

Sometimes, however, the sentence has to be wholly recast and a participial construction adopted instead. Ex. :—

ཁྱིའི་སྲས་ང་ཚོ་དང་མཉམ་དུ་པསྟན་ཅིང་
ཁྱིའི་ང་ཚོ་དེ་ཀླུ་པ་པོ་དགོས་ཀྱི་རེད།

*Thou whose son is with us (i.e.,
thy son being with us, thou)
must be our king.*

When the Pronoun is in the third person, the construction may be either in ལྟུང་ WHOEVER, ANYONE WHO, HE WHO, etc., or in མཁའན་
Ex. :—

སྟུང་གི་ (or བོས་) ཕྱིན་ན་ (or ཕྱིན་
ནས་) ཡང་སྤྱིང་རྒྱུང་རྒྱུང་རེད་ or
ཡོང་།

*He who (or whoever, or anyone
who) runs away is (or will be)
a coward.*

སྟུང་ཡོང་ན་ (or ཡོང་ནས་) ཡང་ནས་
ཡང་ལོག་གི་མ་རེད།

*Nobody (or no-one) who comes
will ever return : or, he who
(or whoever, or anyone who)
comes will never return.*

སྟུང་སྤྱི་གཤམ་ཁྱིའི་སྲས་ལ་ན་ཡང་དེ་
ཚོ་དེ་སྤྱི་གཤམ་པ་བསལ་ར་ (for བ་) རེད།

*Whosoever sins ye remit they
are remitted.*

སྟུང་གི་ཕྱིན་ནས་ཡང་བརྒྱབ་ཡོང་།

*He who (or whoever, or anyone
who) runs away will be shot.*

དེ་ཅུ་སྟུང་གཉིད་ཁྱུག་ན་ཡང་ཅུ་ནས་གཉིད་
སད་མི་ཡོང་ (or ཅུ་ནས་ཡང་གཉིད་
སད་ཀྱི་མ་རེད།

*Anybody who (or he who, or who
ever) goes to sleep there will
never wake up.*

ཅུ་འདི་སྟུང་འཕུངས་ན་ཡང་ཡང་སྤྱིང་ཁ་
སྤྱིང་ཡོང་།

*Whoever (or anyone who, or he
who) drinks this water will be
thirsty again.*

སྟུང་ཡོང་ན་ཡང་ལས་ཀ་བྱས་དགོས་ཀྱི་རེད།

*He who (or whoever, or anyone
who) comes must work.*

སྟུང་ལས་ཀ་བྱས་ན་ཡང་དེ་ (ལ་) ཕོགས་
སྤྲད་ཀྱི་རེད།

*Whoever (or he who, or whosoever
or anyone who) works will be
paid.*

སྟུང་ཡོད་པ་དེ་ལ་སྤྲོད་ན་ཅང་མང་གི་
ཡོང་གི་རེད། སྟུང་མེད་པ་དེ་ལས་

*Whosoever hath, to him having
been given, he shall have abun-
dantly ; but whosoever hath not,*

ཀྱང་ཡོད་པ་དེ་འཕྲོག་ཡོང་ or
འཕྲོག་པར་འགྱུར་རེ།

*from him even that which he
hath shall be taken away.*

སྤྱི་ཕྱོགས་ལ་སྤྱང་དེ་བརྒྱལ་ས་ནས་ཡོང་
གི་ཡོད་ན་དེ་རང་བཞིན་གྱིས་ (or རང་
ཤུགས་ཀྱིས་) བྱོས་ཕྱིན་ཡོང་།

*Anyone towards whom the bull
rushes will naturally run away.*

ཐ་ས་པ་གིས་སྤྱ་དང་རྒྱུ་འདྲེ་བརྒྱུ་ན་
(or རྒྱལ་པོ་མཛོད་ན་) ཡང་དེ་སེམས་
སྒྲིག་རེད།

*Anyone with whom that Lama
over there quarrels will regret it.*

Sometimes both སྤྱ་ཡང་ and མཁན་ are used together. Ex. :—

སྤྱ་ཡི་གེ་འདི་འབྲིར་མཁན་དེ་ལ་ཡང་ངས་
སྒྲོ་སྒྲུང་ཕྱིར་ཡོང་།

*I will give a rupee to anyone who
will carry this letter.*

N.B.—It will be noticed that སྤྱ་ is usually separated from ཡང་. Moreover, it is the སྤྱ་ and not the ཡང་ which takes whatever case-signs are necessary, and the ཡང་ comes in at the end of the relative clause.

2.—Impersonal Pronouns.

In the case of WHAT (in the sense of THAT WHICH) which is really a Correlative Pronoun, the participial construction is adopted, and the Pronoun ག་དེ་ (or གང་) THAT WHICH may be used or not at pleasure. Ex. :—

ཁྱོད་རེས་ག་དེ་ (or གང་) གྲོག་པ་དེའི་
དོན་ (དག) ཉ་གོ་གི་རེད་དམ།
Or simply :—
ཁྱོད་རེས་གྲོག་པ་དེའི་དོན་དག་ཉ་གོ་གི་
འདུག་གས།

*Do you understand what you are
reading ?*

ངས་ཁྱོད་ལ་ (ག་རེ་ or གང་) བཤད་པ་ You must do what I tell you.

དེ་ཁྱོད་རེས་བྱེད་དགོས་ཀྱི་རེད།

ཁྱོད་ལ་ (ག་རེ་ or གང་) དགོས་པ་དེ་ I will buy what you want.

ངས་ཉོས་ཡིང་།

རིན་ (ག་རེ་ or གང་) ཡོད་པ་དེ་ངས་ཚུ་ I do not know exactly what they
ནས་ཤེས་ཀྱི་མེད། cost.

ཁྱོད་རེས་ (ག་རེ་ or གང་) འདོད་པ་བྱེད་ I will give him what you like.

པ་དེ་ངས་ཁོ་ལ་སྤྲོད་ཡིང་།

The other Impersonal Correlative Pronouns, which are more forcible than ག་རེ་ and གང་ WHAT, THAT WHICH, namely, ག་རེ་ཡང་, གང་ཡང་, and གང་གང་, WHAT SO, WHATEVER, WHATSOEVER, ANYTHING THAT, and, with a negative, NOTHING THAT, may be illustrated thus :—

མོ་རེས་ག་རེ་བྱེད་ན་ཡང་ཡག་པོ་འདུག།

Or:—

མོ་རེས་ག་རེ་བྱེད་པ་དེ་ཡང་ཡག་པོ་འདུག།

Or:—

མོ་རེས་གང་བྱེད་པ་དེ་ཡང་ཡག་པོ་འདུག།

Or:—

མོ་རེ་གང་གང་བྱེད་པ་དེ་ཡང་ཡག་པོ་
འདུག།

Whatever, or anything that, she does is good.

ཁྱོད་རེའི་ཁང་པའི་ནང་ལ་ག་རེ་ཡོད་པ་དེའི་

རིན་གོང་ཡང་ཁྱིམ་བཤད་བྱུང་གི་རེད།

He can tell the price of anything that, or whatever, is in your house.

མིའི་སྤྱིང་གི་ནང་ལ་ག་རེ་ཡོད་པ་དེས་ཡང་

ཁོའི་སློབ་ཚད་སྤངས་བྱེད་ཡིང་།

Whatsoever is in a man's heart will influence his whole life.

Or:—

མིའི་སྤྱིང་གི་ནང་ལ་གང་གང་ཡོད་པ་དེས་ }
ཁོའི་སྤྱི་སྤྱོད་ཀྱི་ཁ་བསྐྱེད་ཡོང་། } *Whatsoever is in a man's heart*
will influence his whole life.

ངའི་དབང་ལ་གང་དེ་ཡོད་པ་ཡང་ངས་ཁྱོད་ལ་
སྤྲུང་གི་ཡིན།

Or:—

ངའི་དབང་ལ་གང་འདུག་པ་ཡང་ངས་ཁྱོད་ }
ལ་སྤྲུང་ཡོང་། } *I will give you anything that, or*
whatever, is in my power.

Or:—

ངའི་དབང་ལ་གང་ཡོད་པ་དེ་ངས་ཁྱོད་ལ་
སྤྲུང་ཡོང་།

དགུས་གང་བྱེད་ན་ཡང་རྫོང་སྐབས་བྱེད་མི་
ཡོང་།

Or:—

དགུས་གང་བྱེད་པ་དེས་རྫོང་སྐབས་བྱེད་ཀྱི་
མ་རེད།

Nothing that the enemy does will
save the fortress.

ཁྱོད་རིས་གང་ལའ་པ་དེ་ལ་མ་ནས་འགྲིག་གི་
མ་རེད།

You are right in absolutely
nothing that you have said.

ངས་གང་བྲིས་པ་དེ་ནས་ཡོག་གི་མེད།

I recede from nothing that I have
written.

ངས་གཤགས་མཐོང་མ་སོང་ (or མ་བྱུང་) } *I have not seen anything.*

3.—Literary Constructions.

(a) The following examples illustrate the Literary method of rendering relative clauses:—

ཤིང་སྤོང་འབྲས་བུ་བཟང་པོ་མི་སྤྱོད་པ་
ཐམས་ཅད་བཅད་ནས་མི་ལ་སྤྱོད་པར་
བྱེད་དོ།

Every tree that bringeth not forth
good fruit is hewn down and
cast into the fire (Matt. vii. 19).

ཁྱོད་ཀྱིས་རང་གི་སྒྲུན་གྱི་མིག་ལ་ཡོད་པའི་
སྒྲུན་མ་ཞིག་མཐོང་ཡང་། རང་གི་མིག་ལ་
ཡོད་པའི་གདུང་མ་དེ་ཅི་ལ་མི་མཐོང་།
*And why beholdest thou the mote
that is in thy brother's eye, but
considerest not the beam that is
in thine own eye? (Matt. vii. 3).*

ཅིག་བཟོ་བ་ རྣམས་ཀྱིས་ དབྱུག་བཞག་པའི་
དེ། དེ་རང་རྒྱུ་གྱི་མང་དོར་གྱུར་པ་ཡིན།
*The stone that the builders rejected
the same was made the head of
the corner (Matt. xxi. 42).*

དེ་བས་ན་ཅི་ རྒྱལ་པོ་འི་ཡིན་པ་དེ་ རྒྱལ་པོ་ལ་
སྤྲུལ། ཅི་དགོན་མཆོག་གི་ཡིན་པ་དེ་
དགོན་མཆོག་གི་ཡིན་པ་དེ་དགོན་མཆོག་
ལ་སྤྲུལ་ཞིག།
*Render therefore unto Cæsar the
things that are Cæsar's and
unto God the things that are
God's (Matt. xxii. 21).*

ཡང་ཁྱོད་ ཀྱིས་ ང་ལ་ བཀྲང་བའི་བཞི་བཅུ་དྲུག་
དེ་ནི་དེ་དག་ལ་ཡང་སྤྲུལ་རོ།
*And the glory which thou hast
given me I have given also unto
them (John xvii. 22).*

ངའི་ཡབ་ ཀྱིས་ ང་ལ་ བཀྲང་བའི་མཚོན་ཞམ་
དེ་ནས་ངས་མ་འཕུང་བར་བཞག་པོད་དེ།
*The cup which my father hath
given me, shall I not drink it?
(John xviii. 11).*

ངས་ ཡབ་ ཀྱི་ མཚན་ བཅོམ་ རྣམས་ བྱས་པའི་
ལས་རྣམས་ཀྱིས་ ང་ལ་དཔང་བོ་བྱེད་དོ།
*The works that I do in my father's
name, they testify of me (John
x. 25).*

མི་གྲུམ་ནད་ན་མཁན་ཉལ་བྲི་ལ་ཉལ་བ་ཞིག།
*A man sick of the palsy, lying on
a bed (Luke v. 18).*

གསོད་པར་བྱ་བའི་བ་སྤྲུག།

Or:—

གསོད་བྱའི་བ་སྤྲུག།

} *The calf that is to be killed.*

ཕེ་ལི་བ་ དེའི་ རྩར་ བརྒྱུགས་ རྣམས་ ཁྱོད་ཀྱིས་
གང་ གྲོག་པ་ དེའི་ དོན་ ཉ་ བོའམ་ ཞེས་
དེས་སོ།
*And Philip ran to him and said,
understandest thou what thou
redest? (Acts viii. 30).*

(b) The Literary Correlative Pronouns are :—

སྤྱ	}	WHOEVER, WHOSOEVER, ANYONE WHO, HE WHO, etc.
སྤྱཞིག		
གང་སྤྱ		
གང་ཡང་		

ཇི་	}	WHATEVER, WHATSOEVER, WHICHEVER, ANYTHING THAT, THAT WHICH, WHAT, etc.
or in certain cases ཅི་		
གང་		
གང་ཞིག		
གང་ཅི་		
གང་ཉི་		
གང་དག་ཉི་		
གང་ཡང་		
ཅི་ཡང་	}	
ཅི་འང་		

The following examples will serve to illustrate the Literary rendering of the Correlative :—

སྤྱས་ ང་ ཅག་ ལ་ དགྲ་ མི་ བྱེད་ ང་ བཅས་ རེད་ ཀྱི་ རྒྱུགས་ བྱེད་ རོ། *He that is not against us is for us*
(Mark ix. 40).

ང་ ལ་ གཙོ་ བོ་ ལགས་ གཙོ་ བོ་ ལགས་ ཞེས་ རྒྱས་ བའི་ མི་ ཐམས་ ཅད་ ལས་ མཁའི་ རྒྱལ་ སྤྱིང་ རྒྱལ་ མི་ ཡོང་། *Not everyone that saith unto me Lord, Lord, shall enter into the Kingdom of Heaven* (Matt. vii 21).

བྱང་ མེད་ རྣམས་ ལ་ རྩེས་ བ་ ཐམས་ ཅད་ ཀྱི་ རྣང་ ལས་ ཁྱས་ གཤེད་ མཁན་ ཡོད་ རྣམས་ ཆེན་ བོ་ ཞིགས་ བྱུང་། རྩོན་ ཀྱང་ རྣས་ *Among them that are born of women there hath not arisen a greater than John the Baptist ; yet he that is but little in the*

མཁའ་གྲིལ་སྤྱི་དྲུ་རྒྱུ་བ་ཡིན་པ་དེ་ཡོད་
ན་ནམ་ལས་ཆེ་བ་ཡིན་ནོ།

kingdom of heaven is greater
than John (Matt. v. 11).

ཁྱོད་ཀྱིས་མི་ངན་པ་ལ་མ་ཤོལ་ཞིག།

Resist not him that is evil (Matt.
v. 38).

ཇི་བཞིན་དུ་ཁྱོད་ཆོས་ཞུ་ཆེ་གཙད་པ།
དེ་བཞིན་དུ་ཁྱོད་ནམས་ཀྱི་ཞུ་ཆེ་ཡང་
བཞུད་པར་འགྱུར་རོ།

With what judgment ye judge, ye
shall be judged (Matt. vii. 2).

ཡང་སྤྱི་ཞིག་གིས་ཁྱོད་དཔག་ཚད་གཅིག་ལྷུ་
ལག་བསྐྱལ་ན། དེ་དང་དཔག་ཚད་གཅིས་
སོང་ཞིག།

And whosoever shall compel thee
to go one mile, go with him
twain (Matt. v. 41).

ཁྱོད་ལ་ཞུས་པ་དེ་ལ་ཕྱེར་ཞིག། ཁྱོད་ནས་
ནོར་གྱི་བར་འདོད་པ་དེ་ལ་རྒྱལ་ས་ཕྱེར་ཅིག།

Give to him that asketh thee, and
from him that would borrow of
thee turn not thou away (Matt.
v. 42).

སྤྱི་ཡང་ཐོའདི་ལ་འགྲུལ་བ་དེ་དུས་བྱར་
འཆག། སྤྱི་ལ་ཐོའདི་འཕྲོག་ན་དུལ་ལྷུར་
བཞི་བར་འགྱུར།

And he that falleth on this stone
shall be broken to pieces, but on
whomsoever it shall fall it will
scatter him as dust (Matt. xxi.
44).

སྤྱིས་ཀྱང་རང་གི་སྒོག་སྒྲིབ་པར་བརྩོན་པ་
དེས་བསྐྱལ་པར་འགྱུར། སྤྱིས་ཀྱང་རང་
གི་སྒོག་བསྐྱལ་པ་དེས་སྒྲིབ་པར་འགྱུར་རོ།

Whosoever shall seek to gain his
life shall lose it, but whosoever
shall lose his life shall preserve
it (Luke xvii. 33).

སྤྱིས་ཀྱང་ཆུ་འདི་ལས་འཕུང་ན་ཡང་སྒོམ་
པར་འགྱུར། སྤྱིས་ཀྱང་ངས་ཕྱིར་བའི་
ཆུ་དེ་ལས་འཕུང་ན་ནམ་ཡང་མི་སྒོམ་ཏེ།
etc.

Everyone that drinketh of this water
shall thirst again, but whosoever
drinketh of the water that I shall
give him shall never thirst
(John iv. 13).

ཕྱིང་ནས་བྱོན་པ་དེ་ཐམས་ཅད་ལས་གོང་མ་
ཡིན། གང་ས་ནས་བྱུང་བ་ནི་ས་ནས་ཡིན་
དེ་སའི་གཏམ་བྱེད་ཀྱི།

*He that cometh from above is above
all : he that is of the earth is of
the earth, and of the earth he
speaketh (John iii. 31).*

ཁོང་གིས་གང་མཐོང་བ་དང་ཐོས་པ་དེ་ལ་
དཔང་བོ་མཛད།

*What he hath seen and heard, of
that he beareth witness (John
iii. 32).*

དགོན་མཆོག་ནི་བྱུགས་ཉིད་ཡིན་པས། ཁོང་
ལ་བསྟེན་བཀུར་བྱེད་མཁན་རྣམས་ཀྱིས་
སེམས་ཉིད་དང་བདན་པ་ཉིད་ཀྱི་ངང་ན་
བསྟེན་བཀུར་བྱེད་དགོས་སོ།

*God is spirit : and they that wor-
ship him must worship in spirit
and in truth (John iv. 24).*

གང་ག་ནས་སྐྱེས་པ་ནི་ག་ཡིན། གང་བྱུགས་
ཉིད་ནས་སྐྱེས་པ་ནི་སེམས་ཉིད་ཡིན་ནོ།

*That which is born of the flesh is
flesh ; and that which is born of
spirit is spirit (John iii. 6).*

ཡོ་ཤུས་དེ་ལ་གསུངས་པ། ང་རང་ཁྱོད་དང་
སློང་མོ་བྱེད་མཁན་ནི་མ་གཤིག་དེ་ཡིན་ནོ།

*Jesus said unto her, I that speak
unto thee am the Christ (John
iv. 26).*

སྤྱི་མིལ་པ་བྱེད་རྣམས་ཀྱིས་སེལ་ན་དེ་དག་
གི་མིལ་པ་སེལ་ཙམ།

*Whosoever's sins ye remit they
are remitted (John xx. 23).*

སྟེ་ལ་ཡོད་པ་དེ་ལ་གནང་མེ་ལྷག་པ་ཡོད་
པར་འགྱུར། འོན་ཀྱང་སྟེ་ལ་མེད་པ་དེ་
ལས་ཇི་ཡོད་པ་དེ་ཡང་ལེན་པར་འགྱུར་རོ།

*Unto everyone that hath shall be
given, and he shall have abun-
dance ; but from him that hath
not, even that which he hath shall
be taken away (Matt. xxv. 29).*

སྟེ་སྟེ་ཀྱང་ང་ཐོར་དེ་ངས་སྟེ་སྟེ་པ་མི་སླང་བ་
དེའི་བྲིས་མཁན་གཅོད་མཁན་ཞིག་ཡོད་དོ།

*He that rejecteth me and receiveth
not my sayings hath one that
judgeth him (John xii. 48).*

ཁྱོད་རྣམས་སེམས་འཁྱུག་དུ་བརྒྱུག་མཁན་
སྟེ་ཡིན་ཀྱང་དེ་ལ་ཆད་པ་འཕྲོག་པར་
འགྱུར་རོ།

*But he that troubleth you shall bear
his judgment, whosoever he be
(Gal. v. 10).*

སྤྱི་ཀྱང་རང་བཤང་མཁན་གྱི་གྲགས་པ་ འདོད་པ་དེ་ནི་བདེན་པ་ཡིན་ནོ།
But he hath seeketh the glory of him that sent him, the same is true (John vii. 18).

ང་བཤང་མཁན་དེའི་བཅུན་པ་ཡིན་ནོ།
It is his teaching who sent me (John vii. 16).

དངོས་པོ་ བྲམས་ ཅད་བཞོད་མཁན་ནི་དཀོན་མཆོག་ལགས་སོ།
He who built all things is God (Heb. iii. 4).

གང་ཐོག་མ་ནས་ཡོད་པ་དང་། གང་ངེད་རང་གིས་ཐོས། གང་མིག་གིས་མཐོང་། གང་ལ་བཟུས་ཏེ་ལག་པ་ཡང་རེག་པ་ཡིན་པ་དེ་ནི་ཁྱིད་ཅག་ལ་སྒྲུབ་གོ།
That which was from the beginning, that which we have heard, that which we have seen with our eyes, that which we beheld and our hands handled. declare we unto you (I John i. 1).

ཇི་བདེན་པ། ཇི་བཅུན་པ། ཇི་བྲིམས་དང་མཐུན་པ། ཇི་དག་པ། ཇི་ཡིད་དུ་འོང་བ། ཇི་སྦྱོན་པ། ཇི་དགེ་བ། ཇི་སྤྲོད་དུ་ཅུང་བ་ཡོད་པ་དེ་ལ་བསམ་སྒྲོ་བྱེད་ས་ཤིག།
Whatsoever things are true, whatsoever things are honourable, whatsoever things are just, whatsoever things are pure, whatsoever things are lovely, whatsoever things are of good report; if there be any virtue and any praise, think on these things (Phil. iv. 8).

X.—INDEFINITE PRONOUNS OR PRONOMINAL ADJECTIVES.

1. In the Colloquial the following are the most common :—

སྤྱི་ཞིག་ *Some one; a certain (person).*

གང་ཞིག་ *Something; a certain (thing).*

ག་རེ་ཡིན་ན

ག་རེ་ཡིན་ན་ཡང་ (or ཡིན་ནས་) } *Something.*

ག་རེ་ཞིག་

སྤྱ་ཡང་ *Anyone, Anybody, Whoever; or, with a negative, No one, Nobody, None.*

གང་ཡང་ *Any.*

གང་ཡང་	}	<i>Anything ; or, with a negative, Nothing, None ; Whatever, Whichever.</i>
གང་ཡང་		
གང་གང་		
ག་གས་		

གང་ག་ or གང་	}	<i>All, Whole, Entire, Every, Complete, Full.</i>
སྒང་ཁ་ or སྒང་		
ཐམས་ཅད་		
ཚང་མ་		

འགའ་ཚེན་ *Several.*

མང་ཤོས་ *Most.*

གཞན་པ་	}	<i>Other.</i>
ཡན་པ་		

གཞན་པ་ཞིག་	}	<i>Another.</i>
ཡན་པ་ཞིག་		
ད་ཅུང་	}	
རི་		
རི་རི་		
ས་ས་		

རི་	}	<i>Each, Every.</i>
རི་རི་		
ས་ས་		

གཉིས་ཀ་ *Both.*

གཅིག་གཅིག་ *One another, Each other.*

ཁ་ཤས་ *Some.*

དྲི་མེད་ *A few, Few, A little, Little.*

གཅིག་པོ་ *Sole, Only, Mere.*

གཅིག་པ་ }
 བྱེད་མེད་ } *Same ; but དེ་རང་ That same.*

མི་གཅིག་པ་ *Various, Sundry, Divers.*

རང་ *Self, One's self.*

གཅིག་ཡང་ *Even one, Either. With a negative, None, Neither.*

འདི་འདྲ་ *Such.*

EXAMPLES :—

དུས་ཞིག་ (or དུས་རེ་ཞིག་གི་ཚེ་) ལ་སྐྱེས་ སྐྱེས་ཞིག་གླ་ས་ནས་ཡེ་ཤེས་སོང་། *Once upon a time a certain Lama came from Lhasa.*

སྐྱེས་པའི་རང་གོང་གསེབ་ཞིག་ལ་ཕྱིན་སོང་། *That same Lama went to a certain village.*

ངའི་སེམས་ལ་ཁོ་གའི་རེ་ཞིག་གོ་བ་པའི་ཕྱིར་ ཕྱིན་སོང་། *I think he went to get something.*

ཁ་སང་བློ་སྐྱེས་ཁང་ལ་སྐྱེས་པའི་ཕྱིན་ས་སོང་། *No one went to Court yesterday.*

སྐྱེས་པའི་ཡང་དྲིན་སྐྱེས་མི་ཡོང་། *No favour will be accorded to anybody.*

ལས་ཀ་འདི་སྐྱེས་པའི་བྱེད་ཐུབ་ཀྱི་རེད། *Anybody can do this work.*

མི་འདིས་གའི་བྱེད་པ་དེ་གསེར་ལ་འགྱུར་ གྱི་འདུག། *Anything that this man does turns into gold.*

ཁོས་འགོ་བཙུགས་པ་དེ་ནས་ཡང་ཆར་གྱི་ མ་རེད། *Nothing that he begins is ever finished.*

དམག་དབུང་སྤྱང་ཁོའི་ནང་ནས་མི་གཅིག་ གྱུང་ཐར་མ་སོང་། *Out of the whole army not one man (nobody) was saved.*

སྤྱི་བློ་འདི་ལ་གསོལ་ཇ་ཞལ་དཀར་གང་ འགོས་ཀྱི་འདུག། *This gentleman desires a cup of tea.*

དེའི་རྩིས་ལ་ཁྱུ་ཐམས་ཅད་མགྱོགས་པོར་ ཡལ་སོང་། *Soon afterwards the entire herd of cattle vanished.*

དེ་རིང་ཁྱོད་ལ་ཚ་ལྷས་པ་ཡག་པོ་ག་རེ་ཡོད་ དམ། *Have you any good oranges to-day?*

ལས་ཀ་དེ་ལ་དོས་པ་འགའ་ཆེན་དགོས་ཀྱི་ རེད། *Several coolies will be needed for the work.*

གླ་གར་ལ་མི་མང་ཤོས་ད་ཅང་ཆོས་སེམས་ ཅན་འདུག། *In India most people are very religious.*

བོད་ཀྱི་སྤྱི་བློ་པོ་ཁ་ཤས་གྲུས་པ་རི་ལ་ བཞུགས་ཀྱི་འདུག། *Some Tibetan officials are staying at Gúm (Ghoóm).*

གཞན་པ་ (or ཡན་པ་) ཐམས་ཅད་ལྷ་ས་ ལ་ཡོག་ཐེབས་འདུག། *All the others have returned to Lhasa.*

དེའི་ནང་ནས་གཞན་ཁ་ཤས་ཤོ་ཇི་གླིང་ལ་ བཞུགས་ཀྱི་འདུག། *Some of the others are staying in Darjeeling.*

ང་ལ་ད་རུང་ཇ་ (or གསོལ་ཇ་) དཀར་ ཡོལ་གང་གནང་རོགས་གནང་། *Kindly give me another cup of tea.*

མི་རེས་ག་ཕོ་རེ་ལ་མི་མདའ་བརྒྱབས་ནས་ བསད་སོང་། *Each man shot one stag.*

མ་རེ་རེས་སྒྲ་མ་ལ་ཁ་བདགས་རེ་རེ་ཕུལ་
སོང་།

Or:—

མི་སྟོ་སྟོས་སྒྲ་མ་ལ་ཁ་བདགས་རེ་རེ་ཕུལ་
སོང་།

Each man presented a complimentary scarf to the lama.

དྲ་རེ་རེ་ལ་རྩ་མེད་རེ་རེ་ཐུང་ཞིག་།

Give each horse a pail of water.

མི་རེ་རེས་སྒྲ་མེད་པོ་གསུམ་གསུམ་འཁྱེར་
ཐུན་སོང་།

Each man carried three big boxes.

འདི་བྱ་གཉིས་ཀའི་ཨ་པ་ཡིན་།

This is the father of both the boys.

ང་གཉིས་ཀས་དོམ་ལ་མེ་མདའ་བརྒྱབས་
ནས་བསད་སོང་།

Both of us shot the bear.

བྱ་མོ་མེས་པོ་གཉིས་ཀ་སྟེབས་སོང་།

Both the pretty girls have come.

འདི་དང་དེ་གཉིས་ཀ་འོས་ཀྱི་རེད་།

Both this and that will be suitable.

ཆོག་འདི་གཉིས་ཀྱི་དོན་དག་གཅིག་པ་རེད་
དམ་།

Do these two words mean the same?

ལགས་། དེ་གཉིས་ཀའི་དོན་དག་གཅིག་པ་
ཡིན་པ་འདྲུག་།

Yes, both their meanings appear to be the same.

ཆོག་འདི་དོན་དག་དང་དེ་དོན་དག་དང་
གཅིག་པ་རེད་དམ་།

Is the meaning of this word exactly the same as the meaning of that word?

ལགས་། དེ་གཉིས་ཀའི་དོན་དག་ཐད་གཅིག་
པ་མ་རེད་།

No, both their meanings are not absolutely the same.

གྲན་འབྲུམ་དྲི་ཚེང་དགོས་ཀྱི་ཡིད་།

I want a few grapes.

ཀླན་འབྲུམ་དེ་ཚོ་ནི་ནང་ནས་དྲོག་ཚང་ལ་ ནགོས། *I want a few of those grapes.*

ང་ལ་དཔུལ་དྲོག་ཚོ་ཟླ་གི་ཡོང་། *A very little money will do for me.*

མི་གཅིག་པའི་དུས་ (or དུས་མི་གཅིག་པ་) ཡང་ཚོ་དེ་འཇམ་བུ་གླིང་འདི་ལ་སངས་
ཀླུ་མང་བོ་བྱུང་བ་རེད། *At sundry (various, or divers) times many Buddhas have appeared in this world of ours.*

དེ་ཚོ་དེ་དཀྱིལ་ལ་གླུ་མ་དེ་གཅིག་པོ་མི་རེད། *The lama was the only man among them.*

ཚོགས་པ་ག་རེ་དོན་ལ་རྒྱ་གི་འདུག། མོ་ལྷ་གྲུ་གཅིག་པོ་རེད། *Why be angry? She is a mere child?*

འདི་གཅིས་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་གིས་ཡོང་གི་རེད། *Either of these two will do.*

འདི་གཅིས་ཀྱི་ནང་ནས་གཅིག་ཡང་འོས་མི་ཡོང་། *Neither of these two will suit.*

མི་ཐུང་ཕྱག་མང་བོ་དེ་ནང་ནས་གཅིག་ཡང་ཤོར་མ་སོང་། *Of the entire thousand men not even one escaped.*

Examples of རང་ SELF, ONE'S SELF, will be found at § 31, iii, iv.

Examples of གཅིག་གཅིག་ ONE ANOTHER, EACH OTHER, will be found at § 31, vii.

སྐད་དཀར་ལྗས་ཁག་བོ་འདི་འདྲངས་མཐོང་། *I have never seen such a difficult language.*
མ་ཐུང་། (pron. *nyúng*).

2. The following are the Literary equivalents of the above. —

གཅིག་ཟླ་ Someone, Somebody, A certain (person)

ཅི་ཞིག་ Something, A certain (thing.)

TIBETAN GRAMMAR.

175

ག.ཤམ་	}	
འགའ་ཚེན་		
འགའ་ཞིག་		
འགའ་ཡང་		<i>Some, Several, A good many, A good deal.</i>
ལ་ལ་	}	
ལ་ལ་ཞིག་		
སྟེ་ཞིག་		<i>Anyone, Anybody, Whoever ; or, with negative,</i>
གང་ཞིག་		<i>No one, Nobody.</i>
སྟེ་ཡང་	}	
གང་ཡང་		<i>Everyone, Either, Each ; or, with negative, No one, Neither.</i>
ཅི་ཡང་	}	
ཅི་ཞིག་		<i>Anything, Whatever. Everything, Either, Each ; or, with negative, Nothing, None, Neither.</i>
གམས་ཅད་	}	
ཀླན་		
ཚང་མ་		<i>All, The whole, Every, Entire, Complete, All.</i>
འགའ་ཞིག་		<i>Mere, Sole, Only.</i>
གཞན་		<i>Other.</i>
གཞན་ཞིག་		<i>Another.</i>
གཅིག་གཅིག་		<i>Each other, One another.</i>
རེ་	}	
རེ་རེ་		<i>Each, Every.</i>
མི་མི་	}	
མི་གཞིག་པ་		
མི་འདྲ་བ་		<i>Variouſ, Sundry, Divers.</i>

ཀུན་ལས་སྐྱུ་གྲ་	}	<i>Most.</i>
མང་པོ་		
གཞིས་ཀྱི་		<i>Both.</i>
ཉུང་ཏུ་		<i>Few, Little.</i>
ཉུང་ཏུ་ཞིག་	}	<i>A few, A little.</i>
འགའ་		
འགའ་ཙམ་		
ཅིག་		
འདྲག་	}	<i>Self, One's self.</i>
ཉིང་		
རང་		
ང་		
ཉིང་	}	<i>Same.</i>
གཅིག་པ་		
དེ་ཁོ་ན་	}	<i>The very same.</i>
དེ་ཀྱང་		
དེ་རང་		
དེ་ཀྱང་རང་		
འདི་རང་		
འདི་འདྲ་པ་	}	<i>Such.</i>
དེ་ལྟ་བུ་		
ཡན་རྒྱན་		<i>Either, Each of two. Ex. :</i>

མ་ཡམས་གྱི་འགྲམ་ཡན་རྒྱན་དུ།

On each side of the two shores
of (lake) Mapham (Jäschke).

ཕན་ཚུན་གཉིས། *Either, Both. Ex. :—*

ཡང་གཙང་པོའི་འགྲམ་ཕན་ཚུན་གཉིས་ན། *And on either side (i.e. both sides) of the river (Jäschke).*

§ 32. ADVERBS.

These are both primitive and derivative. Of Derivatives, some are formed from Pronouns, others from Nouns, and others from Adjectives or Participles. There are also Adverbs of Time, Place, and Manner, Interrogative, Negative, and (added to verbal roots) Relative adverbs.

Those derived from adjectives are formed either by putting the adjective in the terminative case, or by adding to the adjective the expression དུས་ནས་ It is a common habit, however, in the Colloquial to use an adjective adverbially without changing its form.

Adverbs are always placed somewhere before the verb. Interrogative adverbs come immediately before the verb. Others may be inserted at any convenient place in the sentence, so long as the rule is observed that they precede the verb.

The following are some of the commonest adverbs and adverbial phrases used in the Colloquial :—

ADVERBS OF TIME.

ག་དུས་

When ?

ནས་

གང་

(Added to verbal infinitive) *When, At the time of...ing.*

ག་དུས་ཡང་

Whenever.

དུས་

(Added to verbal root) *When, used relatively ; While.*

ད་ལྟ་

Now (at this time) ; ད་ལྟ་རང་ Just now. At present.

ད་བར་དུ་

Hitherto, Up to now.

དེ་དུས་

Then (at that time).

དེ་ནས་		<i>Then (after that).</i>
ད་ནས་ཕྱི་གཞི་		<i>Hereafter, Henceforth.</i>
ནས་ཡང་		<i>Ever, Always. With negative, Never.</i>
ནས་རྒྱུན་	}	<i>Ever, Always, Constantly, Incessantly, etc.</i>
དུས་རྒྱུན་		
དུག་པ་དེ་བཞིན་		
ཙམ་ན་	}	<i>When, Just when, About, At the time.</i>
ཙ་ན་		
ད་རྒྱུང་ཡང་	}	<i>Moreover, Furthermore.</i>
ད་རྒྱུང་		
ད་གཞོན་		
སྟེང་		<i>(Added to root of verb) Ever, with negative Never.</i>
དེ་རིང་སང་	}	<i>Now-a-days</i>
དེང་སང་		
སའམས་སའམས་	}	<i>Now and then, Often, Sometimes, Occasionally, with negative, Seldom.</i>
དེ་འགའ་		
ཡང་སྐར་		<i>Again, Afresh, Anew.</i>
ཚར་གཅིག་	}	<i>Once.</i>
ཐེངས་གཅིག་		
འཇམ་སང་		<i>At once, Immediately, Hurriedly, Hastily, Directly.</i>
ད་འདི་ཚར་གཅིག་	}	<i>Once more.</i>
ད་རྒྱུང་ཚར་གཅིག་		
ཙ་ནས་	}	<i>(With negative) Not at all, Never, In no case.</i>
སའམས་		

ཕྱིན་ལ་	<i>A short time ago</i>	} <i>Formerly, Previously,</i>
སྤར་	<i>A long time ago</i>	
མགོགས་པོར་ or མགོགས་པོ་		} <i>Quickly, Soon, Presently, Directly, In a little while, In a few minutes.</i>
ཚུ་པོར་ or ཚུ་པོ་		
ཚ་བྱག་		
ཉིབ་ཚམ་གཅིག་		
གཞུག་ལ་	} <i>After, Subsequently, Afterwards, Next, Last, In future.</i>	
རྗེས་ལ་		
དགོན་ནས་	<i>Already.</i>	
ཕྱིན་ལ་	} <i>Anciently</i>	
ཕྱིན་དུས་		
ད་ཅུང་	} <i>Still, Yet.</i>	
ཡང་		
ད་འདྲོ་ (Vulg.)		
ཁ་སང་	<i>Lately, Recently.</i>	
ཕྱི་པོ་	<i>Late</i>	
སྤྱི་པོ་ནས་	<i>Early.</i>	
འགོར་པོ་མ་བྱེད་པར་	<i>Without delay.</i>	
ག་ལེ་ག་ལེ་	<i>Slowly, Gradually, Gently, Softly.</i>	
མདངས་དགོངས་	<i>Last night, Last evening.</i>	
ཟླ་མཇུང་	} <i>Last year.</i>	
ན་ནིང་		
ཕར་ཕར་	<i>Eventually, Later on, Indefinitely.</i>	

འགྲོ (Added to verbal root) *Just, Just about, On the point of, Going to.*

ད་རེ་ *Some time ago.*

ད་ལོ་, or འདི་ལོ་, or ལོ་འདི་ *This year.*

ཞི་རྒྱུང་ *Year before last.*

ཕྱི་ལོ་	}	<i>Next year.</i>
ད་ལོ་མཇུག་		
སང་ལོ་		

ན་ཉིན་	}	<i>Last year.</i>
ཆེ་རྒྱུང་		
ལྔ་ལོ་		

ལོ་རེ་རེ་ *Yearly, Annually.*

ཉི་མ་རྒྱུག་པ་རེ་བཞིན་ *Daily.*

སང་ཉིན་ *To-morrow.*

དེ་རིང་ *To-day.*

ཁ་སང་ *Yesterday.*

ཞག་མ་རེ་རེ་ *Every day.*

ཉི་མ་ཡིག་ *Some day.*

ADVERBS OF PLACE.

ག་པ་	}	<i>Where? Whither? (Also relatively.)</i>
ག་རུ་		
ག་ན་		

ག་པ་ཡང་ *Wherever, Anywhere.*

ག་པ་་་་་མ་	}	<i>Nowhere.</i>
ག་རི་་་་་མ་		
འདི་ ཅུ་, or འདིར་	}	<i>Here, Hither.</i>
འདི་ལ་		
འདི་ན་		
དེ་ཅུ་	}	<i>There, Thither.</i>
དེར་		
དེ་ལ་		
དེ་ན་		

NOTE.—In Lhasa འདིར་ DIR, *Here, Hither*, is loosely pronounced as if it were spelt འདས་ DĀ, i.e. something like the English word *They*, as pronounced by a Eurasian, with a slight dental *d* sound to the *Th*. Hence one sometimes sees the Colloquial form of *Here, Hither*, spelt འདད་, which is not quite a correct form of the loose Lhasa pronunciation. Similarly one sometimes sees the Colloquial form of དེར་ *There* spelt དད་ DĀ'.

Both འདད་ and དད་ are incorrect. For the former the student should always use འདི་ཅུ་, or འདིར་, when writing; and, if he chooses to affect the Lhasa pronunciation when speaking, he should say འདས་, not འདད་. For དད་ he should always write དེ་ཅུ་, or དེར་.

ཕ་གི་ *Over there, Yonder.*

་གི་ *Up there.*

མ་གི་ *Down there.*

ཡར་ *Upwards.*

མར་ *Downwards.*

ཕྱིན་
ཕྱིན་དཔ་པོ་ } Uphill.

ཕྱད་ Downhill.

མགོ་མཐུག་ཡོག་པ་
མགོ་གཞུག་ཡོག་པ་ } Upside down.
ཨ་ཡོག་

འདི་ནས་ Hence.

དེ་ནས་ Thence.

མདུན་ལ་ Before.

གཤོང་ལ་
ཕྱོད་ལ་ } Ahead, In front, Onwards, Forwards.

ཀླུ་ལ་
གཞུག་ལ་ } Behind.

གསལ་རིང་པོ་ Afar.

ཁ་ཐུག་ལ་ Opposite, Over against.

ཚབ་ལ་ Instead of.

ཅ་ལ་ Just by, Close by.

ནས་ Off.

ཀླབ་ཕྱོགས་ལ་ Backwards.

ཕྱི་ཡོགས་ལ་ Outside, Without.

ནང་ལ་ Within, Inside, At home.

ནང་ནས་ From within, From home.

ཕྱི་ཡོག་ནས་ From without.

གཤོང་ལ་ To the left.

གཡས་ལ་ *To the right.*

མཉམ་འབྲེ *Together, Jointly.*

ག་ས་ག་ལ་ *Everywhere.*

འཁོར་ལ་ }
ཕན་ཚུན་ལ་ } *Around. Round about, All round.*

གཞན་དུ་ *Elsewhere.*

ཟུང་དུ་ *Aside.*

སྔ་སྔར་ *Asunder, Apart.*

Adverbs of Manner.

འགྲོ་ or འདྲ་ (The first added to root and the second to infinitive of auxiliary verb) *Probably, Likely, Perhaps.*

ག་འདྲ་ས་ }
གང་འདྲ་ } *How?*

འདི་འདྲ་ (pronounced DIN-PA)

འདི་ནང་བཞིན་

ཅེས་

ཞེས་

ཤེས་

ད་ག་ཟེར་

ད་ག་རང་

}
} *Thus, So.*

ད་ག་རེད་ *Quite so, Just so, Precisely, Exactly.*

རིམ་བཞིན་ *By degrees. Gradually.*

ནད་དེ་ (Used with negative.) *Quite, Completely, Absolutely, Thoroughly.*

དེ་འདྲིན་ཉམས་ནས་ *Consequently*

གཅིག་པོ་ *Simply, Merely, Only, Solely.*

ངང་ *Simply, Merely, Just, Only.*

རེ་མོས་བྱས་ནས་ *Alternately.*

ཉལ་མ་ *Almost, Nearly.*

མཉམ་འབྲེལ་
མཉམ་བུ་ } *Together, Jointly, Unitedly.*

ཁ་ཁ་བྱས་ནས་ *Separately, Individually.*

མི་མི་བྱས་ནས་ *Severally.*

རེ་རེ་བྱས་ནས་ *Singly.*

ལྷན་སྒྲིལ་ནང་བཞིན་ *Formally.*

ཤིས་ཤིས་ *Merely, Only, Solely, Entirely.*

མ་ནས་
ཅ་བཟོད་ནས་ } (Used with negative.) *At all, On any account.*
ཅ་ནས་

ཡག་པོར་ or ཡག་པོ་ *Well, with negative, Ill, Badly.*

ཡག་ག་ *Better.*

ཡག་ཤིས་ *Best.*

ཡང་ *Even, Likewise.*

དང་པོ་བྱས་ནས་ *Fairly, Honestly.*

ཅག་བྱས་ནས་ *Carefully.*

དྲིན་དྲིན་བྱས་ནས་ *Definitely, Punctually, Steadily.*

ཁྲིམས་ནང་བཞིན་ *Justly, Legally.*

དྲིན་ལྡན་
ང་གི་ } *Certainly.*

ཁ་ནས་ *Orally.*

རང་ *Personally, Precisely, Exactly.*

གསར་བ་བྱས་ནས་ *Privately.*

ངེས་པར་

དངོས་གནས་བྱས་ནས་

Really, Sincerely, Surely.

དང་པོ་བྱས་ནས་

མགྱོགས་པོ་བྱས་ནས་ *Promptly.*

མ་ལུགས་པ་བྱས་ནས་ *Punctually.*

ཁྱད་པར་དུ་ *Especially, Particularly.*

དག་པར་

ཡལ་ཆེར་

*Ordinarily, Usually, Generally, Universally,
Chiefly, Principally.*

གཤམ་ཆོད་ *Decidedly, Exceedingly.*

སྒྲ་དག་པོ་ *Clearly, Distinctly, Lucidly, Intelligibly.*

ནས་སྐྱོན་ *As a rule, Usually.*

པར་པར་ *Indirectly.*

ཐྱབ་ལོགས་ལ་ *Abuck.*

སྤྲོད་ཅུས་བྱས་ནས་ *Diligently, Zealously, Earnestly, Heartily,
Genuinely.*

འདི་དང་མཉམ་དུ་ *Herewith.*

ལས་སྒྲ་པོ་ *Easily.*

ག་ལེ་ག་ལེ་ *Gradually, Gently, Slowly, Softly.*

ད་ (Between a duplicated adjective or adverb, with རི་ at end of sentence) *Of course.*

Adverbs of Quantity and Comparisor.

ག་ཚོད་ *How much? How many?*

ཕལ་ཆེར་ *Chiefly, Generally.*

ཡང་ *Even, Likewise.*

བད་དེ་ (Used with negative.) *Quite, Completely, Absolutely, For the most part, Mostly.*

ད་ལམ་
 འགའ་ཆེན་

} *Almost, Nearly. With negative, Scarcely.*

ཅམ་, or in Coll. ཅ་ *About, Approximately*

མང་བ་
 ལྷག་པ་

} *More.*

མང་གིས་ *Most.*

ལྷང་གིས་ *Least.*

བ་ཅང་ *Too; or add མེད་ to any root; or add དྲག་པ་ as a verb to any root.*

དཀོན་པོར་ *Scarcely.*

ལྷང་བ་
 འགྲིག་པ་

} *Enough.*

གཙུག་ *Only, Entirely, All.*

དོག་ཅི་ *Partly.*

མང་བོ་
 རྒྱུ་པོ་
 རྒྱུ་པོ་

} *Much. With རང་ added, and followed by a negative,*
 } *Not much.*

ཁ་གངས་མང་བོ་ *Many.*

གཡིས་སྤྱ་
 མང་གཙུག་ཅིད་

} *Very many.*

TIBETAN GRAMMAR.

187

མང་པོ་ *Too much, Too many*

ཕང་ཟད་ *Few.*

ཕྱི་ *Little.*

ཉམ་པ་ *A little, A few, Some.*

ཡང་	}	<i>Besides, More yet.</i>
ད་ཕྱི་		
ད་ཕྱི་ཡང་		
ཕྱི་མང་		<i>Too little.</i>

Interrogative Adverbs.

ག་རེ་དོན་ལ་	}	<i>Why ?</i>
ག་གི་དོན་དག་		
གང་ལ་		
དོན་གང་ལ་		
ཅི་ལ་		
ཅི	}	<i>How ?</i>
ག་འདྲ་ས་		
ཅི་ལྟར་, or ཅི་ལྟར་		
གང་འདྲ་	}	<i>When ?</i>
ག་དུ་ས་		
ནས་	}	<i>Where ? Whither ?</i>
ག་པ་		
ག་རུ་		
ག་ན་		
ག་ནས་		
གང་ནས་		<i>Whence ?</i>

ག་ཚོད་
 ཇི་ཅུས་ } *How much? How many?*

Adverbs of Affirmation, Doubt and Negation.

ཤགས་
 ཤ་ལགས་
 ཤགས་སྟེ་
 ལ་ཡོང་ } *Yes.*
 ལ་ཤོང་
 ལགས་རེད་
 ལགས་ཡོད་ }

ལགས་མིན་
 ལགས་མེད་ } *No.*

ལས་་་་་དགའ་ } *Rather (i.e. Than....) pleases.*

གཞིག་བྱེད་ན་
 ཡིན་པ་ལྟ་ } *Perhaps, Probably.*
 ཡིན་པ་གྲོ་

གང་ཡིན་ཀྱང་
 གའི་ཡིན་ཅུང་ } *At all events, In any case.*

ཐོ་ཚུམ་མེད་པར་ } *Without doubt, Unhesitatingly.*

ཆ་ལས་
 ད་ལས་ } *Rather, For the most part, Somewhat, Almost, Nearly, with negative, Scarcely.*

ཅ་ནས་
 མ་ནས་ } *At all, Ever. (With negative) Not at all, Never.*

ངེས་པར་

གང་གིས་ཀྱང་

ཅིས་ཀྱང་

ངེས་ཀྱི

དྲིན་དེན་

ང་གིས་

Surely, Certainly, By all means.

By no means, Never.

Indeed

མེད་

(Added to root of verb), *Ever.* With negative, *Never*

མ་

མི

Not.

མེད་པ་

མེད་

Not possessed of, Devoid of.

མིན་

Abbreviation of མ་ཡིན་ *Is not, Are not.*

མེད་

Abbreviation of མི་ཡོད་ *Is not, Are not.*

As regards the Adverbs and Adverbial phrases used in the Literary language, it is hardly worth while giving a list of them, as the student can easily find them for himself in Jäschke's or Rai Sarat Chandra Das's Dictionary, or in Csoma de Kőrös's Grammar, where he will see how and to what extent they differ from the Colloquial expressions.

EXAMPLES of the use of Adverbs and Adverbial expressions in the Colloquial :—

པཎ་ཆེན་འོན་པོ་ཆེ་བླ་ཤིས་བུ་པོ་ (or *When did the Pān-ch'en-rin-po-ch'e*
གཞིག་ཆེ་) ལས་གཤུག་འཆིབ་ཀྱི་གནང་ (or *or Ta-shī Lama) come from*
ང་རེད། *Tā-shī-lhūm-po (or Zhyi-ga-tse) ?*

བླ་མ་གྲོན་གྱི་སྲས་ཀྱིས་མཉམ་མ་བཞེས་ *When the minister's son got*
ངས་སྒྲོན་ཆེན་པོ་བྱུང་བ་ (or *married there were great festini-*
རེད། *ties.*

ག་ན་ལས་ཆོས་ཚར་བ་དང་། *When the meat is nearly boiled*

ཐོད་ཀྱིས་གདུས་ཐུབ་ན་ཡང་མཉམ་ས་ (or Whenever you can, get married.
མག་པ་) ཡོངས་ (or ཡན།)

ཐོད་གཤམ་ཐོད་ཀྱི་ཡོད།

Where are you living?

གཤམ་པ་འགྲོ་གི་འདུག།

Whither is the monk going?

ཁོ་ག་ནས་ཡོང་གི་འདུག།

Whence comes he?

ཐོད་ཀྱི་ཡུམ་གྱི་སྐྱུ་གཟུགས་གཤམ་ཡོད།

How is your mother's health?

དེ་ནི་རིན་གཞོན་དེ།

What is the price of that horse?

ད་ལྟ་ཚེས་གཞོན་དེ།

What o'clock is it now?

ཐོད་དེས་ཁང་བ་པ་གི་བཅོས་ནས་དོན་ཁྱེད་ཀྱི་ཁང་བ་ཡོད།

What have you built your house for?

ཐོད་འདི་ཅུ་གཟེ་དོད་ལ་ཡོང་བ་དེ།

Why have you come here?

ཁང་བ་བཅོ་དུས་འགྲུག་སོང་།

While the house was being built, it collapsed.

སྟོད་ཙམ་ན་ཁོ་གི་སོང་།

He died about dusk.

ཁང་བ་ལ་ཕྱིན་ཙམ་ན་ཁོས་དགོང་མོ་དེ་ཁ་ལ་བཅས་སོང་།

When he went home he ate his dinner.

ཟ་གི་ཡོད་ཙམ་ཁོ་འགྲུག་སོང་།

When he was eating, he fell.

ཁོ་བཞུགས་ནས་ཚེས་གཞོན་གཟེ་དོད་སོང་།

How long (how many hours) is it since he died? i.e. was alive.

ཐོད་ལྷ་ས་ལ་ཕྱིན་གྱི་ཡོད་པ།

Have you ever been to Lhasa?

ལགས། ང་ལྷ་ས་ལ་ (ནས་ཡང་) ཕྱིན་མ་གྱིང་། (pron. nyúng.) No, I have never been to Lhasa.

ཐོད་དེས་ནས་ཡང་ཕྱིན་ཡོང་ངམ།

Will you ever go there?

ཉི་མ་ཅིག་ང་ལ་མ་ལ་འགྲོ་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ *Some day I may go to Lhasa.*
or ཡིན་གྱོ།

ང་གི་མོ་ལ་ཡང་ཕྱིན་མ་ཁྱོང་། (pron. *nyúng.*) *I have never even been to Chímibi.*

མི་མང་པོ་རི་ཚོ་ལ་ཕུ་ནས་ (or མ་ནས་) Many people have never been to
 རྒྱུ་མ་སོང་། the hills at all.

རི་ཚོ་ཐག་དང་ཐག་ཚད་འདྲ་ལ། *The hills are very far away.*

ལྷ་ས་ཏུ་ཅང་ཐག་རིང་པོ་ལ་ (or ཐག་རིང་ *Lhasa is too far away.*
ཐག་ཆེན་) འདག།

ད་རུང་ལྷ་ས་ཏ་ཅང་གང་ཐལ་ཆོད་འདལ། *Moreover, Lhasa is too cold.*

དེ་གམས་ཅད་མེད། ད་ཅུང་མང་པོ་ཡིད། *That is not all. There is much more yet.*

ད་ཅུང་ལྷ་ས་ལ་ཉེན་རྒྱུ་ཞེས་བོ་རང་མི་ཡང་། Furthermore, there would not be much to do in Lhasa.

ལྷ་ས་ལ་འགོ་བཙུག་རྒྱུ་ལྟོག་པ། *I would rather stay in Darjeeling than go to Lhasa.*
དགའ་གི་རེད།

མངགཅིག་ང་ཚོ་དེ་དམག་དཔུང་ཚོ་ལྷ་ས་ལ་ *Our troops once went to Lhasa.*
 ཡོད་པོང་།

ད་རུང་ (or Vulgar 'Coll. ད་འདྲི) ཆར་ They may have to go there again ;
or, Perhaps they will have, etc.
གཅིག་དེར་འགྲོ་དགོས་གི་ཡིན་པ་འདྲ།

ང་མི་གླིང་གི་ཡུལ་ལ་ཕྱིན་ནས་ལོ་བཅུ་གཉིས་ *Twelve years ago I went to Europe.*
སོང་།

ཤིང་ཕ་གི་ལོ་ག་ཚད་རེད།

བྱིད་ལོ་ག་ཚད་ཡིན། *How old are you?*

དཔེ་ཆ་དེ་ངས་སྒྲིགས་ (or བཀྲུགས་) ནས་ I read that book some time ago.

དུས་ (མང་པོ་) མོང་འདུག།

Anciently (of yore) the five pre-
fixes were pronounced.

སྒྲིག་པ་སྒྲིག་འཇུག་ལྟ་བུ་བཞིན་པ་རེད།

Now-a-days they are not pro-
nounced.

དེང་སང་མེད་ཀྱི་མི་འདུག།

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ག་པ་ཡང་རྟོན་ཐུབ་ཀྱི་མི་ I cannot find the book anywhere.

འདུག།

གང་ཡིན་ཀྱང་ངས་དེ་ད་ལྟ་མཐོང་གི་མི་ At all events I do not see it now.

འདུག།

འདི་ཅུ་ཤོག།

Come here.

འདི་ཅུ་མ་ཡིང་།

Do not come here.

ཁོ་སང་ཁོ་ཚེ་ཡར་ཕྱིན་སོང་།

They went away yesterday.

ལམ་སང་ཡར་ཐུག།

Go away immediately.

ངའི་སློབ་དཔོན་གྱིས་ད་ཅང་གསལ་བོ་གསུང་ My teacher speaks very distinctly.

གི་འདུག།

དུས་རྒྱུ་ཁོས་ད་ཅང་མགྱོགས་པོ་བྱེད་གྱི་ He always speaks very fast.

འདུག།

ཁོས་ལལ་བ་དེ་ངས་ལས་སླ་བོར་དགོ་གི་མི་ I do not understand him easily.

འདུག།

ཕར་སྒྲ་འདི་འདྲ་མ་རྒྱབ།

Do not make so much noise.

ཁྱོད་རེས་སྒྲ་ཆེན་པོ་འདི་འདྲ་རྒྱབ་ནས་དོན་ Why are you talking so loudly?

དགག་རེ་རེད།

ཐུ་མ་འདི་ཁྱོད་ལ་སྒྲུ་ཆ་དང་བོ་ག་ལྟ་གྱི་ བཤད་ཀྱི་འདུག། *This lama is only telling you the truth.*

དེ་རིང་ཁྱིམ་དཔོན་ཁྱིམ་ཁང་ལ་ད་ཅང་སྤྱི་ བོན་མ་ཐེབས་སོང་། *The judge came to court very early to-day.*

སང་ཉིན་ཁོང་སྤྱི་བོ་བྱེད་ཀྱི་ཡིན་འགྲོ་ or བྱེད་ ཡོང་ངམ། *Probably he will be late to-morrow.*

ད་ལྟ་རང་ཀ་ལ་ཀ་ད་ལ་ཁོང་སྤྱི་ཆད་བ་ཆ་ བོ་འདུག། *Just now it is terribly hot in Calcutta.*

ཁྱོད་རང་གིས་དངུལ་ཁྱིམ་ཁང་ལ་འབྱིར་ གྱུག། *Take the money to court personally.*

ཕྱ་གུ་ཅུང་ཅུང་འདི་ཀན་གཞོན་ག་འདྲས་ རེད། *How old is this little child?*

འདི་འདྲའི་གནས་སྤྱི་ག་ལ། *What pleasant weather!*

འདི་འདྲའི་ལྷགས་བ་གསེལ་ག་ལ། *What a cutting breeze!*

འདི་འདྲའི་ལམ་ཀ་ཡག་ག་ལ། *What an excellent road!*

འདི་འདྲའི་བྱི་ཆེ་བ་ལ། *What an enormous dog!*

འདི་འདྲའི་ཡམ་ག་སྤྱི་བ་ལ། *What a thick branch!*

འདི་འདྲའི་བུ་མོ་མཛེས་བ་ལ། *What a beautiful girl!*

དྲི་མོ་སྤྱི་ག་སྤྱི་ད། ཁྱོད་བཟོད་བ་མི་སྤྱི་ བའི་དོན་དག་ག་རེ་རེད། *Wait a little: why are you so impatient?*

ཁྱོད་ཀྱིས་ཁང་བ་འདི་བཟོ་བའི་དོན་དག་ག་ རེ་རེད། *Why are you building this house?*

ཕྱག་འདི་འདྲ་གང་ཡང་བྱ་བ་ཡོད་ཀྱི་ཡོད་ཀྱི།

Why is the child crying like that?

གཞིག་པོ་ཐུགས་ཅན་གཏོང་ཆ་ཕྱིན་སོང་ངས་

Have all the servants gone on ahead?

(or Coll. ངས།)

དང་པོ་གཡས་ཕྱོགས་ལ་དེ་ནས་གཡོན་

First you must turn to the right, then to the left, and then go straight on for a distance of about twelve pieces.

ཕྱོགས་ལ་ཕྱིན་ནས་དོག་ཙུ་ཁ་ཐུག་ལ་གོས་

པ་བརྒྱ་གཉིས་ཙུ་འགྲོ་དགོས་ཀྱི་རེད།

ཁྱེད་ལས་ཀའི་མཐའ་ལ་སྐྱབས་པ་དང་ང་ལ་

When you reach the road end, shout to me.

སྐད་གཏོང་།

ཁང་པ་འདི་ལ་ཅི་ཅི་གས་གཡེལ་ཡོད།

There are rats everywhere in this house.

ཀལ་ཀར་ནས་དོ་ཧེ་སྤྱིང་ལ་ཐག་དྲིང་ཐུང་ག་

How far is it from Calcutta to Darjeeling?

ཚོད་རེད།

བཀའ་ཁྱོན་ཐུང་དོ་ཧེ་སྤྱིང་ནས་ཐག་ཉེ་པོ་རེད་

Is Kalimpong close to or far away from Darjeeling?

དས། ཐག་དྲིང་པོ་རེད།

གསོལ་བ་བཤམ་པ་དེ་ཡག་པོ་དེ་ཡག་པོ་

To pray is of course very excellent

རེད་དེ།

§ 33. POSTPOSITIONS.

What we call PREPOSITIONS, such as *Of, To, In, On, By, With, From, About, Concerning*, etc., and certain Prepositional phrases like *By reason of, For the sake of, With respect to, According to, Instead of*, etc., are rendered in Tibetan by POSTPOSITIONS, some of which are simple, and others compound.

The SIMPLE POSTPOSITIONS consist of the primitive particles which are used in the formation of the CASES. (See § 25.)

As regards the *Nominative Case*, no such particles are used. (See § 25, I.)

As regards the *Vocative Case*. (See § 25, II.)

As regards the *Accusative Case*, no particle is necessary, but if desired the Postposition ལ་ may be inserted. Ex. :—

ཁོས་བུ་མོ་བྱམས་པོ་བྱིད་ཀྱི་འདུག།

Or :—

ཁོས་བུ་མོ་ལ་བྱམས་པོ་བྱིད་ཀྱི་འདུག།

He loves the girl.

With this case the postpositions ཟུག་, བར་, and ཏུ་, *As far as, Up to, To, Till*, are used.

N.B.—The following verbs may be used either with the bare accusative or with that and the postposition ལ་

ཐོབ་པ་, གནང་པ་, འབུལ་པ་, སྤྲད་པ་, *To give, to deliver.*

སྦྱོར་པ་, སྦྱོབ་པ་, *To teach.*

འཆད་པ་, བཤད་པ་, *To tell, To explain.*

སྤྱོད་པ་, སྤྱད་འབེབས་ལྟ་པ་, སྤྱད་བདར་ལྟ་པ་, *To show.*

ལྟ་པ་, *To petition, To beg, To offer.*

ཞེད་པ་, *To fear, To be afraid of.*

འཕྲོག་པ་, *To strike against.*

རོགས་བྱིད་པ་ *To help, To aid.*

འཁྱེར་ཡོང་པ་ *To bring.*

As regards the *Genitive Case*, the particles are གི་, ཀྱི་, ཀྱི་, འི་, ཡི་
(see § 25 .IV). Ex. :—

ལུག་གི་མགོ། *The sheep's head, or the head of the sheep.*

གླང་གི་རྩ་ཅི། *The bull's horn, or the horn of the bull.*

ཕལ་སྐད་ཀྱི་སྐད་ལུགས་ཞིག། *A dialect of the Colloquial.*

བག་ལེབ་ཀྱི་གོང་། *Price of bread.*

ཉམས་ཀྱི་སྐྱོན་པ། *The foolishness of pride.*

ཁང་པ་འདིའི་སྡོད་མཚན། *The height of this house.*

མུས་དམན་གྱི་མིང་།

The woman's name.

ཐོ་ཚོས་གྱི་ཉེན།

The danger of uncertainty.

ཤར་གྱི་མཁའ་པ་ or རིག་པ།

The wisdom of the East.

རྒྱལ་སྤྱོད་གྱི་བྱིས་ས།

The law of custom.

ཁང་པ་དེའི་མགོ་དམན།

The height of that house.

ལུང་འཁོར་གྱི་མཇུག་མཚམས།

The end of a chapter.

རྩ་རེའི་ཡུབ།

The handle of an axe.

གཡུའི་མདོག།

The colour of a turquoise.

As regards the *Dative Case*, the particle used is ལྟ་ (see § 25, V).

As regards the *Agentive Case*, the particles used are ས་, གིས་, ཀྱིས་, འིས་, and ཡིས་ (see § 25, VI). Ex. :—

ཁོས་བྱ་སོ་བྱས་པོ་བྱེད་ཀྱི་འདུག།

He loves the girl.

ཁྱས་ཕུག་རོན་བསད་སོང་།

The hawk killed the pigeon.

འབྲུག་གིས་རྩ་པ་ཟ་གི་འདུག།

The dragon is eating the moon.

ང་རང་གིས་དཔེ་ཆ་དེ་སྒྲིགས་ཡོད།

I have read that book.

ཁྱིད་ཀྱིས་མཚུག་གུ་ལ་སྒྲ་བཅོས་སོང་ངས།

Have you hurt your finger ?

ཁོའི་ཨ་པས་ (or ཡས་) ཁོ་ཁ་བསྐྱབ་སོང་།

His father taught him.

ཁོའི་གྲོགས་པོས་ལས་ཀ་བྱས་སོང་།

His companion did the work.

རྩ་རན་གྱིས་ལོ་དོག་སྤུབ་གི་འདུག།

Weeds are choking the corn.

རྒྱུག་པས་གྱིས་ལི་ཐལ་སྐད་བཅོ་སྒྲིང་བྱེད་ཀྱི་འདུག།

Discipline improve all men.

དགའ་ཚོར་གྱིས་སེམས་སེམས་ལ་སྤྲོ་
འཕྲོ་ཡོང་། Joy will sometimes kill people.

དུལ་གྱིས་ཁོ་མིང་པ་བཟོས་འདྲུག།
'oney ruined him.

མི་འདིས་ཁོ་ལ་རྟེན་པ་ཕྱུག་སྤྲོང་།
This man helped him.

རྩལ་པ་མིས་འདི་རྟ་བསད་སྤྲོང་། or ཚད་
པས་འདི་རྟ་བསད་སྤྲོང་། The heat killed my horse.

As regards the *Locative Case* the particles used are :—

ལ་ }
ན་ } In, On, At, By, etc.

བརྒྱུད་ནས་ Through.

དྲི་ }
ཏ་ }
ཅ་ } In, On, At, By, etc.
ར་ }
སྤྱ་ }

(See § 25, vii.)

As regards the *Periodical or Durational Case*, the particles used are
ན་ and ལ་ At, In, During, etc.

(See § 25, viii.)

As regards the *Modal Case*, the particles used are :—

ནས་ By, Through, By way of, Via.

འདི་ Against, With, e.g., with verbs of meeting, fighting, paying
respect to, visiting, etc.

སྤྲོ་ (Silent) With, Because, Since, etc.

ཕྱིར་ (Rather literary) By, Through, On account of, For, By reason of
etc.

(See § 25 ix.)

As regards the *Ablative Case*, in the limited sense in which it is used in this Manual, the particles used are :—

ལས་ *Than, Except, Save, But, But for, Besides, etc.*

ནས་
ན } *Unless.*

(See § 25, i.)

As regards the *Terminative Case*, which in this Manual includes certain aspects of what is usually called the Ablative Case, the particles used are :—

ཏུ, ཏུ་, ཏུ་, ཏུ་, ཏུ་, and ལ་, signifying *Direction towards*, and ནང་, ནས་, and ལས་, signifying *Direction from*. (See § 25, xi.)

Of the COMPOUND POSTPOSITIONS, most are used with the Genitive Case. The following are a few of them :—

དོན་ལ་
སྒྲུབ་ལ་ } *About, Concerning. Regarding, With respect to.*

དོན་ལ་
*On behalf of, For the sake of, With the object of,
For the purpose of, In order to.*

རྒྱུ་ལྱིས་
*On account of, By reason of, In consequence of,
Through, By. Because of.*

ལྗང་ལ་
སྒྲུབ་ལ་ } *Above (on top of), Upon.*

ལ་ལ་
ལར་ or ལ་ཏུ་ } *Above (Higher up).*

ནང་བཞིན་
ནང་ལྟར་ } *According to, As, Like.*

དཀྱིལ་ལ་
Amidst, Among, In the middle of.

གྱུ་ལ་	}	<i>Behind, Back, Afterwards, Next.</i>
ཇེས་ལ་		
གཞུག་ལ་		
མདུན་ལ་	}	<i>Before (place), In front of.</i>
གནོང་ལ་		
ཕྱད་ཏུ་		<i>Into the presence of.</i>
ཆབ་ལ་		<i>Instead of, In place of.</i>
ནང་ནས་		<i>From within.</i>
ནང་ལ་		<i>Inside, Within, In.</i>
ཁྱེ་ལ་		<i>Just by, At the side of.</i>

ཚུ་
 བྲག་ཅེ་པོ་ (used with ནས་) } *Close to.*

ངས་ལ་ *During.*

ཅུང་ or ཅུ་ལ་ }
 འགྲམ་ལ་ } *On the edge of.*
 ཟུང་ལ་ }

ལན་ལ་ *In reply or answer to, In return for*

འོག་ལ་ }
 གཤམ་ལ་ } *Below, Under, Beneath, After.*

ཕྱོགས་ལ་ }
 ཇེས་ལ་ } *Towards.*

The following are used with the *Accusative*.

དང་མཐམ་ད་ }
 དང་ཟླ་ཅིག་ } *With, i.e., Along with, Together with, In company with.*
 དང་བཅས་པ་ }

དང་འདྲ་བོ་ or དང་འདྲ་བ་ *Equal to.*

དང་ཉེ་བོ་ *Near to.*

དང་རིང་བོ་ *Far from.*

ཟུག་ *Until, For (time), As far as, For (space).*

ས་གཏོགས་ }
སེམས་ } *Save, Except.*

EXAMPLES.

ངས་དེའི་དོན་ལ་ཚང་མ་གཤམ་གྱི་ཡིད།

I know all about that.

ཁོ་ལྷོ་ཁོ་འོ་ལྷོ་ལ་ཕྱིན་པའི་ལམ་གྱི་

Ask him all about his journey to

སྒྲོ་ཐམས་ཅད་རྒྱུ་དང་།

Tibet.

འདི་དོན་དག་གི་ནང་བཞིན་མི་འདུག།

This is not according to reason.

སེམས་སྐྱེའི་ཁྱེན་གྱིས་གཤམ་སོང་།

The people died in consequence of

ཁོ་གྲོལ་པའི་ནང་བཞིན་བྱས་པ་རེད།

He behaved like a fool.

དམག་སེམས་ལྷན་པས་བཟུང་གྱི་མེས་ལ་འགྲོ་གི་

The soldiers used to march after

འགྲོ་གི་བྱས་པ་རེད།

the Amban.

དེའི་པ་གི་སྒང་ལ་གངས་ཉན་པ་རང་སོ་

There is not much snow on the

འདུག།

hill.

ངའི་སུམ་ལ་མ་འགྲོ།

Do not walk before me.

ཁོ་ཚོ་ལྷལ་བ་རིན་པོ་ཆའི་བྱང་ཏུ་ཡོངས་པ་

They came into the presence of the

རེད།

Dalai Lama.

ཡི་གེ་དེའི་ལན་ང་ལ་བྱེས་བཅུག་ཨ།

Let me write in reply to that letter.

ཁྱེད་ཀྱི་གཡོག་པོ་དོས་པ་རྩོད་དང་མཉམ་དུ་

Your servant may go with the

མི་རྩོག་གི་རེད།

coolies.

ཕ་གི་ཁང་པ་ཐུག་ (or བར་དུ་) ང་དང་ Come with me as far as that house.
མཉམ་དུ་ཤོག།

§ 34. CONJUNCTIONS.

1. In Tibetan the use, as in English, of Conjunctions like *And* and *But* is generally avoided, and the sentence is reconstructed, so as to begin with a subordinate participial clause, of which clauses there is often a long string, before the principal verb is reached.

EXAMPLE:—

ཁང་པ་ཕ་གི་ངའི་མིན་པ་ལ་ངས་དེ་ཁྱོད་ལ་ }
ཕྱིར་ཐུབ་ཀྱི་མེད་ or ཕྱིར་མི་ཐུབ་ or } That house is not mine, and I
ཕྱིར་ཐུབ་ཀྱི་མ་རེད། } cannot give it to you.

Here the sentence is turned into: *That house not being mine, I cannot give it to you.*

Not being, the negative form of the participle present of the verb *To be*, is rendered མིན་པ་ལ་ The affirmative form *Being*, would be ཡིན་པ་ལ་, or ཡིན་པ་ལ།

2. But where the Disjunctive idea is sought to be expressed the form ན་ཡང་ is used thus:—

ཁང་པ་ཕ་གི་ངའི་ཡིན་ན་ཡང་དེ་ངས་ཁྱོད་ }
ལ་ཕྱིར་ཐུབ་ཀྱི་མེད། } That house is mine, but I cannot
give it to you.

Here the sentence is turned into: *Though that house is mine, (yet) I cannot give it to you.*

3. It would be quite allowable, however, to avoid using the Conjunctions altogether, and simply say:—

ཁང་པ་ཕ་གི་ངའི་མིན། དེ་ངས་ཁྱོད་ལ་ཕྱིར་ }
ཐུབ་ཀྱི་མེད་, or ཕྱིར་མི་ཐུབ། } That house is not mine I cannot
give it to you.

4. Instead of ན་ཡང་, as above, ཡང་ alone, or ཀྱང་ according to the final of the preceding word, or the gerundial particles དི་ (after final ད་), དེ་ (after final ན་, ར་, ལ་, and ས་) or གྱི་ (after final ག་, ང་, བ་, མ་ and all vowels) may be used. Thus :—

ཁང་པ་ཡ་གི་ངའི་ཡིན་ཡང་ (or ཡོད་དེ་) *Though that house is mine, I cannot give it to you.*
དེ་ངས་ཁྱེད་ལ་ཕྱིར་བྱ་བ་ཀྱི་མེད།

5. Another way of expressing the same idea is the following :—
ཁང་པ་ཡ་གི་ངའི་མིན་པས་ (or མན་ཅང་) *As, since, or because the house is not mine, I cannot give it to you.*
དེ་ངས་ཁྱེད་ལ་ཕྱིར་བྱ་བ་ཀྱི་མེད།

6. As illustrative of similar formations in connection with verbs other than ཡོད་པ་ and ཡིན་པ་, note the following :—

གངས་མང་པོ་བབས་ན་ཡང་ང་ཚོ་ཇི་གླིང་ལ་ *Though it was snowing hard I set out for Darjeeling.*
བྱོན་མོང་།

གངས་མང་པོ་བབས་ཀྱང་ང་ཚོ་ཇི་གླིང་ལ་ *Ditto.*
བྱོན་པ་ཡིན།

ཆར་པ་མ་བབས་པས་ (or བབས་ཅང་) *As, since, or because it was not raining I set out for Darjeeling.*
ང་ཚོ་ཇི་གླིང་ལ་བྱོན་མོང་།

ཆར་པ་མ་བབས་ནས་བྱོན་མོང་། *As it was not raining he set out.*

ཆར་པ་མི་འབབ་ཅང་ (or འབབ་པ་ལ་) *As it is not raining I shall set out.*
ང་འབྱོན་གྱི་ཡིན།

ཆར་པ་མི་འབབ་ན་ཡང་ང་འབྱོན་གྱི་མིན། *It is not raining, but I shall not set out.*

7. The expression *Either...or*, is rendered by ཡང་ན་, or by འངས་ ནས་, etc. or by ཡང་མིན་ན་ Thus :—

ཡང་ན་ཆར་པ་གངས་ཀྱི་འགྲོ་རེད།

Or :—

ཆར་པ་འཇམ་གངས་འབབ་འགྲོ་རེད།

Or :—

ཆར་པ་ཡང་ན་གངས་འབབ་འགྲོ་རེད།

Either it is about to rain or about to snow.

ཀྱེ་གཙོ་བོ་ཡང་མིན་ན་ཁྱོད་འགྲོ་གི་རེད་

Either, lord, you will go or you will hang.

ཡང་མིན་ན་ཁྱོད་སྐལ་ཤལ་པ་བསྐྱམས་

ནས་བསད་ཡོང་།

ང་ཡང་ན་དག་པ་ཡིན་ཡང་མིན་ན་དག་པ་

ཡིན།

Or :—

ང་དག་པ་ཡིན་ནས་མིན་ནས།

ན་ན་ར་ལ་འདྲུག་གས་མི་འདག།

Either I am right or wrong.

Is the horse in the stable or not ?

8. IF is rendered by the expression གཤམ་དྲི་ or གཤམ་སྲིད་...ན་ or, as is more usual by ཅི་ alone. Thus :—

གཤམ་སྲིད་ང་དག་པ་ཡིད་ན་ (or འདྲུག་ན་) *If I am right, or if we were right.*

Or simply :—

ང་དག་པ་ཡིད་ན་ (or འདྲུག་ན་)।

Ditto.

The second and third persons also take this ཡིད་ན་ or འདྲུག་ན་।
Thus :—

ཁྱོད་དག་པ་ཡིད་ན་ (or འདྲུག་ན་)।

If thou art, or wert, right.

ཁོ་དག་པ་ཡིད་ན་ (or འདྲུག་ན་)।

If he is, or were, right.

So with the verb *To have* :—

ང་ལ་བསེད་བདེ་ཡིད་ན་ (or འདྲུག་ན་)।

If I have, or had, good fortune.

And similarly for the other two persons.

With verbs other than ཡོད་ and འདུག་ (To be, or To have), the conditional sign ན་ is simply added to the verbal root, Present, or Perfect, for all persons. Thus :—

ངས་ཐེར་ཐུབ་ན།

If I can, or could, give.

ཁྱོད་ཀྱིས་ཐེར་ཐུབ་ན།

If thou canst, or coudest, give.

ཁོས་ཐེར་ཐུབ་ན།

If he can, or could, gi

ངས་ཁོ་ལ་ཁྱུ་ན་ or ཁྱས་ན།

If I ask, or asked, him.

ཁྱོད་ཀྱིས་ཁོ་ལ་ཁྱུ་ན་ or ཁྱས་ན།

If thou askest, or askedst, him.

ཁོས་ཁོ་ལ་ཁྱུ་ན་ or ཁྱས་ན།

If he asks, or asked, him.

ཅེ་ཐྱེ་...ན་ But if, is confined to Literary Tibetan.

v. Expressions like Ago, and Since, in the sense of From the time that, are rendered thus :—

ངས་ཤིང་བཟུངས་ནས་ལོ་གསུམ་སིང་།

Or, —

ངས་ཤིང་བཟུངས་ནས་ལོ་གསུམ་སིང་།

Three years ago I ate meat ; or,
It is three years since I ate meat ;
or, I have not eaten meat for
three years.

10. Our common conjunction And is expressed by དང་ meaning with, used as an enclitic, but only the first two nouns in a series are connected by it, however numerous the series may be. Thus : —

དུས་ཚོད་དང་དུས་རྒྱུས་དང་འཆི་བས་སུ རྒྱུག་གི་སིང་དུག། Time and tide and death tarry for nobody.

Between two Imperatives, especially in Literary Tibetan, And is rendered by གྲ་. Thus :

ཤིག་ལ་ཐྱེས་ཤིག། Come and see.

In Literary Tibetan, moreover, in addition to དང་ and གྲ་, And and But are rendered by ཡང་ and ཀྱང་, and by the gerundial particles

ཅིང་, ཤིང་, or ཞིང་, and དེ་, དེ་ or ལྟེ་, especially in sentences in which *And* occurs frequently, and it is desired to vary the particle. Thus :—

ཤ་ལ་ཟ་ཞིང་བྲག་ལ་འཕུང་བ།

Eating flesh and drinking blood
(Das).

ཆེ་ཞིང་ལེགས་པ།

Tall and well made. (D.)

རྩོད་གནོད་ཅིང་བསེལ་བ་ཕན།

Heat is hurtful (but) cold is beneficial. (D.)

ཁྱོད་རིགས་ཆེ་ཞིང་མཐོ་བ་ལྟེ།

As you are of high and noble birth. (D.)

གཤམ་དང་མཛོན་ཤེས་དང་ལྡན་ཞིང་གསང་བ་
ཐམས་ཅད་ཤེས་དེ་དོགས་པ་ཀུན་དང་རི་
སྒོ་བ་ཙམ་དུ་དད་པ་ཐམས་ཅད་ཡོད་ཀྱང་།
བྱམས་པ་མེད་ན། ང་ཅི་ཡང་མ་ཡིན་ནོ།

If I have prophecy and know all mysteries and all knowledge, and if I have all faith, so as to remove mountains, but have not love, I am nothing. (1 Corinthians xiii. 2.)

ཁྱེད་ ཅག་ དེ་ དག་ གི་ དཀྱིལ་ བས་ ཐོན་ ལ།
འབྲལ་བར་གྱུར་ཅིག་ཅེས་བཀའ་སྤྱུལ་དོ།
ཡང་མི་གཙང་བ་ཞིག་ལ་མ་རེག་ཅིག།
ངས་ཁྱེད་ཀླས་ལ་ནང་དུ་ཤོག་ཟེར་དེ།
ཁྱེད་ཚོ་འི་པ་ལྟར་འགྱུར། ཁྱེད་པའི་བུ་
དང་བུ་མོ་ལྟར་འགྱུར་བར་འགྱུར་རོ།
ཞེས་གཙོ་བོ་ཀུན་དབང་གིས་བཀའ་
སྤྱུལ་དོ།

Come ye out from among them, and be ye separate, saith the Lord. And touch no unclean thing; and I will receive you, and will be to you a Father, and ye shall be to me sons and daughters, saith the Almighty. (2 Corinthians vi. 17, 18.)

11. In the Colloquial ཡང་ or, after final ག་, ད་, བ་, or ས་, ཀྱང་ may signify *And, Either, Neither, or Nor*, according to the context. At the beginning of sentences the following are common : འོན་ *However, But, Well;* ཡིན་ཀྱང་ *However, But, Moreover;* ད་ནས་ *Then;* དེའི་ཁྱིམ་ གས་ནས་ *Then, In that case, Consequently.*

EXAMPLES :—

ཡང་ལྷོས་ཤིག།	<i>And behold.</i>
ཁྱེ་མཁར་ཡང་ཡོད་པ་མ་རེད།	<i>There is no sugar either.</i>
འོ་མ་ཡང་མེད།	<i>Nor milk.</i>
འོ་སྒྲོད་ཀྱང་མེད།	<i>Nor milk-jug.</i>
ཡིན་ཀྱང་ཁྱེད་ལ་དགོས་ན།	<i>However, if you want them.</i>
དེ་ནས་བྱིས་པ་དཔོན་གིས་བཙོན་པ་ལ་གསུང་ བ་རེད།	<i>Then the judge said to the prisoner.</i>
དེའི་ཁྱེད་ཁྱས་ནས་ངས་ཁྱེད་ལ་བདང་བཞག་ གི་ཡིན།	<i>In that case I shall acquit you.</i>
འོ་ན་དགོངས་པ་མ་མཚུངས།	<i>Well, don't be angry.</i>

The Literary equivalent of ཡིན་ཀྱང་ *But, However*, is འོ་ན་ཀྱང་།

12. *Whether* is expressed by using the interrogative duplicative suffix. Thus :—

ང་དག་གི་ཡོད་ དམ་མེད་ དམ་སྤྱད་ ཤེས་ཀྱི་ འདུག།	<i>Whether I am right or not, who knows?</i>
དེ་ཁྱིམ་གྱི་ཡིན་ རྒྱུ་མེད་ རྒྱུ་ངས་ཤེས་ཀྱི་ མེད།	<i>Whether it is correct or not, I do not know.</i>
རྒྱ་བ་བབ་ཡོང་ངས་མི་ཡོང་སྤྱད་ཟེར་བུ་ ཀྱི་རེད།	<i>Whether it will rain or not, who can say?</i>
ཁོ་ཐོན་མོང་ངས་མ་མོང་ཁྱེད་རང་གིས་ཤེས་ ཀྱི་འདུག།	<i>Whether he set out or not, you know.</i>

13. *Or* may be expressed either as explained in clause 7 of this § or thus :—

ཁོ་ ཤྲིས་ཀྱི་འདུག་པ་ཁོ་ཤྲིས་ཀྱི་འདུག།	<i>Is he hungry or thirsty?</i>
---------------------------------------	---------------------------------

14. As to the use of Conjunctions with Numerals, see § 26. II. Note 3.

§ 35. THE SUBSTANTIVE VERB ཡོད་པ་ *To be.*

The primary meaning of this verb is *To exist, To be present*, but it is often used attributively, i.e., as a mere copula to connect subject and attribute and also as an auxiliary to other verbs.

As a substantive verb and when used attributively it may be conjugated thus :—

PRESENT INDICATIVE.

Affirmative.

ང་ཡོད་ཅུ་ཡོད།	<i>I am here.</i>	ང་ཚོ་ཡོད་ཅུ་ཡོད།	<i>We are here.</i>
ཁྱེད་ཡོད་ཅུ་ཡོད་, or འདུག།	} <i>Thou art here.</i>	ཁྱེད་ཚོ་ཡོད་ཅུ་ཡོད་ or འདུག།	} <i>You are here.</i>
ཁོ་ཡོད་ཅུ་ཡོད་, or འདུག, or ཡོད་པ་རེད། (pronounced <i>yo'-a-re'</i>).		ཁོ་ཚོ་ཡོད་ཅུ་ཡོད་, or འདུག, or ཡོད་པ་རེད།	

There being no difference between the singular and plural constructions, only the singular will henceforth be given.

ཡོད་ and འདུག, connected as above with the third person, may also be used for phrases like *There is, There was, There are, There were*, etc. Thus :—

གྲོང་གསེབ་འདིའི་ནང་ལ་ཁང་རྒྱུ་སྟུ་ཅུ་ ཡོད། *There are thirty huts in this village*

ཡོད་པ་རེད་ also may apparently be so used when an emphatic or positive statement is intended. Thus :—

རིའི་ཕ་གི་ཕྱིང་ལ་གངས་ཡོད་པ་རེད་དམ་ *Is there snow on that hill or not?*

ཡོད་པ་མ་རེད།

ལགས། ཡོད་པ་མ་རེད།

No, there is not.

According, however, to Mr. C. A. Bell, ཡོད་པ་རེད་ implies uncertainty

The future root ཡོང་, for all persons, is sometimes used for the present tense, when vagueness or indefiniteness is implied. Thus :—

རོང་མ་གཞི་ནང་ལ་སེམས་ཅན་རི་དུགས་ཚེ་ ཡོང་། *There are wild animals down in that valley.*

An Intensive form of ཡོད་པ་ is མོད་པ་, similarly conjugated, but not now in use.

An elegant literary form, not much used however, is :—

མཆིས་ *I am.*

གདའ་ *Thou art.*

མཆིས་, or གདའ་, or མཆིས་པ་ཡིན། *He is.*

And the Respectful form is :—

བཞུགས་ *I am.*

མངའ་ *Thou art.*

བཞུགས་, or མངའ་, or བཞུགས་པ་ཡིན། *He is.*

Negative of ཡོད་པ་

ང་ནི་ཅུ་མེད། *I am not there.*

ཁྱེད་འདི་ཅུ་མེད་, or མི་འདུག། *Thou art not here.*

ཁོ་འདི་ཅུ་མེད་, or བོ་འདུག་, or ཡོད་པ་མེད། *He is not here.*

Interrogative Form.

ང་འདི་ཅུ་ཡོད་ནམ་, ཡོད་ན་, or ཡོད་པ་མེད་ནམ་, or ཡོད་པ་, or ཡོད་པ་ཡིན་ནམ་ } *Am I here?*

ཁྱོད་འདི་ཅུ་འདུག་གས་ (or ག་), or } *Art thou here?*
 འདུག་གས།

ཁོ་འདི་ཅུ་འདུག་གས་, or འདུག་གས་, }
 or ཡོད་པ་རེད་ནས་, or ཡོད་པ་རེད་ } *Is he here?*
 བས་, or ཡོད་པ་རེད་པ།

ང་འདི་ཅུ་མེད་ནས་, or མེད་བས་, or } *Am I not here?*
 མེད་པ།

ཁྱོད་འདི་ཅུ་མི་འདུག་ག་ or མི་འདུག་གས། } *Art thou not here?*

ཁོ་འདི་ཅུ་མེད་ (or བས་), or མི་ }
 འདུག་ག་ (or གས་), or ཡོད་པ་མ་ } *Is he not here?*
 རེད་ན་, or རེད་བས་, or རེད་པ།

Attributive.

ང་ཡག་པོ་ཡོད། *I am good.*

ཁྱོད་ཡག་པོ་ཡོད་, or འདུག། *Thou art good.*

ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་, or འདུག་, or ཡོད་ བ་རེད། *He is good.*

Colloquially, ཡག་པོ་ is sometimes pronounced *Ya'-pu*, instead of *Ya'-po*.

In some phrases, like the following, འདུག་ and not ཡོད་ is used with the first person; probably because there is really no nominative — “I,” but the construction is “There is to me.”

Moreover, the phrase is conjugated with གི་, etc. Thus :—

ང་གང་གི་འདུག། *I am cold.*

ང་ན་གི་འདུག། *I am ill.*

ང་ཞོད་སྲིད་ཀྱི་འདུག།

I am hungry.

ང་ཁ་སྤོང་སྲིད་ཀྱི་འདུག།

I am thirsty.

IMPERFECT INDICATIVE.

This may be formed just like the Present Indicative, the context generally sufficing to show what the tense is. Thus :—

Affirmative.

ཁ་སང་ང་འདི་རྩ་ཡོད།

I was here yesterday.

ཁ་སང་ཁྱོད་འདི་རྩ་ཡོད་, or འདུག།

Thou wast here yesterday.

ཁ་སང་ཁོ་འདི་རྩ་ཡོད་, or འདུག་ or

He was here yesterday.

ཡོད་པ་རེད།

ཕྱི་མ་ང་ཕུག་པོ་ཡོད།

I was rich once.

ཕྱི་མ་ཁྱོད་ཕུག་པོ་ཡོད་, or འདུག།

Thou wast rich once.

ཕྱི་མ་ཁོ་ཕུག་པོ་ཡོད་, or འདུག་, or

He was rich once.

ཡོད་པ་རེད།

Apart from contextual indications as above, this tense may also be formed with the aid of the auxiliary verbs ཡིན་པ་ and རེད་པ་. Thus :—

Affirmative.

ང་འདི་རྩ་ཡོད་པ་ཡིན།

I was here.

ཁྱོད་འདི་རྩ་ཡོད་པ་འདུག་, or occa-

Thou wast here.

sionally ཡོད་པ་རེད།

ཁོ་འདི་རྩ་ཡོད་པ་རེད་, or occasionally *He was here.*

ཡོད་པ་འདུག།

Negative.

ང་འདི་རྩ་ཡོད་པ་མིན་ (vulgarly མིན་)། *I was not here.*

ཁྱེད་འདི་རུ་ཡོད་པ་མ་རེད།

Thou wast not here.

ཁོ་འདི་རུ་ཡོད་པ་མ་རེད།

He was not here.

Attributive.

ང་ཕུག་གོ་ཡོད་པ་ཡིན།

I was rich.

ཁྱེད་ཕུག་གོ་ཡོད་པ་རེད།

Thou wast rich.

ཁོ་ཕུག་གོ་ཡོད་པ་རེད།

He was rich.

Interrogative.

ང་འདི་རུ་ཡོད་པ་ཡིན་ནམ་ or ཡིན་པས་, *Was I here?*
or ཡིན་པ།

ཁྱེད་འདི་རུ་ཡོད་པ་རེད་ནམ་ (or པས་ *Wast thou here?*
or པ།), or ཡོད་པ་ཡིན་ནམ་ (or
པས་, or པ།)

ཁོ་འདི་རུ་ཡོད་པ་རེད་ནམ་ (or པས་, *Was he here?*
or པ།)

And so forth.

PERFECT AND PLUPERFECT INDICATIVE.

Same as the Imperfect Indicative. Thus:—

སྤྱོད་པ་ང་འདི་རུ་ཡོད། *I have, or had, been here before.*

And so forth, throughout all constructions.

FUTURE.

The Future Simple is expressed Colloquially by ཡོང་ for all persons.

Thus:—

Affirmative.

ང་

I shall be here.

ཁྱེད་

འདི་རུ་ཡོང་

Thou wilt be here.

ཁོ་

He will be here.

Attributive.

ངམག་པོ་ཡིང་, or, in Literature, *I shall be good.*

བཟང་བོར་འགྱུར་རོ།

ཁྱོད་མག་པོ་ཡིང་, or, in Literature, *Thou wilt be good.*

བཟང་བོར་འགྱུར་རོ།

ཁོ་མག་པོ་ཡིང་, or, in Literature, *He will be good.*

བཟང་བོར་འགྱུར་རོ།

N.B.—ག or གཞི in Literary Tibetan should not be used as a mere copula to connect subject and attribute, nor should it be used substantively, but only as an auxiliary to verbs.

Negative (Col.).

ང་འདྲི་ཅུ་མི་ཡིང་། *I shall not be here.*

ངམག་པོ་མི་ཡིང་། *I shall not be good.*

And so throughout, inserting མི before ཡིང་།

Interrogative (Col.).

ང་འདྲི་ཅུ་ཡིང་ངས་ } *Shall I be here?*

ངམག་པོ་ཡིང་ངས་ } or ཡིང་ངས་ *Shall I be good?*

ང་འདྲི་ཅུ་མི་ཡིང་ངས་ } *Shall I not be here?*

ངམག་པོ་མི་ཡིང་ངས་ } *Shall I not be good?*

And so throughout. Also with ཡན, or ཡི. Thus:—

ངམག་པོ་ཡན་ཡིང་། *Shall I be good?*

The other tenses (which really represent the Conditional) are as follows:—

Attributive Present.

གཤམ་ནི་ང་ལྟག་པོ་ཡོད་ན་སྤྱད་པོ་ཡོང་།

Or:—

ང་ལྟག་པོ་ཡོད་ན་སྤྱད་པོ་ཡོང་།

Or

ང་ལྟག་པོ་འདུག་ན་སྤྱད་པོ་ཡོང་།

ཁྱེད་ལྟག་པོ་ཡོད་ན་ (or འདུག་ན་) སྤྱད་པོ་ཡོང་།

If I am, or If I be, or should I be, rich, I will be happy or comfortable.

If thou art, etc., thou wilt be happy.

ཁོ་ལྟག་པོ་ཡོད་ན་ (or འདུག་ན་) སྤྱད་པོ་ཡོང་།

If he is, etc., he will be happy.

For the past tense the construction is similar, save that ཡོད་པ་ཡིན་, etc., for *Would be*, and ཡོད་, or འདུག་, or བྱང་ for *Would have been*, are used instead of ཡོང་, though for *Would be* ཡོང་ may also be used.

ང་ལྟག་པོ་ཡོད་ན་ (or འདུག་ན་) སྤྱད་པོ་ཡོད་པ་ཡིན་, or སྤྱད་པོ་ཡོད་, or

If I were, or had I been, rich, I would be, or would have been, comfortable.

འདུག་, or བྱང་།

ཁྱེད་ལྟག་པོ་ཡོད་ན་ (or འདུག་ན་) སྤྱད་པོ་ཡོད་པ་འདུག་, or ཡོད་པ་ཡིན་, or

If thou, etc., thou wouldst be, or wouldst have been, comfortable.

སྤྱད་པོ་ཡོད་, འདུག་, or བྱང་།

ཁོ་ལྟག་པོ་ཡོད་ན་ (or འདུག་ན་) སྤྱད་པོ་ཡོད་པ་ཡིན་, or ཡོད་པ་འདུག་, or

If he, etc., he would be, or would have been, comfortable.

སྤྱད་པོ་ཡོད་, or འདུག་, or བྱང་།

Substantively (Col.).

The construction is just the same as when used attributively.

Negative.

Same construction, but with མེད་ན་ instead of ཡོད་ན་, or འདུག་ན་
Thus :—

ང་ཕྱག་པོ་མེད་ན་སྤྱོད་པོ་མི་ཡིང་། *If I am not, etc., I will not be comfortable.*

The Literary attributive construction is :—

ང་ཕྱག་པོ་ཡོད་ན་བདེ་བར་འགྱུར་རེ། *If I am rich I shall be happy.*

ང་ཕྱག་པོ་ཡོད་ན་བདེ་བར་གྱུར་པ་ཡིན་ན། *If I were rich I would be happy.*

ང་ཕྱག་པོ་ཡོད་ན་བདེ་བར་གྱུར་པ་ཡོད་དོ། *Had I been rich I would have been happy.*

POTENTIAL.

Phrases expressive of *ability to be present*, or *ability to be anything* (e.g. good), are rendered with the aid of ཐུབ་པ་ *To be able*, or by that and other auxiliaries, added to the root of ཡོད་པ་ Thus :—

Present.

ང་འདི་རུ་ཡོད་ཐུབ་ or ཐུབ་ཡིང་, or ཐུབ་ *I can be here.*
གྱི་ཡིན།

ང་ཡག་པོ་ཡོད་ཐུབ་ or ཐུབ་ཡིང་ or ཐུབ་ *I can be good.*
གྱི་ཡིན།

ཁྱོད་འདི་རུ་ཡོད་ཐུབ་, or ཐུབ་ཡིང་, *Thou canst be here.*
or ཐུབ་གྱི་རེད།

ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་ཐུབ་, or ཐུབ་ཡིང་, *He can be good.*
or ཐུབ་གྱི་རེད།

Past.

ང་འདི་ཙུ་ཡོད་ཐུབ་པ་ཡིན་	} or ཐུབ་སྟེང་།	<i>I could be here.</i>
ང་ཡག་པོ་ཡོད་ཐུབ་པ་ཡིན་		<i>I could be good.</i>
ཁྱོད་འདི་ཙུ་ཡོད་ཐུབ་པ་རེད་		<i>Thou couldst be here.</i>
ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་ཐུབ་པ་རེད་		<i>He could be good.</i>

PROBABILITY.

Phrases expressive of *likelihood* or *probability* of being present, or of being anything (e.g., good), are rendered by means of གཞིག་བྱེད་ན with ཡོང་, or by means of ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ། Thus, Colloquially:—

Present.

གཞིག་བྱེད་ན་ང་འདི་ཙུ་ཡོང་།	}	<i>I may be here. Perhaps I shall be here. It is likely that I shall be here.</i>
ང་འདི་ཙུ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་།		
ང་འདི་ཙུ་ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		
ཁྱོད་འདི་ཙུ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		<i>Thou mayest be here.</i>
གཞིག་བྱེད་ན་ང་ཡག་པོ་ཡོང་།	}	<i>I may be good.</i>
ང་ཡག་པོ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		
ཁོ་ཡག་པོ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ།		

N.B.—ཡིན་གྱོ།, ཡོང་གྱོ།, and similar expressions are sometimes written ཡིན་འགྱོ།, ཡོང་འགྱོ།, etc. The correct form is probably གྱོ།, but this is not quite clear.

Past.

- གཅིག་ཕྱིན་ནང་འདི་ཅུ་ཡོད་, or འདུག། *I might be here.*
 ཁྱེད་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ (or འདུག་པ་) ཡིན་ *Thou mightest be here*
 པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།
 ཁོ་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ (or འདུག་པ་) ཡིན་ *He might be here.*
 པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།

Similarly with ཡག་པོ་ *Good*, instead of འདི་ཅུ་ *Here*.

Negative.

As regards the phrases in which ཡིན་པ་འདྲ་ and ཡིན་གྱོ་ occur, the negative construction is to change these into མིན་པ་འདྲ་ or མིན་གྱོ་, or མན་པ་འདྲ་, or མན་གྱོ། *Ex. :—*

ང་འདི་ཅུ་ཡོང་གི་མིན་པ་འདྲ། *Perhaps I shall not be here.*

Literary.

This construction is in སྲིད་པ་ *To be possible*, combined, sometimes with the Verbal Root, but usually with the Infinitive in the Terminative case. Thus :—

- ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་དོ། *I may be there.*
 ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) མི་སྲིད་དོ། *I may not be there.*
 ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་ *I might be there.*
 ཡིན་ནོ།
 ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་ *I might not be there.*
 མིན་ནོ།
 ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་ཡོད་དོ། *I might have been there.*
 ང་དེ་ཅུ་ཡོད་པར་ (or ཡོད་) སྲིད་པ་མེད་དོ། *I might not have been there.*

There is also another construction in བག་བཤམ་ To calculate, reckon, used thus :—

དེ་ལྟར་ཡིན་བག་བཤམ་།

It may be so ; I reckon, or guess it is so.

HORTATIVE.

Phrases like *Must, Ought, Should* (in these senses), *Need, Want*, etc., to be, are rendered by means of དགོས་པ་, or perhaps more Colloquially དགོས་, or by that and other auxiliaries, added to the root of ཡིན་པ་. Thus :—

Present.

ང་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་།

ང་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་ཀྱི་ཡིན་,

or དགོས་ཡིན་།

I must be here. To me it is necessary to be here.

ཁྱེད་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་ཀྱི་རེད་,

or དགོས་ཡིན་།

Thou must be here.

ཁོ་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་།

ཁོ་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་ཀྱི་རེད་,

or དགོས་ཡིན་།

He must be here.

ཁོ་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་།

Past.

ང་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་པ་ཡིན་, or དགོས་

བྱུང་།

I should have been here. To me it was necessary to be here.

ཁྱེད་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་པ་རེད་, or དགོས་

བྱུང་།

Thou shouldst have been here.

ཁོ་འདི་རུ་ཡིན་དགོས་པ་རེད་, or དགོས་

བྱུང་།

He should have been here.

Or (instead of བྱང་) ཡོང་, or འདྲག་ for all persons.

N.B.—If there is an adverb to show the tense, the Past may be constructed like the Present.

PURPOSIVE.

Phrases like *That....may or might be*; *In order that....may or might be*; *So that....may or might be*; *In order to be*, etc., are expressed by means of the Infinitive put in the Genitive Case and followed by རྟོན་ལ་ or, in Literary Tibetan, རྟོན་དུ་, or རྟོན་དུ་ Thus:—

ང་འདི་རུ་ཡོང་བའི་རྟོན་ལ།

That I may (or might) be here.

ཁོ་བཙན་པོ་ཡོང་བའི་རྟོན་ལ།

So that he may (or might) be safe.

The Literary construction is to put ཡོང་བ་ in the Terminative Case followed by གྱ་ or གྱ་བ་ in the Genitive Case and winding up with རྟོན་ Thus:—

ང་ཡོང་བར་གྱ་ (or གྱ་བ་) རྟོན་པུ།

That I may or might exist.

Or the construction may be in འགྱུར་བ་ put in the Genitive Case and followed by རྟོན་ Thus:—

དེ་དག་གསུམ་ཅན་གཅིག་དུ་འགྱུར་བའི་
རྟོན་རོ།

That they may all be one (John xvii. 21).

IMPERATIVE

ཡོང་བ་ does not seem to possess any Imperative Root of its own.

Regarded as a substantive verb, its Imperative would perhaps best be expressed, as in Literary Tibetan, by ཡོང་བར་གྱུར་, or, more emphatically, ཡོང་བར་གྱུར་ཅིག་, literally *Become being*, or *Begin to exist*. Thus:—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་རུ་ཡོང་བར་གྱུར་,

Be here at midday.

or གྱུར་ཅིག།

Such an expression, however, would probably never be used in fact. A Tibetan would ordinarily say :—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་ཅུ་ཤོག། *Come here at midday.*

If the idea of *origination*, or *becoming*, be implied, the proper Imperative would probably be བྱང་ Negative མ་འབྱང་།

Colloquially the Imperative of བྱེད་པ་, or, more elegantly, བགྱིད་པ་ or respectfully མཛད་པ་ *To make, To do, To act*, might be brought into requisition. Thus :—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་བྱིས་ (or better *Be here at midday ; i.e., Make to be here, etc.*)
བྱས་ཤིག།

(N.B.—བྱིས་ is vulgar Colloquial. བྱེད་ is sometimes used instead of བྱས་, but བྱས་ seems more correct.)

Negative :—

ཉིན་དགུང་ལ་འདི་ཅུ་མེད་པ་བྱེད་, or མེད་ *Do not be here at midday.*
པ་བགྱིད་, or མཛད་པ་མཛོད།

Note that in *prohibitions* the Imperative takes the Present Root of the verb.

When used attributively the Imperative of ཡོད་པ་ is, in the Colloquial, formed with the auxiliary verbs བྱེད་པ་, བགྱིད་པ་ and མཛད་པ་ just mentioned. Thus :—

མགྱོགས་པ་བྱེད་, or བྱས་, or བྱིས་, or མཛོད། *Be quick.*

Negatively :—

མ་བྱེད་པ་བྱེད་ (or བགྱིད་, or མཛོད་)།

Or :—

མྱེད་པ་བྱེད་ (or བགྱིད་, or མཛོད་)།

} *Do not be late.*

Another way, which, however, is rather Hortative than Imperative, to use the auxiliary verb དགོས་པ་ In this case, there being no real

Imperative root, and what is said being only a statement of fact and not a command, the negative མི་, instead of མ་, is used. Thus:—

ཞིང་མི་དགོས།

*Do not be afraid. Literally, Fear-
ing, or fear, is not necessary.*

This also, however, may be expressed in the usual way. Thus:—

ཞིང་པ་མ་བྱེད་ (or མ་བྱེད་ or མ་མཛེད་)

*Do not fear; i.e., Do not make
fear.*

or མ་ཞིང་པ་བྱེད།

The enclitic particles ཅིག་ (after final ག་, ཏ་ or ཐ་, and after anything in the Colloquial), ཞིག་ (after all vowels, or after final ང་, ཏ་, མ་, ཐ་, or ལ་), and ཤིག་ (after final ས་), are only used for peremptory orders and stern commands. Ordinarily they are omitted. Even then the order is softened in various ways, e.g. by using the polite expression རོགས་བྱེད་, or the still politer one རོགས་གནང་. *Please.* Thus:—

བདན་བདན་གནང་རོགས་གནང་།

Please be careful..

སྤྱིང་ཇི་མེད་པ་མ་བྱེད་རོགས་བྱེད།

Please do not be cruel.

When addressing equals or inferiors familiarly, the following constructions may be adopted:—

མགྱོགས་པོ་བྱེད་དང་ or བྱས་ཤིག་དང་།

*Now then, be quick; or Do be
quick.*

དྲིན་དྲིན་བྱེད་ཨ།

Do be punctual.

A more Literary form would be:—

སེམས་གསོ་བར་གྱུར་ཅིག་ཨང་།

Now, do be comforted.

PRECATIVE.

This is formed with the aid of Literary རྒྱལ་ or Colloquial བཟུག་ (the Perfect Root), Imperatives of the verb རྒྱལ་བ་ *To allow*, added in Colloquial to the Root, or, in Literature, to the Terminative case of the Infinitive.

Thus :—

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག།

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ཅིག།

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ (ཅིག་) རོགས་གནང་

or རོགས་བྱེད་།

Let me be first.

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ (ཅིག་) དང་།

ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་ཨ།

ཁོ་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་

Let him be first.

ངས་ ཁྱོད་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་སྒྲི་ཡོང་

I shall not let thee be first.

ཁོས་ང་དང་པོ་ཡིད་བཅུག་གི་རེད་པས་,

Will he let me be first ?

or བཅུག་ཡོང་ངས།

Literary.

ང་དང་པོ་ཡིད་པར་རྒྱག་ཅིག།

ང་དང་པོར་རྒྱག་ཅིག།

Let me be first.

Or:—The root of the verb ཡིད་པ་ may be put in the terminative case, and the auxiliary verb གསོལ་བ་ used. Thus :—

ང་དང་པོ་ཡིད་དུ་གསོལ་ལ།

Pray let me be first ; I beg you to let me be first.

PERMISSIVE.

This is formed with the aid of ཆོག་པ་ To be allowed. Thus :—

ང་འདི་རུ་ཡིད་ཆོག་ or ཆོག་གི་ཡིད་།

I may be here. I am allowed to be here.

ཁྱོད་འདི་རུ་ཡིད་ཆོག་ or ཆོག་གི་འདུག།

Thou art allowed to be here.

ཁོ་འདི་རུ་ཡིད་ཆོག་ or ཆོག་གི་འདུག།

He is allowed to be here.

ང་འདི་རུ་ཡིད་ཆོག་པ་ཡིན་ or ཆོག་སོང་།

I was allowed to be here.

Negatively :—

ང་འདི་རུ་ཡོད་མི་ཚོག་། } *I may not be here. I am not allowed to be here.*
 ང་འདི་རུ་ཡོད་ཚོག་གི་མེད་། }
 ང་འདི་རུ་ཡོད་ཚོག་པ་མིན་ or ཚོག་ས་ *I was not allowed, etc.*
 མེད་།

Interrogatively :—

ང་འདི་རུ་ཡོད་ཚོག་གས། } *May I be here? Am I allowed to be here?*
 ང་འདི་རུ་ཡོད་ཚོག་གི་ཡོད་དམ། }
 ང་འདི་རུ་ཡོད་མི་ཚོག་གས། } *Am I not allowed to be here?*
 ང་འདི་རུ་ཡོད་ཚོག་གི་མེད་དམ། }
 ང་འདི་རུ་ཡོད་ཚོག་པ་ཡིན་ནས་ or ཚོག་ *Was I not allowed to be here?*
 མེད་ངས།

OPTATIVE.

This is formed with the aid of ཤོག་, the Imperative of ཡོང་བ་
To come. Thus :—

ང་ (ལ་) དེ་རུ་ཡོད་ (པ་) ཤོག་། *Oh, or Would, that I were there.*

The construction is the same for all persons.

In Literary Tibetan :—

ང་ (ལ་) དེ་རུ་ཡོད་པར་གྱུར། *Would I were there.*

And so for all persons.

INFINITIVE.

ཡོད་པ། *To be present, To exist.* Or, attributively, *To be anything*
 (e.g., good).

ཡོད་པ་ཡིན་པ། *To have been, etc.*

ཡོང་གྱི་ (or ཡོང་གྱུ་) ཡིན་པ། *To be about to be.*

In Literary Tibetan the Infinitive is also ཡོད་པ་, but it is often
 seen in the terminative case, as ཡོད་པར་ Thus :—

ཁྱེད་ནི་... ལྷན་པ་ཞིག་ཡོད་པར་ (or ཡིན་པར་) རྟོག་མཁས་ཀྱིས་ཤེས་སོ།
We know that thou art a teacher.
That is, We know thee TO BE a teacher.

Again:—

ཁྱེད་ཀྱིས་རང་སླུ་ཡོད་པར་ (or ཡིན་པར་) བསམ།
Whom makest thou thyself?
Literally, Who thinkest thou that thou art? That is, Who thinkest thou thyself TO BE?

Colloquially these would be:—

ཁྱེད་... སློབ་དཔོན་ཞིག་ཡོད་པ་ (or ཡིན་པ་) རྟོག་མཁས་ཀྱི་ཡོད།
We know thee TO BE a teacher.

ཁྱེད་ཀྱིས་རང་སླུ་ཡོད་པ་ (or ཡིན་པ་) བསམ་གྱི་འདུག།
Who thinkest thou thyself TO BE?

Sometimes the plain root is found in Literary Tibetan used in an Infinitive sense. Thus:—

དེ་དག་གིས་ཁོང་ལས་ གྲོགས་ཚེ་འི་ནང་ན་ ཡོད་བསམ་གྱེ།
They supposing him to be (have been, or that he was) in the company (Luke ii. 44).

Where mandatory Imperative verbs like *Tell*, or *Order*, govern (in English) an Infinitive, the proper way of rendering the phrase in Tibetan is to turn the Infinitive into an Imperative. Thus:—

ཁོ་ལ་ཕྱི་ཤིང་སྤྱད་ལ།
Tell him not to be late.
ཁོ་ཚོ་ལ་ མཇུག་ལངས་པ་ འདི་རུ་གོག་ཅིག་
Order them to be here at dawn.

PARTICIPLES.

ཡོད་པ་ having only one root, the Present and Past Participles are the same and exactly like the Infinitive. Thus:—

ཡོད་པ་ . Being ; ཡོད་པ་ Been.

The Compound Perfect Participle is ཡོད་པ་ཡིན་པ་ Having been.

In Colloquial the Future Participle is ཡོང་གྱི་ or ཡོང་གྱི་ About to be.

PERIPHRASTIC PARTICIPLE :—

in the Colloquial this is ཡོད་མཁན་ for animates, and ཡོད་པ་ for inanimates, the former meaning *who is*, or *was*, or *which is* or *was*, and the latter *which is*, or *was*. It is really used as a kind of adjective.

EXAMPLES :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་དྲང་པོ་ཡོད་མཁན་ཞིག་ སྟོན། *I want a servant who is honest*

དེ་འདི་ཚོའ་ཡོད་མཁན་ཞིག་རེད། *This horse is a fleet one (one that is fleet).*

ཁྱི་གྱི་གྲི་ནི་པོ་མེད་པ་ཞིག་རེད། *Your knife is a blunt one.*

The Past is similarly constructed. Thus :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་སྤྲན་ལ་དྲང་པོ་ཡོད་མཁན་དེ་ སྟོན། *I want the servant who was honest.*

The Future may be constructed like the Present. Thus :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་དྲང་པོ་ཡོད་མཁན་ཞིག་ སྟོན། *I want a servant who will be honest.*

Or thus :—

ང་ལ་གཡོག་པོ་དྲང་པོ་བྱེད་མཁན་ཞིག་ སྟོན། *Ditto.*

Or :—

ང་ལ་དྲང་པོ་ཡོང་རྒྱུ་ (or ཡོང་གྲིའི་) གཡོག་པོ་ཞིག་སྟོན། *Ditto.*

In Literary Tibetan the Present Participle is also ཡོད་པ་ or other variant of the verb *To be*.

EXAMPLES :—

ཁྱིད་ཁང་མིག་འདི་ནང་ན་ཡོད་པ་ རྒྱུ་མས་ལ་ གཏམ་བྱེད་དོ། *I speak to you who are in the room.*

དེ་ལས་ལྷག་པའི་ཡོད་པ་དེ་ངན་པ་ལས་ ༈འདྲུང་། *And whatsoever is (that which is) more than this is of the evil one (Matt v. 37).*

དམ་པ། དམ་པ། དམ་པ་ལགས་པའི་ གཙོ་བོ་དཀོན་མཆོག་ཀྱན་དབང་ལྔར་ཡོད་ *Holy, holy, holy, Lord God, Almighty, which was and which is (Rev. iv. 8).*

པ་དང་། ད་ལྟ་ཡོད་པ་དང་།
ང་ནི་...ད་ལྟ་མཆིས་པ་དང་ལྔར་མཆིས་པ་ བྱུང་བར་བར་འགྱུར་བ་ཡིན་ནི། *I am... which is, and which was, and which is to come.*

As the above examples show, the Past construction is similar, the context giving the tense.

The Literary Future for the Periphrastic Participle follows the lines of the Colloquial.

OTHER LITERARY PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡོད་དེ་ } *Being ; as, since, when, after, while...is, are.*
ཡོད་ཅིང་ }

ཡོད་པའི་ཆོ་ལ་ *At the time of being : when, while...is, are.*

ཡོད་ན་ *In or by being ; if, when...is, are.*

ཡོད་ལ་ *Being.*

ཡོད་ཀྱིས་ *Though, since, because...is, are.*

ཡོད་པའི་ཕྱིར་དུ་ or དོན་དུ་ *For being.*

Past.

ཡོད་དེ་ } *Having been ; as, since, when, after...was, were.*
ཡོད་ནས་ }

ཡོད་པས་ *Because, since, when...was, were ; Having been*

ཡོད་པ་ལས་ *After, since, because, when...was, were.*

ཡིན་ན་ *In or by having been ; if, when...was, were.*

ཡིན་པ་དང་ *Having been ; as, since, when, 'after...was, were.*

OTHER COLLOQUIAL PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡིན་ཙང་ *As, since, because, etc.,...is, are.*

ཡིན་དུས་
ཡིན་པའི་དུས་ལ་ } *At the time of being ; when, while...is, are.*

ཡིན་ན་ *In or by being ; if, when...is, are.*

ཡིན་ལ་ *Being.*

ཡིན་པའི་དོན་ལ་
ཡིན་ལ་ } *For being.*

Past.

ཡིན་པས་
ཡིན་པ་དང་
ཡིན་པ་ལས་ } *Because, since, when, after, as...was, were.*

SUPINE.

This is formed in Literature by putting the Infinitive in the Terminative case. Thus, ཡིན་པར་ *To be*. Or it may be formed by putting the Root in the same case. Thus ཡིན་དུ་ *To be*.

In Colloquial the supines are ཡིན་པ་, and ཡིན་གྱི།

Verbal Noun.

In Literary Tibetan ཡིན་པ་ *To be*, is often seen turned into a Gerund, or Verbal Noun, by the addition of the 'Definite Article' རི་, or རི་, or sometimes both. Thus ཡིན་པ་རི་, ཡིན་པ་རི་, ཡིན་པ་རི་རི་
The being.

EXAMPLE :—

གཙོ་བོ། ང་ཅག་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ནི་ཡག་པོ་ *Master, it is good for us to be here.*
 འདྲག། *Literally, The being here is good*
 (Matt. xvii. 4).

The Colloquial Verbal Noun is simply the Infinitive with or without དེ་

EXAMPLE :—

དཔེ་ནི་པོ། ང་ཚོ་འདི་ཅུ་ཡོད་པ་ (དེ་) ཡག་ *Lord, the being here is good for us.*
 གེ་རེད།

§ 36. THE VERB 'TO HAVE.'

Like the Latin MIHI EST, or the Russian U MENYA YEST, *There is to me*, this verb in Tibetan is merely an adaptation of the Substantive Verb ཡོད་པ་ *To be*, with the subject put in the dative. But whereas, in Latin and Russian, this construction is only an alternative one, in Tibetar it is the only idiom used.

EXAMPLES :—

ང་ལ་མ་མ་ཡོད། *I have a mother.*
 ང་ལ་མ་པ་མེད། *I have not a father.*
 སྔོན་ལ་ང་ལ་མེ་སྟེང་ཡོད། *Once I had a gun.*
 ལྷང་པ་དེ་ལ་རྒྱལ་བོ་མི་ཡོང། *That country will not have a king.*

And so throughout the conjugation.

PERIPHRASTIC PARTICIPLE.

EXAMPLES :—

བྱིད་ལ་ཡོད་པ་ནི་དད་པ་དེ། *The faith which thou hast.*
 བྱིད་ལ་སྔོན་ལ་ཡོད་པ་ནི་དད་པ་དེ། *The faith which thou hadst.*
 བྱིད་ལ་ཡོད་ཀྱི་དེ་དད་པ་དེ། *The faith which thou wilt have.*
 སྤྲུལ་ཡོད་པ་དེ། *He that hath.*
 སྤྲུལ་མེད་པ་དེ། *He that hath not.*
 རི་ཡོད་པ་དེ་ཡང་། *Even that which he hath (ib.).*

(Matt. xxv. 29.)

§ 37. ཡིན་པ་ To BE.

Like ཡོད་པ་ this verb is used to express direct affirmation, or, with a negative particle, direct negation, and also to connect any subject with its attribute. It cannot, however, like ཡོད་པ་, be used to express *presence*, or *existence*, or the idea of *possession*. In other words, though ཡོད་པ་ may be employed in every case in which ཡོད་པ་ is used, yet ཡོད་པ་ never takes the place of ཡོད་པ་.

It may be conjugated thus:—

PRESENT INDICATIVE.

Affirmative.

ང་ཡག་པོ་ཡིན།

I am good.

ཁྱེད་ཡག་པོ་འདུག་, or occasionally རེད་ } *Thou art good.*
 Very rarely ཡིན་ }

Very rarely ཡིན་

ཁོ་ཡག་པོ་རེད། Or occasionally:—

ཁོ་ལ་པ་པ་འདྲ་བ། or very rarely ཡིན། } *He is good.*

Literary Tibetan.

ང་བཟང་པོ་ཡིན་ནོ།

I am good.

ཁྱིལ་བཟང་པོ་འདུག་གོ།

Thou art good.

Or occasionally :—

ཁྱེད་ལ་མཁོ་བོ་ཡིན་ནོ།

ཁོང་བཟང་པོ་ཡིན་ནོ།

He is good.

The plural being the same as the singular, it is omitted.

Honorific construction in Literary Tibetan :—

(Not used).

I am good.

ཁྱེད་བཟང་པོ་གཤེལ།

Thou art good.

ཁོང་འཕེང་པོ་ལགས་སོ།, or བདེ་ལོ།,

He is good.

or လာသာသမိန်။

Colloquial Negative.

ང་ཡག་པོ་མིན་ (or vulgarly མན་)।	<i>I am not good.</i>
ཁྱེད་ཡག་པོ་མི་འདུག་, or མ་རེད།	<i>Thou art not good.</i>
ཁོ་ཡག་པོ་མ་རེད།	} <i>He is not good.</i>
Or occasionally :—	
ཁོ་ཡག་པོ་མི་འདུག།	

མིན་ is Literary, and both མིན་ and མན་ Colloquial. Whether Literary or Colloquial it is best to use མིན་।

Interrogative.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ནམ་, or ཡིན་པམ་,	<i>Am I good ?</i>
or ཡིན་པ།	
ཁྱེད་ཡག་པོ་འདུག་གམ་, or འདུག་གམ།	<i>Art thou good ?</i>
ཁོ་ཡག་པོ་རེད་ནམ་, or རེད་པམ་,	} <i>Is he good ?</i>
or རེད་པ།	
Or occasionally :—	
ཁོ་ཡག་པོ་འདུག་གམ་, or འདུག་གམ།	

Literary.

ང་བཟང་པོ་ཡིན་ནམ།	<i>Am I good ?</i>
ཁྱེད་བཟང་པོ་ཡིན་ནམ་, or འདུག་གམ།	<i>Art thou good ?</i>
ཁོ་བཟང་པོ་ཡིན་ནམ།	<i>Is he good ?</i>

N.B.—If and when, in the Colloquial, ཡིན་ is used with the 2nd person, it is generally when a question is being asked. It is hardly ever used in the Colloquial with the 3rd person, though it is not absolutely wrong so to use it.

IMPERFECT INDICATIVE.

Same as Present Indicative, the context generally showing what that tense is. Thus :—

ཁ་སང་ང་ཡག་པོ་ཡིན།

Yesterday I was good.

ཁ་སང་ཁྱོད་ཡག་པོ་འདུག།, or རེད།

„ *thou wast good.*

ཁ་སང་ཁོ་ཡག་པོ་རེད།, or occasionally

„ *he was good.*

འདུག།

In Literary Tibetan the construction is similar, but of course the *Literary* forms of the verb must be used.

Another method is similarly to rely on the context for the tense, and to use ཡོད་པ་ཡིན་ for all persons, or to vary the last syllable according to the rule of the Present Indicative. Thus :—

སྤྱོད་ (Coll. སྤྱོད་) ལ་ང་ཡག་པོ་ཡོད་པ་ } *Formerly I was good.*
ཡིན།

སྤྱོད་ (Coll. སྤྱོད་) ལ་ཁྱོད་ཡག་པོ་ } „ *thou wast good.*
འདུག།, or ཡོད་པ་རེད།

སྤྱོད་ (Coll. སྤྱོད་) ལ་ཁོ་ཡག་པོ་ཡོད་ } „ *he was good.*
པ་རེད།, or ཡོད་པ་འདུག།

The Literary form of this construction would be ཡོད་པ་ཡིན་ for all persons. preceded by སྤྱོད་, or other indication of tense ; and བཟང་པོ་ would replace ཡག་པོ་.

PERFECT AND PLUPERFECT INDICATIVE.

Same as Imperfect. Thus :—

སྤྱོད་ལ་ང་ཡག་པོ་ཡིན།

I have, or had, been good.

And so forth, throughout all constructions.

FUTURE.

Same as in ཡོད་པ་, i.e. expressed by ཡོང་ for all persons.

The Literary construction is :—

ང་ཇི་བོར་འགྱུར་རོ།

I shall be a shepherd.

ཁྱེད་ཇི་བོར་འགྱུར་རོ།

Thou wilt be a shepherd.

ཁོང་ཇི་བོར་འགྱུར་རོ།

He will be a shepherd.

ང་.....པར་གྱུར་བ་ཡིན་ནོ།

I shall have been.....

ཁྱེད་...པར་གྱུར་བ་འདྲུག་གོ།

Thou wilt have been.

ཁོང་...པར་གྱུར་བ་ཡིན་ནོ།

He will have been.

When ཡིན་པ་ is used as an auxiliary to other verbs, we shall find that in the Colloquial there is another Future construction, namely, གི་ཡིན་ for the 1st person, and གི་རེད་ for the 2nd and 3rd persons.

SUBJUNCTIVE OR CONDITIONAL.

Same as in ཡོད་པ་, substituting ཡིན་ for ཡོད་ or འདྲུག་ wherever they occur, and, in the negative forms, མིན་ or མན་ for མེད་, in the first part of the sentence, but keeping the second part as it stands there. Thus:—

Present.

ང་ཕྱག་པོ་ཡིན་ན་སྤྱད་པོ་ཡོང་།

If I be rich, I shall be happy.

Past.

ང་ཕྱག་པོ་ཡིན་ན་སྤྱད་པོ་ཡོང་།

If I were rich, or had been rich, I would be or would have been happy.

The Literary construction is:—

ང་ཕྱག་པོ་ཡིན་ན་བདེ་བར་འགྱུར་རོ།

If I am rich I shall be happy.

ང་ཕྱག་པོ་ཡིན་ན་བདེ་བར་གྱུར་བ་ཡིན།

If I were rich I would be happy.

ང་ཕྱག་པོ་ཡིན་ན་བདེ་བར་གྱུར་བ་ཡོང་།

Had I been rich I would have been happy.

POTENTIAL.

Same as n ཡོད་པ་, substituting ཡིན་ for the ཡོད་ to which བྱ་བ་ is annexed. This:—

Present.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་, or ཐུབ་ཡོང་,
or ཐུབ་ཀྱི་ཡིན། } *Can be good.*

Past.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་པ་ཡིན། *I could be good.*

Perfect.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་པ་ཡོད། *I could have been good.*

Or:—

ཡག་པོ་ཡིན་ཐུབ་སོང་། (for all persons).

LIKELIHOOD.

The construction is the same as in 'ཡོད་པ་' Thus:—

གཅིག་བྱིན་ན་ང་ཕུག་པོ་ཡོང་, or ང་ཕུག་
པོ་ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ་ or ཡིན་གྱི། } *I may possibly be rich.*

HORTATIVE.

Same construction as in 'ཡོད་པ་', changing 'ཡོད་' into 'ཡིན་' Thus:—

Present.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་དགོས། *I must be good.*

Past.

ང་ཡག་པོ་ཡིན་དགོས་ཐུང་། *I ought to have been good.*

PURPOSIVE.

Same as in 'ཡོད་པ་', changing 'ཡོད་' into 'ཡིན་' Thus:—

ང་བཙན་པོ་ཡིན་པའི་དོན་ལ། *In order that I may be, or might be, safe.*

The Literary construction is in འགྱུར་བ་ or ཡོད་བ་ or ཡིན་བ་ put in the genitive case and followed by རྩུམ།

EXAMPLE :—

དེ་དག་ཐམས་ཅད་གཅིག་དྲུག་བཞི་	} That they may all be one. (John xvii. 21.)
ལྟུང་རྩུམ་ or ཡོད་པའི་ལྟུང་རྩུམ་ or ཡིན་	
པའི་ལྟུང་རྩུམ་	

IMPERATIVE.

Literary.

བཟང་པོར་གྱུར་ (ཞིག)།

Be good.

མི་ཡིན་པར་གྱུར་ (ཞིག)།

Be a man.

Colloquially.

As stated under ཡོད་བ།

PRECATIVE.

Same construction as in ཡོད་བ་, changing ཡོད་ into ཡིན་. Thus :—

ང་སྐྱ་མ་ཡིན་བཅུག་

ང་སྐྱ་མ་ཡིན་པར་རྒྱུག་ཅིག།

Let me be a lama

PERMISSIVE

Same as in ཡོད་བ་, changing ཡོད་ into ཡིན་. Thus :—

ང་སྐྱ་མ་ཡིན་ཆོག་, or ཆོག་གི་ཡོད་།

I am allowed to be a lama.

ང་སྐྱ་མ་ཡིན་ཆོག་པ་ཡིན་, or ཆོག་སོང་།

I was allowed to be a lama.

OPTATIVE.

Same as in ཡོད་བ་, changing ཡོད་ into ཡིན་. Thus :—

ང་རང་ཕུག་པོ་ཡིན་ (པ་) ཞོག།

Would I were rich.

TIBETAN GRAMMAR.

235

Literary.

ང་ཕྱག་པོ་ཡིན་པར་གྱུར།

Would I were rich.

INFINITIVE.

ཡིན་པ་ *To be.* In Literary Tibetan it is the same.

ཡོད་པ་ཡིན་པ།

To have been.

ཡོང་གྱི་ (or ཡོང་གྱུ་) ཡིན་པ།

To be about to be (Coll.).

ཡིན་པར་འགྱུར་བ།

ཡོང་གྱི་ (or ཡོང་གྱུ་) ཡིན་པ།

To be about to be (Lit.).

EXAMPLES :—

ད་སི་འདི་ག་འདྲས་ཆེན་པོ་ཡིན་པ་ལྟོས།

Now, consider (see) how great this man was (to be).

In Literary Tibetan :—

ད་སི་འདི་ཇི་ཙམ་ཆེན་པོ་ཡིན་པར་ལྟོས་
ཤིག།

Ditto.

སི་འདི་ལུང་ལྷན་པ་ཞིག་ཡིན་ན་ཁོ་ལ་རེག་
པའི་བྱད་མེད་འདི་སྲུ་དང་ཅི་ལྟ་བུ་ཞིག་
ཡིན་པ་དང་། སྲིག་ཅན་ཞིག་ཡིན་པ་ངོ་
ཤེས་ཡོང་ཞེས་བསམས་སོ།

This man, if he were a prophet, would have perceived who and what manner of woman this is which toucheth him, that she is (to be) a sinner. (Luke vii. 39.)

ཁོང་གི་གནང་བའི་བཀའ་དེ་ནི་ཆོ་མཐའ་མེད་
པ་ཡིན་པ་ཤེས་སོ།

I know that his commandment is (to be) life eternal.

ཁྱེད་ཀྱིས་རང་སྲུ་ཡིན་པ་བསམ།

Or. in Literary Tibetan :—

ཁྱེད་ཀྱིས་རང་སྲུ་ཡིན་པར་བསམ།

Whp thinkest thou that thou art, or thyself to be?

PARTICIPLES.

PRESENT :	ཡིན་པ་	Being	} (both in Coll. and Lit.).
PAST :	ཡིན་པ་	Been	
COMPOUND PERFECT :	ཡོད་པ་ཡིན་པ་	Having been	
FUTURE :	ཡོང་གྱི་ ཡོང་གྱི་	About to be	

PERIPHRASTIC.

Both in Colloquial and Literary Tibetan, Present and Past Tenses, this is:—

ཡིན་པ་, or ཡིན་པ་དེ། *Who or which am, is or was.*

EXAMPLES.—

ལྷག་མ་ཡིན་པ་དེ་ཐར་བར་འགྱུར། *A remnant (that which is a remnant) shall be saved. (Rom. ix. 27.)*

ཁྱེད་རང་གི་ཡིན་པ་དེ་བཞིས་ཤིག། *Take that which is thine own. (Matt. xxv. 25.)*

དང་པུ་ལྟ་ཁྱེད་རྣམས་ཀྱི་ཆར་ཡོད་པའི་
དུས་སུ་དམའ་བ་ཡིན་པ་དང་། ང་མེད་
བའི་དུས་སུ་ཁྱེད་ཀྱི་ཕྱགས་སུ་སློབས་པ་
ཅན་ཡིན་པ་དེ་རང་གིས། *Now, I, Paul, myself, who in your presence am lowly among you, but being absent am of good courage toward you. (2 Cor. x. 1.)*

ཁྱེད་ཕྱི་པ་ཡིན་པ་རྣམས་ལ་གཏམ་བྱེད་དེ། *I speak to you that are gentiles (Rom. xi. 13.)*

ངའི་འབངས་མ་ཡིན་པ་དེ་ལ་ངའི་འབངས་
དང་གཅིས་པ་མ་ཡིན་པ་དེ་པ་གཅིས་པ་
ཟེར་བར་འགྱུར། *I will call them my people which were not my people; and her my beloved which was not beloved. (Rom. ix. 25.)*

The Future Periphrastic Participle both in Colloquial and Literary Tibetan, follows the lines of ཡོང་གྱི།

TIBETAN GRAMMAR.

237

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

LITERARY.

Present.

ཡིན་ཏེ
ཡིན་ནིང་
ཡིན་པའི་ཚེ་ལ་
ཡིན་པའི་དུས་ལ་

} Being ; as, since, when, after, while . . . am, is, are.

} At the time of being ; when, while . . . am, is, are.

ཡིན་ན་
ཡིན་ལ་

In or by being ; If, when . . . am, is, are.

Being.

ཡིན་གྱིས་
ཡིན་པའི་

Though, since, because . . . am, is, are.

Of or for being.

Past.

ཡིན་ཏེ
ཡིན་ནས་
ཡིན་པས་
ཡིན་པ་ལས་

} Having been : As, since, when, after . . . was, were.

} Because, since, when . . . was, were ; Having been.

ཡིན་པ་དང་
ཡིན་ན་

As, when . . . was, were.

In or by being ; If, when . . . was, were.

COLLOQUIAL.

Present.

ཡིན་དུས་
ཡིན་པའི་དུས་ལ་

} At the time of being ; When, while . . . am, is, are.

ཅང་, or ཡིན་ཅང་
ཡིན་ན་

Being ; because, since, as, when . . . am, is, are.

In or by being ; If, when . . . am, is, are.

ཡིན་པའི་
ཡིན་ལ་

Of or for being.

Being.

Past.

ཡིན་པས་	<i>Because, since, when, after, as . . . was, were ; having been.</i>
ཡིན་ནས་	<i>Having been ; as, since, when, after . . . was, were.</i>
ཡིན་པའི་	<i>Of or for having been.</i>
ཡིན་པའས་	<i>As, since, when, after . . . was, were.</i>
ཡིན་པ་དང་	<i>As, when . . . was, were.</i>
ཡིན་ན	<i>In or by having been ; If, when . . . was, were.</i>

Supine.

Literary: ཡིན་པར་, and ཡིན་དུ་ *To be.*

Colloquial: ཡིན་པ་, and ཡིན་གྱི་ *To be.*

Verbal Noun.

Either ཡིན་པ་ *Being, To be*, or the Infinitive of the verb, which in itself includes the idea of *To be*. It may either be used alone, or, in the Colloquial, with རི་, or in Literary Tibetan རི་, or རི་, or རི་ནི་।

EXAMPLES:—

སྐྱུལ་པོ་ཞིག་ཡིན་པ་ (རི་) མཚམས་ *Sometimes it is not very pleasant
to be a king.*
མཚམས་ཀྱི་ཅང་སྐྱུལ་པོ་མ་རེད།

ར་བཟེ་བ་ (རི་) རི་ཚ་བོ་རེད། *It is shameful to be drunk.*

ཉེ་གནས་རང་གི་སྤྲོལ་དཔོན་དང་གཤེག་པོ་ *It suffices for the disciple that he
be as (to be as) his master, and
the servant as his lord.*
རང་གི་དཔོན་པོ་དང་འདྲ་བ་ཡིན་པ་
(རི་) རྒྱང་གི་འདུག།

N.B.—It must always be remembered that ཡིན་པ་ is never used substantively, but always in connection with some noun, adjective, or verb, into which its forms have to be moulded.

§ 38. THE VERB.

-PRELIMINARY. The Tibetan Verb denotes only a sort of *in-*definite happening or state, and this not of itself, but rather by means of certain auxiliaries, including the verb *To be*, which alone really constitutes the verb in a Tibetan sentence
Thus:—

སྤྲོལ་མཁན་གྱིས་སྤྲོལ་གྱི་འདུག།

(Or ཞིང་པས་ (or སྤྲོལ་མཁན་གྱིས་)

སྤྲོལ་འདུག་གྱི་འདུག་གོ།

The sower is sowing the seed.

Literally, this is: *By the sower, as regards the seed, a sowing is.*

In fact the so-called Verb is rather a kind of Noun, modified in its significations by the verb *To be*, according to the mood or tense of the latter. It possesses in itself no means whereby to distinguish between the active and passive voices; the singular and plural numbers are alike in construction; and, except as regards the auxiliary *To be*, all its forms can be used with any of the persons indiscriminately

The changes or inflections undergone by the Tibetan Verb are effected in three ways:—

1. By structural alterations in the *Root*;
2. By making use of *Auxiliary Verbs*;
3. By resorting to divers monosyllabic *Particles* for the formation of Infinitives, Participles, Supines, etc.

II. -ROOTS.

These in Literary Tibetan are four:—1. Present; 2. Perfect; 3. Future; and 4. Imperative.

Thus:—

བྱོང་པ་ *To do, To make, To act.*

Present Root: བྱོང་ *Do, Does, Doing*

Perfect Root: བྱས་ *Have or has done.*

Future Root: བྱ་ *Will do.*

Imperative Root: བྱོས་ *Do.*

However, every Tibetan Verb does not possess all four roots. Some only possess three. Thus :—

འཇག་པ་ *To drop, drip, trickle, leak.*

Present Root : འཇག་ *Drop, Drops, Dropping.*

Perfect Root : གཟགས་, or ཟགས་ *Have or has dropped.*

Future Root : གཟག་ *Will drop.*

Some possess only two roots. Thus :—

འགོ་བ་ *To go, To walk.*

Present and Future Root : འགོ་ *Goes, Will go.*

Perfect and Imperative Root : མོང་ *Have or has gone, Go.*

A Colloquial Imperative is སྐྱག་ *Go.*

Many possess only one root for all tenses. Thus :—

མཐོང་བ་ *To see.*

གཟོ་བ་ *To remember.*

སྐྱབ་པ་ *To be able.*

ཐོབ་པ་ *To receive, get, obtain.*

འགྲིག་པ་ *To suit, to agree, to be satisfied.*

Where, in Literary Tibetan, a verb possesses a special root for each or any of the different tenses, and for the Imperative Mood, that special root must be used for those tenses and that mood, save that when the Future construction is in འགྱུར་མོ་ or བྱེ་ or བྱ་, the Present Root is retained instead of the Future Root. Where there is no special Future root or Imperative root, the Present root is used for the Future and Imperative. It is impossible, of course, to learn the root-forms of all the verbs, but there is no reason why those of the commoner verbs should not be memorized to some extent.

As regards the Colloquial, though it is quite allowable to use the

roots that are assigned to particular moods and tenses for those moods and tenses, yet it is said that as a matter of fact, at least in vulgar Colloquial, this is seldom or never done, and the root generally used is the Perfect root. When, however, the Present root of a verb ends in an inherent ཨ་ (for instance, ལྟ་བ་ *To look*), or in an inherent འ་ (e.g., བཅའ་བ་ *To bear, or bring forth*), or in ུ (e.g., ལྟ་བ་ *To request, ask*), or in ོ (e.g., རྩོལ་བ་ *To live, feed, nourish*), it is said that that Present root is generally used for the Present Indicative, the Future Indicative in གི་ཡིན་, or གི་རེད་, the Present Participle, Active Present Participle, Present Infinitive, Supine and Verbal Noun. If, in these verbs, the Future is formed with ཡོང་ instead of གི་ཡིན་ etc., the Perfect root (or perhaps more correctly the Future Root) must be used. Thus :—

ངས་ལྟ་གི་ཡིན། *I shall see.*

ཁྱོད་ཀྱིས་བཅའ་གི་རེད། *Thou wilt bear.*

But :—

ངས་བལྟ་ (ས་) ཡོང་། *I shall see.*

ཁྱོད་ཀྱིས་བཅས་ཡོང་། (no Future *Thou wilt bear*

Root)

In Literary Tibetan :—

ངས་ལྟ་བར་འགྱུར་, or བལྟ་བྱ་ཡིན་, } *I shall see.*
or ལྟ་བར་བྱ་, or བལྟ་འོ།

ཁྱོད་ཀྱིས་བཅའ་བར་འགྱུར། *Thou wilt bear.*

The above idea that the Perfect Root should be used in the Colloquial probably arises from the fact that it sometimes has the same sound as the Future root. For instance, in the verb གཏོང་བ་ *To send*, the Perfect Root བཏང་ and the Future Root གཏང་ sound nearly alike.

Of course it must be remembered that the Colloquial, as such, pays no regard to spelling, but only to its own phonetics. Hence, if one

writes Tibetan. one should spell properly. Therefore, also, if one attempts to write Colloquial, as such, it must always look wrong, as regards spelling.

In Compound Honorific verbs the first retains the Present root throughout, e.g., སྒྲུབ་པ་གནང་བ་ *To provide.*

EXAMPLE:—

ཁྱོད་ཀྱིས་ང་ལ་སྒྲུབ་པ་གནང་བ་རེད་
(pronounced གནང་ང་རེད།) } *Thou providest for me.*

With all other verbs the vulgar Colloquial, it is said, usually adopts the Perfect root, if any, or at least the sound of it, as above explained, for all moods and tenses. Thus, for གཏོང་བ་ *To send, let go, dismiss*, the roots are:—

Present Root: གཏོང་ *Send, Sends, Sending.*

Perfect Root: བཏང་ *Have or has sent.*

Future Root: གདང་ *Will send.*

Imperative Root: གྱེང་ *Send.*

In Literary Tibetan the Present Indicative is:—

ངས་གཏོང་ངོ། *I send.*
ངས་གཏོང་བར་བྱེད་ (or བྱེད་ནི།) *I do send.*
ངས་གཏོང་གིན་ཡིད།
ངས་གཏོང་གི་ཡིད། } *I am sending.*

But in the vulgar Colloquial it is:— ངས་བཏང་, or གཏང་ *I send*,
and ངས་བཏང་ (or གཏང་) གི་ཡིད་ *I am sending.*

In Literary Tibetan the Future Indicative is expressible in several ways with different roots. Thus:—

ངས་གཏང་ངོ་།	}	<i>I shall send.</i>
ངས་གཏང་གྱུ་ཡིན་ (or ཡིན་ནོ་)།		
ངས་གཏོང་བར་བྱའོ།		
ངས་གཏོང་བར་འགྱུར་ (or འགྱུར་རོ་)།		
ངས་གཏང་ཡོང་།		

But in Colloquial it is :—

ངས་གཏོང་གི་ཡིན་།	}	<i>I shall send.</i>
Or :—		
ངས་བཏང་ (or གཏང་) ཡོང་།		

There seems also to be an emphatic form in which ཡ་ is affixed to the Future root, and is followed by རེད་ for all persons. Thus :—

ངས་གཏང་ཡ་རེད།	<i>I shall send ; I am to send, i.e., by me a sending is to be.</i>
---------------	---

So, in Literary Tibetan the Present Participle is གཏོང་ཕྱི་ *Sending* ; the Active Participle གཏོང་མཁན་ or གཏོང་བ་ *He who, or It that, sends* ; the Terminative Infinitive གཏོང་བ་རྟེན་ *To send* ; and the Supine གཏོང་དུ་ *For sending, etc.* ; but in Colloquial the Present Participle is བཏང་བ་དང་, the Active Participle བཏང་མཁན་, or བཏང་བ་ ; the Infinitive བཏང་བ་ ; and the Verbal Noun or Gerund and Supine བཏང་ཡ་, བཏང་གྱུ་, or བཏང་ལ་. The Literary Imperative is བྱང་, or བྱང་ཞིག་, but the Colloquial is གཏོང་, or གཏང་ཅིག་, though བྱང་ would be understood quite well. Vulgar Colloquial would be བཏང་ཅིག་།

III.—AUXILIARY VERBS.

These are ཡོད་བ་, ཡིན་བ་, འདུག་བ་, རེད་བ་ and other forms of the verb *To be*, which it is not necessary to specify here ; བྱ་བ་, འགྱུར་བ་,

and འབྱུང་བ་ *To become, To happen, To take place, To occur*; འཁྲབ་བ་ *To be finished, completed, terminated*; འགྲུབ་བ་ *To be made ready, finished, accomplished*; ཟུག་བ་ *To be ended, concluded, exhausted*; ཐུབ་བ་ and ཐུས་པ་ *To be able*; འགྲོ་བ་ *To go*, but used idiomatically; དགོས་པ་ and བྱ་བ་ *To be necessary, or expedient or expressive of the idea of obligation or duty*; འཕྲག་བ་ *To allow, suffer, permit*; རྟོག་བ་ *To be allowed or permitted*; བྱེད་བ་ *To make, do, act, perform*; བཞིན་བ་ and བཞེད་བ་ elegant and respectful forms of བྱེད་བ་; ཡོང་བ་ or འོང་བ་ *To come*, but used idiomatically; བྱོན་བ་, ཡིན་པ་འདྲ་, ཡིན་གྱི་ *To be possible, probable, likely, etc., etc.*

IV.—AUXILIARY PARTICLES.

(1)—གི, གྱི, གྱུ, ཡི, རི་ annexed to the Verbal Root according to rule, with reference to the final letter of the root (see § 25, iv). Used to connect the root with ཡོད་, ཡིན་, འབྲུག་ or རེད་ they form a periphrastical Present Tense. For example, in the Colloquial, which loosely uses the sound of the Perfect Root —

ངས་བཏང་། *I send.*

But:—

ངས་བཏང་གི་ཡོད། *I am sending, or I send.*

Sometimes, in the vulgar Colloquial, they are annexed to the roots of adjectives, taking the place of the adjectival particle གི་, གྱི་, or གྱུ་. Thus:—

ལམ་ཀ་རྒྱུ་གྱི་རེད་ instead of ལམ་ཀ་རྒྱུ་པོ་རེད་ *The road is rough.*

སྤྲུ་གུ་ཡག་གི་རེད་ instead of སྤྲུ་གུ་ཡག་པོ་རེད་ *The child is good.*

It is better, however, to use the adjective in full, and not to employ the construction in གི་, གྱི་ etc.

These Particles are sometimes used at the end of a sentence in the sense of a finite verb; and more particularly in the 1st Person Future.

EXAMPLES:—

ངས་བཅུག་གི། *I shall put in.*

ངས་རོགས་བྱེད་ཀྱི, or བྱ་ཡི། *I shall help.*

(2) གིས་, གྱིས་, ཀྱིས་, ཡིས་ These are annexed to the root as Gerunds, and signify *By* (doing something), or *Because*, *Since*, etc., but more usually antithetically, as *But*, *Though*.

EXAMPLES:—

ངས་ཁོ་ལ་སྐད་བར་གིས་ཁོ་གོ་བ་རེད། *I called him, but he has gone; or, Though I called him he has gone.*

ང་ཚོས་འདི་རུ་ལངས་ནས་བཟུང་ཀྱིས་ *By standing here we shall see the*
བཟུང་བོ་སྤོང་གི་ཡིན། *tamasha.*

It may even be annexed to the root of the verb *To be*. Thus:—

འོ་ཀུས་མེགས་པ་ཡིན་གྱིས། *Though it is a good story, or It is a good story but . . .*

When used antithetically a pleonastic རྟོན་ཀྱང་ sometimes follows:—

ཁོང་གིས་ང་ལ་བསད་ཀྱིས་འོན་ཀྱང་ངས་ *Though he slay me, yet will I trust*
ཁོང་ལ་རྟོན་པར་འགྱུར། *in him.*

When annexed to the root of an adjective it includes the verb *To be*. Thus:—

མོ་གཟུགས་བཟང་གྱིས་ = མོ་གཟུགས་ *Since, Because, or Though (she*
བཟང་བོ་ཡིན་གྱིས། *was, or is) of fine stature*

(3) གིན་, གྱིན་ ཀྱིན་, and ཡིན། Annexed to the root. These are Literary forms, and denote the Participle Present.

EXAMPLES :—

ཁོ་སྐྱོན་ལས་འདེབས་ཀྱིན་ཕྱིན་པ་རེད། *He went on his way praying.*

Used to connect the root with ཡོད་, ཡིན་, འདུག་ or རེད་ they form a periphrastical Present Tense, just as གི་, གྱི་, etc., do in the Colloquial.

EXAMPLES :—

ཀྱེ་རྩོད་ནི་འོང་གིན་ཡོད། *Lo, I come (am coming). (Heb. x. 7.)*

ཁོ་སྐྱོན་ལས་ཀྱིན་འདུག། *He is singing.*

When connecting the root with རྒྱུ་ Together with, they are often used gerundially.

EXAMPLES :—

གཤོང་གིན་དང་། *In, when, or while sending.*

སྐྱོན་ལས་ཀྱིན་དང་། *In, etc., singing.*

བྱེད་ཀྱིན་དང་། *In, etc., doing.*

འགྲོ་ཡིན་དང་། *In, etc., going.*

Thus :—

སྐྱོན་ལས་ཀྱིན་དང་ཡངས་ནས་སྐྱོད་པ་ནི་ཡག་ རྒྱུ་སྐྱོན་ལས་ཀྱིན་ལྟ་བུ་ཡིན་པ་ལྟར་ རྒྱུ་སྐྱོད་པ་ནི་ཡག་ རྒྱུ་སྐྱོད་པ་ནི་ཡག་ *In, or when, singing it is best to stand up.*

In the Colloquial this may be rendered :—

སྐྱོན་ལས་ཀྱིན་ (or ཡིན་པ་ལྟར་ལྟར་, or ཡིན་པ་དང་) ཡངས་ནས་སྐྱོད་པ་ནི་ཡག་ རྒྱུ་སྐྱོད་པ་ནི་ཡག་

(4).—དེ་ after final རྒྱུ་

དེ་ after final རྒྱུ་, རྒྱུ་, རྒྱུ་, རྒྱུ་

དེ་ after final རྒྱུ་, རྒྱུ་, རྒྱུ་, རྒྱུ་ and all vowels.

These are a sort of Continuative Particles or Suspensives, and may be annexed to all Present and Perfect roots, but according to rule, with reference to the final letter of the root. Annexed to Present roots they form a Present Participle, or Gerund, and, annexed to Perfect roots, a Past Participle, or Gerund. Thus, they may be rendered, . . . *ing*, or . . . *ing been*, or . . . *ing . . . ed*, or *As, when, after*, etc. They are Literary rather than Colloquial, though not altogether absent from the latter, and are largely met with in those subordinate clauses a longer or shorter string of which generally goes to the construction of a Tibetan sentence.

EXAMPLES :-

པི་ལ་དོ་དང་ནེ་རོ་དེ་ལྷུ་ར་གཅིག་དང་གཅིག་ པི་ལ་དོ་དང་ནེ་རོ་དེ་ལྷུ་ར་གཅིག་དང་གཅིག་ *Pilate and Herod were formerly (formerly having been) at enmity with each other. (Luke (xxiii. 12.)*

དེ་ནས་ཁོང་གིས་སྤྱོད་ཆུང་སྤྱོད་ཆུང་ དེ་ནས་ཁོང་གིས་སྤྱོད་ཆུང་སྤྱོད་ཆུང་ *And seeing the multitudes he, etc. (Matt. v. 1.)*

དེ་ནས་དགོངས་སེའི་དུས་སྤྱོད་ཆུང་གསུང་ དེ་ནས་དགོངས་སེའི་དུས་སྤྱོད་ཆུང་གསུང་ *And when even was come his disciples went (having gone) down to the sea, etc. (John vi. 16.)*

(5) ཅིང་ after final ག, ད, བ, or the vowel ཨ

ཞིང་ after final ང, ཀ, མ, ར, ལ, and all vowels except ཨ

ཤིང་ after final ས

This Suspensive, which is Literary rather than Colloquial, is annexed to the Root, and expresses in one or other of its forms the Present Participle, but sometimes also the Past Participle. It is also sometimes used instead of the conjunction *And*. Lastly, it often expresses a causal relationship. It is generally met with at the end of minor interpolations within subordinate clauses.

EXAMPLES :-

མགོ་གསུང་པོ་འབྱོར་ཞིང་དམག་དབུང་སྤྱོད་ཆུང་ མགོ་གསུང་པོ་འབྱོར་ཞིང་དམག་དབུང་སྤྱོད་ཆུང་ *(By) Marching quickly the army arrived.*

དེ་ནས་མེ་ཤུ་གོང་ཁྱིམ་དང་ཡུལ་ཚོ་ཀུན་དུ་བྱོལ་
ཞིང་།

And Jesus went (having gone)
about all the cities and villages.
(Matt. ix. 35.)

འཛིགས་ཤིང་འབོད་དེ།

Being afraid and calling out.

འོད་མེད་ཅིང་རླུང་མེད།

Light not being, air is not; or
Light is not and air is not; or
Light and air not being; or
Without light or air. (Das.)

ཉམ་ཞིང་གཉིད་དུ་འགོ་བ།

Lying down, to go to sleep; or
To lie down and go to sleep.

ནམ་མཐམ་ཕྱེས་ (perfect of འབྱེད་པ་)
ཤིང་།

The heavens having parted, or
rent asunder. (Mark i. 10.)

(6)--- པས་ and བས།

These are merely the particles པ་ and བ་ of the Infinitive, or simple Participle, put in the Instrumental or Modal case. Practically they are equivalent to དེ་, དེ་, and ལྟེ་ and the next noted Suspensive ནས་ They are often used as a variant of these, when the latter have already occurred in the same sentence. This is merely a matter of taste, to avoid repetition. Primarily they mean *Because*, *Since*, *Seeing that*, etc., but they also carry the sense of *When*, and of the Participle, both Present and Past. Both Literary and Colloquial Tibetan make use of them :—

EXAMPLES :—

ང་རང་གིས་བརྟུས་པས།

When I looked; i.e., I having looked.

ཤིན་དུ་རྒྱུ་ལ་བ་ཡིན་པས།

As, since, because it is very difficult; or It being very difficult.

ང་ཡིན་པས་མ་འཛིགས་ཤིག།

Since it is I, or It being I, or It is I, be not afraid. (Matt. xiv. 27.)

དེར་སྤོ་མོན་གྱི་སྒྲུག་མོ་རྒྱུ་ལ་བ་ཞིན་གྱིས་
བབ་ (perfect of འབྱེད་པ་) ལྟེ་ཉལ་
ནས་ཡོང་པས།

Then Simon's mother-in-law having been seized by a fever-illness and having lain down. (Mark i. 30.)

ད་ཁྱིམ། ང་ཚོས་མཐོང་ངོ་ཞེས་ཟེར་ བས། *Now, since (or because) ye say, we see. (John ix. 41).*

(7)—ནས་. This Suspensive, both in Literary and Colloquial Tibetan, is annexed to the Perfect root, and expresses a Past signification. Otherwise it has practically the same functions as དེ་, དེ་, གྲེ་, བས་, and བས་. It means *After*, or *When*, and conveys also the idea of the Past Participle.

EXAMPLES:—

ཁོང་གིས་དེ་དག་ལ། ངའི་ས་དང་ངའི་སྐུན་ སྐུ་ཡིན། ཞེས་གསུངས་ནས། *He to them, my mother and my brother who is? Thus having said. (Matt. xii. 48, and elsewhere).*

ཁྱོད་ཀྱི་ལས་ཀ་ཚར་ནས་ཁྱོད་ཁང་པ་ལ་ འགྲོ་ཆོག། *When your work is finished you may go home.*

ཁྱོད་ཞེགས་གཏི་ཁ་ལག་བཟས་ནས་འཕྱོན་ དགོས། *After eating (having eaten) chhoti hāzirī you must set out.*

ང་ལོ་གཞིན་གཞིན་ཡིན་ནས། *I have been (having been) young.*

སྐྱེས་ལ་ང་རྩི་བྱིང་ལ་ཡོད་ནས། *I was formerly (having formerly been) in Darjeeling.*

Annexed thus to the Verbal Root, and followed by ཡོད་ or འདུག་, it indicates either the Pluperfect (active), or the Perfect (passive). Thus:—

སྐྱེས་གིས་ཤུ་ལ་བཟས་ནས་ཡོད་, or འདུག། *The tiger had eaten the deer.*

ཤུ་ལ་བཟས་ནས་ཡོད་, or འདུག། *The deer has been eaten.*

ང་ཁང་པ་ལ་ཕྱིན་ནས་ཡོད། *I had gone home.*

ང་ (ལ་) རྩིས་ནས་ཡོད། *I had been asked.*

ཤོག་སྒྲིལ་ནང་ན་ངའི་བྱིང་བྲིས་ནས་འདུག། *In the roll-book it is (has been) written of me. (Heb. x. 7).*

(8)—ལས་. This particle has (perhaps) sometimes a Present but more often a Past signification, and is always found attached to the simple Participle in སྒྲིལ་ or སྒྲིལ་. It means *From* or *When* . . . ed;

or *Being* *ed* ; or *Having been* . or *As* or *While*, followed by a Past tense ; or *As* or *While*, followed by a Present Participle (in which case the root of the verb is often repeated, the particle འོ or འོ་ coming next, and then the ལས་) ; or *When on the point of* : *When about to* : *When going to* : *Being about to*, or *on the point of*, when used with འགྲོ་བ་ or གཟས་པ།

EXAMPLES : -

- དེ་དག་གིས་ཁོང་ལ་ཡང་ནས་ཡང་དུ་བཀའ་
འདྲི་ཞུས་པ་ལས། *When they continued asking, i.e., again and again asked, him. (John viii. 7).*
- དེ་ནས་ཁོང་པར་ཕེབས་པ་ལས། *Thereupon as he passed by. (John ix. 1).*
- དེ་ནས་ཁོ་སོང་ནས་ཡུལ་དེའི་ཁྱིམ་བདག་
ཅིག་དང་འགྲོགས་ནས་བསྡད་པ་ལས། *And he, having gone, and having associated with a householder of that country, after having settled. (Luke xv. 15).*
- དེ་ནས་ཡི་ཤུས་ཡང་སེའི་འགྲམ་ལ་ཆོས་
སྒྲོན་པ་ལས། *Then Jesus, having begun again to teach by the seaside. (Mark iv. 1).*
- ཁོང་གིས་ད་ཅུང་བཀའ་གསུངས་པ་ལས། *And while he yet spake. (Matt. xxvi. 47).*
- དེ་དག་སོང་བ་ལས། *When they were going (As they went). (Matt. xxviii. 11).*
- ཅི་གནས་ནས་ཀྱང་སོང་བ་ལས། *And the disciples as they went. (Mark ii. 23).*
- དེའི་ཆེ་མི་གཉིས་ཞིང་ལ་ཡོད་པ་ལས། *There shall two men be in the field, i.e. while being. (Matt. xxiv. 40).*
- ཡང་དེ་དག་གིས་ལྷ་པོ་ཕན་ཅོ་ཅུབ་ལ་བདང་བ་
ལས། *And they stoned Stephen ; or As or while they stoned, or were stoning Stephen. (Acts vii. 59).*
- དེའི་ཇེས་སུ་ཅི་གནས་ནས་ཀྱི་ནང་ནས་
གཉིས་ལས་དུ་ཞུགས་ནས་ཡུལ་ཞིག་དུ་
འགྲོ་བ་ལས། *After that, two of his disciples, having set out on a journey, as they were going to a country. (Mark xvi. 12).*

ཡང་དེ་དག་ལས་ལ་སོང་སོང་བ་ལས།

And as they went on their way.
(Acts viii. 36).

ཡང་དེ་དག་དེ་ལྟར་གནས་བྱེད་ཅིང་གཅིག་
ལ་གཅིག་གིས་དྲི་བ་དྲིས་བ་ལས།

*And while they, thus conversing,
questioned each other.* (Acts
xxiv. 15).

དེའི་ཚེ་ཤ་ཁྱལ་དང་རྒྱུང་གཙོ་བོའི་གནས་
ནས་ལ་དགར་སྤང་ཞིང་སློག་གཙོན་བ་
ལ་ཇསས་ (Present root) བ་ལས།

*And Saul, yet breathing out
threatenings and slaughter
against the Lord's disciples.*
(Acts ix. 1).

བཟུང་ལྟུགས་འབྱེད་འགྲོ་ཡོད་བ་ལས།

*And when Paul was now about to
open his mouth.* (Acts xviii. 14).

བསད་པར་གཟས་བ་ལས།

*And should have been killed, i.e.,
being about to be, or on the
point of being killed.* (Acts
xxiii. 27).

(9)—ན་. This is expressive of *condition, hypothesis, contingency* and even *doubt*, and may be rendered by *If, When, On, Since, As, Should, Had, Were*, etc. It is generally added to the Root, but sometimes (though not often) to the Infinitive, and is much used at the end of verbal phrases both in the Colloquial and in the written language. Sometimes the phrase which it concludes is introduced by the expression གཤམ་དེ་ or གཤམ་སྲིད་, but the subjunctive idea is in no way affected even if this expression be omitted.

Examples of its use with the Root are given under ཡོད་བ་ (§ 35), and ཡོན་བ། (§ 37).

ན་ is also used in Literary Tibetan, adversatively, to express *Though, Although*. Thus:—

འདི་ཕྱི་ན་དུ་སློག་པ་སློད་པ་ཞིག་ཡོན་ན།

*Although he was formerly a trans-
gressor.* (Das.)

It also expresses the idea of *Reason for, or Causality*. Thus:—

འདི་ཡོད་ན་འདི་བྱུང་།

Since this existed, that arose.
(Das.)

སེའི་དུ་བ་བྱུང་།

Since fire existed, smoke arose.
(Das.)

ང་ལ་སཐོང་ན་ཀུ་མ་དེ་བོས།

(On) seeing me the thief fled.

Used with རྣམ་ it expresses *When*, or *If and when*. Thus:

རྣམ་ང་འགྲོན།

If and when, or when, I go.
(Das.)

རྣམ་དུ་ས་ལ་འབབ་ན།

If and when, or when the time comes, i.e., it comes down to the time. (Das.)

(10)—ལ་. Annexed to the Participle, this *Suspensive* may mean *To, At, In*: *With respect, regard, or reference to*: *Concerning*: *Relative to*: *In consequence of*.

EXAMPLES:—

གསོད་པ་ལ་དགའ་བ།

To rejoice in killing. (Jäschke.)

སྒྲིག་པ་ལ་འཛིན་པ།

To shrink from, or be afraid of
(i.e., with respect to) *sinning.*
(Das.)

Annexed to the Root, it may be used for the Present Participle in a minor phrase, much like ཅིང་ and its variants. Thus:—

བདག་འཛིན་སྒྲོས་ཐོང་ལ་རང་གི་བརྟུངས་ གིང་ཁྱེད་ནས། *Denying himself and taking up his cross.*

It is also often used like དེ་, དེ་, སྒྲིག་, but annexed to the Participle, and meaning *As*.

EXAMPLES:

ཨྱ་རེན་གྱི་ཡོང་པ་ལ།

As there is (was) an idol shrine.
(Das.)

ཀུན་པོ་ཉིན་རེ་བཞིན་དེ་དེས་ཁྱེད་ཀྱི་དུ་
འགྲོ་བ་ལ།

As the king goes there daily to
bathe.

འཛིན་པ་གྱི་རང་ན་མི་འབྱུང་བ་ལ།

As it does not occur in the world.
(Jäschke.)

Annexed to the Root, it is used adversatively for *Though, Although*.

EXAMPLE :—

ཁོས་ལྟ་མ་མཐོང་བུང་།

Though looking, he did not see.

Annexed to the Repeated Root, it expresses *While, Whilst*.

EXAMPLE :—

ངས་དག་ཅེས་ཀློག་ཀློག་ལ་ (གང་) ཟེར་
བ་དེ་བྲིས་ཤིག།

*Whilst I am reading this book note
down what I say.*

When annexed to adjectives, ལ་ includes the idea of the verb *To be*, being indeed an abbreviation of ཡིན་པ་ལ་ *Being*, and seems to have the force of *And*, or *But*, according to circumstances.

EXAMPLES :—

སྐད་ཁ་སྐྱ་མེད་ལ་རིང་བ།

*Hair and beard being yellow and
long. (Das.)*

ལུས་མི་སྐྱ་ཅིང་ཐུང་ལ་དབྱངས་སྒྲུབ།

*Being ugly as to his body and of
small stature and (or but) having
a fine voice. (Das.)*

མི་སྐྱ་ལ་ཐུང་ཏུ་ཡིན་དེ།

Being ugly and short. (Jäschke.)

དབྱིབས་ལགས་ཤིང་ལྟ་སྐྱ་ལ་མཛོས་པ།

*Being of good figure, nice to look
at, and pretty.*

In double Imperative or Precative expressions, ལ་ has the force of the Present Participle, or of *And*, and is annexed to the root of the first verb.

EXAMPLES :—

ཤོག་ལ་ལྟོས་ཤིག།

Come and see (coming, see).

ད་ལོང་ལ་ཚུར་ཤོག།

{ *Now, rise and come hither (rising,
come hither).*

ད་ལྟ་ལངས་ལ་འདི་ཏུ་ཤོག།

སོང་ལ་ལྟོས་ཤིག།

{ *Go and look (going, look).*

ཕྱག་ལ་ལྟོས།

In sentences like the following, where our Supine means *In order to*, or *For the purpose of*, འ, annexed to the verbal Root, is used Supinally both in Literary Tibetan and in the Colloquial.

EXAMPLES:—

འོན་ཅུ་འགྲོ་བྱེད། *Well, I am going to dine.*
 བྱ་གྲུ་ཁྱོད་རང་གི་ཡི་གེ་འབྲོར་ལ་སླེབས་ མོང་། *The boy has come to get your letter.*
 འི་འགྲོ་བྱེད་ཀྱི་འགྲོ་བྱེད་།

When connecting a verbal root with the auxiliary verb འི་ན་པ་, or རེད་པ་, this particle forms, in modern Literary Tibetan, a Future tense which is practically a kind of periphrastic conjugation of འགྲོ་བྱེད་ (as a Future Participle, *About to . . .*) with the auxiliary verb.

EXAMPLES:—

ང་འོང་བྱེད་ཀྱི་འགྲོ་བྱེད་། *I shall come ; I am about to come.*
 ཁོང་གསུང་བྱེད་ཀྱི་མ་རེད། *He will not speak : He is not about to speak.*

It is also used in older Literary Tibetan to express necessity, obligation, expediency.

EXAMPLES:—

ང་འོང་བྱེད་ཀྱི་འགྲོ་བྱེད་ཀྱི་འགྲོ་བྱེད་། *Am I to come? Must I come?*
 ཁོང་གིས་དཔལ་དུང་བྱེད་ཀྱི་མིན། *He ought not to beat the horse.*
 ང་ལ་འགྲོ་བྱེད་ཀྱི་མང་པོ་ཡོད། *I have many things to write.*

In the Colloquial འགྲོ་བྱེད་, annexed to the verbal Root, is extensively used for the Infinitive.

EXAMPLES:—

ང་འོང་བྱེད་ཀྱི་མ་འོང་། *I do not wish to go there.*
 འོང་བྱེད་ཀྱི་མ་འོང་བྱེད་ཀྱི་མཆོད་ཡོད། *How far have we to walk to reach home?*

ཁྱེད་གང་ལ་བ་ཀྱི་ཡོད།	<i>What have you to say?</i>
ཅ་ནས་ལ་བ་ཀྱི་མི་འདུག།	<i>There is nothing at all to say.</i>
ཡར་འཆིབ་ཀྱི་གནང་།	<i>Be pleased to rise.</i>
འདི་ཅུ་རི་དུགས་གང་ཡང་ཐོབ་ཀྱི་ཡོང་ངས།	<i>Is there any sport (game) to be got here?</i>
ང་དེ་ཅུ་ཡོད་ཀྱི་མི་འདོད།	<i>I do not wish to be there.</i>

(12)— ཡ.....འདི་ (དེ་)

In the Colloquial this particle, with or without the འདི་, is also extensively used, annexed to the Verbal Root, to express what correspond to our Verbal Nouns in *ing*, i.e. the Latin Gerund.

EXAMPLES:—

ཆོས་སྐད་ཁྲོག་ཡ་ (འདི་) ཉ་ཅང་སྐོ་	<i>It is very confusing to read the Literary language: The reading of the Literary language, etc.</i>
འཐོམ་པོ་རེད།	
ཉམ་པ་བཤད་ཡ་ (འདི་) ཉ་ཅང་ངན་པ་	<i>It is very wrongly to tell lies: The telling lies, etc.</i>
རེད།	
ཟླ་བ་གཉིས་པ་སྐལ་བ་འཆོང་ཡའི་དུས་རེད།	<i>The second month (March) is the time for selling (of selling) shares.</i>
མི་མང་པོ་སྐད་ཁྱད་མཚར་པོ་འདི་སློབ་	<i>Few people need learn this extraordinary language; There is no meaning of many people having to learn this, etc.</i>
དགོས་ཡའི་དོན་དག་ཡོད་པ་མ་རེད།	

(13)— དང་

Both in Literary Tibetan and in the Colloquial this enclitic, used after the Infinitive or Participle in ི་ or ི་, may be rendered *As*, *When* (carrying a Past signification), and it also has the force of the Past Participle.

EXAMPLES:—

ཡང་བཀའ་དེ་ནི་ག་ཅུ་གྱུར་པ་དང་།	<i>And the Word became (having become) flesh. (John i. 14).</i>
-------------------------------	---

ས་སར་ཡ་ཡུལ་གྱི་བུད་མེད་ཅིག་ཅུ་ལོན་ལ་ འོངས་པ་དང་།	<i>There cometh a woman of Samaria (a woman of Samaria having come) to draw water. (John iv. 7)</i>
ཐོག་སར་བཀའ་ཡིད་ལགས་པ་དང་།	<i>In the beginning was the Word (the Word having been). (John i. 1).</i>
ཁྱོད་རྣམས་ཀྱིས་ནས་སའམ་ཕྱིས་པ་དང་། མཐོང་བར་འགྱུར་རོ།	<i>Ye shall see the heavens opened, and, etc. (The heavens having opened, ye shall see, etc.). (John i. 51).</i>
དེ་སྐུ་ཅིས་པའི་ཅིས་ལ་ལོ་ཁམས་མཐུན་པོ་ ཡོད་པ་དང་།	<i>Then, in the calculator's computa- tions the year omens having been harmonious.</i>
ཁོ་སྐུ་ཚང་དཔེ་ཁང་པ་ལ་སྤྱི་བས་པ་དང་།	<i>When he has arrived (He having arrived) at the house of the family.</i>
ཡང་ལོ་གཅིག་ཙམ་སོང་བ་དང་།	<i>When about a year has elapsed.</i>
དེ་སྐུ་གཞུག་ལ་ཆང་ས་དེ་ཆར་ར་དང་།	<i>When at last the wedding was over.</i>
དྲིལ་ཆེན་དེ་དྲེལ་བ་དང་།	<i>As the big bell was tolled.</i>

In Literary Tibetan, especially in Western Tibet, དང་ is often used generally with the Present Participle in གིན་, གྱིན་, etc., and means *In, When, While, etc.*

EXAMPLE : —

སྐྱུ་ལོན་གྱིན་དང་ཡངས་ནས་སྤྱོད་པ་ནི་ཡག་ བྱོས་རེད།
When singing, it is best to stand

In Literary Tibetan, and especially of late in the Colloquial, it is used as a familiar form of the Imperative, and implies *advice, exhortation and entreaty*.

EXAMPLES :

འོ་ན་ཁྱོད་ཀྱི་ཁ་ལག་ཟོས་ (གིག་) དང་། *Oh, do eat your food.*

ཁྱོད་རང་གི་ཡིག་རྒྱུགས་སློབ་ (ཅིག་) དང་། *Do learn your lesson.*

TIBETAN GRAMMAR.

(14)—ད་ after ང་, ད་, ན་, མ་, ར་, ལ་

ད་ after བ།, བ་, དང་ག།

ར་)
ར་) after vowels.

ས་ after ས་

ལ་ after anything.

These particles, as Verbal Auxiliaries, are extensively used in Literary Tibetan to express the Infinitive Future and the Supine. They are seldom, if at all, used in the Colloquial, save by those who affect Literary forms.

EXAMPLES :—

སྤྱུལ་བ་རེ་ལ་ངས་སྟོག་གི་གིང་ལས་ཟ་རུ་ འཇུག་པར་འགྱུར་རོ། To him that overcometh will I give
TO EAT of the tree of life.
(Rev. ii. 7).

སྤྱུལ་བ་རེ་ལ་ངས་ང་རང་དང་མཉམ་དུ་ འཇུག་པར་འགྱུར་རོ། To him that overcometh will I
grant TO SIT with me in my
throne. (Rev. iii. 21).

ཤོག་སྒྲིལ་དེ་འབྱེད་ ཅིང་དེའི་ཕྱག་དམ་ རྣམས་གཅོག་པར་འོས་པ་སྤྱི་ཡིན། Who is worthy to open (opening)
the book and TO LOOSE the seals
thereof? (Rev. v. 2).

དེ་དག་ལ་མི་རྣམས་མི་གསོད་པར་ཆོ་བ་ ལཱའི་བར་དུ་སྤྱུག་བསྐྱེད་པར་འཇུག་ བའི་དབང་བསྐྱུར་བར་གྱུར་རོ། And to them it was given that they
should not kill them (not TO KILL
them) but that they should be
tormented (but TO BE TORTMENT-
ED) five months. (Rev. ix. 5).

ཁྱེད་ཚོའི་མང་ན་འཇིགས་པ་མེད་པར་ཁྱེད་ དང་མཉམ་དུ་འཇུག་པར་ཁྱེད་གི། See that he BE with you without
fear. (1 Cor. xvi. 10).

འོན་ཀྱང་ངའི་གཡས་སམ་གཡོན་ལ་སྟོན་དུ་ འཇུག་པ་ནི་ངའི་དབང་ལ་མེད། But TO SIT on my right hand or on
my left hand is not mine to give.
(Mark x. 40).

ཡང་ཁོའི་གཞིག་པོ་ལ་ཆོས་སྤྲུབ་དུ་ And the Lord's servant being apt
TO TEACH. (2 Tim. ii. 24).

ॐ नमः ।

སྤྱོད་ལ་བླ་མས་ཁྱེད་ལ་དགོན་པ་ལྟོན་
ལས་འདེབས་སུ་འཇུག་པར་འགྱུར་རོ།

*The Lama will allow you to OFFER
prayers to-morrow in the monas-
tery.*

དེ་དག་གིས་ཁོང་ལ་བྱིས་ཅིག་དུ་བཅུག་སོང་། *They have allowed him to BUILD the house.*

The last of these particles, namely འ, is not much used in this connection in Literary Tibetan. It may, however, be so used instead of any of the others.

EXAMPLE :—

ང་ལྟ་ལ་འགྲོ་ལོ།

I go to see.

(15)—བཞིན་ and བཞིན་དུ་. Annexed to verbal Roots, བཞིན་ has, in Literary Tibetan, the force of the Present Participle, and, with ག་ added, may be used as an adjective; while བཞིན་དུ་ serves as a Gerund, meaning *As, While, or Whilst*, and also *Though, and Because, or Since*, according to circumstances.

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་བཞིན་མཆིས།

I am going. (Elegant form).

ང་ལ་ཆགས་བཞིན་པའི་ལྷ་སྤངས་ཤིག་དང་
བལྟས་སོ།

He glanced at me with a loving look.

ཐུགས་རྒྱུ་ལྟེན་པ་ལ་འཇུག་བཞིན་
དུས་ཐུགས་སོ།

*As the Lamas entered the monastery
(while entering the monastery)
they chanted hymns.*

ཁོ་ལ་གསེལ་པ་ཡིད་བཞིན་དུ་མ་བཞེས་སོ།

Though he had tea he did not drink.

ཆང་ཁང་གི་སྒྲིན་དུ་ཡོད་བཞིན་དུ་
འཕྲུལ་སོ།

Since the beer was in front of him
he drank.

(16)—ཅང་.

This is a Colloquial Suspensive. Added to the verbal Root, it means *As, Since, Because*, and implies either Present or Past.

EXAMPLES:—

འོ་ན་ཁྱེད་འགྱུ་ཅང་ངའི་དལ་ཞེན་དང་།

Well, as you are going, ride my horse, do.

ཁྱེད་ཀྱིས་དཔེ་ཆ་བཏང་ཅང་ངས་དེ་གྲོག་གི་
ཡིན།

As you have sent the book, I will read it.

(17)— ཏུས་ and ཏུས་ལ།

These also are much used Colloquially. Annexed to the verbal Root ཏུས་ acts as a Gerund, meaning *As, When, While, At the time of* etc.

EXAMPLES:—

ཁྱེད་ཀྱིས་འབྲི་ཏུས་གཟེ་ཟེར་ར་ (བ་) དེ་
ལ་བདན་བདན་གྱིས།

When writing take care what you say.

ཁོ་ཐོན་ཏུས་ཁ་ཚོག་ཚོག་བྱས་པ་རེད།

As he went off, he smiled.

ཏུས་ལ་ has the same meaning, but is annexed to the simple Infinitive, or Participial form of the verb, put into the genitive case.

EXAMPLES:—

ཁྱེད་ཀྱིས་འབྲི་བའི་ཏུས་ལ་ཟེར་ར་ (བ་) དེ་
ལ་བདན་བདན་གྱིས།

When writing take care what you say.

ཁོ་ཐོན་པའི་ཏུས་ལ་ཁ་ཚོག་ཚོག་བྱས་པ་
རེད།

As he went off, he smiled.

A Literary equivalent of ཏུས་ལ་ is ཚོལ་།

V. —MOODS AND TENSES.

1.—Infinitive Mood.

The Infinitive, both in Literature and in the Colloquial, is the simple form of the verb as given in dictionaries, i.e. the Root, with བ་ or ར་

annexed, according to the rule regarding the final letter of the root. It is the same as the Participial form, and also as the form of the verb regarded as a substantive. Thus གྲུབ་ may mean *To do*, or *Doing*, or *A*, or *the doing*.

Each root can be regarded as the basis of a special Infinitive. Thus:—

Present:	གཏོང་བ་	To send.
	བཏང་བ་	} To have sent.
Perfect:	བཏང་ཚར་བ་	
	བཏང་བ་ཡིན་པ་	
	བཏང་ཡོད་པ་	
	གཏང་བ་	} To be about to send, or To be sent.
Future:—	གཏང་གྱུ་ཡིན་པ་	
	གཏང་གྱེ་ཡོད་པ་	
	གཏོང་གྱུ་ཡི་པ་	

In Tibetan the latter of two related English verbs takes precedence of the other, and may be put in the Infinitive, or in the Genitive form of the Infinitive. Thus:—

ཁ་ཁང་བ་ལ་འགྲོ་བ་འདོད།	} I wish to go home.
ཁ་ཁང་བ་ལ་འགྲོ་བའི་འདོད་བ་ཡོད།	

At the same time the Colloquial construction by which གྱུ་ is added to the verbal Root has largely taken the place of the Infinitive. Thus:—

ཁ་ཁང་བ་ལ་འགྲོ་གྱུ་འདོད།	I wish to go home.
ད་ལྟ་འཚོ་བའི་ (or འཚོ་གྱུ་འི་) དུས་	} Now is the time to sell.
འདི་རེད།	

In conversation, however, it is quite allowable and common to omit the ག or བ of the verb that is governed by the other. Thus :—

ང་ཁང་བ་ལ་འགོ་འདོད།

I wish to go home.

ང་སྐུ་ཚ་དང་སྐུ་གུས་འབྲི་མི་འདོད།

I am unwilling to write with ink and pen.

This is particularly the case where the governing verb is གྲུབ་པ་ *To be able*, རྒྱལ་བ་ *To be allowed*, འཇུག་པ་ *To allow*, དགོས་པ་ *To be necessary*; *must*, *ought*, and the like.

EXAMPLES :—

ངས་རིའི་ཕྱང་ལ་ཡོད་པའི་གངས་མཐོང་མི་ གྲུབ། *I cannot see the snow on the hill.*

ཐུབ།

ང་ཚོས་ཁང་མིག་འདིའི་ནང་ལ་བ་མག་ འཇུག་ཆོག་གི་རེད་ཅེས་ or རྒྱལ་གས། *Are we allowed to smoke in this room?*

ང་ཚོ་འཇོན་བཅུག།

Let us go away.

ངས་ཁྱེད་ལ་འཇོན་འཇུག།

I allow you to depart.

གསོན་པའི་དོན་ལ་ཟད་གོས།

In order to live it is necessary to eat.

ཁྱོད་བསྐྱབ་གྲྲ་ལ་འགོ་དགོས།

You must go to school.

ཁྱོད་ཀྱིས་སྐྱ་གྲུ་དེ་རྒྱུང་མི་དགོས།

You ought not to beat that child.

Where the governing verb is one of *Knowing*, *Saying*, *Hearing*, *Thinking*, or the like, the governed verb, in sentences like the following, is put in the Infinitive, or else the verbal Root, with གྲྲ་ annexed, is used.

EXAMPLES :—

ཁྱོད་འདི་རྩོམ་པ་པོ་མ་ཤིས།

I did not know that you were here (you to be here).

ཁྱོད་གསལ་འགྲོ་བ་ (or འགྲོ་ཁྱུ་) ངས་ མི་ཤིས། *I do not know where you are going (you to be going).*

ལོ་ཁྱུས་ཀྱིས་སངས་ཀྱིས་ཕྱར་ཀྱལ་པོ་ ཡིན་པ་ (or ཡིན་ཁྱུ་) བཤད། *History relates that Buddha was (Buddha to have been) at first a king.*

ཁྱོད་རྗེ་ཐེག་པ་ལ་འགྲོ་བ་ (or འགྲོ་ཁྱུ་) ངས་གོ་བ་ཡིན། *I heard you were going (you to be going) to Darjeeling.*

ཁྱོད་རྗེ་ཐེག་པ་ལ་ཕྱོད་པ་ཡིན་པ་ངས་གོ་བ་ ཡིན། *I heard you had left (you to have left) for Darjeeling.*

ངས་ཁྱོད་ཀྱིས་རྩ་རྩིས་པ་ཡིན་པ་བསམས། *I thought you had bought (to have bought) the horse.*

ཁོ་རྩིས་པ་ལ་ལས་ཀ་དེ་བཅོམ་པ་ཡིན་པ་ བཤད་ཀྱིས། *When they saw that the work had been entrusted to me (the work to have been entrusted to me).*

The same construction is also used in connection with phrases like *It were better that, It is evident that.*

ཁོ་འདྲི་སྐལ་ཐོ་ཆེན་པོ་ཞིག་བསྐྱམས་ནས་ཁོ་ ཁྱུ་མཚོ་འདྲི་ཆང་ལ་དབུག་ཁྱུ་ལག་པོ་རེད། *It were better that a large stone were bound on his neck and he were (he to be) cast into the sea. (Mark ix. 42).*

བཀའ་ཁྲིམས་ཀྱི་སྐོར་ནས་སྤུ་ཡང་དགོན་ མཚོག་གི་སྤྱན་ཕྱར་ནད་དེ་དག་པ་ཡིན་པ་ ངས་ཀྱི་རེད། *It is evident that no one is justified by the law in God's sight. (Gal. iii. 11).*

In phrases containing *That, So that, In order that, With the object of, To the end that. For the purpose of*, the verb is put in the genitive case of the Infinitive, and is followed by རྟོན་པ་ in the Colloquial, and by ཕྱིར་ or ཕྱིར་དུ་ or རྟོན་དུ་ in Literary Tibetan.

EXAMPLES :

ང་འདི་རུ་ཡང་བཤི་རྟོན་པ།

ང་འདི་རུ་ཡང་བཤི་ཕྱིར་།

In order that I may, or might, be here.

ཁོ་ནང་ལ་འགྲོ་བའི་དོན་ལ།

ཁོང་ནང་ལ་འགྲོ་བའི་ཕྱིར་དུ།

ལ་ཡི་ཐུག་ལ་འཇོག་པའི་དོན་ལ།

ཁྱེད་ཀྱིས་ཁོང་ལོ་ཤེས་པའི་དོན་ལ།

ཁྱེད་ཀྱིས་ཁོང་ལོ་ཤེས་པའི་ཕྱིར་དུ།

ཁང་པ་འདི་རྒྱུ་བའི་དོན་ལ་ or ཕྱིར་དུ་
or དོན་དུ།

} So that he may, or might, go home.

With the object of climbing to the pass.

} To the end that you should know him.

For the purpose of building the house.

When, in English, a mandatory Imperative governs a verb in the Infinitive, e.g. *Order him to come, Tell him not to go*, the Tibetan construction puts the governed verb also in the Imperative, not the Infinitive, mood.

EXAMPLES :—

ཁོ་ལ་ཤོག་ (ཅིག་) ལམ།

Tell him, come (to come).

ཁོ་ལ་མ་འགྲོ་ (ཞིག་) བཀའ་གནང་།

Order him, do not go (not to go).

བདན་བདན་བྱིས། སྐྱེས་ཀྱང་ཁྱེད་སྐྱེ་བ་མ་
འཇུག།

Take care that no man lead you astray.

Whenever it is possible to turn a verb into a Verbal Noun, or what is called in Latin a Gerund, it should be done.

EXAMPLES :—

ཀའ་ཀའ་ལ་ཕྱིན་པ་ (འདི་) ལས་ཇོ་རྗེ་

It is better to be in Darjeeling than in Calcutta, i.e. the being in Darjeeling is better than the staying in Calcutta.

སྐྱིད་ལ་ཡོད་པ་ (འདི་) (or ཡོད་ལ་

or ཡོད་ཀྱི་) ཡག་ག་རེད།

ང་རང་ལ་འཇོ་བ་ (ནི་) མ་གྱི་ཀ་ཡིན།

For to me to live is Christ and to die is gain. (Philipp. i. 21).

འཇོ་བ་ (ནི་) ཡང་པན་པའི་དོན་ཡིན་ནོ།

B. The Supine.

The genius of the Tibetan language is so different from that of other languages, both Eastern and Western, ancient or modern, that to

speak of Supines, Gerunds, and the like, in connection with it, is at least to strain the limits of analogy, if not to indulge in the illegitimate. But, so long as this is remembered, the Supine of Literary Tibetan may be said to be susceptible of several constructions. First, it may appear in the shape of the Infinitive put in the Terminative case with ར་

EXAMPLES:—

- སྙམ་ཀྱང་ནགོ་བར་ ལྷམ་ པ་ དེ་ན་གོ་བར་ རྩོམ་ཤིག། *He that is able to receive (hear) it let him receive (hear) it. (Matt. xix. 12).*
- མི་རིགས་པ་དེ་བཟོད་པར་བྱ། *I ask to be forgiven this wrong. (2 Cor. xii. 13).*
- ཁྱོད་ནི་གཞི་བཟློག་བཞིས་པར་འཇུག་པ་ ལགས་སོ། *Worthy art thou to receive glory. (Rev. iv. 11).*
- ངས་འབྲི་བར་གཟམ་པ་ལས། *I was about to write. (Rev. x. 4).*
- འགྲོད་པོ་རྣམས་ལ་གནས་ཆང་སྤྱོད་པར་ས་ ཟློག་ཅིག། *Forget not to show love unto (bestow love on) strangers. (Heb. xiii. 2).*

Secondly, it may take the form of the Verbal Root, with དུ, དུ་, ཅུ་, སྟུ་, or, less frequently, ལ་, annexed.

EXAMPLES:—

- ང་ནི་ཆོས་དྲུང་བོ་འཇི་མི་རྣམས་འབོད་ རུ་ས་ འཇི་ས་ཀྱིས། སྤྱུག་ཅན་རྣམས་འབོད་ རུ་ འཇི་ས་སོ། *I came not to call the righteous but sinners. (Mark ii. 17).*
- འདི་དག་གི་སྐགོ་ལ་ཕྱག་བཞུགས་སྟུ་སྟུ་ལས་ གཏབ་ད། *That he should lay his hands on their heads and pray. (Matt. xix. 13).*
- ངས་ཁོང་ལ་སྟོག་གི་ཤིང་ལས་ཟ་རུ་འཇུག་ པར་འགྱུར་རོ། *I will give him to eat of the tree of life.*
- བུས་པ་འདི་འགས་སྟུ་འདུག། *This bottle is (likely) to crack.*
- ཁོང་རེ་བཟ་པ་ཞིག་གཞིགས་པ་ཡིན་ས་སོ། *He has gone to buy a horse.*

Thirdly, it may appear as the Infinitive, put in the genitive case and followed by ཡིན་ or ཡིན་ཏེ།

EXAMPLES :

མཆོག་གི་ཀླུ་མ་སྐྱོན་གྱི་རིག་པ་
ལ་ཉན་པའི་ཤིང་མཐའ་ནས་འོངས་སོ།
*The Queen of the South came from
the ends of the Earth to hear the
wisdom of Solomon. (Luke xi.
31).*

ཁོང་གྱི་རྒྱལ་པོ་ཤིང་ཤིང་ཤིང་
ཁོང་གི་རྒྱལ་པོ་ཤིང་ཤིང་ཤིང་།
*He came forth conquering and to
conquer. (Rev. vi. 2).*

The Colloquial has no Infinitive in the Terminative case with ི་. That is only found in Literary Tibetan. In the Colloquial, therefore, the Supine never appears in that form. It expresses itself either through the Infinitive alone, or through the Infinitive put in the genitive case and followed by རྒྱུ་ལ་ (and generally means "In order to," or "For the purpose of"), or through the particles གྱི (when necessity or obligation is implied), or ལ་ (object or purpose) annexed to Verbal Roots.

EXAMPLES :

ཤིང་བཞེས་ཀྱི་ཀླུ་མ་སྐྱོན་གྱི་རིག་པ་
ལ་ཉན་པའི་ཤིང་མཐའ་ནས་འོངས་སོ།
*A carpenter has come to mend the
chair.*

ང་ཁྱིམ་ཁང་ལ་འོང་བཞུགས་པའི་ཤིང་
ལ་ཉན་པའི་ཤིང་མཐའ་ནས་འོངས་སོ།
*I am on my way (going) to Court,
to see the trial.*

ང་དང་མཐའ་ནས་འོང་བཞུགས་པའི་ཤིང་
ལ་ཉན་པའི་ཤིང་མཐའ་ནས་འོངས་སོ།
Come with me to hear the music.

ང་ཁྱིམ་ཁང་ལ་འོང་བཞུགས་པའི་ཤིང་
ལ་ཉན་པའི་ཤིང་མཐའ་ནས་འོངས་སོ།
I went to Calcutta to sell my house.

ཤིང་ཁྱིམ་ཁང་གི་ཀླུ་མ་སྐྱོན་གྱི་རིག་པ་
ལ་ཉན་པའི་ཤིང་མཐའ་ནས་འོངས་སོ།
How far is it (to go) to Darjeeling.

C. The Verbal Noun.

What this is may be seen in the sentence, *For to me to live is Christ, and to die is gain.* Here, the Infinitives, *To live*, and *To die* may be turned into Nouns, *The living*, and *The dying*.

In Literary Tibetan the Verbal Noun appears either in the guise of the Infinitive (which, as already explained, is formally the same as the Noun and the Participle) or in the guise of the Infinitive followed by the Definite Article ཅི་ Thus, in Literary Tibetan, either of the following constructions is right :—

ང་རང་ལ་འཚོ་བ་ཡང་མ་གྱི་གཡོ་མེད། འཚོ་

བ་ཡང་ཕན་བའི་དོན་ཡིན་ནོ།

Or:—

ང་རང་ལ་འཚོ་བ་ནི་མ་གྱི་གཡོ་མེད། འཚོ་བ་

ཡང་ཕན་བའི་དོན་ཡིན་ནོ།

For to me to live is Christ, and to die is gain. (Philip. i. 21).

So also :—

བཟའ་མི་བྱེད་པ་ (ནི་) ལེགས་པ་མ་ཡིན།

It is not expedient to marry. (Matt. xix. 10).

མི་ཕྱག་པོ་ཞིག་ནས་སའའི་རྒྱལ་མིང་དུ་

It is hard for a rich man to enter into the kingdom of heaven. (Matt. xix. 23).

འཇུག་པ་ (ནི་) དགའོ།

ཕྱོད་པ། ཇིང་རྒྱམས་འདིར་ཡོད་པ་ (ནི་)

Master, it is good for us to be here. (Luke ix. 33).

ཡག་པོ་ཡིན།

Colloquially the Verbal Noun may be expressed either through the Infinitive followed by འདི་, or ཇི་, or through the Verbal Root followed by གྱུ་, or ཡ་, with or without ཇི་

EXAMPLES :—

འབྲེལ་བའི་མི་ལ་རྒྱུ་ཡ་སེམས་རྒྱུང་རྒྱུང་
རེད།

The hitting, i.e. To hit a man when he is down, is cowardly.

འདི་རྒྱ་ཡོད་པ་འདི་ལས་དེར་ཡོད་པ་འདི་
ཡག་ག་རེད།

*It is better to be here than there ;
The being here is better, etc.*

འདི་ or ཇི་ may be annexed to ཡ་ if desired, but its omission make o difference.

EXAMPLES :—

འདི་རུ་འགྲོ་ཡ་སྒྲིང་པོ་རེད།

Or :—

འདི་རུ་འགྲོ་ཡ་འདི་སྒྲིང་པོ་རེད།

} *It is pleasant to walk here.*

In fact, the Verbal Noun, just like any other noun, is subject to declension.

EXAMPLES :—

སྐ་ཀུན་ནི་ཉན་པ་ལ་མགྲོགས་ཤིང་ལབ་པ་ལ་

དལ། ཁྱོད་ཐོ་བ་ལ་མང་དལ་པོ་ཡིན་

པར་དགོས།

Let every man be swift to hear, slow to speak, slow to wrath. (Every man should be swift as regards hearing, slow as regards speaking, slow as regards being angry). (James i. 19).

The Verbal Noun may be formed out of any of the Infinitives. Present, Past, or Future.

D.—Participles.

The Present Participle of every verb is, in its simplest form, the Present Root with ག་ annexed after final ག, ད, ན, བ, མ་ and ས་ as འཇོག་པ་ *Climbing*; ཡོད་པ་ *Being*; འགོད་པ་ *Leaving*; ཐོབ་པ་ *Receiving*; འཇོམ་པ་ *Crowding*; ཐོས་པ་ *Hearing*; or with བ་ annexed after final ང, ར, ལ, འ, and all vowels, as རྩུང་བ་ *Beating*; སྦྱར་བ་ *Gnawing*; འགྲོལ་བ་ *Falling*; དགའ་བ་ *Rejoicing*; འགྲོ་བ་ *Going*; and the Past Participle in its simplest form is the Perfect Root with ག་ annexed, as གསུངས་པ་ *Spoken*, or with བ་ annexed, as བུང་བ་ *Pulled out*; or, where there is no Perfect Root, then the Present Root, with ག་ or བ་, as the case may be, added to the completive auxiliary as ཐོབ་ཟིན་པ་ or ཚར་པ་, and མཐོང་བྱུང་བ།

From either of these Participles may be formed the Active Participle, by taking the Present or Perfect Root and adding to it the word ཉིད་པ་, or ཉིད་པ་པོ་, or མཁས་, or ཉིད་མཁས་, signifying the *Doer*,

Agent, or Instrument. The phrase thus formed can be used either as an adjective or as noun.

EXAMPLES:—

ལུག་བསྟོད་ (or བསྟད་) མཁན་དེ། *The sheep-killer.*

ལུག་བསྟོད་ (or བསྟད་) མཁན་གྱི་མི་དེ། *The sheep-killing man.*

These, it is obvious, can also be rendered periphrastically, thus: *He who kills, or killed, the sheep.*

But the simple Participles, Present or Past, can also themselves be used periphrastically, by regarding either as an adjective and putting it in the genitive case if it precedes its noun, or in the nominative if it follows its noun.

EXAMPLES:—

ངས་བྱེད་བཞི་ལས་དེ་རང་གིས་ང་ལ་བ་གྱིས་ *The work that I do (the by me doing work) itself bears witness*
 བྱེད་བ་ཡིན་པར་དབང་བོ་བྱེད་དོ། *that the Father hath sent me (to have sent me). (John v. 36).*

ཡང་ང་བྱེད་བཞི་ལ་བ་ཉིད་ཀྱིས་ཀྱང་ང་ལ་ *And the Father which sent me (the*
 དབང་བོ་མཛད་པ་ཡིན། *me having sent Father) hath also borne witness of me. (John v. 37).*

The above illustrate the adjective phrase preceding its noun. The following are examples of the Participial Adjective following its noun:

མི་འོང་བ་དེ།, instead of) *The man who is coming: The*
 འོང་བ་དེ་མི་དེ།) *coming man.*

དེ་ཀ་བཅང་བ་དེ།, instead of { *The book that was sent: The sent*
 བཅང་བཞི་དེ་ཀ་དེ། { *book.*

In the Colloquial the construction of these Active Participles and Periphrastic Participial phrases is in མཁན་ for *animates*, human or otherwise, and in ས་ or བ་ for *inanimates*, in both cases annexed to the root. Here, too, the expression or phrase may be treated either as a noun or as an adjective, and in the latter case it may precede or follow its noun

EXAMPLES :—

ཡིང་མཁན་གྱི་མི་དེ།

Or:—

མི་ཡིང་མཁན་དེ།

The coming man : the man who is coming : the comer.

སྒད་བྱུང་མཁན་གྱི་ཕག་བ།

Or:—

ཕག་བ་སྒད་བྱུང་མཁན་དེ།

The grunting pig ; the pig that is grunting ; the grunter.

ཡིང་མཁན་གྱི་མི་དེ།

Or:—

མི་ཡིང་མཁན་དེ།

The man who came.

སྒད་བྱུང་མཁན་གྱི་ཕག་བ།

Or:—

ཕག་བ་སྒད་བྱུང་མཁན་དེ།

The pig that grunted.

རྩ་རྩ་རྩ་འགྲོ་བའི་ཤིང་ཐོང་དེ།

Or:—

ཤིང་ཐོང་རྩ་རྩ་རྩ་འགྲོ་བ་དེ།

The growing tree : the tree that grows.

རྩ་རྩ་རྩ་ཐོང་བའི་ཤིང་ཐོང་དེ།

Or:—

ཤིང་ཐོང་རྩ་རྩ་རྩ་ཐོང་བ་དེ།

The grown tree : the tree that grew.

In the case of verbs with no Future root, the Literary Future Active Participle is formed thus:—

རྩ་རྩ་རྩ་འགྲོ་མཁན་གྱི་ཤིང་ཐོང་དེ། or

The tree that is to grow, or will grow.

perhaps འགྲོ་བའི་ཤིང་ཐོང་དེ།

མཐོང་མཁན་གྱི་མི་དེ། or perhaps

The man who is to see, or who will see.

མཐོང་བའི་མི་དེ།

In the Colloquial གྱི་ is used thus:—

རྩ་རྩ་རྩ་འགྲོ་བའི་ཤིང་ཐོང་དེ།

The tree that is to grow, or that will grow.

As regards the rendering of the Passive Voice, see § 31, ix. A.
Relative Pronouns.

The Future Participle, in Literary Tibetan, is expressed by the Present Participle put in the terminative case with རྩེད, and followed by བྱ, signifying *About to....*, or *To be....ed*. In fact, formally, it is the same as the Present Infinitive of the Passive Verb.

Also by the Future Root with **ḡ** annexed, signifying *For...ing*;
or by the Present or Future Root with **ḡ** annexed.

EXAMPLES :-

དེ་ལྟར་མཆོད་པར་ཕྱི་ལུག་ཏུ་
 རྒྱུ་ལོན། We were accounted as sheep for the
 slaughter (To be slaughtered
 sheep). (Rom. viii. 36).

ཡོད་པའི་མཆོད་པོ་ལྟ་བུ་ཡིན་པའི་སྐད་ཀྱི་སྒྲིབ་པ་ཡིན།
 ཞོད་པའི་སྐད་ཀྱི་སྒྲིབ་པ་ཡིན།

Whatsoever things were written
 aforetime were written for our
 learning. (Rom. xv. 4).

The Colloquial is the Root with **युक्ते** or **यक्ते**, or **यक्ते** annexed :—

ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ ਕੁਝ ਸਮਝਾਏ। We were regarded as sheep for the slaughter.
ਅਸੀਂ (or ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ-ਖੁਸ਼ੀ)!

ཡང་ཡིས་པ་མཁས་ཀྱང་ཆོ་ཕེབས་པའི་
 (ཁ་ཐུའི་) རྟོག་པེས་པ་ཡིན།

*Whatever was formerly written was
 written for our learning.*

Many Participial expressions with a Present or Past signification are also formed by annexing to the bare Verbal Root, or to the Participle, the Auxiliary Verbal Particles already dealt with at an earlier stage of this paragraph. The following are all annexed to the Root:—

.....ing. Present signification. Periphrastic form.

.....ing. Present. Sometimes periphrastic.

.....ed. Present or Past according to root.

उ, ऐ, ई ...ing. ...ed. Usually Present, but sometimes Past.

པས་ and བས་	...ing. ...ed.	} Really ས་ annexed to Participle. Usually Past.
	As, when, since.	
ནས་	...ed.	Past.
ལ་	...ing. ...ed.	Much like ཅིང་ and ནེ་ and their variants.
བཞིན་ and བཞིན་དུ་ing.	Present.
ཅང་	...ing. ...ed.	Present or Past.
དུས་	...ing. ...ed.	} Present or Past.
	While when.	

The following are annexed to the Participle:—

ལས་ing. ...ed.	} Usually Past, but sometimes Present.
	As, since, etc.	
དང་ed.	} Past.
	As, since, etc.	
དུས་ལ་	...ing. ...ed.	} Used with genitive. Present or Past.
	While, when.	
ལ་ing.	} Usually Present.
	As, since.	

E.—Gerunds.

This name is another instance of the attempt that has somewhat unfortunately been made to present the mysteries of Tibetan in the guise of western nomenclature. What has already been dealt with under the heading *Verbal Noun* was really the Gerund in the Nominative case (equivalent to the Present Infinitive); and the constructions usually called Gerunds in Tibetan Grammars are really a kind of Participial expressions; none other, in fact, than those which we have just been considering.

Here reference may be made to a form of the Gerund in the genitive case which is common in Literary and Colloquial Tibetan, though it might equally well have appeared under the heading *Verbal Noun*.

EXAMPLES:—

སྤྱི་ན་མས་། དེ་ལྟར་འགྱུར་བའི་མི་རིགས་སོ།། *Brethren, these things ought not so to be (of the being so, there is not propriety). (James iii. 10).*

ངད་ཀྱིས་ཐོས་པའི་གནས་ལ་སྦྱག་པར་ We ought to give the more earnest
 བཞེན་པའི་རིགས་སོ། (of the taking pains by us as
 regards the heard-things there is
 the more propriety or necessity).
 (Heb. ii. 1).

ད་ལྟ་ཉོ་བའི་ (or ཉོ་ཡའི་ or ཉོ་བུའི་) Now is the time to buy, i.e. of
 རྒྱས་རེད། buying = for buying.

(N.B.—This last is Colloquial.)

F.—Indicative.

(a) PRESENT.

In Literary Tibetan this is formed with the Present Root in several ways, some of which are as follows:—

1.—By the simple Root for all persons, singular and plural; as ང་འགྲོ་
 I go; ཁྱེད་འགྲོ་ Thou goest; ཁོང་འགྲོ་ He goes; ང་རྒྱས་པ་འགྲོ་ We go,
 etc.; ངས་གནང་ I send, ཁྱེད་ཀྱིས་གནང་ Thou sendest, etc.).

2.—At the end of sentences, by the simple Root as above, with the
 addition of རོ་ in the case of verbs like འགྲོ་, the root of which ends
 in a vowel, and, in the case of other verbs, reduplicating the final
 letter of the root, and putting ོ་ over it; as ང་འགྲོ་རོ་ I go;
 ངས་གནང་རོ་ I send, and so for all persons, singular and plural.

In fact, throughout all conjugations the singular and plural are
 alike.

Where, however, the Root ends in ར་, another ར་ with ོ་ super-
 posed is not added, but the ོ་ is put over the first ར་. Thus འདེད་རོ་
 I drive.

3.—By putting the Infinitive into the Terminative case with ར་
 and adding the auxiliary བྱེད་ or བྱེད་ནོ་ Do, or Does, for all persons;
 as ང་འགྲོ་བར་བྱེད་ or ང་འགྲོ་བར་བྱེད་ནོ་ I do walk; ཁྱེད་འགྲོ་བར་བྱེད་
 Thou dost walk; ཁོང་འགྲོ་བར་བྱེད་ He does walk; ངས་ཤམ་པར་བྱེད་
 I do know, etc. An intensive form.

4.—A rather obsolete form is to add the བྱེད་ or བྱེད་དོ་ direct to the Root: as ང་འགྲོ་བྱེད་ *I do go*, etc., ངས་ཤེས་བྱེད་ *I do know*, etc.

5.—Periphrastically, by the simple Participle Present, combined with the appropriate conjugation of འདུག་པ་ or ཡོད་པ་ *To be*, or any of their elegant or honorific forms. But this is rather a doubtful form and in any case old.

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་བ་ཡོད་, or མཆིས། *I am going.*

ཁྱེད་འགྲོ་བ་འདུག་, or གནའ། *Thou art going.*

ཁོང་འགྲོ་བ་ཡོད་, or མཆིས་, or
འདུག་, or གནའ་, or ཡོད་པ་རེད་, } *He is going.*
or མཆིས་པ་རེད།

6.—Periphrastically, by connecting the root with the appropriate conjugation of ཡོད་པ་ *To be*, the link being one of the auxiliary particles གིན་, བྱིན་, གྱིན་ or ཡིན་ according to the rule relating to the final letter of the root, as :—

ངས་གཏོང་གིན་ཡོད། *I am sending.*

ཁྱེད་འཐོན་གྱིན་འདུག། *Thou art starting.*

ཁོང་གིས་འདེབས་གྱིན་ཡོད་, or འདུག་, } *He is throwing, offering.*
or ཡོད་པ་རེད།

ང་འགྲོ་ཡིན་ཡོད། *I am going.*

7.—Periphrastically, by connecting the root with the appropriate elegant or honorific form of ཡོད་པ་ or འདུག་པ་, the link being the auxiliary particle བཞིན་ or ཞིང་ This is, however, obsolete.

EXAMPLES :—

ངས་གཏོང་བཞིན་མཆིས། *I am sending.*

ཁྱེད་གྱིས་གཏོང་བཞིན་གནའ། *Thou art sending.*

ཁོ་གིས་གཏོང་བཞིན་མཆིས་, or གཏང་, } *He is sending.*
or མཆིས་པ་རེད།

And :—

ངས་གཏོང་བཞིན་བཞུགས།

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བཞིན་མཆིས།

ཁོ་གིས་གཏོང་བཞིན་བཞུགས་, or མཆིས་, or བཞུགས་པ་རེད།

As regards the Colloquial, when the Present Root of a verb ends in an inherent ཨ་, or འ་ or in ུ or ཅ, that Present Root is generally used for the Present Indicative. With all other verbs the Colloquial, according to Mr. Bell, usually adopts the Perfect Root, if any; or, as seems more likely, at least the sound of it. When writing the Colloquial it is advisable, or allowable, to employ the proper root.

The formation of the tense then proceeds thus:—

1.—The Root (Present or Perfect) for all persons, as ངས་ལྟ་ *I see* or *look*; ངས་བཅའ་ *I bring forth*; ངས་ལྟ་ *I request*; but either ངས་གཏོང་ or ངས་བཏང་, *I send*.

2.—Periphrastically. The Root (Present or Perfect) combined with the appropriate conjugation of ཡོད་པ་ *To be*; the connecting link being གི་, གྱི་, ཀྱི་, or ཡི་, or འི་ (though གི་ generally takes the place of these last two), agreeably to the final letter of the root.

EXAMPLES:—

ངས་ལྟ་གི་ཡོད།

I am looking.

ཁྱེད་འཕྱོར་ (or ཕོར་) གྱི་འདུག།

Thou art starting.

ཁོ་སྐྱབ་ (or སྐྱབས་) ཀྱི་ཡོད་, or འདུག་, or ཡོད་པ་རེད།

He is arriving.

(b)—IMPERFECT.

This expresses the idea of the Periphrastic Past: *Was, wast, were* *ing*.

In Literary Tibetan it may be rendered by the Perfect root (if any), with ག or ག annexed, combined with the Indicative Present of Literary ཡིན་པ་ *To be*. Thus:—

ཡང་ཤུལ་དེ་ནི་ཁོང་བསད་པ་ཁ་མཐུན་ བཡིན་ནོ། *And Saul was consenting unto his death. (Acts viii. 1.)*

Or it may take the form of the Perfect Root (if any) with one of the auxiliary Verbal Particles or Suspensives annexed, and combined with ཡོད་པ་ཡིན།

EXAMPLES:—

མི་སང་པོ་འཛོམས་ནས་སྒྲོན་ལམ་བདེ་བ་ཅིང་ ཡོད་པ་ཡིན། *Many were (being) gathered together and were praying. (Acts xii. 12.)*

Probably however, it would generally be found put participially. Thus:—

དེ་དེ་དུས་སུ་ཉི་ཤུགས་རྣམས་ཀྱི་གུང་ས་ འཕེལ་བ་ཡས། *In those days, when the number of the disciples was multiplying (the number, etc. multiplying). (Acts vi. 1.)*

This almost endlessly Suspensive Construction, as the ordinary feature of a Tibetan sentence, which really only contains an absolute statement at the end, must never be forgotten.

In the Colloquial the *Imperfect Indicative* has no special form. It simply employs the Present Tense construction, leaving the context (generally some adverb like མས་ས་ *Yesterday*, སྐད་ལ་ *Recently*, སྔ་ *Long ago*), to indicate the Past idea, if it exists.

EXAMPLES:—

མས་ས་ང་ཁྱེད་མས་ཁང་ལ་འགྲོ་གི་ཡོད་པ་ ཡིན། *Yesterday I was going to Court.*

སྤྱོད་ལ་ཁྱེད་ནགས་གསེབ་ནང་ལ་རྒྱ་གི་ཡོད་ བ་རེད། *The herd was roving about in the forest.*

སྤྱར་མེ་སྤྱུ་དང་འདྲ་གི་ཡོད་པ་འདྲག། *Anciently man resembled a monkey.*

(c)—PERFECT.

This, which expresses the idea *Have, hast or has ed*, is rendered, in both Literary and Colloquial Tibetan, by the Perfect Root combined with the appropriate elements of ཡིན་པ་ *To be*, which, it will be remembered, are not quite the same in the two modes. Thus, in Literary Tibetan the construction is as follows:—

ངས་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ། *I have spoken.*

ཁྱེད་ཀྱིས་གསུངས་པ་འདྲག་གོ།
or, occasionally, ཡིན་ནོ། } *Thou hast spoken.*

ཁོང་གིས་གསུངས་པ་ཡིན་ནོ། *He has spoken.*

This tense is not infrequently used for our Past Indefinite. Thus:

ང་ནི་དོན་འདི་ལ་ཡོངས་པ་ཡིན་ནོ། *To this end came I forth. (Mark i. 39.)*

In Colloquial the construction is as follows:—

ངས་གསུངས་པ་ཡིན། *I have spoken*

ཁྱེད་ཀྱིས་གསུངས་པ་འདྲག་ or རེད། *Thou hast spoken.*

ཁོས་གསུངས་པ་རེད་ or, occasionally, འདྲག། *He has spoken.*

འདྲག།

This also is often used for our Past Indefinite. Thus:

ཁ་སང་ངས་དྲ་འདོན་སྤྱོད་པ་ཡིན། *bought this horse yesterday.*

Another Colloquial rendering of the Perfect Tense is to add བྱང་ or སྤང་ or ཡོང་ or འདྲག་, or even སྤང་འདྲག་ or བྱང་སྤང་, to the Perfect Root, if any; the construction being the same for all persons.

Thus :—

ངས་སྤྲུང་འཁྲུང་ཡོངས་ཡོད།

I have brought the box.

ངས་དཔེ་ཆ་བཞག་པ་འདྲུག།

I have read the book.

ཁོས་ཡི་གེ་ཐོབ་བྱུང་།

He has received the letter.

ཁི་དེ་ཡི་སྟོང་།

The dog has died.

ཁ་མཐུ་དེ་ཐག་བཅད་སྟོང་འདྲུག།

The suit has been decided.

Certain verbs usually take བྱུང་ in preference to སྟོང་, and others སྟོང་ in preference to བྱུང་. In this connection practice will make perfect. The following are a few that take སྟོང་, namely, བྱུང་བ་ To do, བཟོ་བ་ To build, ཞུ་བ་ To fear, ཡི་བ་ To die, འཕྱོག་བ་ To set out, depart, start, ཉན་ཞུ་བ་ To understand, ཀློང་མ་ཀློང་བ་ To steal, འཆར་བ་ To be finished, སློབ་བ་ and རེབ་བ་ To come, arrive, འཚོག་བ་ To burn, and the following are a few that take བྱུང་, namely, ཐོབ་བ་ To receive, get, obtain, ཞུ་བ་ To hear, མཐོང་བ་ To see, དུའུག་བ་ To throw, ཐོས་བ་ To hear. བྱུང་ is generally seen with the 1st person, and where this is so the other persons usually take འདྲུག།

(d) PAST INDEFINITE.

In Literary Tibetan, at the end of sentences, this consists of the plain Perfect Root for all persons, with the final letter generally reduplicated.

EXAMPLES

དེ་ནས་དེ་དག་བྱུང་དང་ཡོངས་ནས་ཡི་བྱུང་
བཟུང་ངོ།

Then they came up to Jesus and took him. (Matt. xxvi. 50.)

ཁོང་ཀླུ་ཁོང་ཀླུ་བའི་ཕྱིར་དུ་ཐོན་ནོ།

He came forth conquering and to conquer. (Rev. vi. 2.)

When the verb possesses no Perfect Root the Present Root is used.

EXAMPLES :—

ཡངངས་པོ་ཉ་གཞན་ཞིག་འདྲ་ཕྱགས་ནས་ འཕྱོད་པར་མཐོང་ངོ་། *And I saw another angel ascend from the sun rising. (Rev. vii. 2.)*

But in phrases like the following, introductory to what a speaker has said, the Perfect Participle is always used :—

ཡོ་ཤུགས་གསུངས་པ། *Jesus said. (John xx. 17.)*

མིར་ཡམ་མག་དཔམ་པོངས་དེ་ཉི་གནས་ རྒྱུས་པ་ཟེར་པ། *Mary Magdalene came and said to the disciples. (John xx. 18.)*

ཉི་གནས་གཞན་མ་རྒྱུས་ཀྱིས་ཁོ་ལ་སྒྲུབ་པ། *The other disciples said unto him. (John xx. 25.)*

དེ་ལྟར་ཁྱེ་གྱུ་ཐོས་ཀྱིས་པ། *Thomas answered and said. (John xx. 28.)*

But note the following construction where the verb, being at the end of the sentence, is not put participially, but in the form of the plain Perfect Root again :—

ཡོ་ཤུགས་ཁོ་ལ། ...ང་མི་མཐོང་ཡང་དང་པ་ གསུངས་པར་དེ་ཉི་ཞེས་གསུངས་སོ། *Jesus to him....blessed are they that have not seen and yet have believed. Thus he said. (John xx. 29.)*

Sometimes one sees :—

ཞེས་གསུངས་པ་བཞིན་ནོ། *Thus it has been said. (1st Cor. x. 7.)*

Note also the following construction, where ཐུབ་པ་ for she could does not occur at the end of a sentence, and is put participially :—

ཁྱེ་མེད་ཀྱིས་གང་ཐུབ་པ་གསུངས་པ་ཡིན། *The woman hath done what she could. (Mark xiv. 8.)*

In the Colloquial the Past Indefinite is rendered by the plain Perfect Root, if any, or, if none, then by the Present Root, with གང་ or མིང་ added : and this holds for all persons.

EXAMPLES :—

ངས་དེ་རིང་ངའི་བློ་ཡིག་གིས་ཁང་ལ་ *I sent my clerk to Court to-day.*
བདང་སོང་།

ལགས་སོ། ངས་ཡི་གེ་ཐོབ་བྱུང་། *I received the letter all right.*

In these cases, however, it would be just as correct to use the Perfect Tense : བདང་བ་ཡིན་ instead of བདང་སོང་, and ཐོབ་བ་ཡིན་ instead of ཐོབ་བྱུང་།

(c) PLUPERFECT.

This tense, which expresses the idea *Had....ed*, is seldom or never seen in Literary Tibetan at the end of a sentence, i.e. as an absolute statement. It is usually met with in an introductory or suspensory clause, and is then rendered participially with a past signification. Thus :—

ཡང་དེ་ལ་བསམ་སྒྲོ་བདང་ནས། *And when he had considered the thing ; i.e. Having considered, etc. (Acts xii. 12.)*

ཞེས་ཟེར་ནས། *When she had thus said : i.e. Having thus said. (John xx. 14.)*

Sometimes it is turned into an adjective phrase, i.e. the Past Participle is put in the genitive case. Thus :—

ཡི་ཤུའི་སྐུ་སྤྱད་བཞག་པའི་གནས་ལ། *Where the body of Jesus had lain. (John xx. 12.)*

In phrases like the following it is constructed by combining ཡིན་པ་ with the Perfect Participle, thus making a sort of Past Infinitive.

EXAMPLES :—

ཁྱིད་རྩི་མེ་གླིང་ལ་ཐོན་པ་ཡིན་པ་ངས་ཐོས་བྱུང་། *I heard you had gone (you to have gone) to Darjeeling.*

ཁྱིད་ཀྱིས་ཆེབས་པ་གཞིགས་པ་ཡིན་པ་ངས་བསམས་སོ། *I thought you had bought (to have bought) the horse.*

ཁོ་མཁས་ཀྱིས་ལས་ཀང་ལ་བཅོལ་བ་ཡིན་ བ་མཐོང་ནས། *When they saw that the work had been entrusted (to have been entrusted) to me.*

When it does appear at the end of sentence, it may take the form of the Perfect Root, followed by ཅས་, and combined with the Present Indicative of ཡོད་པ་. Thus :—

ངས་བཏང་ནས་ཡོད། *I had sent.*

ཁྱིད་ཀྱིས་བཏང་ནས་འདུག། *Thou hadst sent.*

ཁོས་བཏང་ནས་ཡོད་ or འདུག། *He had sent.*
or ཡོད་པ་རེད།

Or better :

ངས་བཏང་ཡོད།	}	<i>Ditto.</i>
ཁྱིད་ཀྱིས་བཏང་འདུག།		
ཁོས་བཏང་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་		
རེད།		

Sometimes, e.g. in cases in which the direct mode of speech is adopted, the Pluperfect is avoided in favour of the Perfect.

EXAMPLES :

སེར་ལམ་སུག་དལ་མ་འོངས་དེ་ཉེ་གནས་ མཁས་ལ་ཟེར་བ། ངས་གཙོ་བོ་མཐོང་ཐུ། *Mary Magdalene cometh (having come) and telleth (told) the disciples, I have seen the Lord ; and how that he had (has) said these things unto her (me). (John xx. 18.)*

ཁོ་གིས་དེ་སྐད་ ཅས་ང་ལ་གསུངས་པ་ ཡིན།

The Colloquial has no special Pluperfect Tense. Any of the preceding Past Tenses belonging to it may be used (whichever is the more convenient), or even perhaps the Literary construction in ཅས་ attached to the Perfect Root and combined with ཡོད་པ་།

EXAMPLES :—

ཁོ་སྤྱི་བས་པ་དང་འཁོ་སོང་།

When he arrived I had gone.

ངས་དཔེ་ཆ་ཁོ་ལ་དགི་ནས་བཏང་ནས་ཡོད།

I had already sent him the book.

ཁོ་ལྷ་ས་ལ་ནས་ཡང་འགྲོ་མ་བྱེད།

He had never been to Lhasa.

(NOTE.—བྱེད་ (pron. *nyung*) *Ever*, or, with a negative, *Never*, is in all tenses attached to the root, and treated as part of the verb.)

In other respects the Colloquial constructions are much like the Literary.

EXAMPLES :—

ཁོས་མཉམ་པ་སྤྲངས་པ་ or ཁོ་པ་ཡིན།

I did not know that he had married.

པ་ངས་ཤེས་མ་སོང་།

ཁོ་སོང་བ་དང་།

When he had gone.

(f) FUTURE.

The Literary construction of this tense is either with the plain Future Root (if any) of the verb, or with the Present Infinitive in the Terminative case, combined with the auxiliary verbs འགྱུར་བ་ *To become*, or *be*; བྱ་བ་ *To become* or *do*; and འོང་བ་, or ཡོང་བ་ *To come*. The construction with བྱ་བ་ is Intensive. There is also another construction with the Present or Future Root combined with གྱུ་ and the auxiliary verb ཡིན་པ་ *To be*. This carries the meaning *I am to*, or *I have to*. All these constructions, save the last, are used with all persons.

EXAMPLES :—

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྱེད་ལ་གཏང་ངོ་།

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྱེད་ལ་གཏང་བར་འགྱུར་རོ།

I shall send thee the book.

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྱེད་ལ་གཏང་བར་བྱའོ།

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་བར་ཡོང་།

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་ཤིང་།

} *I shall send thee the book.*

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་གྱི་ཡིན།

I am (or have) to send thee the book.

བྱིད་ཀྱིས་དཔེ་ཆ་དེ་ང་ལ་གཏོང་གྱི་འདུག།

Thou art (or hast) to send me the book.

ཁོང་གིས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་གྱི་ཡིན།

He is (or hath) to send thee the book.

In the Colloquial the Simple Future is formed either with ཡོང་ (for all persons) annexed to the Perfect Root (or probably more correctly to the Future Root), or with the Present Root combined with the Present Indicative of ཡིན་པ་ To be, the link between them being གི་, གྱི་, or ཀྱི་, according to rule with reference to the last letter of the Root.

EXAMPLES :—

ངས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་ཡོང་།

I shall send thee the book.

བྱིད་ཀྱིས་དཔེ་ཆ་དེ་ང་ལ་གཏོང་ཡོང་།

Thou wilt send me the book.

ཁོས་དཔེ་ཆ་དེ་བྱིད་ལ་གཏོང་ཡོང་།

He will send thee the book.

Or :—

ངས་གཏོང་གི་ཡིན།

I shall send.

བྱིད་ཀྱིས་གཏོང་གི་རེད།

Thou wilt send.

ཁོས་གཏོང་གི་རེད།

He will send.

The other Future tenses, as known to Tibetan, are only found in connection with the Subjunctive and Conditional Moods. The first is similar to the Perfect tense. Thus :—

ངས་བཏང་བ་ཡིན།

I would send.

བྱིད་ཀྱིས་བཏང་བ་འདུག, or རེད།

Thou wouldst send.

ཁོས་བཏང་བ་རེད, or འདུག།

He would send.

However, with this the Simple Future may also be used.

The second is formed with the Perfect Participle combined with the Indicative Present of ཡོད་པ་. Thus:—

ངས་བཏང་བ་ཡོད།

I would have sent.

ཁྱོད་ཀྱིས་བཏང་བ་ཡོད་ or འདུག།

Thou wouldst have sent.

ཁོས་བཏང་བ་ཡོད་, or བཏང་བ་འདུག།, He would have sent.
or བཏང་ཡོད་པ་རེད།

Or even thus:—

ངས་

ཁྱོད་ཀྱིས་ ཁོས་	{	བཏང་ཡོད་ or འདུག། or ཟུང་།	{	<i>I would have sent.</i>
				<i>Thou wouldst have sent.</i>
				<i>He would have sent.</i>

N.B.—The Future Root is seldom used in the Colloquial, unless, in the case of verbs like བཏང་བ་, it really lurks in the sound of བཏང་བ་ as said to be sometimes used in the Future tense, and in the Participles, etc. Even in Literary Tibetan it is not met with very much.

G.—Subjunctive or Conditional.

When the sentence consists of a *conditional clause* dependent upon a preceding *hypothetical clause* in the Present Tense with གཤམ་དེ་ལྟར་, If, or བྱ་ alone, the conditional clause takes the Indefinite Future in Literary འགྱུར་ or Colloquial ཡོང་ for all persons. In this Literary and Colloquial Tibetan are the same.

EXAMPLES:—

གཤམ་དེ་ཁྱོད་ གློ་གློ་ངལ་གཅིས་པར་ If ye love me ye will keep my com-
འཛིན་ན་ངའི་བཀའ་རྒྱུ་མས་སུང་བར་ mandments.

འགྱུར་རོ།

ཁྱེད་ཀྱིས་ཁོ་ལ་རྩི་ན་ཁོས་བསྟེན་ཡོང་ (or I/ thou askest him he will give.
ཕྱིར་གྱི་རེད།)

When the preceding clause is in the Past Tense, and the conditional clause signifies *I, Thou, He, etc., would...*, this last clause, both in Literary and Colloquial Tibetan, takes the Perfect Participle, combined with ཡིན་པ་ in the Present Indicative, which, it will be remembered, is not quite the same in the two languages. Thus, in Literary Tibetan :—

ཁྱེད་རྣམས་ཀྱིས་ངོ་ཤེས་པ་ཡིན་ན། ངའི་ ཡབ་ཀྱང་ངོ་ཤེས་པ་ཡིན་ནོ། or འདྲག་གོ།
If ye knew me ye would know my Father also. (John xvi. 7.)

ཁྱེད་ཀྱིས་ང་ལ་རྩེས་པར་བརྩུང་ན། སེམས་ འདྲ་བར་བྱུང་པ་ཡིན་ནོ། or འདྲག་གོ།
If ye loved me ye would rejoice (i.e. be glad.) (John xiv. 28.)

This construction may also apparently be used when the conditional clause signifies *Would have...* *Id, e.g. ཤི་བ་ས་ཡིན་ Would not have died (John xi. 21), བརྒྱུང་བ་ས་ཡིན་ Would not have crucified. (1 Cor. ii. 8); but the construction in ཡོད་པ་ (to which we shall come presently) is better.*

The Colloquial is much the same as the above.

EXAMPLES :

ཁྱེད་རྣམས་ངོ་ཤེས་པ་ཡིན་ན། ངའི་ཡབ་ ཀྱང་ངོ་ཤེས་པ་འདྲག་ or ཡོད།
If you knew me you would also know my Father.

Or, for all persons :—

ངས་ངོ་ཤེས་པ་ཡིན།
I would know.

ཁྱེད་ཀྱིས་ངོ་ཤེས་པ་འདྲག་, or རེད།
Thou wouldst know.

ཁོས་ངོ་ཤེས་པ་རེད་, or འདྲག།
He would know.

But, when the preceding clause is in the Past Tense, and the conditional clause signifies *Would have . . . d*, then, both in Literary and Colloquial Tibetan, this last clause ought to be constructed with the Perfect Participle combined with the appropriate forms of ཡིད་པ་ in the Present Indicative. Thus, in Literary Tibetan:—

དེ་ལྟར་ས་ཡིན་ན་ངས་ཁྱིད་ནས་ས་ལ་སྒྲུབ་པ་ ། If it were not so, I would have told
ཡིད་ ། you. (John xiv. 2.)

ངས་སྒྲུབ་པ་ཡིད་ ། I would have told

ཁྱིད་ཀྱིས་སྒྲུབ་པ་ཡིད་ ། Thou wouldst have told.

ཁོས་སྒྲུབ་པ་ཡིད་, or འདུག་, or ཡིད་ ། He would have told.
པ་ཡིད་ །

The Colloquial construction is similar.

EXAMPLES :

འདི་འདྲམ་ས་ཡིན་ན་ངས་ཁྱིད་	}	<i>Were it not so I would have told you.</i>
ཚོ་ལ་བཤད་པ་ཡིད་ or བཤད་ཡིད་		
or བཤད་འདུག་ །		

ངས་ཁྱིད་ལ་ རིས་ན་ཁྱིད་ཡོངས་པ་འདུག་	}	<i>If I had asked you, would you have come ?</i>
གས་ or ཡོངས་ཡིད་པས་ etc.		

ཁོས་ང་ལ་རིས་པ་ཡིད་ or སྒྲུབ་པ་འདུག་	}	<i>He would not have asked me.</i>
or ཡིད་པས་ཡིད་ or རིས་མིད་ etc.		

II. —Potential.

In the Colloquial this is formed by adding the auxiliary བྱེད་པ་ *To be able*, properly conjugated, to the Present Root of the verb it governs. Thus :

PRESENT.

(ངས་) གཏོང་བུ་ (for all persons).

Or :—

(ངས་) གཏོང་བུ་ཡོང་ (for all persons).

Or :—

ངས་གཏོང་བུ་གྱི་ཡོད།

I can send.

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བུ་གྱི་འདུག།

Thou canst send.

ཁོས་གཏོང་བུ་གྱི་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་

He can send

པ་རེད།

PAST.

(ངས་) གཏོང་བུ་སོང་། (for all persons).

(I) could send.

Or :—

ངས་གཏོང་བུ་པ་ཡིན།

I could send.

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བུ་པ་འདུག་ or རེད།

Thou couldst send.

ཁོས་གཏོང་བུ་པ་རེད་ or འདུག།

He could send.

ངས་གཏོང་བུ་པ་ཡོད།

or བུ་ཡོང་,

I could have sent.

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བུ་པ་འདུག།

བུ་འདུག་,

Thou couldst have sent.

ཁོས་གཏོང་བུ་པ་ཡོད་ or འདུག་

or བུ་བྱུང་

He could have sent.

or ཡོད་པ་རེད།

(for all persons).

The Literary construction with བུ་པ་ is as follows :—

PRESENT.

ངས་

I can

ཁྱེད་ཀྱིས་

གཏོང་བུ་བོ་

Thou canst

ཁོས་གིས་

He can

send.

PAST.

ངས་	} གཞི་ཐུབ་སོང་ངོ།	<i>I could</i>	} <i>sent.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་		<i>Thou couldst</i>	
ཁོང་གིས་		<i>He could</i>	

Or :

ངས་གཏོང་ཐུབ་པ་ཡིན་ནོ།	<i>I could send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་ཐུབ་པ་འདུག་གོ། or ཡིན་ནོ།	<i>Thou couldst send.</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་ཐུབ་པ་ཡིན་ནོ།	<i>He could send.</i>
ངས་གཏོང་ཐུབ་པ་ཡོད་དོ།	<i>I could have sent.</i>

(And so on as in the Colloquial.)

But the Literary construction may also be with the auxiliary ཐུས་པ་ *To be able*, which, unlike ཐུབ་པ་, governs the Infinitive put in the Terminative case. Thus :—

PRESENT.

ངས་གཏོང་བར་ཐུས་སོ།	<i>I can send.</i>
--------------------	--------------------

(And so throughout.)

PAST.

ངས་གཏོང་བར་ཐུས་པ་ཡིན་ནོ།	<i>I could send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བར་ཐུས་པ་འདུག་གོ། or ཡིན་ནོ།	<i>Thou couldst send.</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་བར་ཐུས་པ་ཡིན་ནོ།	<i>He could send.</i>
ངས་གཏོང་བར་ཐུས་པ་ཡོད་དོ།	<i>I could have sent.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བར་ཐུས་པ་འདུག་གོ།	<i>Thou couldst have sent</i>
ཁོང་གིས་གཏོང་བར་ཐུས་པ་ཡོད་དོ། or འདུག་གོ། or ཡོད་པ་ཡིན་ནོ།	} <i>He could have sent.</i>

N.B.—It is important to remember that ཐུབ་, both in Literary Tibetan and the Colloquial, is annexed to the Root of the verb it governs.

I.—Probability, etc.

Phrases expressive of the *likelihood* or *possibility* of doing any thing are, in Literary Tibetan, rendered by means of the auxiliary verb སྲིད་པ་ *To be possible*, or by the expression གྲུ་ཤེས་ *Who knows?* = *May be*.

EXAMPLES :—

གྲུ་ཤེས་ང་འགྲོ་ལོ་ or འགྲོ་བར་འགྱུར་རོ། *I may go ; perhaps, possibly, probably I shall go.*

ངས་གཏོང་ (or even གཏོང་བར་) སྲིད་དོ། *I may send.*

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་ (or གཏོང་བར་) སྲིད་དོ། *Thou mayest send.*

ཁོང་གིས་གཏོང་ (or གཏོང་བར་) སྲིད་དོ། *He may send.*

ངས་གཏོང་སྲིད་པ་ཡིན་ནོ། *I might send.*

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་སྲིད་པ་འདུག་གོ། *Thou mightest send.*

or ཡིན་ནོ།

ཁོང་གིས་གཏོང་སྲིད་པ་ཡིན་ནོ། *He might send.*

ངས་གཏོང་སྲིད་པ་ཡོད་དོ། *I might have sent.*

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་སྲིད་པ་འདུག་གོ། *Thou mightest have sent.*

ཁོང་གིས་གཏོང་སྲིད་པ་འདུག་གོ། *He might have sent.*

or ཡོད་དོ།

The auxiliary འདུག་པ་ *To be*, combined with the Root or the Infinitive, put in the Terminative case, also conveys the idea of *probability* or *likelihood*. Thus :—

མི་འདི་འགྲོར་འདུག།

This man is probably going.

ངས་དེ་མེར་དགོས་པར་འདུག།

I shall probably have to give it.

བུས་པ་དེ་འགས་སྤུ་འདུག།

That bottle is likely to crack.

In the Colloquial ལྷ་ཤེས་, or གཅིག་བྱེད་ན་ *Perhaps*, or the auxiliaries ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ་, may be used instead of སྤུ་པ།

N.B.— ཡིན་གྱོ་ is sometimes written ཡིན་འགྱོ་. Which of these two is the more correct form is somewhat uncertain.

EXAMPLES :—

ལྷ་ཤེས་ང་འགྲོ་གི།

I may go, or be going.

ལྷ་ཤེས་ཁྱོད་འགྲོ་གི་འདུག་, or རེད།

Probably thou wilt go.

ལྷ་ཤེས་ཁོ་འགྲོ་གི་རེད་, or འདུག།

It is likely he will go.

གཅིག་བྱེད་ན་ང་འགྲོ་གི།

Perhaps I shall go.

(And so on, as above.)

ང་འགྲོ་གི་ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།

I may be going.

(And so throughout.)

ང་སོང་བ་ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡིན་གྱོ།

I might be going.

(And so throughout.)

ང་སོང་བ་ཡིན་པ་འདྲ་, or ཡོད་གྱོ།

I might have been going.

(And so throughout.)

གཅིག་བྱེད་ན་ང་སོང་བ་ཡིན།

I might go.

གཅིག་བྱེད་ན་ཁྱོད་སོང་བ་འདུག་, or རེད།

Thou mightest go.

གཅིག་བྱེད་ན་ཁོ་སོང་བ་རེད་, or འདུག།

He might go.

གཅིག་བྱེད་ན་ང་སོང་བ་ཡོད།

I might have gone.

གཞིགས་པའི་མེད་པ་འདྲུག།

Thou mightest have gone.

གཞིགས་པའི་མེད་པ་ཡོད་, or འདྲུག།

He might have gone.

or ཡོད་པ་རེད།

J. -- Hortative.

In the Colloquial this is rendered by དགོས་པ་ or vulgarly དགོ་བ་ need, 'To be necessary. To be obliged or compelled'; also where we Must, Ought, Should, Have to. Like བྱ་བ་ To be able, it is added to the Root, not to the Infinitive, and is used with or without the auxiliaries ཡོད་པ་ and ཡིན་པ་ With this verb the subject should be put in the Nominative or Dative (not the Agentive) case

EXAMPLES :

ལྟ་རུ་འགོ་དངོས་, or དགོ་བ་ཡོད།

Now I must start.

དེ་པོ་ཆེ་ཁོ་ལ་གཏོང་དགོས་ or དགོ་བ་

I have to send him the book.

ཡོད།

ང་དཔེ་ཆ་ཁོ་ལ་གཏོང་དགོས་པ་ཡིན།

I had to send him the book.

ང་དཔེ་ཆ་ཁོ་ལ་གཏོང་དགོ་བ་ཡིན།

I shall have to send him the book.

ང་ལ་རྩི་རྒྱུ་ལ་འགྲོ་དགོས་ or དགོ་བ་

I want to go to Darjeeling.

ཡོད།

ཁྱེད་ཀྱིས་མཐོང་སྟེ་ཡོང་དགོ་བ་འདྲུག།

You ought to come with me.

In Literary Tibetan the construction for all persons is in དགོས་པ་, not added to the Root, but to the Infinitive put in the Terminative case. Thus :—

ཁོ་ཀྱི་འཕེལ་བར་དགོས་ཀྱི།

He must increase but I must decrease. (John iii. 30).

ང་ཀྱི་འཕྱི་བར་དགོས་སོ།

There is, however, another construction for all persons in རྩོད་ or རྩོད་ (Future Root of རྩོད་པ་), added to the Infinitive in the Terminative case, or to the Root, but sometimes used by itself.

EXAMPLES :—

ངེད་ནམས་བཟང་བ་བྱེད་པ་ལ་སྒྲོབ་སྒྲིབ་
པར་མི་བྱའོ། *Let us not (i.e. we should, ought, must not) be weary in well-doing.*
(Gal. vi. 9).

ཐམས་ཅད་ཆོས་ནི་ཉན་པར་བྱ། *All should hear this precept ;*
ཐོས་ནས་རབ་དུ་གཙུང་བྱ་ཏེ། *Having heard, should keep it well ;*
གང་ཞིག་བདག་ཉིད་མི་འདོད་པ། *Whatever things we do not ourselves*
དེ་རལ་གཞན་ལ་མི་བྱའོ། *like ;*
Should not be done to others.

(བཟུན་འགྱུར་མདོ་ Vol. གོ་ leaf 174). (Tanggyur).

བཙུམ་པར་བྱ་ཞིང་འགྱུར་བར་བྱ། *You must exert yourself and arise ;*
སངས་རྒྱལ་བཟུན་ལ་འཇུག་པར་བྱ། *And walk according to Buddha's*
(Dulva, Vol. 5, Leaf 30). *teaching.*

There may be said to be still another construction in སྐྱོབ་ added to the Future Root (or to the Present Root if there is no Future Root) combined with ཡིན་པ་ in the Present Indicative. This expresses the idea of *I am to*, or *I have to*. Thus :—

ངས་གཏང་ཆུ་ཡིན། *I have to send.*
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏང་ཆུ་འདུག། *Thou hast to send.*
ཁོས་གཏང་ཆུ་ཡིན། *He has to send.*
ང་འགྲོ་ཆུ་ཡིན། *I am to go.*
ཁྱེད་འགྲོ་ཆུ་འདུག། *Thou art to go.*
ཁོང་འགྲོ་ཆུ་ཡིན། *He is to go.*

And also another in ཡ་ Thus :—

ང་ལ་གཏང་ཡ་རེད། *I have (or am) to send.*
ང་ལ་འགྲོ་ཡ་རེད། *I have (or am) to go.*

K. - Purposive.

To express *In order that*, *In order to*, *With the object of*, or other similar phrase, the Infinitive is put in the Genitive case, followed, in the Colloquial, by དོན་ལ་, and, in Literary Tibetan, by བྱིན་དུ་ or རོན་དུ་, the construction being the same for all persons.

EXAMPLES:—

ངས་བཏོང་ (or བཏང་) བཤི་དོན་ལ་ *So that I may (or might) send.*

or བྱིན་དུ་ or རོན་དུ་།

ངས་ཤེས་པའི་དོན་ལ་ ཁྱོད་ ང་ལ་བྲིས་པ་ *He wrote to me in order that I might know.*

ཁྱོད་དཔལ་བར་བྱེད་པའི་བྱིན་དུ་ ངས་དེ་ *I spoke thus with the object of*
ལྟར་གསུངས་སོ། *pleasing you.*

ཁྱོད་ཀྱིས་ཁྱེད་ཀྱི་དོན་ལ་དཔེ་ཆ་དེ་ཁྲོག་ *He is reading the book in order to*
གི་འདུག། *learn law.*

L. - Precative.

In Literary Tibetan the construction is in ཚུག་ or བཏོང་, Imperatives of འཇུག་པ་ and བཏང་པ་ *To allow*; the verb it governs being put in the Terminative case of the Root or of the Infinitive.

EXAMPLES:—

འདྲི་དག་འགྱུར་ཚུག་ཅིག།

Let these go their way. (John xviii. 3.)

ངས་ཁྱོད་ལ་ བཏོང་པ་ ཇོ་ལོ་ཚེ་བཏོང་བར་

Let me send thee some tea.

ཚུག་རོགས་གནང་།

If the governed verb is active and transitive, the subject is in the Agentive.

གཤེན་པོ་ རམས་ ཁྱིས་ རང་གི་གཤེན་པོ་

Let the dead bury their dead.
(Matt. viii. 22.)

རམས་ཕུར་དུ་འཇུག་པར་ཚུག་ཅིག།

The Colloquial construction may also be in རྒྱུག་, but it is usually in བཅུག་ (the Perfect Root used as an Imperative); but in either case only the Root of the governed verb is used.

EXAMPLE :

ང་ཚོ་ཐམས་ཅད་ནི་ཐྱིང་ལ་འགྲོ་བཅུག་ } *Let us all go to Darjeeling.*
 དང་, or བཅུག་རོགས་གནང་ ।

N.B. རོགས་ in the polite expression རོགས་གནང་, is merely the Colloquial way of pronouncing རྒྱུགས་ in the polite Literary expression རྒྱུགས་གནང་ *Please, Be so good as etc.*

M. Permissive.

In Literary Tibetan the construction is in ཚུག་བ་ *To be allowed or permitted* : the governed verb being generally put in the Instrumental case of the Infinitive, and the subject in the Agentive, if connected with a Transitive verb

EXAMPLES :

ངས་གཏོང་བས་ཚུག་གོ ।	<i>I may (or am allowed to) send.</i>
ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བས་ཚུག་གོ ।	<i>Thou mayest send.</i>
ཁོས་གཏོང་བས་ཚུག་གོ ।	<i>He may send.</i>
ངས་གཏོང་བས་ཚུག་པ་ཡིན་ནོ ।	<i>I was allowed to send.</i>
ངས་གཏོང་བས་ཚུག་པར་འགྱུར་རོ ।	<i>I shall be allowed to send.</i>

(N.B. This construction in བས་, or བས་, is generally used in books only.)

Sometimes the construction in རྒྱུང་བ་ *To be suitable, or proper*, is used idiomatically instead of the above.

EXAMPLE :

གང་ཉམས་ཀྱང་རྒྱུང་ངོ་ । *Whatever has been done is proper, which is the ordinary idiom for You may do as you please, or whatever you like.*

The Colloquial construction is in ཚོག་པ་ added to the Root of the governed verb. Subject in Nominative for Intransitive verbs.

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་ཚོག་, or ཚོག་གི་ཡོད།	<i>I may (or am permitted to) go.</i>
ཁྱོད་འགྲོ་ཚོག་, or ཚོག་གི་འདུག།	<i>Thou mayest go.</i>
ཁོ་འགྲོ་ཚོག་, or ཚོག་གི་ཡོད་,	<i>He may go.</i>
or འདུག་, or ཡོད་པ་རེད།	
ང་འགྲོ་ཚོག་པ་ཡོད་, or ཚོག་ཡོད།	<i>I might have gone, or would have been permitted to go.</i>
ང་འགྲོ་ཚོག་གི་ཡིན་, or ཚོག་ཡོང་།	<i>I shall be allowed to go.</i>
ཁྱོད་འགྲོ་ཚོག་གི་འདུག་, or རེད་,	<i>Thou wilt be allowed to go.</i>
or ཚོག་ཡོང་།	
ཁོ་འགྲོ་ཚོག་གི་རེད་ or ཚོག་ཡོང་།	<i>He will be allowed to go.</i>

But with Transitive verbs the subject is in the Agentive.

EXAMPLES :—

ངས་གང་ཚོག་།	<i>I may (or am allowed to) send.</i>
ངས་བདང་ཚོག་, or ཚོག་པ་ཡིན།	<i>I was allowed to send.</i>
ངས་གང་ཚོག་, or བདང་ཚོག་ཡོང་།	<i>I shall be allowed to send.</i>

Also note :—

ང་ཚོས་ ཁང་ རིག་ འདིན་ རྩ་ ལ་ ར་ མག་	<i>Are we allowed to smoke in this room ?</i>
འཕྲིན་ཚོག་གི་རེད་པས་ or ཚོག་གས།	

N:—Optative.

In Literary Tibetan this may be formed by putting the verb in the Terminative case of the Infinitive and adding བྱུང་, the Imperative of འགྱུར་བ་ To be. To become. followed by གྱི རྒྱུ་ and ཡོང་ an interjection.

EXAMPLE :—

ངས་གཏོང་བར་གྱུར་ན་ཨང་།

Would, or Oh, that I might send.

Another Literary construction is in ཞོག་, the Imperative of ཡོང་བ་ or རེང་བ་ *To come*; the verb being similarly put in the Terminative case of the Infinitive.

EXAMPLES :—

ངས་གཏོང་བར་ ཞོག་ཅིག་།

Would that I might send.

ཁྱོད་སྤྲོ་ལམ་བཟུང་གྲག་འདོང་བར་ ཞོག་།

May you without fatigue proceed happily. (Das.)

Another Literary construction is in ན་ *If*, combined with the expression ཅི་མ་རུང་ *How suitable, or excellent*.

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་ན་ཅི་མ་རུང་།

Oh that, or would that, I were going.

ང་མ་སོང་ན་ཅི་མ་རུང་།

Would that I had not gone.

ངས་དགེ་ཆ་དེ་ཁྱོད་ལ་ཕྱེར་རྒྱུ་པ་ཡིན་ན་ཅི་
མ་རུང་།

Would I were permitted to give you the book.

In the Colloquial the Root or the Infinitive of the verb is used, followed by ཞོག་།

EXAMPLES :—

ང་འགྲོ་ (བ་) ཞོག་།

Would I were going.

ངས་གཏོང་ (བ་) ཞོག་།

Oh that I might send.

The following Colloquialism is also heard :—

ང་གཏོང་ན་རྒྱུ་པ་ཨ་།

Oh that I might send.

ང་འགྲོ་ན་རྒྱུ་པ་ཨ་།

Would I were going.

O.—Imperative.

It will be remembered that many verbs have no distinctively Imperative Roots. Such, for instance, are མཐོང་བ་ *To see*, and ཐོབ་བ་ *To receive*, each of which has only one Root throughout; and ཏྲུབ་ *To weep* and འཕོར་བ་ *To flee*, each of which has only a Present and a Perfect Root. In all such cases the Present Root is used in Literary Tibetan for the Imperative, with the addition of the Imperative sign ཅིག, ཞིག, or ཤིག, agreeably to the final letter of the Root. The further addition of དང་ has a softening effect, and so has ཡང་. A politer form adds རོགས་བྱེད་ to the Root, and a still more respectful form adds རོགས་གནང་ to the Root.

Rules, it is true, are given in some grammars for the formation of the Imperative Root, but, as they are somewhat complex, and, moreover, do not always work, it is just as easy and much safer to look up in the dictionary the Imperative Root of each individual verb, and remember it as well as one can.

Prohibitives are formed with མ་ (never མི་ except in the case of དགོས་ and བྱ) preceding either the Imperative Root or the other part of the verb, if a compound one, e.g. མ་རྗེད་, or མ་རྗེད་བ་བྱེད་, or རྗེད་བ་མ་བྱེད་ *Do not forget*.

With some verbs, even though they have Imperative Roots of their own, the Present Roots, and not the Imperative Roots, are used for Prohibitions.

EXAMPLES :—

འགྲོ་བ་ *To go*; Present Root འགྲོ་; Imperative Root མོང་ *Go*; Prohibitive མ་འགྲོ་ (pron. MAN-PO.) *Do not go*.

ཏྲུབ་ *To do*; Present Root ཏྲུབ་; Imperative Root ཏོས་ or sometimes རེད་ *Do*; Prohibitive མ་ཏྲུབ་ *Don't do*.

འོང་བ་ *To come*; Present Root འོང་; Imperative Root ཤོག་
Come; Prohibitive མ་འོང་ *Don't come*.

In the case of Double Imperatives, the two Roots are united by ལ།

EXAMPLES :—

ཤོག་ལ་ཁྱེས་ཤོག།

Come and see. (John i. 39.)

In the Colloquial, if one is using the different Roots properly, the true Imperative Root, or, if none, then the Present Root, is adopted for the Imperative, as in Literary Tibetan.

EXAMPLES :—

ཁྱིམ་དཔྱད་ཅན་གྱི་ཕྱོག་ (for བ་) བྱིས། *Take charge of this horse.*

མ་ཇེད་བྱིས།

Don't forget.

Or, if the Colloquial has a special Root of its own, it may be used

EXAMPLES :—

དཔྱད་ཅན་གྱི་ཕྱོག་བྱིས་, or elegantly བྱིས་, } *Take charge of this horse.*
or vulgarly བྱིས།

But if, as may often be done, one is using the Perfect Root for all moods and tenses, then that Root is also used for the Imperative, with or without ཅིག་, ཁྱིག་, or ཤོག་།

If this latter Imperative sign is used at all, the Colloquial usually adopts the form ཅིག་།

ཅིག་, however, is only used in the case of stern or urgent orders or injunctions, or when talking to coolies and the like.

The Colloquial equivalents for བྱིག་ཕྱིད་, བྱིག་ཕྱིད་པ་, and ཡང་ are རྒྱུ་ཕྱིད་, རྒྱུ་ཕྱིད་པ་, and ཡང་།

དང་ is also largely used in the Colloquial instead of ཅིག་, and has a softening effect.

The following are some of the commoner Colloquial Imperatives and Prohibitives :—

<i>Infinitive.</i>	<i>Imperative.</i>
འགྲོ་བ་ <i>To go.</i>	སོང་ or ཐུག་ <i>Go.</i>
བྱེད་བ་ <i>To do.</i>	བྱེས་ or བྱིས་ or བྱིས་ <i>Do.</i>
ཡོང་བ་ or འོང་བ་ <i>To come.</i>	ཤོག་ <i>Come.</i>
འཁྱེར་ཡོང་བ་ or འཁྱེར་བ་ or འཁྱུར་བ་ <i>To bring (in hand).</i>	འཁྱེར་ཤོག་ or འཁྱུར་ཤོག་ <i>Bring</i>
བཏང་བ་ (བཏོད་བ་) <i>To send.</i>	ཐོང་ or བཏོང་ (ཅིག) <i>Send.</i>
སྒྲུགས་བ་ (སྒྲུག་བ་) <i>To pour.</i>	སྒྲུགས་ (ཤོག) <i>Pour.</i>
སྒྲུལ་བ་ <i>To lay or put down.</i>	སྒྲུལ་ (ཞིག) <i>Put down.</i>

Negative.

མ་འགྲོ་ <i>Don't go.</i>
མ་བྱེད་ <i>Don't do.</i>
མ་ཡོང་ or མ་འོང་ <i>Don't come.</i>
མ་འཁྱེར་མ་ཡོང་ <i>Don't bring.</i>
མ་བཏོང་ or མ་བཏང་ <i>Don't send.</i>
མ་སྒྲུག་, or མ་སྒྲུགས་ <i>Don't pour.</i>
མ་སྒྲུལ་ or མ་བསྒྲུལ་ <i>Don't put down.</i>

As a matter of fact, in these matters there is no rule save custom; for, according as a man is more or less educated, so he will mix up in his speech literary with vulgar forms, and the only way to learn is to keep one's ears open and observe what the prevailing custom is amongst different classes of Tibetans; for some will prefer to use the roots properly, while others, knowing little or nothing of them, will adopt the sound of the perfect root. So far as *speaking* is concerned, it will not much matter which method is adopted, unless of course one is talking to a cultured Tibetan; but, when *writing* in Tibetan, the roots should be used properly, and the usage with the perfect root discarded.

VI.—THE PASSIVE VOICE.

In Literary Tibetan, as a rule, the subject of a transitive active verb, or of a causative verb, is put in the agentive case, and the subject of a neuter or of a passive verb is put in the nominative or the accusative (objective) case. When, however, the active verb is intransitive, the subject is put in the nominative case. Moreover, when the subject, even of a transitive verb, is a pronoun emphatically used (as, for instance, with the particle ཅི་ annexed to it), the subject is put in the nominative case. Further, when the subject is obviously the agent or instrument, as, for example, when the postposition ལ་ is expressly used with the objective, then it is not necessary, though quite allowable, for the subject to be put in the agentive case; in other words, it may appear in the nominative case.

EXAMPLES:—

ཡབ་ཀྱིས་སྲས་ལ་བྱས་སོ།	<i>The father loveth the son, or, The son is loved by the father.</i>
བཀའ་བློན་ཀྱིས་དམག་ཚོ་བྱུང་བྱུང་བཞུགས།	<i>The governor ordered the soldiers to attack.</i>
ང་ལྷག་པོ་མེད།	<i>I am not rich.</i>
དབེ་ཆ་འདི་ཉ་ལམ་ཚར་ར་ (for བ་) རེད།	<i>This book is nearly finished.</i>
ང་ཁྱིམ་ཁང་ལ་འགྲོ་ལོ།	<i>I am going to court.</i>
ང་ནི་ཅི་ཡང་བྱེད་མི་སྲུང་བོ།	<i>I can do nothing.</i>

But what is a Passive Verb in Tibetan? How does the construction of the Passive Voice differ from that of the Active Voice? In a sense every Tibetan sentence, even when the verb is what we call Active, is permeated with the Passive idea. For, even such a sentence as ཡབ་ཀྱིས་སྲས་ལ་བྱས་སོ། *The father loveth the son*, may be rendered equally correctly *The son is loved by the father*; for, literally translated, it is *By the father, to, or as regards the son, a loving is*. It practically therefore comes to this, that, when the subject is in the agentive case, the Active Voice is intended; but, when the subject of a transitive

verb is in the nominative or objective case, the Passive Voice is intended, unless some other structural peculiarity in the sentence indicates otherwise.

The same remarks hold as regards the Colloquial. The subject in the agentive case indicates the Active Voice, the subject in the objective (with or without འ) indicates the Passive Voice. As a matter of fact, the Tibetan language strongly favours the agentive construction; and therefore the Passive Voice, or what passes as such, should be avoided as much as possible.

The Infinitive of the Passive Voice is, in Literary Tibetan, the same as the Participle Future of the Active Verb, i.e. the Future Root with the particle, e.g. གྲུབ་ *To be done*.

In the Colloquial it is the Root with གྱེ, or གྱོ added. These, however, may also be used in Literary Tibetan.

VII.—COMPOUND VERBS.

In Literary Tibetan these are of several kinds.

(a) A Substantive combined with an Active Verb.

EXAMPLE:

མཁའ་ཉེན་པ་ *To make a mistake, or commit a fault, i.e. to err.* In such cases the Substantive remains constant, and ཉེན་པ་ is conjugated regularly as an Active 4-Rooted verb; Present Root ཉེན་, Perfect ཉེས་, Future ཉེ, Imperative ཉེས།

(b) An Adjective in the Terminative case with ར་ combined with an Active Verb.

EXAMPLE:

དཀར་ཐོར་ཉེན་པ་ *To whiten.* In such cases the Adjective in the Terminative case remains constant, and the Active Verb is conjugated regularly, or according to its nature with reference to the Roots it possesses.

(c) A Principal Verb in the Terminative case of the Infinitive with ར་ combined with an Active Auxiliary Verb.

EXAMPLES :—

གཏོང་བར་འཇུག་པ།

To permit to send.

གཏོད་སང་བར་བྱེད་པ།

To awake ; To rouse.

In such cases the Principal Verb so formed remains constant, and the auxiliary is conjugated according to its nature.

(d) The Root of a Principal Verb put in the Terminative case with ཏུ་ ཏུ་ སྟུ་ ཅ་ or ར་, agreeably to the final letter of the Root, combined with a Causative Verb.

EXAMPLE :—

བྱད་ཏུ་འཇུག་པ།

To bid to do

In such cases the Principal Verb so formed remains constant, and the Causative is conjugated according to its nature.

(e) The Present, Perfect, or Future Infinitive of a Principal Verb put in the Instrumental case and followed by the Root of an auxiliary.

EXAMPLES :—

ངས་གཏོང་བས་ཆོག།

I am allowed to send.

ངས་བཏང་བས་ཆོག།

I was allowed to send.

ངས་གཏང་བས་ཆོག།

I shall be allowed to send.

Or, Present Infinitive of Principal Verb in Instrumental case, declining the auxiliary regularly in ཡོད་པ།

EXAMPLES :—

གཏོང་བས་ཆོག་གི་ཡོད།

I am allowed to send.

གཏོང་བས་ཆོག་པ་ཡིན།

I was " " "

གཏོང་བས་ཆོག་པར་འགྱུར་ or བྱེད།

I shall be " " "

Here the auxiliary alone is conjugated.

(f) A Principal Verb (itself consisting of the Root of one verb added to the Root of another) combined with an Active Verb. EXAMPLE—
not very idiomatic, but merely adduced by way of illustration :—

འགྲོའདུགའཁྱེད་པ།

To stroll about.

Here the two Roots remain constant, and the Active Verb is conjugated according to its nature.

(g) A Principal Verb (itself consisting of two Roots as above, combined with the Root of an Active Verb in the Terminative case with ཏུ, ཏུ etc.), combined with a Causative Verb.

EXAMPLE :—

འགྲོའདུགའཁྱེད་ཏུ་འཁྱེད་པ།

To cause to stroll about.

Here all except the Causative remains constant, and the Causative is conjugated according to its nature.

In the Colloquial the Infinitive and the Root of a verb are never put in the Terminative case as they are in Literary Tibetan.

Moreover, the Infinitive may represent the Substantive or Noun as well as the Verb.

Hence, when the Infinitive, in form, is combined with an auxiliary verb, it may be regarded either as a Substantive or as a Verb.

Thus འཁྱེད་ may mean either *A mistake* or *To make a mistake* : and hence the Colloquial phrase འཁྱེད་འཁྱེད་ may be rendered either *To make a mistake*, or *To mistake*, *To err*.

However regarded, the tendency of Colloquial Tibetan, when a Substantive or a Verb is combined with an auxiliary verb, is to drop the Infinitive form of the verb, or the full form of the Substantive, and to use only the Root, though this is not always done.

For instance the Literary བྲལ་ (ཏུ) སྒྲིག་པ་ *To arrange or prepare* (literally *To place in rows*) is used Colloquially with འཁྱེད་, thus :—

བྲལ་ (or even བྲལ་) སྒྲིག་འཁྱེད་།

When, however, འཁྱེད་ *To have*, is the auxiliary, what looks like

a formal Infinitive is obviously a Substantive, e.g. འདོད་པ་ in འདོད་པ་ཡིད་པ་ *To have a, or the, wish or desire, i.e. to wish or desire.*

In short, the tendency to use the Root of the Principal Verb, or of the Substantive, holds, whether the auxiliary is an Active or a Causative Verb, though not where it is a verb like ཡིད་པ་ *To have.*

The ordinary Colloquial Honorific auxiliary verb is བཞད་པ་ *To be pleased, good enough, so kind as.* It is combined either with Infinitives, or Roots followed by གྱུ་, or bare Roots.

EXAMPLES:—

འབྲུག་པ་ (for བ་) བཞད་པ་ *To give.*

ཚུར་འཆིབ་གྱུ་བཞད་པ་ *To return, or come or go back.*

སྐྱུག་པ་འདོད་པ་ *To desire.*

VIII.—In Literary Tibetan VERBS OF BECOMING, GROWING, CHANGING, TURNING, GETTING, and the like, are often expressed with the aid of the auxiliaries འབྱུང་པ་ *To become*, etc. or འགྲོ་པ་ *To go*, the latter being the more modern. The noun or adjective governed by such auxiliary is put in the Terminative case, e.g. སྐྱ་མར་འབྱུང་པ་ or འགྲོ་པ་ *To become a Lama*; ལྷུག་པོར་འབྱུང་པ་ or འགྲོ་པ་ *To get rich*. But sometimes the Literary Tibetan has in these cases a special verb, e.g. བགྱེ་པ་ *To grow old*

The Colloquial, when it does not have a special verb, uses འགྲོ་པ་ and does not put the noun or adjective in the Terminative case.

EXAMPLE:—

ལྷུག་པོར་འགྲོ་པ་ *To get rich*; but བགྱེ་པ་ *To grow old.*

IX.—INCEPTION is expressed in Literary Tibetan with the aid of the verb འཛུགས་པ་ or རྒྱུག་པ་ (*Perfect Root འཛུགས་ or རྒྱུགས་ Future Root གཞུགས་ Imperative Root རྒྱག་ or རྒྱགས་*) *To begin*. It is used

with or without the prefixed word མགོ་ When used as an auxiliary the construction is that described under Compound Verbs, No. VII.

The Colloquial equivalent is (མགོ་) བཅུག་བ་ To begin, which when used as an auxiliary, may be combined either with the Infinitive or the Root (generally the Root) of the Principal Verb.

Inception may also be expressed by the verb next noticed.

X.—IMMINENCE is expressed in Literary Tibetan (amongst other ways) by the verb བཟས་བ་ To be about to, To be on the point of, To be just going to. When used as an auxiliary the Principal Verb is generally put in the Terminative case of the Infinitive.

EXAMPLE :—

ངས་འགྲི་བར་བཟས་པ་ཡས།

I was about to write ; or as I was about to write. (Rev. x. 4.)

In the Colloquial the same idea is expressed by means of the auxiliary verb འགྲོ་བ་ To go, combined with the Root of the Principal Verb.

EXAMPLES :—

ངས་ཡི་གེ་འགྲི་འགྲོ་ཡོད།

I am just about to write.

ངས་ཡི་གེ་འགྲི་འགྲོ་ཡོད་པ་ཡིན།

I was just about to write.

ཁ་སང་ངས་ཡི་གེ་འགྲི་འགྲོ་ཡོད།

Yesterday I was just about to write.

XI.—In Literary Tibetan VERBAL CONTINUATIVES are expressed with the aid of some adverb like ལྔན་དུ་ or ལྔག་དུ་ Always, Continually, Perpetually, or of a phrase like ལྔན་ཆད་མེད་པར་ Without ceasing.

EXAMPLES :—

ཁོང་གིས་ལྔག་དུ་ (or ལྔན་དུ་) རོལ།

He hopes on, keeps on hoping, hopes continually.

ལྔག་དུ་དགའ་བར་བྱར་ཅི།

Go on rejoicing ; Rejoice always. (1 Thess. v. 17.)

ལྔན་ཆད་མེད་པར་སྤོན་ལས་བྱོབ་ཅི།

Pray on ; keep on praying ; Pray without ceasing. (1 Thess. v. 18.)

Colloquially they are formed by repeating the Root of the verb, with ཁྱི, གྱི, or གྱི added to each Root, and combining the whole with གྱི་བ་ To do, as an auxiliary.

EXAMPLES :—

ངས་ཟ་གི་ཟ་གི་གྱི་ཡོང་ or གྱི་གྱི་ཡིན། I shall go on eating.

དཔེ་ཆ་འདི་སྒྲུབ་གི་སྒྲུབ་གི་གྱིས་ or གྱིས་ Go on reading this book.
or གྱིས།)

XII.—FINALITY OR COMPLETE ACCOMPLISHMENT.

In earlier Literature this is expressed by putting the verb in the Terminative case of the Infinitive with རྩ་, and adding ཟླ་, the Root of ཟླ་བ་ To be finished, and then conjugating regularly.

In later Literature the same construction is adopted, but, instead of ཟླ་, use is made of ཚར་ Perfect Root of འཚར་བ་ To be completed, terminated, finished, with or without the preceding adverb ཡོངས་སུ Wholly, Entirely:

The Colloquial custom is simply to add ཚར་ to the Root of the verb, and then conjugate regularly.

EXAMPLES :—

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་སྒྲུབ་ཚར་གྱི་ཡོད། I am reading this book right through.

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་བསྒྲུབ་ཚར་སྟེ། I have read this book right through.

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་བསྒྲུབ་ཚར་ཡོང་། I shall read this book right through.

XIII.—DESIDERATIVES are expressed, both in Literary Tibetan and in the Colloquial, with the aid of the auxiliary verbs འདོད་བ་ To wish. To desire, and རོགས་བ་ (the vulgar Colloquial form of which is རོག་བ་) To wish, want, etc.

In Literary Tibetan འདོད་བ་ is combined with the Infinitive of the

Principal Verb put in the Terminative case with རྩ, e.g. ང་མཐོང་བར་
འདོད་དོ I wish to see, but sometimes only the Root of the Principal
Verb is used. Thus: ང་འགྲོའདོད་དོ or even the Infinitive, ང་འགྲོ་བ་
འདོད་དོ।

When དགོས་པ་ or དགོས་ (which latter is never written), is used,
the subject of course is put in the Dative case. Thus: in Literary
Tibetan:—

ང་ལ་མཐོང་བར་དགོས་སོ།

I wish to see.

Or, in Colloquial:—

ང་ལ་མཐོང་བ་དགོས།

Or:—

ང་ལ་མཐོང་དགོས་ཀྱི་ཡོད།

Or:—

ང་ལ་མཐོང་དགོས་གི་ཡོད།

Or:—

ང་མཐོང་གྱི་འདོད།

I wish to see.

An Intensive form of འདོད་བ་ is མྱོང་འདོད་བ་ To long, to yearn,
to crave.

EXAMPLE:—

ང་རྩ་ཐོ་གླིང་ལ་འགྲོ་མྱོང་འདོད།

I long to go to Darjeeling.

Instead of འགྲོའདོད་དོ I wish to go, another Literary form is
འགྲོ་བའི་འདོད་པ་ཡོད་ I have a desire for going, i.e. to go.

XIV. —FREQUENTATIVES may be formed, not by repeating the Root
of the Verb, but by the Periphrastic Present.

EXAMPLE:—

ཁྱེད་ཕྱི་མས་ཁང་ལ་འགྲོ་གི་འདུག་གས།

*Do you often go to Court (i.e.
Law Courts)?*

Or the adverb མཚན་མཚན་ *Often*, may be added. Thus :—

ཁྱེད་ཀྱིས་ཁང་ལ་མཚན་མཚན་འགྲོ་
གི་འདུག་གས། } *Do you often go to Court?*

XV. — Use of the PERFECT ROOT in the Colloquial.

When the Present Root of a Verb ends in an inherent ལ་ (e.g. ལྟ་ *To look*), or in an inherent འ་ (e.g. བཅའ་ *To bear, or bring forth*), or in ར་ (e.g. ལྟའ་ *To request, to ask*), or in ར་ (e.g. རྩ་ *To live, feed, nourish*), that Present Root is generally used for the Present Indicative, the Future Indicative in གི་ཡིན་ etc., the Present Participle, Periphrastic Present Participle, Present Infinitive, Supine and Verbal Noun. Of course, it is quite allowable, and even proper, both when speaking and writing, and especially when writing the Colloquial, to use the Roots that are assigned to particular moods and tenses for those moods and tenses. It is said, however, that as a matter of fact this is seldom or never done, at least in Vulgar Colloquial. It is also said that if, in the verbs above referred to, the Future is formed with ཡོང་ for all persons, instead of with གི་ཡིན་ etc., the Perfect Root should be used; and that for all other verbs the Colloquial usually adopts the Perfect Root, if any, for all moods and tenses. This is very doubtful, except perhaps in vulgar Colloquial. The idea, especially as connected with the Future Tense, probably arises from the fact that the Perfect Root often has the same, or nearly the same, sound as the Future Root. For instance, in the Verb བཏོང་ *To send*, the Perfect Root བཏོང་ and the Future Root བཏོང་ sound alike or nearly alike. In this case, the better course would be to use བཏོང་ instead of བཏོང་ for the Future in ཡོང་. The best course would be to use the Roots properly, in all cases.

CHAPTER III.

SYNTAX.

§ 39.—Most of what the student will desire to know under this head has already been dealt with in Chapter II, ETYMOLOGY, in connection with each of the different parts of speech, but a brief *résumé* of the main rules will doubtless be appreciated.

1.—Every Tibetan sentence is ordered thus: Subject, Object, Predicate.

EXAMPLES :—

ངས་དཔེ་ཆ་འདི་སྒྲོག་གི་ཡོད།

I am reading this book.

ང་ or ང་ལ་རྩི་གླིང་ལ་འགོ་དགོས་ཀྱི།

I want to go to Darjeeling.

ཡོད་ (or འགོ་སྒྲིང་འདོད་ or འགོ་
བདེ་འདོད་པ་ཡོད་)།

2.—As regards the component parts of the subject, or of the object, if the student thinks more or less *backwards*, he will get a very fair idea of the order in which they should be spoken or written. That order is as follows :—

- (a) The principal substantive; unless it is qualified by an adjective in the genitive case, in which event the adjective comes first.
- (b) The adjective when in any case other than the genitive.
- (c) Participial clauses containing relative or correlative pronouns, and auxiliary to the principal substantive. These follow the rule of the adjective.
- (d) The numeral, or the definite or indefinite article, and then the postposition.

3.—Adverbs precede, and interrogative pronouns immediately precede, the verb which they qualify or with which they are connected.

4.—As regards the predicate, the verb comes last, every extension of the predicate preceding it. As regards the verb itself, the principal

verb comes first, either in the shape of an infinitive in the terminative case, or of a simple infinitive, or of a root, and then comes the active, auxiliary, or causative verb, these last alone being conjugated with reference to mood and tense.

5.—The general aspect of a Tibetan sentence, particularly if long and complex, is a series of subordinate clauses in a state of suspense, winding up with a definite statement.

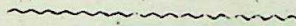
EXAMPLE :—

དེ་ནས་ཁོང་གིས་མི་ཚོ་གས་རྣམས་གཟིགས་དེ། རི་ལ་ཕྱེས་ནས་བརྒྱགས་པ་ལས།
 ཉེ་གནས་རྣམས་ཁོང་གི་སྐད་དུ་ཡོངས་པ་དང་། ཁོང་གིས་ཞལ་ཕུས་དེ་དག་ལ་
 ཚེས་བཟུན་ཅིང་གསུངས་པ། (Matt. v. 1, 2.)

And seeing the multitudes he went up into the mountain : and when he had sat down, his disciples came unto him and he opened his mouth and taught them, saying.

But the literal Tibetan is :—

Then by him the crowds seeing, into the mountain having gone, having sat down, the disciples into his presence having come, by him mouth having opened, to them teaching was said.

APPENDIX.

CONJUGATIONS.

Note. —These are intended for ready reference ; and, to economize space, pronouns have been omitted, except at the beginning. The plural is the same as the singular. They are not to be regarded as rigid, immutable expressions, but as forms which take on a moulding according to the structural necessities of the sentence.

1.—COLLOQUIAL ཡོད་པ་ *To be present : To exist : To be.*

INDICATIVE MOOD.

Present.

ང་ཡོད།

I am, or We are.

ཁྱེད་ཡོད་ or འདུག།

Thou art, or You ar.

ཁོ་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

He or it is, or They are.

Or with an Indefinite signification :—

ཡོང་ for all persons.

Past.

Same as Present, context shewing Tense.

Or :—

ང་ཡོད་པ་ཡིན། *I was.*

ཁྱེད་ཡོད་པ་འདུག་ or occasionally ཡོད་པ་རེད་ or (rarely, chiefly interrogatively) ཡོད་པ་ཡིན། *Thou wast.*

ཁོ་ཡོད་པ་རེད་ or occasionally ཡོད་པ་འདུག་ or rarely ཡོད་པ་ཡིན། *He was.*

Imperfect : *I was existing.*
Perfect : *I have existed.*
Pluperfect : *I had existed.*

Same as Present, context shewing Tense ; or same as above form of Past.

Future.

ཡོང་ for all persons : *I shall exist.*

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS

Present: *If (so and so)....(then) I shall exist.*

(Present Root)....ནཡང་ for all persons.

Past: *If I would exist.*

(Perfect Root)....ནཡོད་པ་ཡིན་ and so on as in Past Tense

Indicative Mood.

Or: -

(Perfect Root)....ནཡང་ f. a. p. (= for all persons).

Perfect: *If I would have existed.*

(Perfect Root)....ནཡོད་ orབྱུང་ orའདུག་ f. a. p.

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can exist.*

ཡོད་ཐུབ་ or ཡོད་ཐུབ་ཡང་ f. a. p.

Or: -

ཡོད་ཐུབ་ཀྱི་ཡིན།

ཡོད་ཐུབ་ཀྱི་འདུག་ (or རེད་ or rarely, chiefly interrogatively, ཡིན།)

ཡོད་ཐུབ་ཀྱི་རེད་ (or འདུག་ or rarely ཡིན།)

Past: *I could exist.*

ཡོད་ཐུབ་སྟངས་། f. a. p.

Or: -

ཡོད་ཐུབ་པ་ཡིན། and so on, as in Past Indicative.

PROBABILITY.

Present: *Perhaps I shall exist; I may exist; It is likely, etc.*

གཞིག་བྱེད་ན་ཡང་། f. a. p.

Or: -

ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or: -

ཡོང་གི་ཡིན་གོ་ (or འགོ།) f. a. p.

Past: *I might exist.*

གཅིག་ཕྱིན་པ་ཡིན། and so on, as in Past Indicative.

Or:—

གཅིག་ཕྱིན་པ་ཡོད་ or འདུག། f. a. p.

Or:—

ཡོད་ (or འདུག) བ་ཡོད་པ་འདྲ། f. a. p.

Or:—

ཡོད་ (or འདུག) བ་ཡིན་གྱོ་ or འགྱོ། f. a. p.

HORTATIVE MOOD.

Present: *I must exist; I ought to exist.*

ཡོད་དགོས། f. a. p., or ཡོད་དགོས་ཡོད་། f. a. p.

Or:—

ཡོད་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on, as in Indicative Present of Colloquial
ཡིན་པ།

Or vulgarly:—

ཡོད་དགོ་གི་ཡིན། and so on, as next above.

Past: *I ought to have existed.*

ཡོད་དགོས་པ་ཡིན། and so on, as in Indicative Past.

Or:—

ཡོད་དགོས་ཕྱིན་། f. a. p.

Or vulgarly:—

ཡོད་དགོ་པ་ཡིན། and so on, as in Indicative Past, but with བ་ instead of ཡིན།

PURPOSIVE MOOD.

Present and Past: *That, or In order that, or So that I may or might exist.*

ཡོད་པའི་དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

Be; exist.

བྱང་, or ཡོད་པ་བྱུས་, or ཡོད་པ་བྱིས་, or ཡོད་པ་བྱེད་, or ཡོད་པ་བྱིས་,
or ཡོད་པ་མཛོད། f. a. p.

If Attributive only, then བྱུས་, or བྱིས་ (Coll.), or བྱེད་ or བྱིས་,
or མཛོད།

Prohibitive : མ་འབྱང་, or མ་ (ཡོད་པ་) བྱེད་, or མ་ (ཡོད་པ་) བྱིས་,
or མ་ (ཡོད་པ་) མཛོད། f. a. p.

Note.— ཅིག་, or རིགས་བྱེད་, or རིགས་གནང་, or དང་, or ཡ་ may
be added according to rule.

PRECATIVE MOOD.

Let me exist.

ཡོད་བཅུག། (with or without ཅིག་ etc.) f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

I may exist; I am allowed to exist.

ཡོད་ཆོག། f. a. p.

Or:—

ཡོད་ཆོག་གི་ཡོད།

ཡོད་ཆོག་གི་ཡོད་ or འདུག།

ཡོད་ཆོག་གི་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

(This last may be conjugated on, according to mood and tense.)

OPTATIVE.

Oh. that I existed; Would that I existed.

ཡོད་ཤོག་, or ཡོད་པ་ཤོག། f. a. p.

PARTICIPLES.

Present:	ཡོད་པ།	<i>Existing ; Being.</i>
Past:	ཡོད་པ།	<i>Existed ; Been.</i>
Com. Perfect:	ཡོད་པ་ཡིན་པ།	<i>Having existed ; having been.</i>
Future:	ཡོང་གྱི།, or ཡོང་གོ།	<i>About to exist or be.</i>

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

ཡོད་མཁན།	<i>Who or which exists or existed.</i>
ཡོད་པ།	<i>Which exists or existed.</i>
ཡོང་གྱི། (or ཡོང་གྱི།) མཁན།	<i>Who is to, or will, exist.</i>
ཡོང་གོ། (or ཡོང་གྱི།) ཡིན་པ་དེ།	<i>Which is to, or will, exist.</i>
ཡོང་གྱི། or ཡོང་གྱི། དེ།	<i>Ditto.</i>

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡོད་ཅང་།	<i>As, since, because, etc. exists, exist.</i>
ཡོད་དུས།	} <i>At the time of existing : when, while exists, exist.</i>
ཡོད་པའི་དུས་ལ།	
ཡོད་ན།	<i>In or by existing : if, when, ... exists, exist.</i>
ཡོད་ལ།	<i>Existing.</i>
ཡོད་ཀྱིས།	<i>Though, because existing</i>
ཡོད་པའི་དོན་ལ།	<i>For existing.</i>

Past.

ཡོད་པས།	} <i>As, since, because, when, after, etc. existed.</i>
ཡོད་པ་དང་།	
ཡོད་པ་ལས།	
ཡོད་ཀྱིས།	<i>Though, because existed.</i>

VERBAL NOUNS.

ཡོད་པ་, or ཡོད་པ་ད།

The existing.

UPINES.

ཡོད་པ་, or ཡོད་ཀྱི།

To exist ; To be.

ཡོད་པའི་དོན་ལ།

ཡོད་ཀྱིའི་དོན་ལ།

ཡོད་པའི་དོན་ལ།

} *For existing ; For being.*

INFINITIVE MOOD.

ཡོད་པ།

To exist ; To be.

ཡོད་པ་ཡིན་པ།

To have existed ; To have been.

ཡོང་གྱོ (or ཡོང་གྱི) ཡིན་པ། *To be about to exist.*

N.B.—ཡོད་པ་ may always be used for ཡིན་པ་ but ཡིན་པ་ may not be used for ཡོད་པ་.

II.—LITERARY ཡོད་པ་ *To exist ; To be present ; To be.*

(*N.B.*—The forms in འགྱུར་བ་ are only used when that verb is being used as a mere copula.)

INDICATIVE MOOD.

Present : *I exist ; I am existing ; I am present ; I am.*

Same as in Colloquial.)

Or, elegantly but rather obsoletely :—

ང་མཆིས།

I exist.

ཁྱེད་གསལ།

Thou existest.

ཁོང་མཆིས་, or གསལ་, or མཆིས་པ་ཡིན། *He exists.*

Or respectfully :—

ཅད་གཡོད།

ཁོང་གཞུགས་, or མངའ་, or གཞུགས་བ་ཡིན།

N.B.—

མཆིས་བ་ is an elegant form for ཡོད་བ་।

གདམ་བ་ “ “ “ “ རྟག་པ།

ལགས་པ་ “ “ “ “ ཡིན་པ།

མངའ་བ་ „ a respectful „ „ ཡོད་པ།

བཞུགས་པ་ „ „ „ „ ཡོད་པ།

Past : *I existed.*

(Same as in Colloquial.)

Or :—

ཡོད་པར་གྱུར་ཏེ། f. a. p.

Or :—

བྱུང་དོ། f. a. p. *I was...*

Or :—

ཡིད་པར་གུར་བ་ཡིན། and so on, as in second form of Indicative Past of
Literary ཡིན་པ།

Or :—

གུང་པ་ཡིན།

Ditto.

Imperfect: *I was existing.*

(Same as Present, context showing tense.)

Perfect: *I have existed* ; **Pluperfect:** *I had existed.*
(Same as Past.)

Future: *I shall exist.*

ཡོད་པར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or ;—

འགྱུར་རོ། f. a. p. *I shall be....*

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present: *If.....I shall exist.*

(Present Root) གློ་མཁུ་ (any Future form as above).

Past: *If.....I would exist.*

(Perfect Root) གློ་མཁུ་ཡོད་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

གློ་མཁུ་ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

གློ་མཁུ་གྱུར་པ་ཡིན། and so on. *I would be...*

Or:—

གློ་མཁུ་ཡོད་པར་གྱུར་དོ། f. a. p

Or:—

གློ་མཁུ་གྱུར་དོ། f. a. p *I would be....*

Perfect: *If....I would have existed*

(Perfect Root) གློ་མཁུ་ཡོད་, or གློ་མཁུ་, or གྱུར་། f. a. p.

Or:—

གློ་མཁུ་ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡོད། and so on.

Or:—

གློ་མཁུ་གྱུར་པ་ཡོད། and so on. *I would have been.*

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can exist.*

ཡོད་པར་རྒྱས་སོ། f. a. p.

Past: *I could exist.*

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་ཡིན།

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་འདྲུག་, or occasionally, chiefly interrogatively, ཡིན།

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་ཡིན།

Perfect: *I could have existed.*

ཡོད་པར་རྒྱས་པ་ཡོད། and so on.

PROBABILITY.

Present: *Perhaps I shall exist: I may exist.*

ལྟ་གཤམ་ཡོད་པར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or:—

ཡོད་པར་སྲིད་དོ། f. a. p.

Or:—

ཡོད་པར་འདུག་གོ། f. a. p.

Past: *Perhaps I would exist: I might exist.*

ལྟ་གཤམ་ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

ཡོད་པར་སྲིད་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

ལྟ་གཤམ་ཡོད་པར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Perfect: *I would have existed: I might have existed.*

ལྟ་གཤམ་ཡོད་པར་གྱུར་པ་ཡོད། and so on.

Or:—

ཡོད་པར་སྲིད་པ་ཡོད། and so on.

HORTATIVE MOOD.

Present: *I must exist: I ought to exist.*

ཡོད་པར་དགོས་སོ་ or ཡོད་པར་གྱ། f. a. p.

Past: *I must have existed: ought to have existed.*

ཡོད་པར་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

PURPOSIVE MOOD.

Present and Past: *In order that I may or might exist.*

ཡོད་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར། f. a. p.

Or:—

ཡོང་གྱི་ཕྱིར། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

འཁྱུགས་ཤིག or ཡོད་པར་གྱུར་ཅིག། *Exist.*

PRECATIVE MOOD.

Let me etc., exist.

ཡོད་དུ་ཆུག་ཅིག་ or ཡོད་པར་ཆུག་ཅིག་ | f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to exist.*

ཡོད་པས་ཆོག་གོ། f. a. p.

Or :—

ཡོད་པར་རུང་ངོ་། f. a. p., or ཡོད་པའི་རིགས་སོ། f. a. p.

Past : *I was allowed to exist.*

ཡོད་པས་ཚེ་པ་ཡིན། and so on.

Future : *I shall be allowed to exist.*

ཡོད་པས་ཆོག་པར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

OPTATIVE MOOL

Oh that I might exist.

ཡོད་པར་གྱུར་ན་ཨང་།

Or :—

ཡེད་པར་ཤོག་ཅིག།

Or :

ཡོད་ན་ཅི་མ་རུང་།

f. a. p.

PARTICIPLES.

(Same as in Colloquial.)

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS :—

Same as in Colloquial. Also :—

ཡིད་ཀྱིས་མཁྱེན་ or ཡིད་ཀྱིས་བཤོ།
ཡིད་ཀྱིས་པ།

He who exists or existed
That which exists or existed.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present : Existing.

ཡིད་ནི, ཡིད་ལ, ཡིད་བལ, ཡིད་ཀྱིན, ཡིད་ཅིང, ཡིད་པའི་ཚེ་ལ, ཡིད་ན,
ཡིད་བའི་དོན་དུ, ཡིད་པའི་ཕྱིར་དུ། etc.

Past : Having existed..

ཡིད་ནི, ཡིད་བས, ཡིད་ནས, ཡིད་པ་ལས, ཡིད་པ་དང་། etc.

VERBAL NOUN.

ཡིད་པ་ or ཡིད་པ་ནི།

Existing, To exist.

SUPINE.

ཡིད་པར་ or ཡིད་དུ།

To exist.

INFINITIVES.

(As in Colloquial.) Also :—

ཡིད་པར་འགྱུར་བ།

To be about to exist.

N.B.—ཡིད་པ་ may always be used instead of ཡིན་པ་, but ཡིན་པ་ may never take the place of ཡིད་པ་ when the latter means *To be present, To exist.*

III.—COLLOQUIAL ཡིན་པ་ *To be.*

INDICATIVE MOOD.

Present.

ཡིན

I am.

འདྲག་ or occasionally རིད་, or

rarely, chiefly interrogatively ཡིན།

} *Thou art.*

རེད་ or occasionally འདུག་ }
or rarely ཡིན། } *He is.*

Past: *I was.*
Imperfect: *I was being.*
Perfect: *I have been.*
Pluperfect: *I had been.* } *Same as Present, context showing Tense.*

Future: *I shall be.*

ཡོང་། f. a. p. (*N.B.—Also used for Indefinite Present.*)

Or:—

...གི་ཡིན།

...གི་འདུག་ or ...གི་རེད་ or ...གི་ཡིན།

...གི་རེད་ or ...གི་འདུག་ or ...གི་ཡིན།

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present. *If ... I shall be.*

(Present Root with ག་ followed by either of above Future forms.)

Past: *If I would be.*

(Perfect Root) ག་གི་ཡིན།

„ „ ག་གི་འདུག་ or ག་གི་རེད་ or ག་གི་ཡིན།

„ „ ག་གི་རེད་ or ག་གི་འདུག་ or ག་གི་ཡིན།

Or:—

(Perfect Root) ག་གི་ཡོང་། f. a. p.

Perfect: *If I would have been.*

(Perfect Root) ག་གི་ཡོང་། and so on.

Or:—

(Perfect Root) ག་གི་ཡོང་། or ག་གི་འདུག་ or ག་གི་རེད་། each f. a. p.

save that ག་ is confined to 1st person.

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can be.*

ཡིན་ཐུབ་ or ཡིན་ཐུབ་ཡོང་། f. a. p.

Past : *I could be.*

ཡིན་ཐུབ། f. a. p. context showing Tense.

Or :—

བྱུང་ཐུབ། f. a. p.

Or :—

ཡིན་ཐུབ་པ་ཡིན། and so on.

PROBABILITY.

Present and Past : *I may or might be ; Perhaps I shall or would be.*

གཞིག་བྱེད་ན་ ཡོང་། f. a. p.

Or :—

ཡོང་གི་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

ཡོང་གི་ཡིན་གྱོ། f. a. p.

HOBTATIVE MOOD.

Present : *I ought to be : I must be.*

ཡིན་དགོས། f. a. p.

Past : *I ought to have been ; must have been.*

ཡིན་དགོས་བྱུང་། for 1st person, others taking འདུག།

PURPOSIVE MOOD.

'n order that I may or might b

ཡན་པའི་དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

བྱེས་, བྱིས་, བྱེད་, or བྱིས།

Be,

འབྱེད།

Do not be.

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. be.

ཡན་བཟུག་། f. a. p.

with ཅིག་ or དང་ or ལ་ o གིས་བྱེད་ or རྒྱུས་གནང་། added according to rule.)

PERMISSIVE MOOD.

Present: *I am allowed to be.*

ཡིན་ཚེ། f. a. p.

Or:—

ཡིན་ཚེ་གི་ཡིད། and so on.

Past: *I was allowed to be.*

ཡིན་ཚེ་སྐོང་། f. a. p.

Or:—

ཡིན་ཚེ་པ་ཡིན། and so on.

OPTATIVE MOOD

Oh that I were : Would that I were.

ཡིན་ཤོག or ཡིན་པ་ཤོག། f. a. p.

PARTICIPLES.

Present:	ཡིན་པ།	<i>Being.</i>
Past:	ཡིན་པ།	<i>Been.</i>
Com. Perfect:	ཡིད་པ་ཡིན་པ།	<i>Having been.</i>
Future:	ཡོང་གྱུ་ or ཡོང་གྱེ།	<i>About to be.</i>

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

ཡིན་པ་ or ཡིན་པ་དེ། *Who or which is or was.*

ཡོང་གྱུ་མཐའ་།

ཡོང་གྱེ་དེ།

ཡོང་གྱེ་མཐའ་།

ཡོང་གྱེ་དེ།

*Who or which will be, or is or are
to be.*

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡིན་དུས།

ཡིན་པའི་དུས་ལ།

ཡིན་ན།

ཅང་ or ཡིན་ཅང་།

ཡིན་ལ།

ཡིན་པ་ལ།

ཡིན་པའི།

{ *At the time of being ; when, while . . am, is, are.*

By, if, when . . am, is, are.

As, since, because . . am, is, are.

Being.

As . . am, is, are.

Of or for being.

Past.

ཡིན་དུས།

ཡིན་པའི་དུས་ལ།

ཡིན་པ་ལ།

ཡིན་ནས།

ཡིན་པས།

ཡིན་པ་ལས།

ཡིན་པ་དང་།

ཅང་།

ཡིན་ཅང་།

{ *When, while . . was, were.*

As was, were.

{ *Having been ; as, since, when, because . . . was, were.*

{ *As, since, because, when . . . was, were.*

VERBAL NOUN.

ཡིན་པ།

ཡིན་པ་དེ།

{ *Being ; The being ; To be.*

SUPINES.

ཡིན་པ།	}	<i>To be.</i>
ཡིན་ཡ།		
ཡིན་གྱ།		

INFINITIVES.

ཡིན་པ།	<i>To be.</i>
ཡོང་བ་ཡིན་པ།	<i>To have been.</i>
ཡོང་གྱུ་ཡིན་པ།	} <i>To be about to be.</i>
ཡོང་གྱོ་ཡིན་པ།	

N.B.—ཡིན་པ། is only a copula, and may not be used for ཡོང་བ་
but ཡོང་བ་ may be used for ཡིན་པ།

Moreover, it must always be remembered that ཡིན་པ་, whether Colloquial or Literary, is never used substantively, but always in connection with some noun, adjective, or substantive or auxiliary verb, into which its forms have to be moulded.

IV.—LITERARY ཡིན་པ། *To be.*

INDICATIVE MOOD.

Présent : *I am.*

ཡིན་ (ནི།)
འདག་ (གོ།) or occasionally, chiefly interrogatively, ཡིན།
ཡིན་ (ནི།)

Or, honorifically :—

(Not used : ordinary ཡིན་ with འདག་ instead of འ།)

གཞེ།
ལགས་ (སོ།) or ལགས་པ་ཡིན་ (ནི།)

Past ; *I was.*

Same as first **Present** form, context showing Tense.

Or :—

...བཡིན་ (ནི)।

...བཤད་ཀྱི་ (གྱི) or occasionally, chiefly interrogatively ཡིན་।

...བཡིན་ (ནི)।

Imperfect : *I was being.*

Perfect : *I have been*

Pluperfect : *I had been.*

Future : *I shall be.*

} Same as first **Present** form, context showing Tense; or same as Past.

...བར་འགྱུར་ (རྟེན)।

...བར་འགྱུར་ (རྟེན)।

...ཤོར་འགྱུར་ (རྟེན)।

} each f. a. p.

CONDITIONAL AND SUBJUNCTIVE MOODS.

Present : *IfI shall be.*

(Present Root) ...ན་འགྱུར་ (རྟེན)। f. a. p.

Past : *IfI would be.*

(Perfect Root) ...ན་གྱུར་བཡིན་ (ནི)। and so on.

Or :—

...ན་གྱུར་ནི་ f. a. p.

Perfect : *IfI would have been.*

(Perfect Root) ...ན་གྱུར་བཡོད་ (ནི)। and so on.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can be.*

ཡིན་ཐུབ་ (ཐོབ)। f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་ནུས་ (སྟོབས)।

Past : *I could be.*

ཡིན་ཐུབ་པ་ཡིན་ (ནི) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་རྒྱས་པ་ཡིན་ (ནི) | and so on.

Perfect : *I could have been.*

ཡིན་ཐུབ་པ་ཡོད་ (ོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་རྒྱས་པ་ཡོད་ (ོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་ཐུབ་སྟེང་ (ོ) | f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་རྒྱས་བྱུང་ (ོ) | f. a. p.

PROBABILITY.

Present : *I may be ; Perhaps I shall be.*

སྤྲུལ་ཤིང་...བར་ (or ...བར་ or ...ཤིང་) འགྱུར་ (ོ) | f. a. p

Or :—

ཡིན་པར་སྤྲིད་ (ོ) | f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་འདུག་ (ོ) | f. a. p.

Past : *I might be ; Perhaps I would be.*

སྤྲུལ་ཤིང་...བར་ (or ...བར་ or ...ཤིང་) གྱུར་པ་ཡིན་ (ནི) | and so on

Or :—

ཡིན་པར་སྤྲིད་པ་ཡིན་ (ནི) | and so on.

Perfect : *I might have been ; Perhaps I would have been.*

སྤྲུལ་ཤིང་...བར་ (or ...བར་ or ...ཤིང་) གྱུར་པ་ཡོད་ (ོ) | and so on.

Or :—

ཡིན་པར་སྤྲིད་པ་ཡོད་ (ོ) | and so on.

HORTATIVE MOOD.

Present : *I must be ; I ought to be.*

ཡིན་པར་དགོས་ (མོ) ।

Or :—

ཡིན་པར་བྱའོ ।

Or :—

ཡིན་པར་བྱང་ (ངོ) ।

Or :—

ཡིན་པའི་རིགས་ (མོ) ।

f. a. p.

Past : *I must have been ; I ought to have been.*

ཡིན་པར་དགོས་པ་ཡིན་ (ནོ) । and so on.

Or :—

ཡིན་པར་དགོས་བྱང་ (ངོ) । f. a. p.

Or :—

ཡིན་པར་བྱང་བ་ཡིན་ (ནོ) । nd so on.

Or :—

ཡིན་པའི་རིགས་པ་ཡིན་ (ནོ) । and so on.

PURPOSIVE MOOD.

In order that I may or might be.

ཡིན་པར་འགྱུར་བའི་ཕྱིར་ (རོ), or ཕྱིར་དུ་, or རོན་ལ། f. a. p.

Or :—

ཡོང་གྱི་ཕྱིར་ (རོ) । f. a. p.

Or :—

་་་བར་ (or བར་ or ་་་དུ་ or ་་་དུ་ or ་་་སུ་ or ་་་རུ་) འགྱུར་བའི་
ཕྱིར་ । f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

གྱུར་ཅིག། (or གྱུར་ཅིག་ or གྱུར་ཅིག་ or གྱུར་ཅིག་) གྱུར་ཅིག།
 Or —
 གྱུར་ཅིག་ or གྱུར་ཅིག་ or གྱུར་ཅིག་

} Be.

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. be.

ཡིན་པར་རྒྱུ་ཅིག། f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

Present : I am allowed to be.

ཡིན་པས་ཆོག་ (ཆོ།) f. a. p.

Or :—

ཡིན་པས་ཆོག་གི་ཡིད་ (དོ།) and so on throughout.

OPTATIVE MOOD.

Would that I were ; Oh that I were

ཡིན་པར་གྱུར་ཅིག། f. a. p.

VERBAL NOUN.

ཡིན་པ་ or ཡིན་པ་ནི། *Being ; The being ; To be.*

SUPINE.

ཡིན་པར་ or ཡིན་དུ། *Tr be.*

PARTICIPLES.

Present : ཡིན་པ། *Being.* མིན་པ། *Not being.*

Past : ཡིན་པ། *Been.* མཉན་པ། *Not been.*

Com. Perfect : ཡིད་པ་ཡིན་པ། *Having been.* མཉན་པ་ཡིན་པ། *Not having been.*

Future : ཡིད་ཀྱི་ or ཡིད་གྱི། *About to be* མི་ཡིད་ཀྱི་ or མི་ཡིད་གྱི། *Not about to be.*

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

ཡིན་པ་ or ཡིན་པ་དེ་ or བློ།

Who or which is or was.

ཡོང་གྱུ་མཁན་དེ་ or བློ།

ཡོང་གྱུ་མཁན་དེ་ or བློ།

...ར་གྱུ་བ་དེ་ or བློ།

Who will be, or is or are to be.

ཡོང་གྱུ་དེ་ or བློ།

ཡོང་གྱུ་དེ་ or བློ།

...ར་གྱུ་བ་དེ་ or བློ།

Which will be, or is or are to be.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

ཡིན་པའི་ཚེ་ལ།

ཡིན་པའི་དུས་ལ།

ཡིན་པ་ལ།

ཡིན་དེ།

ཡིན་ཞིང་།

ཡིན་ན།

ཡིན་ལ།

ཡིན་གྱིས།

ཡིན་པའི།

*At the time of being ; when, while,
as ... am, is, are.*

*Being : as, since, when, after,
while ... am, is, are.*

*In or by being : if, when ... am,
is, are.*

Being.

*Though, since, because ... am, is,
are.*

Of or for being.

Past.

ཡིན་དེ།

ཡིན་ནས།

ཡིན་པས།

*Having been ; as, since, when,
after ... was, were.*

Because, since, when ... was, were.

ཡིན་པ་ལ།

As ... was, were.

ཡིན་པ་ལས།

) After, since, because, when ... was, were.

ཡིན་པ་དང་།

ཡན་ན།

If, when ... was, were.

INFINITIVES.

ཡིན་པ།

To be.

ཡོད་པ་ཡིན་པ།

To have been.

ཡིན་པར་འགྱུར་བ།

ཡོང་གྱི་ཡིན་པ།

) To be about to be : going to be.

ཡིན་པར་འགྱུར།

V. ... ཡོད་པ་ *To have ; To possess.*

Same as Colloquial or Literary ཡོད་པ་ *To be present, To exist,* save that it is conjugated with the subject in the Dative case with ལ་ *Thus :—*

INDICATIVE MOOD.

Present : *I have ; I possess.*

ང་ལ་ཡོད།

To me there is.

ཁྱེད་ལ་འདུག།

To thee there is

ཁོ་ལ་ཡོད་ or འདུག or ཡོད་པ་རེད། *To him there is.*

and so on throughout.

VI. Active, Transitive, 4-rooted COLLOQUIAL verb.

གཏོང་བ་ *To send*

ROOTS.

Present : གཏོང་ **Perfect :** བཏང་ **Future :** བཏང་ **Imperative :** བཏང་།

INDICATIVE MOOD.

Present : *I send.*

ངས་བཏོང་།

ཁྱིམ་བཏོང་།

ཁྲིམ་བཏོང་།

Periphrastic Present : *I am sending.*

ངས་བཏོང་གི་ཡོད་།

ཁྱིམ་བཏོང་གི་ཡོད་ or འདུག་།

ཁྲིམ་བཏོང་གི་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད་།

N.B.—Pronouns are henceforth omitted, except where necessary to make the construction clear.

The construction is in the AGENTIVE, save where otherwise indicated.

Past : *I sent.*

བཏང་། f. a. p.

(Or :—

བཏང་བ་ཡིན་།

བཏང་བ་འདུག་ or occasionally རེད་ or rarely (interrogatively) ཡིན་།

བཏང་བ་རེད་ „ „ འདུག་ „ „ ཡིན་།

(Or :—

བཏང་སོང་། f. a. p.

Imperfect : *I was sending.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense; or
བཏང་བ་ཡིན་། and so on, as in Past.

Perfect : *I have sent.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had sent.*

Same as Past or Perfect.

Or, seldom used save at end of sentences :—

བདང་ནས་ཡོད།

བདང་ནས་ཡོད་ or འདུག།

བདང་ནས་ཡོད་ or འདུག or ཡོད་པ་རེད།

Future : *I shall send.*

གོང་ (or གཏང་) ཡོང་། f. a. p.

Or :—

གོང་གི་ཡིན།

གོང་གི་འདུག or རེད་ or ཡིན།

གོང་གི་རེད་ or འདུག or ཡིན།

Or :—

གཏང་ཡ་རེད། *I am (or have) to send.*

And so f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS:

Present : *If....I shall send.*

(Present Root) གོང་གི་གོང་ (or གཏང་) ཡོང་། f. a. p.

Or :—

(Present Root) གོང་གི་ཡིན། and so on.

Past : *If....I would send.*

(Perfect Root) གོང་གི་བདང་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

(Perfect Root) གོང་གི་གོང་ (or གཏང་) ཡོང་། f. a. p.

Perfect : *If....I would have sent.*

(Perfect Root) གོང་གི་བདང་པ་ཡོད། and so on.

Or :—

(Perfect Root) གོང་གི་བདང་ཡོད་ or བདང་འདུག or བདང་བྱུང་། f. a. p.

except that གཏང་ is usually confined to the first person, and འདུག་ used with the others.

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can send ; am able to send.*

གཏང་གུབ། f. a. p.

Or:—

གཏང་གུབ་ཡིང་། f. a. p.

Or:—

གཏང་གུབ་ཀྱི་ཡིད། and so on.

Past: *I could send.*

གཏང་གུབ་པ་ཡིན། and so on.

Perfect: *I could have send*

གཏང་གུབ་པ་ཡིད། and so on.

Or:—

གཏང་གུབ་པ་འདུག། f. a. p.

PROBABILITY.

Present: *Perhaps I shall send ; I may send ; It is likely that I shall send.*

གཅིག་བྱེད་ན། ... (Either form of Simple Future).

Or:—

གཏང་གི་ཡིན་པ་འདྲ། i. a. p.

Or:—

གཏང་གི་ཡིན་པ་གོ། f. a. p.

Past: *Perhaps I should send ; I might send.*

གཞུག་བྱེད་ན་... བཏང་པ་ཡིན། and so on.

Or:—

གཅིག་བཏང་ན་ གཏང་ཡིང་། f. a. p.

TIBETAN GRAMMAR.

335

Or :—

བདང་བ་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

བདང་བ་ཡིན་འགྲོ། f. a. p.

Perfect : *Perhaps I would have sent ; I might have sent.*

གཞིག་བྱེད་ན་...བདང་བ་ཡིད། and so on.

Or :—

བདང་བ་ཡིད་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

བདང་བ་ཡིད་འགྲོ། f. a. p.

HORTATIVE MOOD

Present : *I must send : I ought to send*

...ལ་གཏོང་དགོས། f. a. p.

Or :—

...ལ་གཏོང་དགོས་ཀྱི་ཡིད། and so on.

Or :—

...ལ་གཏོང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or vulgarly :—

...ལ་གཏོང་དགོ་གི་ཡིད། and so on.

Also the following, sometimes used :—

...བདང་ཡ་རེད།

I am (or have) to send.

...ལ་གཏོང་ལ་རེད།

Thou art (or hast) to send.

...ལ་གཏོང་ཡ་རེད།

He is (or has) to send.

Past : *I must have sent ; ought to have sent.*

...ལ་གཏོང་དགོས་པ་ (or vulgarly དགོ་བ་) ཡིན། and so on.

Or :—

...ལ་གཏོང་དགོས་བྱུང་། f. a. p., except that བྱུང་ is usually confined to the 1st person, and འདྲ་གྲོ་ used with the others.

PURPOSIVE MOOD.

Present : *In order that I may send.*

གཏོང་བའི་དོན་ལ། f. a. p.

Past : *In order that I might send.*

བདང་བའི་དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD

ཐོང་ or གཏོང་། *Send.*

N.B.—ཞིག་ (commonly but improperly ཅིག་), or རོགས་བྱེད་, or

རོགས་གནང་, or དང་, or ཡ་, may be added according to rule.

ས་བ་ཁོང་ or vulgarly ས་བདང་། *Do not send.*

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. send.

ངས་གཏོང་བཅུག་ (ཅིག་)།

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བཅུག་ (ཅིག་)།

ཁོས་གཏོང་བཅུག་ (ཅིག་)།

N.B.—The construction here is, “By me (or thee or him) a sending permit”

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to send ; I may send.*

ངས་གཏོང་ཆོག་། f. a. p., or གཏོང་ཆོག་གི་ཡོད་། and so on.

Past : *I was allowed to send ; I might send.*

ངས་གཏོང་ཆོག་པ་ཡིན་། and so on.

Future : *I shall be allowed to send.*

ངས་གཏོང་ཆོག་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

ངས་གཏོང་ཚེག་གི་ཡིང་། and so on.

N.B.—Here the construction is, “ A sending by me is allowed, or was allowed, or will be allowed.”

The following is more Bookish :—

ངས་གཏོང་བས་ཚོག།

I may send.

ཁྱེད་ཀྱིས་གཏོང་བས་ཚོག།

Thou mayest send.

ཁོས་གཏོང་བས་ཚོག།

He may send.

OPTATIVE MOOD.

Present : *Oh that I, etc. were sending, or might send.*

ངས་གཏོང་ཤོག་ or ངས་གཏོང་བ་ཤོག།

Or, better :—

ངས་གཏོང་ན་ཚོག་པ་ཙམ།

Past : *Oh that I, etc. had sent.*

ངས་བཏང་ཤོག་ or བཏང་བ་ཤོག།

Or, better :—

ངས་བཏང་ན་ཚོག་པ་ཙམ།

PARTICIPLES.

Present : གཏོང་བ།

Sending.

Perfect : བཏང་བ།

Sent.

Com. Perfect : བཏང་བ་ཡིན་པ།

Having sent.

Future : གཏོང་བྱ་ or གཏང་བྱ་ཡིན་པ།

གཏོང་འགྱོ་ or གཏང་འགྱོ་ཡིན་པ། } *About to send.*

ACTIVE OR PERIPHRASTIC.

གཏོང་མཁན་ or གཏོང་བ་དེ་ or གཏོང་བ་པོ། *He who sends.*

བཏང་མཁན་ or བཏང་བ་དེ། *He who sent.*

གཏང་མཁན།

གཏང་བ་དེ།

གཏང་གུ་དེ་ or གཏོང་གུ་དེ།

} *He who will send, or is to send.*

Or the following constructions may be used :—

གཏོང་མཁན་གྱི་མི།

Or :—

གཏོང་བའི་མི་དེ།

} *The man who sends.*

གཏང་མཁན་གྱི་མི།

Or :—

གཏང་བའི་མི་དེ།

} *The man who sent.*

གཏང་མཁན་གྱི་མི།

Or :—

གཏང་བའི་མི་དེ།

} *The man who will send or is to send.*

See regarding Active and Periphrastic Participles generally,
§ 38, V. D.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

གཏོང་ཏེ།

Sending.

གཏོང་བས།

Sending ; Because, since, when, while...sending.

གཏོང་ལ།

Sending ; at, for, though.... sending.

གཏོང་གིས།

Though, because...sending.

གཏོང་བ་ལ།

གཏོང་བ་ལས།

}

As, since...sending.

གཏོང་གཏོང་ལ།

Whilst sending.

གཏོང་ན།

*If, when, though... send, sending.
etc., etc.*

Past.

བཏང་མྱེ།

Having sent.

བཏང་བས།

Sent ; because, since, when... sent.

བཏང་ནས།

} Having sent.

བཏང་བ་ལས།

བཏང་གིས།

Because, though... sent.

བཏང་ན།

If, when, though... sent.

བཏང་བ་ལ།

བཏང་བ་དང་།

བཏང་བ་ལས།

} As, since, because, having... sent.

etc., etc.

SUPINES.

གཏོང་བ།

གཏོང་ཐུ།

} To send.

གཏོང་ལ།

གཏོང་ཡ།

གཏོང་བའི་ཐོན་ལ།

གཏོང་ཐུའི་ཐོན་ལ།

གཏོང་ཡའི་ཐོན་ལ།

} For sending.

VERBAL NOUNS.

གཏོང་བ།	}	<i>Sending ; the sending ; a sending.</i>
གཏོང་བ་དེ།		
གཏོང་ཡ།		
བཏང་བ།	}	<i>The having sent.</i>
བཏང་བ་དེ།		
གཏོང་གྱུ།	}	<i>The being about to send.</i>
གཏང་གྱུ།		
གཏོང་གྱུ་དེ།		
གཏང་གྱུ་དེ།		

INFINITIVES.

Present :	གཏོང་བ།	<i>To send.</i>
Perfect :	བཏང་བ།	} <i>To have sent.</i>
	བཏང་ཆར་བ།	
	བཏང་བ་ཡིན་པ།	
	བཏང་ཡོད་པ།	
Future :	གཏང་བ།	} <i>To be about to send. or to be sent.</i>
	གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ།	
	གཏང་གྱུ་ཡིན་པ།	
	གཏང་འགྱོ་ཡོད་པ།	
	གཏོང་གྲུབ་ཡིན་པ།	

VII.—Active, Transitive, 4-Rooted LITERARY Verb གཏོང་བ་
To send.

ROOTS.

Present: གཏོང་། Perfect: བདང་། Future: གངང་།

Imperative: བྱིང་ or གཏོང་ཞིག།

N.B.—Pronouns are omitted, but the construction is in the AGENTIVE, save where otherwise indicated

The ལྷན་བཟུ་བ་ or ོ placed over the reduplicated final consonant, or final vowel of a verb is also omitted.

INDICATIVE MOOD.

Present: *I send.*

གཏོང་། f. a. p.

Or. Intensively :—

གཏོང་བར་བྱེད། f. a. p.

Periphrastically :—

གཏོང་གིན་ཡོད།

I am

གཏོང་གིན་ཡོད་ or འདུག།

Thou art

གཏོང་གིན་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

He is

} *sending*

Elegant but obsolete form :—

གཏོང་བཞིན་མཆིས།

གཏོང་བཞིན་གདའ།

གཏོང་བཞིན་མཆིས་ or གདའ་ or མཆིས་པ་ཡིན།

Or :—

Same, substituting ཞིང་ for བཞིན།

Or, Respectfully :—

བདག་གཏོང་གིན་ཡོད།

ཁྱིད་གཏོང་གིན་མཇའ།

ཁྱིད་གཏོང་གིན་གཞུགས་ or མཇའ་ or གཞུགས་པ་ཡིན།

Past : *I sent.*

བདང་། f. a. p.

Or :—

བདང་བ་ཡིན།

བདང་བ་འདྲག་ or occasionally and chiefly interrogatively ཡིན།

བདང་བ་ཡིན།

Or :—

བདང་སོང་། f. a. p.

Imperfect : *I was sending.*

Same as Periphrastic Present, the context showing Tense

Or :—

འདྲ་བ་ཡིན། and so on, as in Past.

Or :—

འདྲ་ཞིང་ཡོད་བ་ཡིན། f. a. p.

Perfect : *I have sent.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had sent.*

Same as Past, or :—

བདང་ཡོད།

བདང་ཡོད་ or འདྲག།

བདང་ཡོད་ or འདྲག་ or ཡོད་པ་རེད།

Also, but seldom used, and only at end of sentences :—

བདང་ནས་ཡོད།

བདང་ནས་ཡོད་ or འདྲག།

བདང་ནས་ཡོད་ or འདྲག་ or ཡོད་པ་རེད།

Future : *I shall send.*

བཤང་། f. a. p.

Or :—

གཤོང་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་བྱ། f. a. p.

Or :—

གཏང་ཡོང། f. a. p.

And note the following :—

གཏང་གྱི་ཡིན།

I am (or have) to send.

གཏང་གྱི་འདུག། or interrogatively ཡིན། *Thou art (or hast) to send.*

གཏང་གྱི་ཡིན།

He is (or has) to send.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If...I shall send.*

(Present Root) གློ་མོ་ (any of the above Future forms), f. a. p.

Past : *If...I would send.*

Same as Present, save that in the Introductory Clause the Perfect Root is used : or :—

(Perfect Root) གློ་མོ་བཏང་བ་ཡིན། and so on.

Perfect : *If...I would have sent.*

Same as Past.

Or :—

(Perfect Root) གློ་མོ་བཏང་བ་ཡོང། and so on.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can send.*

གཏོང་བྱུག། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་བྱས། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བྱུག་ཡོང། f. a. p.

Past : *I could send.*

གཏོང་བྱུག་སྟོང། f. a. p.

Or :

གཏོང་བར་ལྟས་སོང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བྱ་བ་ཡིན། and so on.

Or :

གཏོང་བར་ལྟས་པ་ཡིན། and so on.

Perfect : *I could have sent.*

གཏོང་བྱ་བ་ཡོད། and so on.

Or :

གཏོང་བར་ལྟས་པ་ཡོད། and so on.

PROBABILITY.

Present : *I may send : Perhaps I shall send.*

སྟེ་ཤེས་...གཏོང་། f. a. p., or གཏོང་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

སྟེ་ཤེས་...གཏོང་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་སྲིད། f. a. p.

Or :—

གཏོང་སྲིད། f. a. p.

Past : *I might send.*

གཏོང་སྲིད་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

As in Past Tense, Potential Mood.

Perfect : *I might have sent.*

གཏོང་བྱ་བ་སོང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བྱ་བ་ཡོད། and so on.

Or :—

གཏོང་སྲིད་པ་ཡོད། and so on.

HORTATIVE.

Present : *I ought to send : I must send.*

ལ་གཏོང་བར་དགོས། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་བྱའོ། f. a. p.

Or :—

གཏང་གྱུ་ཡིན།

I am (or have)

གཏང་གྱུ་འདུག་ or interrogatively ཡིན། *Thou art (or hast)*

to send.

གཏང་གྱུ་ཡིན།

He is (or has)

Past : *I ought to have sent.*

ལ་གཏོང་བར་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

PURPOSIVE MOOD.

So that I may send, or might send.

གཏོང་བའི་དོན་དུ།

གཏོང་བའི་དོན་ལ།

གཏོང་བའི་ཕྱིར་དུ།

Each f. a. p.

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. send.

གཏོང་བར་ཆུག་ or གནང་།

Or :—

གཏོང་དུ་ཆུག་ or གནང་།

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to send : I may send.*

གཏོང་བས་ཆོག། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བས་ཆོག་གི་ཡོད། and so on.

Past : *I was allowed to send : I might send.*

གཏོང་བས་ཚུགས་ཡིན། and so on.

Or :—

གཏོང་བས་ཚུགས་པ་ཡིད། and so on.

Future : *I shall be allowed to send.*

གཏང་བས་ཚུགས།

Or :—

གཏོང་བས་ཚུགས་པར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བས་ཚུགས་པར་བྱ། f. a. p.

OPTATIVE MOOD.

Present : *Oh that I, etc. were sending, or might send.*

གཏོང་ན་ཅི་མ་བྱུང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་གྱིག་ཅིག། f. a. p.

Past : *Oh that I, etc. had sent.*

གཏོང་བར་གྱུར་ན་ཡང་། f. a. p.

Or :—

གཏོང་བར་གྱིག་ཅིག། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

ཐོང་།

ཐོང་ཞིག།

གཏོང་།

གཏོང་ཞིག།

...ལ་གཏོང་བར་དགོས།

} Send.

ས་གཏོང་ (ཞིག) ।

...ལ་གཏོང་བར་སི་དགོས།

} Do not send.

N.B.—ཤིག་ is not used with དགོས།

PARTICIPLES.

Present : གཏོང་བ། *Sending.*

བདང་བ།
བདང་ཚར་བ།
Perfect : བདང་ཟེན་བ།
བདང་སྟོང་བ། } *Sent.*

Com. Perfect : བདང་བ་ཡིན་བ། *Having sent.*

གཏོང་བར་འགྱུར་བ།
Future : གཏོང་བར་བྱ་བ།
གཏོང་བྱ།
གཏོང་བར་གཟུངས་བ། } *About to send.*

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

གཏོང་མཁན།
གཏོང་བྱེད་མཁན།
གཏོང་བ་པོ།
གཏོང་བྱེད་པ།
གཏོང་བྱེད་པ་པོ།
གཏོང་...མཁན། } *He who sends ; the sender ; the sending person.*

He who sent. The sent.

(Matt. xi. 3) གཏོང་བར་འགྱུར་བ་ནི།

གཏང་མཁན།

(Matt. xi. 14) གཏང་ཁྱུ་ཡིན་པ་ནི།

གཏང་བྱ་མཁན།

(Rom. viii. 36) གཏོང་བར་བྱ་བ་ནི།

He who will send, or is to send. The sender.

Or the following simple construction may be used :—

ང་གཏོང་བའི་ཡབ་ཉིད།

The Father who sends me.

ང་བཏང་བའི་ཡབ་ཉིད།

„ „ „ sent me.

ང་གཏང་བའི་ཡབ་ཉིད།

„ „ „ will send me.

See generally, § 38, V. D.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

As in Colloquial.

VERBAL NOUN, OR ADJECTIVE.

གཏོང་བ་ (ནི)།

Sending : a or the sending.

བཏང་བ་ (ནི)།

The having sent.

གཏང་བ་ (ནི)།

གཏོང་བར་བྱ་བ་ (ནི)།

གཏོང་བར་འགྱུར་བ་ (ནི)།

གཏོང་ཁྱུ་ཡིན་པ་ (ནི)།

The being about to send.

SUPINES.

གཏོང་བར།

གཏོང་དུ།

To send.

གཏོང་བའི་དོན་དུ།	}	<i>For sending.</i>
གཏོང་བའི་དོན་ལ།		
གཏོང་བའི་ཕྱིར་དུ།		

INFINITIVE MOOD.

Present :	གཏོང་བ།	<i>To send.</i>
Past :	བཏང་བ།	}
	བཏང་ཆར་བ།	
	བཏང་བ་ཡིན་པ།	
	བཏང་བ་ཟིན་པ།	
Future :	གཏང་བ།	}
	གཏོང་བར་བྱ་བ།	
	གཏོང་བྱ།	
	གཏོང་བར་གཤམ་པ།	
	གཏོང་བར་འགྱུར་བ།	
	གཏོང་བྱ་ཡིན་པ།	

To have sent.

To be about to send ; to be sent.

VIII.—Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb གཏང་བ་, གཏོང་བྱ་, གཏང་བྱ་, བཏང་བྱ་, or གཏང་གྲོ། *To be sent.*

Roots.

As in Active Verb No. VI.

N.B.—The construction throughout is in the OBJECTIVE or ACCUSATIVE case, with or without ལ།

INDICATIVE MOOD.

Present : *I am being sent.*
 གཏོང་གི་ཡོད།

གོང་གི་ཡོད་ or འདུག།

གོང་གི་ཡོད་ or འདུག་ or ཡོད་པ་རེད།

Past: *I was sent.*

བདང་པ་ཡིན།

བདང་པ་འདུག་ or occ. རེད་ or interr. ཡིན།

བདང་པ་རེད་ or འདུག་ or rarely ཡིན།

Or:—

བདང་མོད་! f. a. p.

Imperfect: *I was being sent.*

Same as Present, but with adverb or other context showing Tense.

Perfect: *I have been sent.*

བདང་ཡོད་! and so on.

Or, same as Past.

Or the following, though seldom used save at end of sentence:—

བདང་ནས་ཡོད། and so on.

Pluperfect: *I had been sent.*

Same as Perfect.

Future: *I shall be sent.*

As in Active Verb No. VI.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present: *If...I shall be sent.*

Past: *If...I would be sent.*

Perfect: *If...I would have been sent.*

} As in Active Verb No. VI.

POTENTIAL MOOD.

Present: *I can be sent.*

Past: *I could be sent.*

Perfect: *I could have been sent.*

} As in Active Verb No. VI.

PROBABILITY.

Present: *I may perhaps be sent.*

Past: *I might*

" " "

} As in Active Verb No. VI.

TIBETAN GRAMMAR.

351

HORTATIVE MOOD.

Present : *I ought to be sent ; I must be sent.*

བདང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or :—

བདང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or :—

བདང་དགོས། f. a. p.

Or :—

བདང་དགོས་ཡིང་། f. a. p.

Past : *I ought to have been sent*

བདང་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

བདང་དགོས་བྱང་། and so on.

PURPOSIVE MOOD.

Present : *In order that I may be sent.*

Past : *In order that I might be sent.*

As in Active Verb
No. VI.

IMPERATIVE MOOD.

གོང་ཞིག།

གོང་བ་བྱེད།

བདང་བ་བྱེད།

མ་གོང་བ་བྱེད།

} Be sent.

Do not be sent.

PRECATIVE MOOD.

གོང་ (or བདང་) བཟུག། *Let me, etc., be sent.*

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to be sent.*

གོང་ (or བདང་) ཚུག་གི་ཡིན། and so on

And so on conjugating ཚོག་པ་ regularly.

Or :—

གཏོང་ (or བཏང་) ཚོག། f. a. p.

OPTATIVE MOOD.

Present : *Oh that I were being sent.*

གཏོང་ (བ་) ཚོག། f. a. p.

Or, better :—

གཏོང་ན་ཚོག་པ་ཨ། f. a. p.

Past : *Oh that I had been sent.*

བཏང་ (བ་) ཚོག། f. a. p.

Or, better :—

བཏང་ན་ཚོག་པ་ཨ། f. a. p.

PARTICIPLES.

Present : གཏོང་བ། *Being sent.*

Past : བཏང་བ། *Been sent.*

Com. Perfect : བཏང་བ་ཡིན་བ། *Having been sent.*

	གཏོང་གྱུ།	} <i>About to be sent.</i>
Future :	བཏང་གྱུ།	
	བཏང་གྱུ།	

PERIPHRASTIC.

བཏང་མཁན།	} <i>He who is or was sent.</i>
བཏང་བའི།	

བཏང་མཁན།	} <i>He who will be sent.</i>
བཏང་གྱི།	

Or the following simple construction may be used :—

ངས་བཏང་མཁན་གྱི་མི་དེ།

Or :—

ངས་བཏང་བའི་མི་དེ།

} *The man who is or was sent by me.*

ཁྱིད་ཀྱིས་བཏང་མཁན་གྱི་དཔེ་ཆ་དེ།

Or :—

ཁྱིད་ཀྱིས་བཏང་གྱུར་དཔེ་ཆ་དེ།

} *The book which will be, or is to be, sent by thee.*

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

བཏང་ཟི།

Being sent, having been sent.

བཏང་བས།

Because, since, when...was or were sent.

བཏང་ནས།

} *Having been sent.*

བཏང་བ་ལས།

བཏང་ན།

If, when, though...was or were sent.

བཏང་བ་ལ།

} *As, since, because...was or were sent : having been sent.*

བཏང་བ་དང་།

བཏང་བ་ལས།

བཏང་གིས།

Because, though...was or were sent.

SUPINES.

བཏང་གྱུ།

བཏང་གྱུ།

བཏང་གྱུ།

བཏང་གྱོ།

} *To be sent.*

བཏང་གྱུར་དོན་ལ།

For being sent.

VERBAL NOUNS.

བཏང་བ་དེ།

The being sent.

བཏང་བ་ཡིན་པ་དེ།

The having been sent.

བཏང་གུ་དེ།

བཏང་གུ་དེ།

The being about to be sent.

INFINITIVE MOOD.

བཏང་གུ་ཡིན་པ།

བཏང་གུ་ཡིན་པ།

བཏང་གུ་ཡིན་པ།

བཏང་གྱི་ཡིན་པ།

To be sent.

The same or :—

བཏང་གྱི་ཡིན་པ།

To be about to be sent.

IX.—Active, one-rooted COLLOQUIAL Verb མཐོང་བ། *To see.*

Root throughout མཐོང་།

N.B.—The construction is in the AGENTIVE, except where otherwise indicated.

INDICATIVE MOOD.

Present : *I see.*

མཐོང་། f. a. p.

Periphrastic : *I am seeing.*

མཐོང་གི་ཡིད།

མཐོང་གི་ཡིད་ or འདུག།

མཐོང་གི་ཡིད་ or འདུག་ or ཡིད་པ་རེད།

Past : *I saw.*

མཐོང་བྱང་* or མཐོང་སོང་། f. a. p.

* N.B.—བྱང་ for first person, འདུག་ for the others.

Or:—

མཐོང་བ་ཡིན།

མཐོང་བ་འདྲག་ or རེད་ or rarely, chiefly interr. ཡིན།

མཐོང་བ་རེད་ .. འདྲག་ .. ཡིན།

Imperfect : *I was seeing.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Perfect : *I have seen.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had seen.*

Same as Past or Perfect.

Or, seldom used save at end of sentence:—

མཐོང་ནས་ཡོད། and so on.

Future : *I shall see.*

མཐོང་ཡོང་། f. a. p. ~

Or:—

མཐོང་གི་ཡིན། and so on.

Note also the following:—

མཐོང་གྱུ་ཡིན། *I am (or have) to see.*

And so on.

Also:—

མཐོང་ཡ་རེད། *I am (or have) to see.*

And so f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If...I shall see.*

(Present Root) ག་མཐོང་གི་ཡིན། and so on.

Or:—

(Present Root) ག་མཐོང་ཡོང་། f. a. p.

Past : *If...I would see.*

(Perfect Root) ག་མཐོང་ཡོང་། f. a. p.

Or:—

(Perfect Root) ག་མཐོང་བ་ཡིན། and so on.

Perfect : *If..I would have seen.*

(Perfect Root) ག་མཐོང་བ་ཡོད། and so on.

Or:—

(Perfect Root) ག་མཐོང་བ་འདུག། f. a. p.

POTENTIAL MOOD.

Similar to construction in གཏོང་བ། *To send*, No. VI.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall see : I may see.*

Same as in གཏོང་བ། *To send*, No. VI.

Past : *Perhaps I would see : I might see.*

མཐོང་བ་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or:—

མཐོང་བ་ཡིན་འགྲོ། f. a. p.

Or:—

གཅིག་བྱེད་ན་མཐོང་ཡོང་། f. a. p.

Or:—

གཅིག་བྱེད་ན་མཐོང་བ་ཡིན། f. a. p.

Or:—

Perfect : *Perhaps I would or might have seen.*

མཐོང་བ་ཡོད་པ་འདྲ། f. a. p.

Or:—

མཐོང་བ་ཡོད་འགྲོ། f. a. p.

Or:—

གཅིག་བྱེད་ན་མཐོང་བ་ཡོད། and so on.

HORTATIVE.

Present : *I ought to see : I must see.*

ང་ལ་མཐོང་དགོས་ཀྱི་ཡོད། and so on.

Or :—

ང་ལ་སཐོང་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Or :—

་་་ལ་སཐོང་དགོས་ཡིང་། f. a. p.

Or :—

སཐོང་གྱི་ཡིན།

I am (or have) to see.

And so on.

Or :—

སཐོང་ཡ་རེད།

I am (or have) to see.

And so, f. a. p.

Past : *I ought to have seen ; must have seen.*

ང་ལ་སཐོང་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

Or :—

་་་ལ་སཐོང་དགོས་བྱུང་། f. a. p. But see note re བྱུང་ on p. 354.

PURPOSIVE MOOD.

Present and Past : *In order that I may or might see.*

སཐོང་བདེ་དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

སཐོང་ (ཞིག)།

See.

ས་སཐོང་ (ཞིག)།

Do not see.

PRECATIVE MOOD.

སཐོང་བརྟུག་ (ཅིག)།

Let me, etc. see.

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to see ; I may see.*

སཐོང་ཆོག། f. a. p. and tenses.

Or :—

སཐོང་ཆོག་གི་ཡིང་། and so on.

And so on, conjugating ཚོག་པ་ regularly.

The following is more Bookish :—

མཐོང་བས་ཚོག། f. a. p.

OPTATIVE MOOD.

Present and Past : *Oh that I were seeing, or had seen.*

མཐོང་ཤིག།

Or :—

མཐོང་བ་ཤིག།

Or better :—

མཐོང་ན་ཚོག་པ་ཨ།

f. a. p.

PARTICIPLES.

Present : མཐོང་བ། *Seeing.*

Perfect : མཐོང་བ། *Seen.*

Com. Perfect : མཐོང་བ་ཡིན་པ། *Having seen.*

Future : མཐོང་གུ། *About to see.*

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

མཐོང་མཁན་ (དེ)།

མཐོང་བ་ (དེ)།

མཐོང་བ་པོ།

མཐོང་གུ་དེ།

མཐོང་མཁན་ (དེ)།

He who sees or saw. The seer.

He who will see. The seer.

See also the other examples under this head in བཏོང་བ། *To send,*
No. VI.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

སྐྱོང་ཅེ།	<i>Seeing.</i>
སྐྱོང་བས།	<i>Seeing ; because, since, when, while...am, is, or are seeing.</i>
སྐྱོང་བ་ལ།	<i>Seeing ; at, for, though...am, is, or are seeing.</i>
སྐྱོང་བ་ལས།	} <i>As, since...am, is or are seeing.</i>
སྐྱོང་བ་ལ།	
སྐྱོང་ལ།	} <i>Whilst seeing.</i>
སྐྱོང་སྐྱོང་ལ།	
སྐྱོང་གིས།	<i>Though seeing.</i>
སྐྱོང་ན།	<i>If, when, though...am, is or are seen.</i>

Past.

སྐྱོང་ནས།	} <i>Having seen.</i>
སྐྱོང་བྱང་ཅེ།	
སྐྱོང་བྱང་བས།	<i>Seen ; because, since, when...was or were seen.</i>
སྐྱོང་བྱང་ནས།	} <i>Having seen.</i>
སྐྱོང་བྱང་བ་ལས།	
སྐྱོང་བྱང་ན།	<i>If, when, though...was or were seen.</i>
སྐྱོང་བྱང་གིས།	<i>Because, though...was or were seen.</i>
སྐྱོང་བྱང་བ་ལ།	} <i>Having seen ; as, since, when because...was or were seen.</i>
སྐྱོང་བྱང་བ་དང་།	
སྐྱོང་བྱང་བ་ལས།	

SUPINES.

མཐོང་བ།	}	<i>To see.</i>
མཐོང་ཐུ།		
མཐོང་ཡ།	}	<i>For seeing.</i>
མཐོང་བ་ཡ།		
མཐོང་བའི་དོན་ཡ།		
མཐོང་ཐུའི་དོན་ཡ།		

VERBAL NOUNS OR ADJECTIVES.

མཐོང་བ།	}	<i>Seeing ; a or the seeing.</i>
མཐོང་ཡ།		
མཐོང་བ་དེ།		
མཐོང་བྱང་བ་དེ།		<i>A or the having seen.</i>
མཐོང་ཐུ་དེ།		<i>The being about to see.</i>

INFINITIVE MOOD.

Present : མཐོང་བ།	<i>To see.</i>
Perfect : མཐོང་བྱང་བ།	<i>To have seen.</i>
Future : མཐོང་ཐུ་ཡིན་པ།	<i>To be about to see ; To be seen.</i>

X.—Neuter, One-Rooted COLLOQUIAL Verb དགའ་བ། *To be glad, To rejoice.*

Root, དགའ། throughout.

Conjugated throughout like Colloquial མཐོང་བ་ *To see*, save that in the forms in ཡོང་བ་ and ཡིན་པ་ the auxiliary particle is ཡི་ instead of གི།, while the Imperative is དགའ་བོ་བྱེད་ (ཅིག) or དགའ་བོ་བྱེས་ (ཤིག), or the Literary གཏང་བར་བྱར་གྱིས། *Rejoice, Be glad.*

The construction throughout is in the **NOMINATIVE**, save that in the *Hortative Mood* it is in the **DATIVE** with ལ་, as in མཐོང་བ། *To see*, No. IX.

XI.—Neuter, One-Rooted **LITERARY Verb** དགའ་བ། *To be glad*, *To rejoice*.

Root དགའ། throughout.

N.B.—The construction is in the **NOMINATIVE** case, except where otherwise indicated. The སྤྲུང་བ། is omitted.

INDICATIVE MOOD.

Present : *I am glad* : *I rejoice*.

དགའ། f. a. p.

Or, intensively :—

དགའ་མགྲ་རངས། f. a. p.

Periphrastic : *I am rejoicing*.

དགའ་བ་ཡིད།

དགའ་བ་ཡིད་ or འདུག།

དགའ་བ་ཡིད་ or འདུག་ or ཡིད་པ་རད།

Or :—

དགའ་ཡི་ཡིད་ and so on ; or དགའ་གི་ཡིད། and so on.

Or :—

དགའ་བ་ཡིན།

དགའ་བ་འདུག་ or occ. chiefly interr. ཡིན།

དགའ་བ་ཡིན།

Or :—

དགའ་ཡི་ཡིན། and so on.

Or, seldom used now :—

དགའ་བཞིན་ (or ཞིང་) མཆིས།

དགའ་བཞིན་ (or ཞིང་) བཤད།

དགའ་བཞིན་ (or ཞིང་) མཆིས་ or བཤད་ or མཆིས་པ་ཡིན།

Past : *I rejoiced : I was glad.*

དགའ་སྟོང་། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་པ་ཡིན། and so on.

Imperfect : *I was rejoicing.*

Same as Present, context indicating Tense.

Perfect : *I have rejoiced.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had rejoiced.*

དགའ་བར་གྱུར་དོ། f. a. p.

Or, though not common :—

དགའ་ཚར་ནས་ཡོད། and so on.

Future : *I shall rejoice : I shall be glad.*

དགའ་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

དགའ་གྱུ་ཡིན། *I am (or have) to rejoice.*

And so on.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If...I shall rejoice.*

(Present Root) གློ་དགའ་བར་འགྱུར། f. a. p.

Or :—

(Present Root) གློ་དགའ་བར་བྱ། f. a. p.

Or :—

(Present Root) གློ་བཟང་ཡོང་། f. a. p.

Past : *If...I would rejoice.*

(Perfect Root) གློ་བཟང་བར་གྱུར་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

(Perfect Root) གློ་བཟང་བར་གྱུར་ནི། f. a. p.

Perfect : *If...I would have rejoiced.*

(Perfect Root) གློ་བཟང་བར་གྱུར་བ་ཡོད། and so on.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can rejoice or be glad.*

གློ་བཟང་ལྱབ། f. a. p.

Or :—

གློ་བཟང་བར་རྒྱས། f. a. p.

Or :—

གློ་བཟང་ལྱབ་ཡོང་། f. a. p.

Past : *I could rejoice.*

Same as Present.

Or :—

གློ་བཟང་བར་རྒྱས་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

གློ་བཟང་ལྱབ་བ་ཡིན། and so on.

Or :—

གློ་བཟང་ལྱབ་སྟོང་། f. a. p.

Or :—

གློ་བཟང་བར་རྒྱས་སྟོང་། f. a. p.

Perfect : *I could have rejoiced*

གློ་བཟང་ལྱབ་བ་ཡོད། and so on.

Or :—

དགའ་བར་ལྷན་བཞིན། and so on.

Or :—

དགའ་བྱ་བ་འདྲུག། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་ལྷན་བཞིན། f. a. p.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall rejoice : I may rejoice.*

སྤྱ་ཤེས་་་དགའ་བར་འགྱུར།

Or :—

སྤྱ་ཤེས་་་དགའ་བར་བྱ།

Or :—

སྤྱ་ཤེས་་་དགའ་ཡོང་།

Or :—

དགའ་བར་སྤྲིད།

Or :—

དགའ་སྤྲིད།

f. a. p.

Past : *Perhaps I would or might rejoice.*

དགའ་སྤྲིད་བཞིན། and so on.

Perfect : *Perhaps I would or might have rejoiced.*

དགའ་སྤྲིད་བཞིན། and so on.

HORTATIVE MOOD.

Present : *I ought to rejoice ; I must rejoice.*

་་ལ་དགའ་བར་དགོས། f. a. p.

Or :—

དགའ་བར་བྱ། f. a. p.

Past : *I ought to have rejoiced.*

་་་ལ་དགའ་བར་དགོས་བཞིན། and so on.

PURPOSIVE.

Present : *In order that I may rejoice.*

དགའ་བའི་དོན་དུ།

Or :—

དགའ་བའི་དོན་ལ།

Or :—

དགའ་བའི་ཕྱིར་དུ།

Or :—

དགའ་བར་འགྱུར་བའི་དོན་དུ།

f. a. p.

Past : *In order that I might rejoice.*

Same as first three forms of Present.

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་བའི་དོན་དུ། f. a. p..

PRECATIVE MOOD.

Let me, etc. rejoice.

དགའ་བར་རྒྱུ།

Or :—

དགའ་བར་རྒྱུ།

Or :—

དགའ་བར་གནང་།

Or :—

དགའ་བར་གནང་།

Or :—

དགའ་བར་གྱུར་ཅིག།

f. a. p.

f. a. p.

PERMISSIVE MOOD.

Present : *I am allowed to rejoice ; I may rejoice.*

...ལ་དགའ་བས་རྒྱུ། f. a. p.

Past : *I was allowed to rejoice ; I might rejoice.*

...ལ་དགའ་བས་རྒྱུ་བཞིན། and so on.

OPTATIVE MOOD.

Oh that I were glad or rejoicing.

དགའ་ནེམ་རུང་།

Or:—

དགའ་བར་གུར་ན་ཨང་།

Or:—

དགའ་བར་གྱོག་ཅིག་།

f. a. p

IMPERATIVE.

དགའ་བར་གུར་ཞིག་།

Or:—

དགའ་བར་བྱ།

Or:—

...ལ་དགའ་བར་དགོས།

Rejoice, Be glad.

མ་དགའ།

Or:—

དགའ་བར་མ་འགུར་ཞིག་།

Or:—

དགའ་བར་མི་བྱ།

Or:—

...ལ་དགའ་བར་མི་དགོས།

Do not rejoice. Be not glad.

PARTICIPLES.

Present: དགའ་བ།

Rejoicing.

Perfect:

དགའ་ཆར་བ།

དགའ་སྟང་།

Rejoiced.

Com. Perfect: དགའ་ཆར་བ་ཡིན་པ། *Having rejoiced.*

Future:	དགའ་བར་འགྱར་བ།	} <i>About to rejoice.</i>
	དགའ་བར་གཟས་བ།	
	དགའ་བར་བྱ་བ།	
	དགའ་བྱ་ཡིན་བ།	

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

དགའ་མཁན།	} <i>He who rejoices or is glad. The rejoicer.</i>
དགའ་བ་ཡིད་མཁན།	
དགའ་བ་ཡིད་བ།	
དགའ་ཚར་མཁན།	} <i>He who rejoiced, or was glad.</i>
དགའ་བ་ཡིད་བ་ཡིན་བ་དེ།	
Matt. xi. 14. དགའ་བྱ་ཡིན་བ་དེ།	} <i>He who is about to rejoice, or will, or is to, rejoice.</i>
Matt. xi. 3. དགའ་བར་འགྱར་བ་དེ།	
Rom. viii. 36. དགའ་བར་བྱ་བ་དེ།	

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

Same as in མཐོང་བ་ *To see*, No. IX.

Past.

Same as in མཐོང་བ་ *To see*, No. IX, substituting ཚར་ for བྱང་ and ཚར་ taking དེ་ instead of ལྟེ།

VERBAL NOUN OR ADJECTIVE.

དགའ་བ་ (ནི)།	<i>Rejoicing; A, or the rejoicing.</i>
དགའ་ཚར་བ་ (ནི)།	<i>The having rejoiced.</i>
དགའ་བར་བྱ་བ་ (ནི)།	<i>The being about to rejoice.</i>

SUPINES.

དགའ་བར།

Or:—

དགའ་བ།

To rejoice or be glad.

དགའ་བའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or རྟེན་དུ་) For rejoicing.

INFINITIVE MOOD.

Present: དགའ་བ།

To rejoice or be glad

Past: དགའ་ཆར་བ།
དགའ་ཆར་བ་ཡིན་བ།

To have rejoiced or been glad.

Future: དགའ་བར་འགྱུར་བ།
དགའ་བར་གཟས་བ།
དགའ་བར་བྱ་བ།

To be about to rejoice or be glad

XII.—Passive 4-Rooted, LITERARY Verb བཏོང་བར་བྱ་བ་ or བཏོང་བ།
To be sent.

N.B.—The construction throughout is in the OBJECTIVE or
DATIVE case in ལ།

Otherwise it is the same as the Active Literary Verb བཏོང་བ་
To send, No. VII. as far as and including the Potential Mood.

HORTATIVE MOOD.

Present: I ought to be sent; I must be sent.

བཏང་ (or བཏོང་) བར་དགོས། f. a. p.

Or:—

བཏོང་བར་བྱ། f. a. p.

Past: I ought to have been sent.

བཏང་ (or བཏོང་) བར་དགོས་པ་ཡིན། and so on.

Then it is again similar to Verb No. VII. as far as and including the Optative Mood.

IMPERATIVE MOOD.

གཏོང་བར་གྱུར་ནིག།	}	<i>Be sent.</i>
གཏོང་བར་བྱ།		
...ལ་གཏོང་བར་དགོས།		
གཏོང་བར་མ་འགྱུར་ནིག།	}	<i>Do not be sent.</i>
གཏོང་བར་མི་བྱ།		
...ལ་གཏོང་བར་མི་དགོས།		

PARTICIPLES.

Present :	གཏོང་བ།	}	<i>Being sent.</i>
	གཏོང་གི་ཡོད་པ།		
	བཏང་བ།	}	<i>Been sent.</i>
	བཏང་ཚར་བ།		
	བཏང་ཟིན་པ།		
	བཏང་བ་ཡིན་པ།	}	<i>Having been sent.</i>
Com. Perfect :	བཏང་ཚར་བ་ཡིན་པ།		
	བཏང་ཟིན་པ་ཡིན་པ།		
Future :	གཏོང་བར་བྱ་བ།	}	<i>About to be sent.</i>
	གཏོང་བར་འགྱུར་བ།		
	གཏོང་བྱ།		
	གཏོང་བྱ་ཡིན་པ།		
	གཏོང་བྱ།		

PERIPHRASTIC.

	བཏང་བ་ (དེ་ or ནི་)।	}	<i>He who or that which is or was sent.</i>
	གཏོང་བར་བྱས་པ་ (དེ་ or ནི་)।		
Matt. xi. 3.	གཏོང་བར་འགྱུར་བ་ (དེ་ or ནི་)।	}	<i>He who or that which, will be, or is to be sent.</i>
	གཏང་བ་ (དེ་ or ནི་)।		
Rom. viii. 36.	གཏོང་བར་བྱ་བ་ (དེ་ or ནི་)।		
	གཏོང་བྱ་ (དེ་ or ནི་)।		
Matt. xi. 14.	གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ་ (དེ་ or ནི་)।	}	

PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Same as in Colloquial Passive Verb གཏོང་གྱུ་ To be sent,
No. VIII.

SUPINES.

གཏོང་བར་।	}	<i>To be sent.</i>
གཏོང་བར་བྱ་བ་।		
གཏོང་བར་བྱ་བའི་དོན་དུ་।	}	<i>For being sent.</i>
གཏོང་བར་བྱ་བའི་དོན་ལ་।		
གཏོང་བར་བྱ་བའི་ཕྱིར་དུ་।		
གཏང་བྱའི་དོན་ལ་।		
གཏང་བྱའི་དོན་དུ་।		
གཏང་བྱའི་ཕྱིར་དུ་।		

VERBAL NOUNS.

གཏོང་བར་བྱ་བ་ནི་।	}	<i>The being about to be sent.</i>
གཏོང་བར་འགྱུར་བ་ནི་।		
གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ་ནི་।		

INFINITIVE MOOD.

གཏོང་གྱུ་ཡིན་པ།	}	<i>To be sent.</i>
གཏོང་བར་འགྱུར་པ།		
གཏོང་བར་བྱ་བ།		
གཏོང་བྱ།	}	<i>To have been sent.</i>
གཏོང་བར་བསྐྱུ་བ།		

XIII. --Active, 2-Rooted COLLOQUIAL Verb འགྲོ་བ། *To go*

ROOTS.

Present :	འགྲོ།
Perfect :	སོང་ or ཟଁན།
Future :	འགྲོ།
Imperative :	(སོང་ or སོངས་ or བྱུག།) With Particle
	(ཞིག་ or གིག་ or ཅིག།) when appropriate.

N.B.—The construction throughout is in the NOMINATIVE case.

INDICATIVE MOOD.

Present : *I go.*

འགྲོ། f. a. p.

Periphrastic : *I am going.*

འགྲོ་གི་ཡིད།

འགྲོ་གི་ཡིད་ or འདུག།

འགྲོ་གི་ཡིད་ or འདུག་ or ཡིད་པ་རེད།

Past : *I went.*

སོང་ or ཟଁན། f. a. p.

Or:—

སོང་བ་ཡིན།

སོང་བ་འདུག་ or occ. རེད་ or rarely, chiefly interr. ཡིན།

སོང་བ་རེད་ , འདུག་ .. ཡིན།

Or:—

ཕྱིན་པ་ཡིན། and so on.

Imperfect: *I was going.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Perfect: *I have gone.*

Same as Past.

Pluperfect: *I had gone.*

Same as Past.

Or, seldom used save at end of sentences:—

སོང་ནས་ཡོད། and so on.

Or:—

ཕྱིན་ནས་ཡོད། and so on.

Future: *I shall go.*

འགོ་ཡོང་། f. a. p.

Or:—

འགོ་གི་ཡིན། and so on.

Or:—

...ལ་འགོ་ཡ་རེད། *I am (or have) to go.*

f. a. p.

Or:—

འགོ་བྱ་ཡིན། and so on. *I am (or have) to go.*

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present: *If...I shall go.*

(Present Root) ...ན་འགོ་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

(Present Root) ག་གྲོ་གི་ཡིན། and so on.

Past : *I/...I would go.*

(Perfect Root)...Same as Present, context indicating Tense.

Or :—

(Perfect Root) ག་གྲོ་སོང་བ་ (or གྲོ་བ་) ཡིན། and so on.

Perfect : *I/...I would have gone.*

(Perfect Root) ག་གྲོ་སོང་བ་ (or གྲོ་བ་) ཡོད། and so on.

Or :

(Perfect Root) ག་གྲོ་སོང་ (or གྲོ་བ་) ཡོད། f. a. p.

Or :—

(Perfect Root) ག་གྲོ་སོང་ (or གྲོ་བ་) འདུག། f. a. p.

POTENTIAL MOOD.

Present : *I can go.*

གྲོ་བ་ལྟོགས། f. a. p.

Or :—

གྲོ་བ་ལྟོགས་ཡོང། f. a. p.

Or :—

གྲོ་བ་ལྟོགས་ཡོད། and so on.

Past : *I could go.*

གྲོ་བ་ལྟོགས་པ་ཡིན། and so on.

Perfect : *I could have gone.*

གྲོ་བ་ལྟོགས་པ་ཡོད། and so on.

Or :—

གྲོ་བ་ལྟོགས་པ་འདུག། f. a. p.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall go ; I may go.*

གཞིགས་ན་གྲོ་ཡོང། f. a. p.

Or :—

གཅིག་ཕྱིན་ན་ འགྲོ་གི་ཡིན། and so on.

Or :—

འགྲོ་གི་ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་གི་ཡིན་འགྲོ། f. a. p.

Past : *Perhaps I might go.*

གཅིག་ཕྱིན་ན་ ཕྱིན་པ་ (or སོང་བ་) ཡིན། and so on.

Or :—

ཕྱིན་པ་ (or སོང་བ་) ཡིན་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

ཕྱིན་པ་ (or སོང་བ་) ཡིན་འགྲོ། f. a. p.

Perfect : *Perhaps I might have gone.*

གཅིག་ཕྱིན་ན་ ཕྱིན་པ་ (or སོང་བ་) ཡོད། and so on.

Or :—

ཕྱིན་པ་ (or སོང་བ་) ཡོད་པ་འདྲ། f. a. p.

Or :—

ཕྱིན་པ་ (or སོང་བ་) ཡོད་འགྲོ། f. a. p.

HORTATIVE MOOD.

Present : *I ought to go ; I must go.*

འགྲོ་དགོས། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་དགོས་ཀྱི་ཡོད། and so on.

Or :—

འགྲོ་དགོས་ཡོང་། f. a. p.

Or vulgarly :—

འགྲོ་དགོས་ཀྱི་ཡོད། and so on.

Or :—

འགྲོ་དགོས་ཡོང་། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་དགོས་ཀྱི་ཡིན། and so on.

Past: *I ought to have gone.*

འགྲོ་དགོས་པ་ (or vulgarly དགོ་བ་) ཡིན། and so on.

Or:—

འགྲོ་དགོས་བྱུང་། f. a. p. But see note re བྱུང་, p. 354.

PURPOSIVE MOOD.

Present: *In order that, or so that, I may go.*

འགྲོ་བའི་དོན་ལ། f. a. p.

Past: *In order that, or so that, I might go.*

ཕྱིན་བའི་ (or མོང་བའི་) དོན་ལ། f. a. p.

IMPERATIVE MOOD.

མོང་ (ཞིག)།

མོངས་ (ཤིག)།

ཐུག་ (ཅིག)།

མ་འགྲོ། (Pronounced *Mān-do*) Do not go.

} Go.

PRECATIVE MOOD.

འགྲོ་བཅུག་ (ཅིག)།

Let me, etc. go.

PERMISSIVE MOOD.

Present: *I am allowed to go: I may go.*

འགྲོ་ཆོག། f. a. p.

Or:—

འགྲོ་ཆོག་གི་ཡོད། and so on.

(N.B.—Other Tenses may be formed by conjugating ཆོག་པ། regularly.)

OPTATIVE MOOD.

Present: *Oh that, or would that, I were going.*

འགྲོ་ན་ཆོག་པ་ཨ།

Or:—

འགྲོ་བར་ཤིག།

} f. a. p.

Past: *Oh that, or would that, I had gone.*

ཕྱིན (or མོང་) རྟོག་པ་ཨ།

Or:—

ཕྱིན་པར་ (or མོང་པར་) ཞོག།

I. a. n.

(N.B.—The expressions in ཞོག། are not much used in Colloquial, being rather Literary.)

PARTICIPLES.

Present: འགྲོ་བ། *Going.*

ཕྱིན་པ།

Perfect: མོང་བ། *Gone.*

མོང་སྐབ།

Com. Perfect: ཕྱིན་པ་ཡིན་པ། *Having gone.*

མོང་བ་ཡིན་པ།

མོང་སྐབ་ཡིན་པ།

Future: འགྲོ་བ་ཀྱི་ཡིན་པ། *About to go.*

ACTIVE, PERIPHRASTIC, OR SUBSTANTIVE.

འགྲོ་མཁན།

འགྲོ་བ་དེ།

*He who or that which goes ;
The goer.*

ཕྱིན (or མོང་) མཁན།

ཕྱིན་པ་དེ།

མོང་བ་དེ།

He who, or that which went.

འགྲོ་བ་ཀྱི་མཁན།

འགྲོ་བ་ཀྱི་དེ།

*He who or that which will go, or
is to go.*

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

As in Colloquial Verb མཐོང་བ་ *To see*, No. IX, འགྲོ་ taking གློ་, མོང་ taking གློ་, and བྱིན་ taking ཅི་ If མོང་སྟེ་ he used it would take ཅི་

SUPINES.

འགྲོ་བ།	}	<i>To go.</i>
འགྲོ་ཐུ།		
འགྲོ་ཡ།	}	<i>For going.</i>
འགྲོ་བ་ཡ།		
འགྲོ་བའི་རྣམ་ཡ།		
འགྲོ་ཐུའི་རྣམ་ཡ།		

VERBAL NOUNS OR ADJECTIVES.

འགྲོ་བ་ (དེ)།	}	<i>Going.; a or the going.</i>
འགྲོ་ཡ།		
མོང་བ་ (དེ)།	}	<i>The having gone.</i>
བྱིན་བ་ (དེ)།		
འགྲོ་ཐུ་ (དེ)།		<i>The being about to go.</i>

INFINITIVE MOOD.

Present :	འགྲོ་བ།	<i>To go.</i>
	མོང་བ་ or བྱིན་བ།	}
Perfect :	མོང་ (or བྱིན་) ཚར་བ།	
	མོང་ (or བྱིན་) ཡོད་བ།	
	མོང་བ་ (or བྱིན་བ་) ཡིན་བ།	
Future :	འགྲོ་ཐུ་ཡིན་བ།	<i>To be about to go.</i>

XIV.—Active 2-Rooted LITERARY Verb འགྲོ་བ། *To go.*

ROOTS.

Same as in Colloquial Verb, No. XIII, omitting སྟུགས།

N.B.—The construction throughout is in the NOMINATIVE case.

INDICATIVE MOOD.

Present: *I go.*

འགྲོ་ལོ། f. a. p.

Periphrastic: *I am going.*

འགྲོ་གི་ཡིད་དོ།

འགྲོ་གི་ཡིད་དོ། or འདུག་གོ།

འགྲོ་གི་ཡིད་དོ། or འདུག་གོ། or ཡིད་པ་རེད་དོ།

Or:—

འགྲོ་བ་ཡིད་དོ། and so on.

Past: *I went.*

སོང་ངོ། or ཕྱིན་ནོ། f. a. p.

Or:—

ཕྱིན་སོང་ངོ། f. a. p.

Or:—

སོང་བ་ཡིན་ནོ།

སོང་བ་འདུག་གོ། or occ., chiefly interr. ཡིན་ནོ།

སོང་བ་ཡིན་ནོ།

Or:—

ཕྱིན་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Imperfect: *I was going.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Or:—

སོང་བ (or ཕྱིན་པ) ཡིན་ནོ། and so on.

Or:—

སོང་ཞིང་ (or ཕྱིན་ཞིང་) ཡིད་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect : *I have gone.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had gone.*

Same as Past.

Or, seldom used save at end of sentence :—

མེད་ (or ཕྱིན) རྒྱུ་ཡོད་དོ། and so on.

Or :—

མེད་ (or ཕྱིན) ཡོད་དོ། f. a. p.

Future : *I shall go.*

འགྲོ་བར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་བར་བྱའོ། f. a. p.

Or :—

འགྲོ་ཡོང་རོ། f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If... I shall go.*

(Present Root) གློ་ན་ (any simple Future).

Past : *If... I would go.*

(Perfect Root) གློ་ན་མེད་བ་ (or ཕྱིན་བ་) ཡིན་ནོ། and so on.

Or, same as Present.

Perfect : *If... I would have gone.*

(Perfect Root) གློ་ན་མེད་བ་ (or ཕྱིན་བ་) ཡོད་དོ། and so on.

POTENTIAL MOOD.

Same as Potential Mood in Literary གཏོང་བ། To *sent*, No. VII, using Root འགྲོ། throughout.

PROBABILITY.

Present : *Perhaps I shall go ; I may go.*

སྟུགས། ... (simple Future).

Or :—

འགྲོ་བར་མིན་དོ། f. a. p.

Or:—

འགྲོ་སྲིད་དོ། f. a. p.

Past: *Perhaps I would go; I might go.*

འགྲོ་སྲིད་པ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect: *Perhaps I would have gone; I might have gone.*

འགྲོ་སྲིད་པ་ཡོད་དོ། and so on.

HORTATIVE MOOD.

Similar to Literary བཏོང་བ། *To send*, No. VII.

PURPOSIVE MOOD.

Similar to Literary བཏོང་བ། *To send*, No. VII, using Root འགྲོ་
in Present Tense, and གྱིན་ or མོང་ in Past Tense.

PRECATIVE MOOD.

འགྲོ་བར་རྒྱལ། or བཞུང་།

Or:—

འགྲོ་བུ་རྒྱལ། or བཞུང་།

Or:—

འགྲོ་ར་རྒྱལ། or བཞུང་།

Let me, etc., go.

PERMISSIVE AND OPTATIVE MOOD.

As in Literary བཏོང་བ། *To send*, No. VII, keeping the construction in the Nominative case and using the appropriate roots.

IMPERATIVE.

མོང་།

Or:—

འགྲོ་བར་དགོས།

Or:—

འགྲོ་བར་གྱུར་ཞིག།

Or:

འགྲོ་བར་བྱའོ།

Go, Begone.

མ་འགྲོ།

Or :—

འགྲོ་བར་མི་དགོས།

Or :—

འགྲོ་བར་མི་གུར་ནི།

Or :—

འགྲོ་བར་མི་བྱའོ།

Do not go.

PARTICIPLES.

Present :

འགྲོ་བ།

Going.

Perfect :

སོང་བ་ or ཡིན་པ།

སོང་ (or ཡིན་) ཚར་པ།

སོང་ (or ཡིན་) ཟིན་པ།

Gone.

སོང་བ་ (or ཡིན་པ་) ཡིན་པ།

Com. Perfect : སོང་ (or ཡིན་) ཚར་པ་ཡིན་པ།

སོང་ (or ཡིན་) ཟིན་པ་ཡིན་པ།

Having gone.

Future :

འགྲོ་བར་འགྱུར་བ།

འགྲོ་བར་བྱ་བ།

འགྲོ་བྱ།

འགྲོ་ཐོ།

About to go.

ACTIVE OR PERIPHRASTIC OR SUBSTANTIVE.

Same as in Colloquial No. XIII, save for the following :—

འགྲོ་བར་འགྱུར་བ་དེ།

འགྲོ་བར་བྱ་བ་དེ།

འགྲོ་ཐོ་ཡིན་པ་དེ།

འགྲོ་བྱ་མཁན།

འགྲོ་མཁན།

He who or that which will go, or is to go.

PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Same as in Colloquial No. XIII.

VERBAL NOUNS.

འགྲོ་བ་ (ནི)।	}	Going : a or the going.
སོང་བ་ (ནི)।		The having gone.
ཕྱིན་པ་ (ནི)।		
འགྲོ་བར་འགྲུར་བ་ (ནི)।	}	The being about to go.
འགྲོ་བར་བྱ་བ་ (ནི)।		
འགྲོ་བའི་ཡིན་པ་ (ནི)।		

SUPINES.

འགྲོ་བར།	}	To go.
འགྲོ་ཏུ།		
འགྲོ་རྒྱུ།		
འགྲོ་བའི་དོན་དུ།	}	For going.
འགྲོ་བའི་དོན་ལ།		
འགྲོ་བའི་ཕྱིར་དུ།		

INFINITIVE MOOD.

Present :	འགྲོ་བ།	To go.
Perfect :	སོང་བ་ or ཕྱིན་པ།	To have gone.
	སོང་ (or ཕྱིན) ཚར་པ།	
	སོང་ (or ཕྱིན) ཟེར་པ།	
	སོང་བ་ (or ཕྱིན་པ་) ཡིན་པ།	

Future:	འགྲོ་བར་འགྱུར་བ།	}	<i>To be about to go.</i>
	འགྲོ་བར་བྱ་བ།		
	འགྲོ་བར་གཞུགས་པ།		
	འགྲོ་བྱ་ཡིན་པ།		
	འགྲོ་བྱ།		

XV.—Two-rooted LITERARY Verb འགྱུར་བ། *To become. To be changed, To be turned, To grow, etc.*

N.B.—This verb is often used as an Auxiliary verb, and the way in, and extent to which, it is so employed, is best seen in the other Literary Conjugations. It is purely classical.

The construction here is in the NOMINATIVE case.

ROOT

Present: འགྱུར། Perfect: བྱར། Future: འགྱུར།
Imperative: བྱར། but sometimes བྱོག།

INDICATIVE MOOD.

Present: *I become.*

འགྱུར་རོ། f. a. p.

Periphrastic: *I am becoming*

འགྱུར་གྱིན་ཡོད་ནི།

འགྱུར་གྱིན་ཡོད་ནོ། or འདུག་གོ།

འགྱུར་གྱིན་ཡོད་ནོ། or འདུག་ནོ། or ཡོད་པ་རེད་ནོ།

Past: *I became.*

བྱར་ or བྱར་ནོ། f. a. p.

Or:—

བྱར་པ་ཡིན་ནོ།

བྱར་པ་འདུག་གོ། or occ. chiefly interr. ཡིན་ནོ།

བྱར་པ་ཡིན་ནོ།

Imperfect : *I was becoming.*

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Or :—

གྱུར་བ་ཡིན་ནོ། and so on.

Or :—

གྱུར་ཞིང་ཡོད་བ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect : *I have become.*

Same as Past.

Pluperfect : *I had become.*

Same as Past.

Or, though seldom used :—

གྱུར་ནས་ཡོད་ནོ། f. a. p.

Or :—

གྱུར་ཡོད་ནོ། f. a. p.

Future : *I shall become.*

འགྱུར་བར་འགྱུར་རོ། f. a. p.

Or :—

འགྱུར་བར་བྱའོ། f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : *If... I shall become.*

(Present Root) གྱུར་ (simple Future).

Past : *If... I would become.*

(Perfect Root) གྱུར་ནོ། f. a. p.

Or :—

(Perfect Root) གྱུར་བ་ཡིན་ནོ། and so on.

Perfect : *If... I would have become.*

(Perfect Root) གྱུར་བ་ཡོད་ནོ། and so on.

POTENTIAL MOOD, PROBABILITY, HORTATIVE MOOD.

(As in Literary Verb དགའ་བ། To be glad, No. XI.)

TIBETAN GRAMMAR.

385

PURPOSIVE MOOD.

Present : *So that I may become.*

འགྱུར་བའི་དོན་དུ་ or སྤྱིར་དུ། f. a. p.

Past : *So that I might become.*

གྱུར་བའི་དོན་དུ་ or སྤྱིར་དུ། f. a. p.

PRECATIVE MOOD.

འགྱུར་བར་མཁྱེན་ or བཞུང་།

Or :—

འགྱུར་དུ་མཁྱེན་ or བཞུང་།

}
} *Let me, etc. become.*

PERMISSIVE AND OPTATIVE MOODS.

As in Literary བཞེད་བ། *To send*, No. VII, keeping the construction in the Nominative Case, and using the appropriate Roots.

IMPERATIVE MOOD.

གྱུར་ (ཞིག) or sometimes སྤྱིག་ (ཅིག)།

Or :—

མ་འགྱུར་བར་དགོས།

མ་འགྱུར་ or མ་ཡོང་།

Or :—

མ་འགྱུར་བར་མི་དགོས།

} *Become.*
}
} *Do not become.*

PARTICIPLES.

Present : འགྱུར་བ།

Becoming.

གྱུར་བ།

Perfect : གྱུར་ཆར་བ།

}
} *Became.*

	གྱུར་བ་ཡིན་པ།	} <i>Having become.</i>
Com. Perfect :	གྱུར་ཆར་བ་ཡིན་པ།	
	གྱུར་ཟེན་བ་ཡིན་པ།	
	འགྱུར་བར་འགྱུར་བ།	} <i>About to become.</i>
Future :	འགྱུར་བར་བྱ་བ།	
	འགྱུར་བྱ།	
	འགྱུར་གྱུ་ཡིན་པ།	

PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

འགྱུར་བ་ (དེ་ or ནི།	} <i>He who or that which becomes.</i>
འགྱུར་མཁན་ (ད་ or ནི།	
གྱུར་བ་ (དེ་ or ནི།	} <i>He who or that which became.</i>
གྱུར་མཁན་ (དེ་ or ནི།	
འགྱུར་བར་འགྱུར་བ་ (དེ་ or ནི།	} <i>He who or that which is to, or will, become.</i>
འགྱུར་བར་བྱ་བ་ (དེ་ or ནི།	
འགྱུར་གྱུ་ཡིན་པ་ (དེ་ or ནི།	
འགྱུར་གྱུ་ (དེ་ or ནི།	
འགྱུར་གྱུ་མཁན་ (དེ་ or ནི།	
འགྱུར་བྱ།	

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Same as in མཐོང་བ་ *To see*, No. XI. using the appropriate Roots.

Both འགྱུར་ and གྱུར་ take དེ་ and གྱིས།

SUPINES.

འགྱུར་བར།	} <i>To become.</i>
འགྱུར་དུ།	

འགྱུར་བའི་དོན་དུ།	}	<i>For becoming.</i>
འགྱུར་བའི་རོན་ལ།		
འགྱུར་བའི་ཕྱིར་དུ།		

VERBAL NOUNS.

འགྱུར་བ་ (ནི)།	}	<i>Becoming A or the becoming.</i>
གྱུར་བ་ (ནི)།		<i>The having become.</i>
འགྱུར་བར་འགྱུར་བ་ (ནི)།		<i>The bring about to become.</i>
འགྱུར་བར་བྱ་བ་ (ནི)།		
འགྱུར་ཁྱུ་ཡིན་བ་ (ནི)།		

INFINITIVE MOOD.

Present :	འགྱུར་བ།	}	<i>To become.</i>
	གྱུར་བ།		
Perfect :	གྱུར་ཚར་བ།		
	གྱུར་ཟིན་པ།		
	གྱུར་བ་ཡིན་པ།		
	འགྱུར་བར་འགྱུར་བ།		
Future :	འགྱུར་བར་བྱ་བ།	}	<i>To be about to become.</i>
	འགྱུར་བར་གཞས་པ།		
	འགྱུར་ཁྱུ་ཡིན་པ།		

XVI Active, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb ཟུང་བ *To do. To make.*

etc.

N.B. The construction is in the AGENTIVE case, save where otherwise indicated.

Roots.

Present : ཟུང། Perfect : ཟུས། Future : ཟ། Imperative :
ཟུས་, ཟུང་, ཟུས་, ཟུས།

The construction is throughout similar to that of Colloquial བཏོང་བ་ *To send*, No. VI, up to and including the Optative Mood, save for the following :—

IMPERATIVE MOOD.

བྱེད་ཅིག།	}	<i>Do</i>
བྱེས་ཅིག།		
བྱེས་ཅིག།		
བྱེད་ཅིག།		
མ་བྱེད།		<i>Do not do.</i>

N.B.—The form བྱེད་ *Do* is probably really བྱས།

PARTICIPLES.

As in Colloquial བཏོང་བ་ *To send*, No. VI.

ACTIVE OR PERIPHRASTIC EXPRESSIONS.

As in Colloquial བཏོང་བ་ *To send*, No. VI.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

Present.

བྱེད་དེ།	}	<i>Doing.</i>
བྱེས་པ།		
བྱེད་པས།		
		<i>Because, since, when, while.. doing.</i>

And so on, as in Colloquial བཏོང་བ་ *To send*, No. VI.

Past.

བྱས་དེ།	}	<i>Having done.</i>
བྱས་པས།		
བྱས་པ་ལས།		
		<i>Because, since, when...did, or was done, or had done.</i>

And so on, as in Colloquial བཏོང་བ་ *To send*, No. VI.

SUPINES, AND VERBAL NOUNS AND INFINITIVE MOOD.

As in Colloquial བཏོང་བ་ *To send*, No. VI.

XVII.—Active, 4-Rooted LITERARY Verb, བྱེད་བ་ *To do, To make, etc.*

ROOTS.

Present :
Perfect :
Future :
} As in Active Colloquial Verb, No. XVI.

Imperative : བྱེས་ (ཤིག) ।

INDICATIVE MOOD.

Present : *I do ; I make.*

བྱེད་དོ། f. a. p.

Intensive : *I do do ; I do make.*

བྱེད་པར་བྱེད་དོ། f. a. p.

Periphrastic : *I am making.*

བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་དོ།

བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་དོ་ or འདུག་གོ།

བྱེད་ཀྱིན་ཡོད་དོ་ or འདུག་གོ་ or ཡོད་པ་རེད་དོ།

Or, elegantly, but seldom used :—

བྱེད་ཅིང་མཆིས་སོ།

བྱེད་ཅིང་གནའོ།

བྱེད་ཅིང་མཆིས་སོ་ or གནའོ་ or མཆིས་པ་ཡིན་ནོ།

Past : *I made.*

བྱས་སོ། f. a. p.

Or :—

བྱས་པ་ཡིན་ནོ།

བྱས་པ་འདུག་གོ་ or occ., chiefly interr. ཡིན་ནོ།

བྱས་པ་ཡན་ནོ།

Or :

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ། f. a. p.

Imperfect : I was making.

Same as Periphrastic Present, context showing Tense.

Or :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ། and so on.

Or :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ་ཡོད་པོ། and so on.

Or :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ་ཡོད་པོ། and so on.

Perfect : I have made.

Same as Past.

Pluperfect : I had made.

Same as Past.

Or :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ། f. a. p.

Or :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ་ཡོད་པོ། f. a. p.

Or, though seldom used :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ་ཡོད་པོ། f. a. p.

Future : I shall make.

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ། f. a. p.

Or :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ་ཡོད་པོ། f. a. p.

Or :—

ལྟ་བུ་ཡོད་པོ། f. a. p.

Or :—

ལྟ་བུ། f. a. p.

SUBJUNCTIVE AND CONDITIONAL MOODS.

Present : If... I shall make.

(Present Root)... ལྟ་བུ་ཡོད་པོ་ཡོད་པོ། (any simple Future as above).

The rest as in Literary གཏོང་བ། *To send*, No. VII.

The other Moods as in the same Verb No. VII, down to and including the Optative Mood, with appropriate Roots, etc.

IMPERATIVE MOOD.

བྱེས་ (ཤིག)།	}	<i>Make.</i>
བྱེད་པར་དགོས།		
བྱེད་པར་བྱའོ།		
མ་བྱེད།	}	<i>Do not make.</i>
བྱེད་པར་མི་དགོས།		
བྱེད་པར་མི་བྱའོ།		

PARTICIPLES.

Present :	བྱེད་པ།	<i>Making.</i>
	བྱས་པ།	}
Perfect :	བྱས་ཚར་པ།	
	བྱས་ཟིན་པ།	
Com. Perfect :	བྱས་པ་ཡིན་པ།	<i>Having made.</i>
	བྱ་བ།	}
	བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ།	
	བྱེད་འགྲོ་ཡིན་པ།	
	བྱེད་པར་འགྱུར་བ།	
Future	བྱེད་པར་བྱ་བ།	
	བྱེད་པར་གཟས་པ།	
	བྱ་ཀྱི་ཡིན་པ།	
	བྱ་འགྲོ་ཡིན་པ།	

ACTIVE OR PERIPHRASTIC PARTICIPLES.

བྱེད་མཁན།

བྱེད་བ་བོ།

བྱེད་བ་དེ།

He who or that which makes or does ; the maker or doer.

བྱས་མཁན།

He who or that which made or did.

བྱ་མཁན།

བྱ་བ་དེ།

བྱེད་བར་འགྱུར་བ་དེ།

བྱེད་བར་བྱ་བ་དེ།

བྱ་བྱ་ཡིན་བ་དེ།

He who or that which will make or do, or is to make or do.

Or the following simple construction may be used :—

ཕྱག་སྒྲུབ་བྱེད་པའི་དགུ་མཛེད་ལགས་དེ།

The carpenter who makes the box.

ཕྱག་སྒྲུབ་བྱས་པའི་དགུ་མཛེད་ལགས་དེ།

The carpenter who made the box.

ཕྱག་སྒྲུབ་བྱ་བའི་དགུ་མཛེད་ལགས་དེ།

The carpenter who will make, or is to make, the box.

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS.

As in Colloquial བྱེད་བ། *To make, No. XVI.*

SUPINES.

བྱེད་པར།

བྱེད་ཏུ།

To make.

བྱེད་པའི་དོན་ཏུ།

བྱེད་པའི་དོན་ལ།

བྱེད་པའི་ཕྱིར་ཏུ།

For making

VERBAL NOUNS.

བྱེད་པ་ (ནི)।

Making ; a or the making.

བྱས་པ་ (ནི)।

The having made.

བྱེད་པར་འགྱུར་པ་ (ནི)।

བྱེད་པར་བྱ་བ་ (ནི)।

བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ་ (ནི)।

བྱ་ཀྱི་ཡིན་པ་ (ནི)।

བྱ་བ་ (ནི)।

The being about to make.

INFINITIVE MOOD.

Present : བྱེད་པ།

To make.

བྱས་པ།

Perfect : བྱས་ཆར་པ།

བྱས་ཟིན་པ།

བྱས་པ་ཡིན་པ།

To have made.

བྱེད་པར་འགྱུར་པ།

བྱེད་པར་བྱ་བ།

བྱེད་པར་གཟས་པ།

བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ།

Future :

བྱ་ཀྱི་ཡིན་པ།

བྱ་བ།

བྱེད་འགྱོ་ཡིན་པ།

བྱ་འགྱོ་ཡིན་པ།

To be about to make.

XVIII.—Passive, 4-Rooted COLLOQUIAL Verb བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ་ or

ཡིན་པ། *To be made, To be done, etc.*

Conjugated on the lines of Passive Colloquial Verb གཏོང་བྱུ།
To be sent, No. VIII, with the appropriate Roots, etc.

XIX.—Passive, 4-Rooted LITERARY Verb བྱ་བ། *To be made, To be done*, etc.

Conjugated on the lines of Passive LITERARY Verb གཏོང་བར་བྱ་བ།
To be sent, No. XII, as far as, and including, the Compound Perfect of the Participles, and with the appropriate Roots, etc. Then:—

PARTICIPLES.

Future :	བྱེད་པར་བྱ་བ།	}	<i>About to be made or done.</i>
	བྱེད་པར་འབྱུང་བ།		
	བྱེད་ཀྱི་ཡིན་པ།		
	བྱ་ཀྱི་ཡིན་པ།		
	བྱ་བ།		

OTHER PARTICIPIAL EXPRESSIONS

Present.

བྱེད་དེ།	}	<i>Being made or done.</i>
བྱ་མེ།		
བྱེད་པས།	}	<i>Because, since, while, when... being made or done.</i>
བྱ་བས།		

And so on as in LITERARY ACTIVE, No. XVII.

Past.

བྱས་དེ།	<i>Having been made or done.</i>	
བྱས་པས།	}	<i>Because, since, when... is or was made or done.</i>

As so on as in LITERARY ACTIVE, No. XVII.

SUPINES.

བྱ་བར།	}	<i>To be made or done.</i>
བྱ་བ།		
བྱེད་བར།		
བྱེད་དུ།		
བྱ་བའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or སྤྱིར་དུ།)	}	<i>For being made or done.</i>
བྱའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or སྤྱིར་དུ།)		
བྱེད་པའི་དོན་དུ་ (or དོན་ལ་ or སྤྱིར་དུ།)		

VERBAL NOUN.

བྱ་བ་ (ནི།)	{	<i>Being made or done.</i>	<i>A or the</i>
	}	<i>being made or done.</i>	

INFINITIVE MOOD.

	བྱ་བ།	}	<i>To be made or done.</i>
	བྱ་བྱེད་ཡིན་པ།		
Future :	བྱེད་བྱེད་ཡིན་པ།		
	བྱེད་པར་འགྱུར་བ།		
	བྱེད་པར་བྱ་བ།		
Past :	བྱས་པར་ཡིན་པ།		<i>To have been made or done.</i>

XX.—Passive LITERARY Verb བྱེད་པར་འགྱུར་བ། *To be made or done, etc.*

In conjugating this Verb, བྱེད་པར་ remains constant throughout, while the rest is in LITERARY ཡིན་པ་ *To be*, No. II.

Or, while keeping རྒྱུ་བར་ constant throughout, LITERARY རྒྱུ་བར་
No. XV may be substituted for LITERARY ཡོད་པ།

But then the meaning is,—*To become made or done, To be about to become made or done.*

FINIS.

A DICTIONARY OF TIBETAN AND ENGLISH

By

Alexander C De Koros

The compiler of this classic Dictionary who was a Hungarian by birth, came to India and visited Tibet in the early part of the last century. He being a Hungarian, did not know English or Tibetan and had to take the active help and assistance of an intelligent Lama, Sangh-Rgyas Phun-Tshogh, for the preparation of this work. The Dictionary was compiled from authentic sources and under the able guidance of the native Lama in who's intelligent powers the author had full confidence, and who was thoroughly versed in Buddhistic literature in general, well acquainted with the customs and manners of his nation, and possessed of a general knowledge of those branches of science that are more essential for the preparation of a Dictionary.

The technical terms, in arts and sciences, have been rendered into syllabic equivalents in Tibetan, according to a system framed expressly for the purpose by the contemporary scholars who engaged themselves in the translation of the Sacred Works of the Buddhist into the later languages ; as may be seen in the several vocabularies of Sanskrit and Tibetan terms, of which a large number has been translated by the compiler of this Dictionary.

